

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 79 / II Legislatura / Sisè període

Dimarts, 30 de desembre de 1986

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 65

Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i sis minuts.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1987 (Continuació.)

Articulat

Article 1

El M. H. Sr. President n'anuncia la posposició (P-80) (p. 3525).

Article 2

Esmena del G. p. Mixt (núm. 10, de modificació)

L'I. Sr. Casals i Parral (M) n'anuncia la retirada (p. 3525).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 11, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb les esmenes núms. 13 i 18 (p. 3525).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3525).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 12, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 14, 17, 19 i 20 (p. 3525). Alhora, retira l'esmena núm. 16 (p. 3525).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 13, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 14, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 12).

Esmena del G. p. Popular (núm. 15, de supressió)

L'I. Sr. Romera (P) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 74, 75, 104, 105 i 107 (p. 3526).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 12).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 17, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 12).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 11).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 19 i 20, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 12).

Torn en contra de les esmenes núms. 12, 14, 17, 19 i 20 : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3526).

Votació de les esmenes núms. 11 i 13 : rebutjades per 1 vot a favor, 63 en contra i 25 abstencions (p. 3527).

Votació de l'esmena núm. 18 : aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 3527).

Votació de les esmenes núms. 12, 14, 17, 19 i 20 : rebutjades per 25 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions (p. 3527).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 3527).

Article 3

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 3527).

Article 4

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 21, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 26 i el vot particular núm. 38 (p. 3527).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 22, de supressió)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 3528).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 23, de supressió)

L'I. Sr. Casals i Parral (M) n'anuncia la retirada (p. 3528).

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S), juntament amb les esmenes núms. 28, 31 i 33 (p. 3528).

Esmena del G. p. Popular (núm. 25, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P), juntament amb les esmenes núms. 27, 29, 30 i 37 (p. 3528).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 26, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 21).

Esmena del G. p. Popular (núm. 27, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 25).

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 24).

Esmena del G. p. Popular (núm. 29, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 25).

Esmena del G. p. Popular (núm. 30, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 25).

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 24).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 32, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb les núms. 34 i 36 (p. 3529).

Esmena del G. Socialista (núm. 33, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 24).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 34, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 32).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 35, d'addició)

Retirat.

Esmena del G. p. Mixt (núm. 36, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 32).

Esmena del G. p. Popular (núm. 37, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 25).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 38, de supressió)

Defensat abans (esmena núm. 21).

Torn en contra conjunt (esmenes núms. 21 a 38) : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3529).

Votació de les esmenes núms. 21 i 26 i del vot particular núm. 38 : *rebutjats per 29 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 3531).*

Votació de les esmenes núms. 24, 28 i 31 : *rebutjades per 35 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 3531).*

Votació de l'esmena núm. 33 : *rebutjada per 29 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció (p. 3531).*

Votació de les esmenes núms. 25, 29, 30 i 37 : *rebutjades per 37 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 3531).*

Votació de l'esmena núm. 27 : *rebutjada per 8 vots a favor, 62 en contra i 30 abstencions (p. 3531).*

Votació de les esmenes núms. 32, 34 i 36 : *rebutjades per 9 vots a favor, 71 en contra i 29 abstencions (p. 3531).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 3531).*

Article 5

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 39, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), que tot seguit n'anuncia la retirada (p. 3532).*

Esmena del G. p. Mixt (núm. 40, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3532).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3532).*

Votació : *rebutjada per 1 vot a favor, 66 en contra i 32 abstencions (p. 3532).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 3532).*

Article 6

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 41, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3532).*

Esmenes del G. p. Popular (núms. 42 i 43, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Romera (P), juntament amb l'esmena núm. 46 (p. 3533).*

Esmena del G. p. Mixt (núm. 44, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3533).*

Esmena del G. Socialista (núm. 45, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 3533).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 46, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 42).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3534).*

Votació de l'esmena núm. 41 : *rebutjada per 38 vots a favor, 63 en contra i 1 abstenció (p. 3534).*

Votació de les esmenes núms. 42 i 43 : *rebutjades per 40 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció (p. 3534).*

Votació de les esmenes núms. 44, 45 i 46 : *rebutjades per 42 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3534).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, 5 en contra i 35 abstencions (p. 3534).*

Article 7

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 47, de modificació; 48, de supressió, i 49, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 48, 49, 50, 55, 56, 63 i 67. Alhora, anuncia la retirada del vot particular núm. 52 (p. 3534).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3535).*

Votació de les esmenes núms. 47, 48 i 49 : *rebutjades per 31 vots a favor, 61 en contra i 5 abstencions (p. 3536).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 67 vots a favor, 4 en contra i 26 abstencions (p. 3536).*

Article 8

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 50, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 47).

Esmena del G. p. Popular (núm. 51, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Romera (P), juntament amb l'esmena núm. 54 (p. 3536).*

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 52, de supressió i modificació)

Retirat abans (esmena núm. 47).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 53, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3536).*

Torn en contra de les esmenes núms. 50, 51, 53 i 54 : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3536).*

Votació de les esmenes núms. 50 i 51 : *rebutjades per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3537).*

Votació de l'esmena núm. 53 : *rebutjada per 1 vot a favor, 58 en contra i 33 abstencions (p. 3537).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, 4 en contra i 29 abstencions (p. 3537).*

Article 9

Esmena del G. p. Popular (núm. 54, de supressió)

Debatuda abans (esmenes núms. 51 i 53).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 55, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 47).

Votació de l'esmena núm. 54 : rebutjada per 5 vots a favor, 58 en contra i 28 abstencions (p. 3537).

Votació de l'esmena núm. 55 : rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 28 abstencions (p. 3537).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 58 vots a favor, 4 en contra i 28 abstencions (p. 3537).

Article 10

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 56, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 47).

Esmena del G. Socialista (núm. 57, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S) (p. 3537).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 58, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3538).

Esmena del G. p. Popular (núm. 59, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3538).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 60, de supressió, i 61, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3538).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 62, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3538).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 63, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 47).

Torn en contra de les esmenes 56 a 63 : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3538).

Votació de les esmenes núms. 56 i 57 : rebutjades per 30 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3539).

Votació de les esmenes núms. 58 i 59 : rebutjades per 31 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3539).

Votació de les esmenes núms. 60 i 61 : rebutjades per 28 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions (p. 3539).

Votació de l'esmena núm. 62 : rebutjada per 6 vots a favor, 85 en contra i cap abstenció (p. 3539).

Votació de l'esmena núm. 63 : rebutjada per 31 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 3539).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions (p. 3539).

Article 11

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 3539).

Article 12

Esmena del G. p. Popular (núm. 64, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3539).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 65, de supressió)

L'I. Sr. Vice-president Primer fa avinent que ha estat retirat (p. 3540).

Torn en contra de l'esmena núm. 64 : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3540).

Votació de l'esmena núm. 64 : rebutjada per 31 vots a favor, 59 en contra i 1 abstenció (p. 3540).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 59 vots a favor, 5 en contra i 27 abstencions (p. 3540).

Article 13

Esmena del G. p. Popular (núm. 66, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3540).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 67, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 47).

Esmena del G. Socialista (núm. 68, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 3540).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3541).

Votació de l'esmena núm. 66 : rebutjada per 31 vots a favor, 57 en contra i 1 abstenció (p. 3541).

Votació de l'esmena núm. 67 : rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions (p. 3541).

Votació de l'esmena núm. 68 : rebutjada per 31 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3541).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 57 vots a favor, 11 en contra i 20 abstencions (p. 3541).

Article 14

Esmenes del G. p. Popular (núms. 69 i 70, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P), juntament amb l'esmena núm. 108 (p. 3541).

Esmena del G. Socialista (núm. 71, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Sala (S) (p. 3542).

Torn en contra de les esmenes núms. 69, 70, 71 i 108 : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3542).

L'I. Sr. Romera (P) intervé per retirar l'esmena núm. 70 (p. 3542).

Votació de l'esmena núm. 69 : rebutjada per 36 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3543).

Votació de l'esmena núm. 71 : rebutjada per 36 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3543).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions (p. 3543).

Article 15

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 72, de supressió, i 73, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 80, 83 i 94; alhora, retira l'esmena núm. 72 (p. 3543).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 74, de supressió, i 75, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 15).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 76, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3544).

Esmena del G. Socialista (núm. 77, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Riera (S), juntament amb l'esmena núm. 79 (p. 3544).

Esmena del G. p. Popular (núm. 78, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3545).

Esmena del G. Socialista (núm. 79, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 77).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 80, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 72).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 81, de modificació)

L'I. Sr. Vice-president Primer n'anuncia la retirada (p. 3546).

Esmena del G. p. Popular (núm. 82, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P), juntament amb l'esmena núm. 84 (p. 3546).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 83, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 72).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. p. Popular (núm. 84, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 82).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3546).

Votació de les esmenes núms. 73, 80 i 83 : rebutjades per 25 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions (p. 3548).

Votació de l'esmena núm. 76 : rebutjada per 1 vot a favor, 94 en contra i cap abstenció (p. 3548).

Votació de les esmenes núms. 77 i 79 (llevat de l'apartat a)2 de l'esmena núm. 79) : rebutjades per 30 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 3548).

Votació de l'apartat a)2 de l'esmena núm. 79 : rebutjat per 25 vots a favor, 66 en contra i 5 abstencions (p. 3548).

Votació de les esmenes núms. 78 i 84 : rebutjades per 32 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 3548).

Votació de l'esmena núm. 82 : rebutjada per 6 vots a favor, 65 en contra i 26 abstencions (p. 3548).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions (p. 3548).

Article 16

Esmena del G. p. Mixt (núm. 85, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 3548).

Esmena del G. p. Popular (núm. 86, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3548).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 87, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3549).

Esmena del G. p. Popular (núm. 88, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P), juntament amb les esmenes núms. 98 i 99 (p. 3549).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 89, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3549).

Esmenes del G. Socialista (núms. 90 i 91, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S) (p. 3549).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 92, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3550).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 93, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3550).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 94, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 72).

Esmena del G. p. Popular (núm. 95, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 3550).

Vots particulars del G. p. del PSUC (núms. 96 i 97, de supressió)

Retirats.

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3550).

Votació de les esmenes núms. 85, 89 i 93 : rebutjades per 38 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3552).

Votació de l'esmena núm. 87 : rebutjada per 1 vot a favor, 94 en contra i 4 abstencions (p. 3552).

Votació de l'esmena núm. 86 : rebutjada per 6 vots a favor, 88 en contra i 6 abstencions (p. 3552).

Votació de les esmenes núms. 88, 95, 98 i 99 : rebutjades per 6 vots a favor, 62 en contra i 34 abstencions (p. 3552).

Votació de les esmenes núms. 90 i 91 : rebutjades per 40 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 3552).

El M. H. Sr. President anuncia que l'esmena núm. 92 ha decaigut i que els vots particulars núms. 96 i 97 han estat retirats (p. 3552).

Votació de l'esmena núm. 94 : rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 3552).

Text del Dictamen

Votació de l'article 16 : aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions (p. 3552).

Article 17

Esmena del G. Socialista (núm. 100, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 3552).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3553).

Votació : rebutjada per 29 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3553).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 60 vots a favor, 25 en contra i 9 abstencions (p. 3553).

Adició de nous articles

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 101, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3553).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3554).

Votació : rebutjada per 34 vots a favor, 63 en contra i 2 abstencions (p. 3555).

Disposicions Addicionals

Primera, Segona i Tercera

Text del Dictamen

Votació : aprovades per unanimitat (p. 3555).

Quarta

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 102 i 103, de supressió)

L'I. Sr. Casals i Parral (M) anuncia la retirada d'aquestes esmenes i de les esmenes núms. 106, 117 i 118 (p. 3555).

Esmenes del G. p. Popular (núms. 104, de supressió, i 105, de modificació)

Retirades abans (esmena núm. 15).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 106, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 102).

Adició de nous apartats

Esmena del G. p. Popular (núm. 107, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 15).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 3555).

Vuitena

Esmena del G. p. Popular (núm. 108, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 69).

Votació : rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3555).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 59 vots a favor, 3 en contra i 33 abstencions (p. 3555).

Novena

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 109 i 110, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC). Alhora, retira les esmenes núms. 111 i 112 (p. 3555).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3555).

Votació : rebutjades per 32 vots a favor, 60 en contra i 2 abstencions (p. 3555).

Desena

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 111, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 109).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 112, de modificació)

Retirat abans (esmena núm. 109).

Text del Dictamen

Votació de les Disposicions Addicionals Novena, Desena, Onzena i Dotzena : *aprovades per 89 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 3556).*

Tretzena

Esmena del G. p. Popular (núm. 113, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P)* (p. 3556).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3556).

Votació : *rebutjada per 2 vots a favor, 60 en contra i 13 abstencions (p. 3557).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 60 vots a favor, 2 en contra i 31 abstencions (p. 3557).*

Se suspèn la sessió a dos quarts de tres de la tarda i dos minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i set minuts.

Catorzena

Esmena del G. Socialista (núm. 114, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia la retirada (p. 3557).

Esmena del G. p. Popular (núm. 115, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P), juntament amb l'esmena núm. 119 (p. 3557).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3557).

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3558).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions (p. 3558).*

Quinzena

Esmena del G. Socialista (núm. 116, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S)* (p. 3558).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3558).

Esmenes del G. p. Mixt (núms. 117 i 118, de supressió)

Retirades abans (esmena núm. 102).

Esmena del G. p. Popular (núm. 119, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 115).

Votació de l'esmena núm. 116 : *rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 3558).*

L'I. Sr. Esteve i Oriol (P) intervé per retirar l'esmena núm. 119 (p. 3558).

Text del Dictamen

Votació de les Disposicions Addicionals Quinzena i Setzena : *aprovades per 64 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció (p. 3559).*

Dissetena

Esmena del G. Socialista (núm. 120, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S)* (p. 3559).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3559).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions (p. 3559).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 67 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions (p. 3559).*

Divuitena

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 121, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 3559).

Esmena del G. p. Popular (núm. 122, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P), juntament amb l'esmena núm. 124 (p. 3559).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3560).

Votació : *rebutjades per 37 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció (p. 3560).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 72 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció (p. 3560).*

Dinovenena

Esmena del G. Socialista (núm. 123, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Sala (S)* (p. 3560).

Esmena del G. p. Popular (núm. 124, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 122).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3561).

Votació : *rebutjades per 33 vots a favor, 72 en contra i 5 abstencions (p. 3562).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 72 vots a favor, 33 en contra i 5 abstencions (p. 3562).*

Vintena

Esmena del G. Socialista (núm. 125, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S)* (p. 3562).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3562).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 76 en contra i 4 abstencions* (p. 3562).

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 80 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció* (p. 3562).

Vint-i-unena

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 126, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 3562).

Esmena del G. Socialista (núm. 127, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S), juntament amb l'esmena núm. 140* (p. 3563).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3563).

Votació de l'esmena núm. 126 : *rebutjada per 11 vots a favor, 65 en contra i 27 abstencions* (p. 3563).

Votació de l'esmena núm. 127 : *rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 3563).

Text del Dictamen

Votació dels apartats 1 i 2 : *aprovats per 97 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció* (p. 3563).

Votació dels apartats 3 i 4 : *aprovats per 70 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions* (p. 3564).

Vint-i-dosena

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 128, de modificació)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) anuncia la retirada d'aquest vot particular i dels núms. 129, 130 i 133 (p. 3564).

Vint-i-tresena

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 129, de supressió)

Retirat abans (esmena núm. 128).

Vint-i-quatrena

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 130, de supressió)

Retirat abans (esmena núm. 128).

Text del Dictamen

Votació de les Disposicions Addicionals Vint-i-dosena i Vint-i-quatrena : *aprovades per unanimitat* (p. 3564).

Votació de la Disposició Addicional Vint-i-tresena : *aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions* (p. 3564).

Vint-i-cinquena

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 131, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 3564).

Vot particular del G. Socialista (núm. 132, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 3564).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3564).

Votació de l'esmena núm. 131 : *rebutjada per 39 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions* (p. 3565).

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 58 vots a favor, 39 en contra i 5 abstencions* (p. 3565).

Vint-i-sisena

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 133, de supressió)

Retirat abans (esmena núm. 128).

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció* (p. 3565).

Addició de noves Disposicions Addicionals

Esmena del G. Socialista (núm. 134, de d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Guitart i Domènech (S)* (p. 3565).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3565).

Votació : *rebutjada per 31 vots a favor, 62 en contra i 6 abstencions* (p. 3566).

Intervenien per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3566) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 3566).

La sessió se suspèn a dos quarts de set de la tarda i es reprèn a tres quarts de set.

Esmena del G. Socialista (núm. 135, d'addició)

El M. H. Sr. President anuncia la posposició del debat d'aquesta esmena (esmena núm. 322; DSPC-P, 80) (p. 3566).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Santiburcio (S) (p. 3566), l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 3566), l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 3567), el M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3567) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 3567).

Disposicions Finals

Primera

Esmena del G. Socialista (núm. 136, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S), juntament amb l'esmena núm. 137* (p. 3567).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 3567).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 12 abstencions (p. 3568).*

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 137, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 136).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 12 abstencions (p. 3568).*

Text del Dictamen

Votació de la Disposició Final Primera : *aprovada per 65 vots a favor, 28 en contra i 6 abstencions (p. 3568).*

Votació de la Disposició Final Segona : *aprovada per 58 vots a favor, 28 en contra i 12 abstencions (p. 3568).*

Tercera

Esmena del G. p. Popular (núm. 138, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P), que tot seguit n'anuncia la retirada (p. 3568).*

Esmena del G. p. Mixt (núm. 139, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3568).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3569).*

Votació : *rebutjada per 13 vots a favor, 64 en contra i 29 abstencions (p. 3569).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 84 vots a favor, 1 en contra i 6 abstencions (p. 3569).*

Annex I

Esmena del G. Socialista (núm. 140, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 127).

Votació : *rebutjada per 35 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 3569).*

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 141, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 142, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 3569).*

L'I. Sr. Escudé (CiU) intervé per acceptar-la (p. 3569).

Votació : *aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions (p. 3569).*

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 143, de modificació)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 3569).

Esmena del G. p. Popular (núm. 144, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Esteve i Oriol (P) (p. 3569).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3570).*

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 66 en contra i 30 abstencions (p. 3570).*

Text del Dictamen

Votat després (vot particular núm. 146).

Esmenes a l'estat d'ingressos

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 145)

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 146, de modificació)

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3570) i l'I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3570).

Votació de l'Annex (text del Dictamen) : *aprovat per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 3570).*

El M. H. Sr. President anuncia la posposició del debat de l'esmena núm. 145 i del vot particular núm. 146 (esmena núm. 375; DSPC-P,80) (p. 3571).

Esmenes a l'estat de despeses

Departament de la Presidència

Secretaria General i Consell Executiu

Esmena del G. Socialista (núm. 147, a la totalitat)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 3571).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3572).*

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 3573).*

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 148 i 149, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 151, 154, 163, 166, 167, 171, 178, 181 i 185. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 168 i del vot particular núm. 169 (p. 3573).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3574).*

Votació de l'esmena núm. 148 : *rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*

Votació de l'esmena núm. 149 : *rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions (p. 3575).*

Votació de l'esmena núm. 151 : *rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*

Votació de l'esmena núm. 154 : *rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions (p. 3575).*

Votació de l'esmena núm. 163 : *rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions (p. 3575).*

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) intervé per retirar l'esmena núm. 166 (p. 3575).

- Votació de l'esmena núm. 167 : *rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*
- Votació de l'esmena núm. 171 : *rebutjada per 29 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*
- Votació de l'esmena núm. 178 : *rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*
- Votació de l'esmena núm. 181 : *rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 12 abstencions (p. 3575).*
- Votació de l'esmena núm. 185 : *rebutjada per 26 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions (p. 3575).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 150, de modificació)*
- La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional presentada a les esmenes núms. 150, 152 i 153 (p. 3576).*
- La I. Sra. Barenys (S) intervé per fer-ne el torn a favor i retirar les esmenes núms. 150, 152 i 153 (p. 3576).*
- Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 3576).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 151, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 152, d'addició i de modificació)*
- Retirada abans (esmena núm. 150).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 153, d'addició i de modificació)*
- Retirada abans (esmena núm. 150).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 154, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).*
- Esmena del G. p. Popular (núm. 155, de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Pujol i Folcrà (P), juntament amb les esmenes núms. 165, 187, 189 i 200 (p. 3576).*
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3576).*
- Votació de les esmenes núms. 155, 187 i 200 : *rebutjades per 38 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3577).*
- Votació de l'esmena núm. 165 : *rebutjada per 7 vots a favor, 59 en contra i 31 abstencions (p. 3577).*
- Votació de l'esmena núm. 189 : *rebutjada per 38 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions (p. 3577).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 156, d'addició i de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Soto (S) (p. 3577).*
- Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU) (p. 3577).*
- Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3577).*
- Esmena del G. p. Popular (núm. 157, de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Curto (P) (p. 3578).*
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3578).*
- Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 59 en contra i 1 abstenció (p. 3578).*
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 158, de modificació)*
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER), juntament amb les esmenes núms. 162 i 183 (p. 3578).*
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3579).*
- Votació de les esmenes núms. 158, 162 i 183 : *rebutjades per 38 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció (p. 3580).*
- Esmenes del G. p. Mixt (núms. 159 i 160, de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3580).*
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3580).*
- Votació : *rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions (p. 3580).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 161, d'addició i de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Casares (S), juntament amb l'esmena núm. 182 (p. 3580).*
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3581).*
- Votació de l'esmena núm. 161 : *rebutjada per 27 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3581).*
- Votació de l'esmena núm. 182 : *rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions (p. 3581).*
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 162, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 158).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 163, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).*
- Esmena del G. p. Popular (núm. 164, de modificació)*
- Torn a favor : *I. Sr. Pujol i Folcrà (P), juntament amb l'esmena núm. 209 (p. 3582).*
- Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 3582).*
- Votació de les esmenes núms. 164 i 209 : *rebutjades per 23 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3582).*
- Esmena del G. p. Popular (núm. 165, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 155).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 166, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 167, de modificació)*
- Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 168, de modificació)*

- Retirada abans (esmena núm. 148).*
Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 169, de modificació)
Retirat abans (esmena núm. 148).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 170, de supressió)*
 Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3582).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3583).*
 Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció (p. 3583).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 171, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).
- Esmenes del G. p. Mixt (núms. 172 i 173, de modificació)*
 Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb l'esmena núm. 175 (p. 3583).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3583).*
 Votació de l'esmena núm. 172 : *rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions (p. 3583).*
 Votació de l'esmena núm. 173 : *rebutjada per 5 vots a favor, 54 en contra i 26 abstencions (p. 3583).*
 Votació de l'esmena núm. 175 : *rebutjada per 30 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 3584).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 174, de modificació)*
 Torn a favor : *I. Sr. Sala (S) (p. 3584).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3584).*
 Votació : *rebutjada per 33 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 3585).*
- Esmena del G. p. Mixt (núm. 175, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 172).
- Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 176, de supressió, i 177, de modificació)*
 Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER), juntament amb l'esmena núm. 179 (p. 3585).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3585).*
Intervé per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 3586).
El M. H. Sr. Barrera (ER) intervé per retirar l'esmena núm. 176 (p. 3586).
 Votació de l'esmena núm. 177 : *rebutjada per 90 vots a favor, 54 en contra i 19 abstencions (p. 3586).*
 Votació de l'esmena núm. 179 : *rebutjada per 5 vots a favor, 55 en contra i 23 abstencions (p. 3586).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 178, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 179, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 176).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 180, de supressió)*
 Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3586).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3587).*
 Votació : *rebutjada per 11 vots a favor, 73 en contra i 1 abstenció (p. 3587).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 181, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).
- Esmena del G. Socialista (núm. 182, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 161).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 183, de supressió)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 158).
- Esmena del G. p. Mixt (núm. 184, de modificació)*
 Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3587).*
 Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3587).*
 Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions (p. 3587).*
- Esmena del G. p. del PSUC (núm. 185, de supressió)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 148).
- Direcció General de la Joventut**
- Esmena del G. Socialista (núm. 186, a la totalitat)*
 Torn a favor : *I. Sr. Soto (S), juntament amb les esmenes núms. 188, 204 i 259 (p. 3587).*
 Torn en contra de les esmenes núms. 186, 188 i 204 : *I. Sr. Gavín (CiU) (p. 3589).*
 Torn en contra de l'esmena núm. 259 : *I. Sr. Jané (CiU) (p. 3590).*
 Votació de l'esmena núm. 186 : *rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3591).*
 Votació de l'esmena núm. 188 : *rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions (p. 3591).*
 Votació de l'esmena núm. 204 : *rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions (p. 3591).*
 Votació de l'esmena núm. 259 : *rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions (p. 3591).*
- Esmena del G. p. Popular (núm. 187, de modificació)*
Debatuda i votada abans (esmena núm. 155).

Esmena del G. Socialista (núm. 188, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 186).

Esmena del G. p. Popular (núm. 189, de modificació).

Debatuda i votada abans (esmena núm. 155).

Esmena del G. Socialista (núm. 190, de modificació)

L'I. Sr. Santiburcio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de la 192 (p. 3591).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 191, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3591).*

Torn en contra : *I. Sr. Gavín (CiU) (p. 3592).*

Votació : *rebutjada per 32 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció (p. 3592).*

Esmena del G. Socialista (núm. 192, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 190).

Direcció General de l'Esport

Esmena del G. Socialista (núm. 193, a la totalitat)

Torn a favor : *I. Sr. Terradellas (S) (p. 3592).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 3593).*

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 2 abstencions (p. 3594).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 194, de modificació, i 196, de supressió)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3594).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 3594).*

Votació : *rebutjades per 10 vots a favor, 46 en contra i 22 abstencions (p. 3595).*

Esmena del G. Socialista (núm. 197, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Terradellas (S) (p. 3595).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 3595).*

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3595).*

Direcció General d'Afers Interdepartamentals

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 198, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3595).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 199, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER), juntament amb l'esmena núm. 201 (p. 3596).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3596).*

Votació de l'esmena núm. 198 : *rebutjada per 36 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3596).*

Votació de les esmenes núms. 199 i 201 : *rebutjades per 32 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3596).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 200, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 155).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 201, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 199).

Esmena del G. Socialista (núm. 202, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 3596).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3597).*

Votació : *rebutjada per 39 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció (p. 3597).*

Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològiques

Esmena del G. Socialista (núm. 203, a la totalitat)

Torn a favor : *I. Sr. Cadevall (S) (p. 3597).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 3598).*

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 3599).*

Institut Català de Serveis a la Joventut

Esmena del G. Socialista (núm. 204, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 186).

Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 205, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 3599).*

Torn en contra : *I. Sr. Marimon (CiU) (p. 3599).*

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 79 en contra i 5 abstencions (p. 3599).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 206 i 207, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 3599).*

Torn en contra : *I. Sr. Muntal (CiU) (p. 3599).*

Votació : *rebutjades per 32 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció (p. 3600).*

Televisió de Catalunya, SA

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 208, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 210, 211 i 212 (p. 3600).

Torn en contra : I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 3600).

Votació de l'esmena núm. 208 : rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3600).

Votació de l'esmena núm. 210 : rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3600).

Votació de l'esmena núm. 211 : rebutjada per 26 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 3601).

Votació de l'esmena núm. 212 : rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions (p. 3601).

Corporació Catalana de Ràdio i Televisió**Esmena del G. p. Popular** (núm. 209, de modificació)

Debatuda i votada abans (núm. 164).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 210 i 211, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 208).

Catalunya Ràdio**Esmena del G. p. del PSUC** (núm. 212, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 208).

Departament de Governació**Gabinet del Conseller****Esmena del G. p. del PSUC** (núm. 213, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 215, 216, 219, 222, 224, 225, 227, 228, 229, 230, 232, 233, 234, 235, 237, 242 i 243 (p. 3601).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3602).

Votació de l'esmena núm. 213 : rebutjada per 30 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 215 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 216 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 219 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 222 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 224 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 225 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 227 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 228 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 229 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 230 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 232 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 233 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3603).

Votació de l'esmena núm. 234 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3604).

Votació de l'esmena núm. 235 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3604).

Votació de l'esmena núm. 237 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3604).

Votació de l'esmena núm. 242 : rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 3604).

Votació de l'esmena núm. 243 : rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 3604).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 214, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Alay (ER), juntament amb les esmenes núms. 221, 226, 236 i 240 (p. 3604).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3604).

Votació de les esmenes núms. 214, 221, 226, 236 i 240 : rebutjades per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3605).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 215 i 216, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 213).

Esmena del G. p. Popular (núm. 217, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Colomé (P), juntament amb les esmenes núms. 223 i 231 (p. 3605).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3605).

Votació de les esmenes núms. 217, 223 i 231 : rebutjades per 30 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 3605).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 218, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 3605).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3606).

L'I. Sr. Lucchetti intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3606).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 3606).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 219, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 213).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 220, de modificació)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 3606).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 221, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 214).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 222, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 213).

Esmena del G. p. Popular (núm. 223, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 217).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 224 i 225, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 213).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 226, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 214).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 227, 228, 229 i 230, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 213).

Esmena del G. p. Popular (núm. 231, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 217).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 232, 233, 234 i 235, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 213).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 236, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 214).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 237, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 213).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 238 i 239, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 3606).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3607).

Votació : rebutjades per 8 vots a favor, 58 en contra i 23 abstencions (p. 3607).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 240, de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 214).

Direcció General de la Funció Pública

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 241, a la totalitat)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 3607).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3607).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3608).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 242, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 213).

Direcció General del Joc i d'Espectacles

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 243, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 213).

Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 244, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC). Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 245 (p. 3608).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3608).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3608).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 245, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 244).

Direcció General de Seguretat Ciutadana

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 246, a la totalitat)

Retirada.

Esmena del G. Socialista (núm. 247, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casares (S), juntament amb les esmenes núms. 249 i 251 (p. 3609).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3609).

Votació de les esmenes núms. 247, 249 i 251 : rebutjades per 25 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 3610).

Vot particular del G. p. del PSUC (núm. 248, de modificació)

Retirat.

Esmena del G. Socialista (núm. 249, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 247).

Esmena del G. Socialista (núm. 250, d'addició i de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Oliart (S) (p. 3610).

Torn en contra : I. Sr. Aligué (CiU) (p. 3611).

Votació : rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 3611).

Esmena del G. Socialista (núm. 251, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 247).

Departament d'Economia i Finances**Gabinet del Conseller****Secretaria General i Serveis Tècnics**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 252, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 3611).

Torn en contra : *I. Sr. Moliné (CiU)* (p. 3611).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 3611).

Esmena del G. p. Popular (núm. 253, de modificació)

L'I. Sr. Veray (P) la dona per defensada (p. 3611).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 3611).

Direcció General de Política Financera

Esmena del G. Socialista (núm. 254, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S)* (p. 3611).

Torn en contra : *I. Sr. Mur (CiU)* (p. 3612).

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció* (p. 3612).

Se suspèn la sessió a tres quarts d'una de la matinada i onze minuts.

La sessió es reprèn a les deu del matí i sis minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Primer i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Treball i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Anem ara a debatre les esmenes al text articulat, però, com és sabut, deixarem per al final les corresponents a l'article primer, per raons òbvies, i, per tant, començarem per l'article segon, amb l'esmena número 10, que correspon al Grup Mixt. I perquè la defensa tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. L'esmena següent, la número 11, també és del Grup Mixt; és de supressió. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. Celebro haver començat retirant una esmena, per veure si així donem algun exemple, encara que també no és grat no poder retirar aquesta, però defensaré conjuntament l'11, la 13 i la 18, pel número d'ordre que porten davant, no pel número de l'esmena.

Entenem que les modificacions de la Llei de Finances Públiques de Catalunya consignades en la Llei de Pressupostos han d'ésser les mínimes imprescindibles. Ni el tercer ni el quart paràgraf d'aquest article semblen necessaris, especialment quan el paràgraf quatre contradiu directament l'article 42, lletra a), de la Llei de Finances Públiques.

Quant a l'esmena número 18, voldria assenyalar que segurament per culpa nostra, però en la manera com apareix en el *Butlletí* no és la correcta. L'única pretensió del nostre Grup era afegir la paraula «comptablement» al final del paràgraf.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Sí, gràcies, senyor President. Amb un afany d'imprimir una certa agilitat al debat, si vostè no hi té inconvenient, en nom del nostre Grup jo pretendria agrupar les contestacions a les esmenes que es vagin presentant, article per article, ja que cada article és un tema específic i concret, i això crec que al mateix temps donarà major comprensió al debat.

Per tant, si m'ho permet, esperaria a fer el torn en contra a aquestes esmenes un cop escoltades les altres esmenes d'altres grups a l'article 2.

Ara, puc avançar que realment això que ha explicat el senyor Casals a l'esmena 18, és cert, perquè l'esmena està presentada com de modificació, quan és d'addició d'una paraula, i amb aquesta interpretació hi estariem d'acord i, per tant, la votariem a favor; però de la resta farem el torn en contra un cop acabat l'article.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a l'esmena 12, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, nosaltres també comencem anunciant la retirada de l'esmena número 16, i dient que defensarem ara, amb una sola intervenció, les esmenes nostres números 12, 14, 17, 19 i 20; totes les que fan referència a aquest article, per facilitar que el senyor Escudé ens les pugui argumentar en contra globalment i vostès, senyors diputats de Convergència i Unió, ens les puguin votar en contra també globalment. (*Rialles.*)

Aleshores, molt breument, perquè el sentit de moltes d'aquestes esmenes és el mateix, el sentit d'aquestes esmenes és de posar més límits dels que, de fet, estan continguts en la Llei de Finances Públiques de Catalunya, a la facilitat amb què el Govern de Convergència i Unió fa modificacions pressupostàries, desvirtuant el contingut moltes vegades dels pressupostos.

Aquí, senyores diputades i senyors diputats ens passem, no sé si moltes o poques hores discutint aquests pressupostos, que després, a l'hora d'aplicar-se, resulta que ha servit de molt poc perquè aquella partida que va costar tant o tan poc que es

posés allà, després, per art de màgia, es treu d'allà i es posa en un altre lloc, i s'ha acabat.

Aleshores, nosaltres voldríem posar alguns límits a això, demanar transparència, demanar informació més detallada de la que es dona. És cert que l'article 83 —que tan sovint invoca el senyor Raimon Escudé— de la Llei de Finances Públiques, ens diu que trimestralment s'informarà el Parlament de l'estat d'execució dels pressupostos i de les seves modificacions, però, u, això no sempre es compleix, i, dos, es compleix amb un nivell d'informació que no és l'adequat. Nosaltres, el que proposem és que aquestes modificacions se'ns detallin per números orgànics, perquè no n'hi ha prou a dir «tal article s'ha modificat globalment d'aquesta manera», sinó que volem saber en què s'ha modificat, i seria facilitar la tasca de control d'aquest Parlament el fet que se'ns donés aquesta informació.

I, finalment, l'esmena número 17, que és una esmena que pretén que de les modificacions quan afecten el Capítol I, d'aquestes modificacions se'n doni compte mensualment a la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local del Parlament i a les centrals sindicals considerades més representatives. Ens sembla que és una esmena que no cal que argumenti perquè la seva bondat és òbvia, i estic segur que serà ben acollida per tots vostès.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca la substanciació de l'esmena número 15, corresponent al Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, moltes gràcies. Per dir simplement que retiro aquesta esmena; retirem aquesta esmena, i per donar-los també una altra alegria, i és que retirem la 74, la 75, la 104, la 105 i la 107.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, a l'article 2, s'hi han presentat en principi onze esmenes, de les quals se n'han retirat algunes en aquests moments.

Aquest article, com apuntava el senyor Lucchetti, fa referència a modificacions pressupostàries, o sia, a la possibilitat de variar *a posteriori* les consignacions previstes i aprovades en pressupost.

Aquest tema no és un tema nou, ja ve d'anys anteriors. Per altra banda, també es recull en els Pressupostos Generals de l'Estat, i vostès saben que nosaltres hem d'actuar coordinadament —a efectes pressupostaris i de consolidació posterior— amb les directives generals del Pressupost de l'Estat.

En definitiva, el que es pretén és donar una flexibilitat major a la gestió, a fi i efecte de fer ressaltar la dimensió microeconòmica de la política pressupostària, perquè, en funció de les necessitats noves que vagin sorgint, es puguin adaptar les partides pressupostàries; evidentment, sempre amb unes limitacions importants que, per estalviar-me d'explicar-les, els remeto a tots vostès a la plana 4 de la memòria financera, que explica quins són els límits, quins són els condicionants en aquesta possibilitat. Aleshores, el que fan aquestes esmenes és discrepar d'alguna possibilitat de modificació que es preveu en aquest article.

Concretament, a l'esmena 11, el que es pretén és suprimir aquesta possibilitat, invocant —com després s'ha fet també, amb algun altre article— l'article 42 de la Llei de Finances Públiques, i això és cert. El que diu o el que pretén que digui el Projecte de Pressupost a l'article 2, no és exactament el que diu la Llei de Finances Públiques a l'article 42, però és que això no és cap inconvenient. Precisament, el que fa la Llei de Pressupostos és adequar a les necessitats del moment allò que, per caràcter general, contempla la Llei de Finances Públiques. Quan és una variació temporal, es fa a través de l'articulat, com fem aquí, i quan creiem que és que caldria variar ja definitivament el que diu la Llei de Finances Públiques, aleshores hauran observat que, com a addicional, proposem un text de modificació de l'article 42, que no és aquest el cas, aquí. Per tant, el que ens limitem a fer és, temporalment, per la vigència d'aquest Pressupost, deixar d'aplicar allò que diu l'article 42 i aplicar un tracte diferent. Per tant, entenem que és correcta l'actitud del Projecte de Llei i, per tant, no podríem admetre aquesta esmena número 11.

La número 12 fa exactament el mateix amb el tema de l'habilitació de crèdits, creant conceptes pressupostaris nous quan es plantegin necessitats que no hagin estat expressament recollides. En definitiva, és una altra il·lustració d'aquesta necessitat de flexibilitat i, per tant, doncs, tampoc podem acceptar l'esmena número 12 del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Igual passa amb l'esmena número 13, que el que es pretén és que s'excloquin d'aquesta flexibilitat les partides de personal i, efectivament, això ho diu l'article 42, però insisteixo que nosaltres, a través d'aquest article, modifiquem a efectes de l'any 87 el que diu l'article 42. I, per tant, conscients que l'article ho diu d'una altra manera, malgrat això, nosaltres entenem que, per la necessària reordenació del personal, fruit de la reorganització en curs, cal que hi hagi aquesta flexibilitat.

Idèntica argumentació —perquè idèntica proposta és la que fa el Grup del PSUC en l'esmena número 14— i, per tant, doncs, tampoc podem acceptar que, evidentment, el tema de personal quedi exclòs d'aquesta possibilitat de modificació.

L'esmena 17, que és la que ha defensat més específicament el senyor Lucchetti, la comunicació a la Comissió del Parlament i a les centrals sindicals, evidentment, com ell molt bé ha intuït, li retreuria l'article 83 de la Llei de Finances Públiques, que especifica que trimestralment es farà, a través del Conseller d'Economia i Finances, una informació al Parlament i, precisament, a la Comissió d'Economia i Finances i, evidentment, recollint una expressió *sotto voce* del senyor Lucchetti, és l'última vegada que en parlaré, perquè, en definitiva, veuran vostès que, al llarg d'aquest articulat, hi ha una colla d'esmenes que el que pretén és donar aquesta informació.

Entenem nosaltres que només en aquells casos que les modificacions o les capacitats que rep a través del Projecte de Llei el Conseller d'Economia i Finances li donen un marge de discrecionalitat, només en aquests casos nosaltres admetrem i admetem que es doni un compte específic. En els casos en què sigui l'automatisme, que sigui una cosa objectiva, creiem que a través del mecanisme periòdic de la Llei de Finances Públiques, article 83, ja és suficient i totes les senyores i els senyors diputats poden conèixer perfectament aquest tema, i això no obsta, evidentment, és obvi, que a través dels mecanismes de control —d'interpellacions, de preguntes, de sessions

informatives—, els diputats que vulguin una informació puntual, al marge d'aquesta periodificació, tenen aquests mecanismes per utilitzar-ho.

Quant a l'esmena 18, ja he dit que l'acceptariem perquè, si bé estava mal formulada per escrit, n'hem copsat el sentit, que, en definitiva, és afegir l'expressió «comptablement» entre «procedeixi» i «formalitzar la modificació pressupostària». Per tant, en aquest sentit, no hi ha res a dir, i la votarem favorablement perquè, realment, necessita un sentit que quedava coix en la paraula.

L'esmena número 11 diu el mateix; encara potser pitjor, perquè parla que en les transferències en què hi hagi unes certes dificultats —apartat vuitè—, diu que, abans de resoldre, s'informi prèviament la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament. Això ja no és l'article 83, del qual he dit que ja no parlaria, sinó que és que, amb caràcter previ a una decisió que encara no està presa, s'informi el Parlament. Jo crec que això és excessiu, i tampoc la podem votar.

I, finalment, hi ha l'esmena número 20, que és la 12 del Partit Socialista Unificat, que, en un altre apartat, també insisteix en aquest tema de donar informació trimestralment al Departament o, millor dit, a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost i, per tant, la resposta sempre és la mateixa. En definitiva, doncs, pels motius exposats, ens oposarem a l'adopció de la totalitat de les esmenes presentades, excepte —pel que he explicat i amb aquesta addició d'aquesta paraula— a l'esmena número 18.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a procedir ara, doncs, a les votacions.

Votarem primer les esmenes defensades pel Grup Mixt, amb l'excepció de la 18, que la votarem a part. I, després, el grup d'esmenes defensades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per tant, els qui siguin favorables a les esmenes 11 i 13, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 1 vot a favor, 63 en contra i 25 abstencions.

Ara passem a la votació de l'esmena 18, també del Grup Mixt.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat acceptada per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

I ara passem a la votació del grup d'esmenes defensades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, que són la 12, 14, 17, 19 i 20.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'esmenes ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.

Ara anem a votar el text del Dictamen. Voldria fer una ob-

servació a això, i és que el text del Dictamen, a conseqüència de l'esmena número 18, ha estat modificat perquè ha estat acceptada aquesta esmena. Jo voldria suggerir que, per unes raons més aviat gramaticals, per comptes d'acceptar literalment aquesta esmena, féssim una modificació del text del Dictamen en el sentit de dir «perquè formalitzi comptablement la modificació pressupostària». Suposo que no hi ha cap dificultat que sigui així. *(Pausa.)* Molt bé. Doncs, anem a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb l'observació feta, ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Ara passem a la votació de l'article 3, segons el text del Dictamen; no hi ha cap esmena. Per tant, passem a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 3, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 3 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara passem a l'article 4, que té en el seu punt primer, lletra d), una esmena, número 21, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per substanciar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Sí. Des de l'escó, senyor President. Defensarem, al mateix temps, les esmenes nostres 21 i 26, i farem referència al vot particular número 38, que hem presentat també.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI : Sí. L'esmena 21 i l'esmena 26, en realitat, fan referència al mateix tema. L'esmena 21 pretén no posar límits quan es diu «per modificacions al salari mínim, o si és imposat amb caràcter general o per decisió judicial ferma». Sembla que es posa el límit que només en aquestes circumstàncies això serà possible. Nosaltres pretenem suprimir aquesta frase, perquè el concepte quedi més ampli i, per tant, més flexible, i, per tant, aquí hi hagi una possibilitat de negociació i de revisió, en coherència amb altres esmenes que nosaltres presentem més tard.

I l'esmena 26 és en aquest mateix sentit, fent ampliació en aquesta possible revisió, en el tema del personal funcionari, no només en el tema del personal no funcionari.

I, quant a l'esmena que nosaltres demanem, tot... Hi havia una... Ara no em recordo de què era. Bé, nosaltres estem en contra d'aquesta addició d'aquesta nova lletra per part de... Sí, per part del joc. Sí. Nosaltres entenem que entrem en un terreny de discrecionalitat —moltes gràcies, senyor Escudé, per la seva mímica tan suggerent— també quant a aquests crèdits ampliables, que entenem que no està justificat.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra... També agruparem? *(Pausa.)* Molt bé.

Ve ara l'esmena número 22, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor...

(Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, tinc la impressió que ha estat retirada.

El Sr. PRESIDENT : Ara, l'esmena número 23, que és del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Gràcies.

Ve ara la 24, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per defensar les esmenes del nostre Grup a l'article 4, en relació amb els béns ampliables, que són la 24, la 28, la 31 i la 33.

Bé, som davant d'un article, d'aquest article 4, que el que fa és contemplar en quins casos es poden considerar els crèdits previstos en el pressupost de despeses com a crèdits ampliables. Crèdits ampliables vol dir que es poden fer despeses amb càrrec a aquestes partides, malgrat que no hi hagi..., o sigui, malgrat que se sobrepassi la consignació prevista inicialment. Bé, aquesta és una tècnica emprada en gairebé tots els pressupostos, i pel que es caracteritza és per l'excepcionalitat de l'ús que se'n fa.

Ara bé, també és una tècnica que, si el seu ús no és tan sols un ús excepcional, sinó que és un ús relativament abusiu, el que pot portar és que s'aniria a desvirtuar el Pressupost, en la manera que utilitzar diners d'una partida ampliable vol dir, a la llarga, si no es vol tancar el pressupost amb dèficit, deixar d'utilitzar diners previstos en d'altres partides.

Aleshores, com que, d'alguna manera, de l'anàlisi de la liquidació dels pressupostos de la Generalitat en els darrers anys, creiem que l'ús que es fa del concepte de «crèdits ampliables» en algunes d'aquestes partides, és un ús d'aquest tipus, relativament abusiu, és per això que hem presentat quatre esmenes, que pretenem que, d'alguna manera, puguin ser relativament paradigmàtiques, en el sentit d'exemplificar el que no es pot fer amb unes partides ampliables.

La primera de les esmenes es refereix al fet que no considerem correcte que es considerin ampliables partides del Capítol II —això, generalment, no es veu quasi en cap pressupost—, malgrat que sigui amb una excepcionalitat com la que es diu aquí, que es puguin incrementar si l'increment és superior al 10% de l'any 1986. No ens sembla correcte que les partides del Capítol II, en cap dels casos, puguin ser considerades ampliables.

La segona de les esmenes es refereix a l'apartat segon, lletra b), on es diu que «es consideraran ampliables els crèdits que siguin necessaris en els pressupostos de les entitats, com a conseqüència d'operacions financeres autoritzades.» Aquí hi ha una cosa que no entenem, si es tracta d'operacions financeres autoritzades, caldrà que estiguin contemplades en el Pressupost, caldrà que estiguin autoritzades per aquesta Llei de Pressupostos i, per tant, estan tancades ja, han de ser previstes en el Pressupost i no es poden considerar partides ampliables. No entenem el perquè d'aquest apartat segon, lletra b), i, per tant, el considerem totalment innecessari i per això proposem també eliminar-lo.

Potser el més paradigmàtic, o els més paradigmàtics de tots són l'apartat tercer, lletra a) i una de les previsions de la lletra

b). A la lletra a) es consideren ampliables els crèdits que es destinen al pagament d'interessos, amortització de principals i despeses derivades del deute.

Aquest és un cas relativament normal també, podríem dir, en altres pressupostos, però també limitat per l'ús que se'n fa, és a dir, per un ús en què hi pugui haver petites desviacions entre la realitat i el que s'ha previst en el Pressupost, que siguin desviacions poc significatives i, en aquest sentit, es poden considerar les partides ampliables, és a dir, que hi hagi més despesa de la realment prevista.

Però, què passa si agafem, per exemple, la partida d'interessos, que és la que, en aquest cas, diguem-ne, creiem que és més interessant analitzar, perquè les amortitzacions poden venir modificades per l'amortització de crèdits de Tresoreria i, en aquest sentit, no tindria massa sentit analitzar-la, però sí la d'interessos. Podem veure com, l'any 1985, la previsió d'interessos va ser d'uns 5.000 milions de pessetes, la despesa real va ser de 10.000 milions. El 1986, es preveuen 10.000 milions de pessetes, i, o molt ens equivoquem, o pels estats d'execució que hem vist fins en aquests moments, acabaran amb uns 15.000 milions. El 1987, preveuen 12.000 milions de pessetes, i també sembla que la marxa que es porta és que es pugui acabar amb, realment, 17.000 milions. Aleshores, aquí veiem que, quasi cadascun d'aquests tres anys, es preveu 5.000 milions de pessetes menys del que realment després es gasten. Ens sembla aquesta o una manca de capacitat de previsió per part dels serveis tècnics del Departament d'Economia i Finances, o bé una voluntat de portar a aquest Parlament uns pressupostos que no siguin reals, perquè després, el que realment ens hem de preguntar és d'on surten aquests 5.000 milions de pessetes que no estaven previstos, que s'han hagut de gastar per a pagament d'interessos, quina és la partida del Pressupost que veu minvada la seva capacitat de despesa per poder afrontar aquests interessos.

Per tant, això comporta, d'alguna manera, que el que estem fent, durant aquests dies, sigui en realitat una ficció, perquè estem discutint un pressupost que, després, el Departament d'Economia i Finances, el Consell Executiu, a través d'aquests conceptes de modificacions —com hem vist en l'anterior apartat—, o d'aquests de crèdits ampliables, pot modificar totalment el Pressupost, convertint el que estem fent avui en una pura paròdia.

Igualment, en l'altre concepte que proposem suprimir com a ampliable, el concepte 05.02.771.01, que són els aperduaments produïts per avals que hagi d'afrontar la Generalitat. Però aquest és un concepte del qual ja parlarem més endavant i, per tant, el dono per esmentat, simplement, en el moment de defensar aquesta esmena.

És per això, doncs, senyores i senyors diputats, que demano la votació favorable a aquestes quatre esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Correspon, ara, l'esmena número 25, que és del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, com totes les esmenes a l'article 4, que fa referència a crèdits ampliables, aquestes diríem que formen part, o que tracten d'esmenar aquesta negació de la voluntat pressupostària que ha manifestat el Consell Executiu. Ahir ho dèiem, i aquesta n'és una prova. Es tracta de deixar un pressupost

obert, que permeti després alterar de la manera més convenient, al llarg de l'any, algunes partides, algunes molt importants i, en conseqüència, no prendre cap compromís polític, o no haver d'admetre, que després s'ha trencat un compromís polític que de fet no s'ha pres; que en el moment que s'aprova unes partides determinades són ampliables i que uns canvis es podran fer, o serà normal que es facin, d'acord amb una llei de pressupostos aprovada.

Nosaltres entenem que el Pressupost és, en primer lloc, l'expressió d'una voluntat d'aplicació d'un programa polític. I ahir em deia el senyor Escudé —jo crec que vostè ahir no em va entendre, senyor Escudé, perquè em va repetir el mateix que m'havia dit a Comissió, i jo en sortir de Comissió ja li ho havia aclarit—, vostè em va dir : «No ens faci retret que nosaltres no complim el nostre programa polític, i ahir, crec recordar, fins i tot, que va dir que, en aquest sentit, la meua intervenció havia estat pintoresca. No, miri, de pintoresquisme, no! El que jo li vaig dir no és que vostès no són conseqüents amb l'aplicació del seu programa polític; el que jo li vaig dir és que una cosa és el discurs, i l'altra cosa és la dotació pressupostària. I l'oposició té l'obligació de dir que el discurs i el Pressupost no es corresponen, perquè, si no, que només senti el discurs i el ciutadà que no pugui entrar —que són el 99%— en el teixit d'un pressupost, es pensarà que el discurs és veritat, i no ho és. Això és el que jo li deia ahir, i li ho torno a dir avui : al darrere de cada partida, o al darrere de cada concepte, partida amb dotació pressupostària, i el que no sigui això és una enganyifa.

Doncs, bé, aquí som davant de cinc partides obertes, d'aquestes que, miri, en funció de la recaptació final en deixen una d'oberta, una altra en funció de recursos finalistes, una altra en funció d'alteracions financeres ja autoritzades... Bé, quan una operació financera està autoritzada se sap quin cost tindrà. Vostè em diu : «Home! és que no sabem... No se sap, exactament, a la dècima.» No, no, miri, perdoni, quan vostè té un crèdit, i el té fixat, encara que sigui, fins i tot, amb una taxa oscil·lant o oberta, vostè sap quan tindrà... —no ho entén, oi, senyor Conseller?, ja ho veig; pels signes que fa, ja ho veig que no ho entén. I quan vostè té un conveni signat amb Fira, que és la quarta d'elles, vostè sap el que haurà de pagar, una altra cosa és que segurament no voldrà pagar i no atendra el compromís que va prendre quan va signar, però saber el que va pagar, i tant que ho sap! No em deixi la partida oberta, tanqui-la; perquè, si no, té dos discursos : «Jo ja he signat, els pagaré tants milions» i després diu «No, és que la partida era oberta, no he pogut afrontar-la, i, d'acord amb el que m'autoritza el Pressupost, faig un transvasament de partides i aquí tots contents.» Miri, tots contents, no! Preses de pèl, no! Vull dir, expliquin el que fan!, expliquin-ho! Tinguin la valentia d'afrontar compromisos polítics, senyor Cullell!

Bé, totes estan en la mateixa línia, l'última d'elles introdueix un nou aspecte, que és que, com que hem d'aprovar una nova llei de finançament de municipis turístics, doncs, potser això ens alterarà el Pressupost. Miri, escolti, quan s'aprovi la nova llei i fem el nou pressupost ja en parlarem de com l'altera; de moment, fem el pressupost en funció de les lleis que hi ha i de les necessitats existents.

Bé, el que es manté, en definitiva, és la possibilitat que, en tots els casos, es pot pressupostar. I s'ha de pressupostar, perquè si no es pressuposta hi ha desgovern, i si a un gerent o a

un gestor d'un organisme autònom, comercial, d'un departament, se'l deixa sense pressupost com a eina de control, fa el que li dona la gana, i així vénen aquells dèficits de 50 i escaig de milions que ens deia algú ahir —mil, naturalment, 50.000.

Bé, jo li donaré una altra interpretació, la darrera, i és que, en el fons, això és deixar la possibilitat d'obrir l'aixeta quan convingui : «Deixem les partides obertes, i ara vénen eleccions : obre l'aixeta», tot allò de la cançó aquella de «abre la puerta y cierra la puerta», doncs, aquí és l'aixeta; és a dir, cada vegada, quan convé, s'obre l'aixeta i es deixen passar diners. Llavors, això no és seriós, i com que no és seriós, i aquestes partides es poden pressupostar, a nosaltres ens sembla que vostès ho hauran entès, i com que tenen voluntat, en el fons, de fer les coses ben fetes, prestaran suport a aquestes esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, queden ara pendants unes esmenes del Grup Mixt, començant pel número 32. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. Defensarem conjuntament les esmenes 32, 34 i 36, que són les 35, 37 i 40, si bé haig de fer notar que de l'última, la publicació és incorrecta, ja que el que volíem anul·lar —senyor Escudé, prengui'n nota— era la partida 13.05.480.01, mantenint les altres dues, i no al contrari, com sembla deduir-se de la publicació.

El nombre de partides ampliables creix desmesuradament, al nostre criteri. L'any passat eren tretze les partides ampliables, aquest any en són trenta-tres. Algunes són clarament innecessàries.

La primera de les esmenes fa referència a una d'aquestes partides que creiem innecessàries, perquè els recursos per al compliment de sentències judicials es poden obtenir mitjançant un expedient de modificació de crèdits, rebaixant altres partides del departament afectat.

La 34 fa referència —el 34 pel número d'ordre de publicació—, també, al Departament de Justícia, i pel caràcter ampliable d'aquestes partides, tampoc no es justifica, a la nostra manera d'entendre. El nombre de menors atesos i el nombre de reclusos és previsible, com també ho és la despesa que representen.

Hem presentat esmenes a l'estat de despeses, ajustant aquesta dotació inicial, que és clarament insuficient. Si es dota correctament, no necessita que la partida sigui ampliable. Per tant, tenim l'ocasió de fer les coses ben fetes i no deixar aquest concepte de «partida ampliable» quan no és absolutament necessari.

I, per últim, pel que respecta a l'última de les esmenes, que es refereix al Departament d'Indústria, ni l'incís inicial del paràgraf, ni les explicacions de la memòria, justifiquen el caràcter de partida ampliable.

Per tant, no existint aquesta justificació, demanem també la seva supressió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara al torn en contra de les esmenes d'aquest article. Per defensar aquest torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat, senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquest article 4, com bé explicava el senyor Car-

nicer, fa referència als crèdits ampliables, o sia, a aquelles partides que estan consignades en el Projecte de Pressupost per una quantitat, però que posteriorment podrien variar.

El que el senyor Carnicer ha dit és veritat, però no tota la veritat, perquè el senyor Carnicer ha fet referència a les possibles variacions de les despeses. Hi ha casos que evidentment és així, la despesa és impossible —com és lògic suposar, i ho demostrarem— de valorar amb tota exactitud, i s'ha de deixar la partida a possible fluctuació. Però és que també hi ha altres casos, i això el senyor Carnicer no ho ha explicat, i són pràcticament la majoria dels crèdits ampliables previstos, en què el que varien són els ingressos, perquè són uns ingressos que poden variar : hi ha una estimació... Com el cas de taxes —i és una esmena socialista—, que si varia la taxa és lògic que, aleshores, la partida d'ingrés també variï, perquè, si no, l'Administració, podríem dir, estrictament hauria de tornar uns diners perquè ja és previst el topall màxim en el pressupost.

Fet aquest aclariment, i per això no entraré en el debat polític que volia el senyor Romera, amb una rèplica, diria, al debat de totalitat d'ahir, perquè aquí no és una qüestió política, és purament adequar a la realitat d'uns ingressos superiors als previstos, o unes despeses difícils de precisar, doncs, poder-ho adequar a la realitat.

Concretament, anant a l'examen d'aquestes esmenes, tenim l'esmena 21, que és una esmena del Grup comunista, en relació amb el tema dels crèdits destinats al pagament del personal laboral. S'accepta que siguin variables; ara, opina el Partit Socialista Unificat que és restrictiu perquè només permet aquesta variació si l'increment és conseqüència de la variació del salari mínim o si hi ha una decisió de caràcter general, o decisió judicial ferma. Aquí, podríem entrar en un debat —com a juristes, em sembla que el senyor Lucchetti i jo podríem ser feliços—, perquè aquí hi ha una coma i, segons el sentit que donem a aquesta coma, és l'únic cas il·lustratiu del que es diu abans o és un dels tants casos. Però, bé, en definitiva, sense entrar en aquest punt de la coma, si modifica o no, jo crec que hi ha un fet clar, que és que recordarà el senyor Lucchetti, i almenys les senyores i els senyors diputats que van intervenir en el debat en Comissió, que hi ha una esmena nostra —vot particular que va ser mantingut, i després retirat, pel Partit Socialista Unificat de Catalunya—, que ampliava aquest tema, aquesta possibilitat d'ampliació de crèdit d'aquest personal laboral, a conseqüència del conveni-marc i, per tant, doncs, a través de la incidència d'aquest conveni-marc en curs de negociació, evidentment jo crec que es dona satisfacció a les propostes, o a la preocupació restrictiva que veia el PSUC en aquest text inicial, que —hi insisteixo— ara ja està modificat.

L'esmena 23 ha estat retirada, però hi ha la 24, del Grup Socialista, i la 25, del Grup Popular, que és exactament el mateix : suprimir l'apartat f), i que és aquest cas que deia de les despeses de béns corrents i serveis, de serveis pels quals s'exigeixen taxes, exaccions parafiscals, cànonos o preus. Ara imaginem-nos un cas concret, i em sembla que serà molt clar d'entendre. Un servei que vengui al públic uns impresos o un llibre : aleshores, és clar, hi ha una previsió —el que no es pot saber, evidentment, és exactament els llibres o els impresos que es vendran—; aleshores, com deia, si hi ha uns ingressos superiors a aquests, és lògic que la partida sigui ampliable per evitar aquell absurd del qual es parlava abans. Per tant, cap d'aquestes

dues esmenes que queden vives poden ser acceptades.

L'esmena següent, la 26, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el mateix que feia amb el personal laboral, ho fa ara amb el personal funcionari, com bé ens aclaria el senyor Lucchetti. Evidentment, aquí sí que no podem admetre-ho, perquè les retribucions dels funcionaris, com saben tots vostès, estan concretades per la mateixa Llei de Pressupostos i, per tant, no podem considerar que aquest crèdit sigui ampliable, perquè està predeterminat amb tota exactitud.

Quant a l'esmena 27, del Grup Popular, doncs, el tema també és el mateix. Volen suprimir un altre apartat : que a les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial o financer no siguin ampliables, diu, els crèdits la quantia dels quals es determina en funció de recursos finalistes, efectivament obtinguts. Més clar no pot ser : si evidentment hi ha recursos finalistes i uns ingressos obtinguts perquè han incrementat aquesta utilització que s'ha fet del servei d'aquestes entitats, és obvi que la partida d'ingressos ha de ser ampliable.

Hi ha l'esmena 28, del Grup Socialista, que també vol suprimir —i, a això, hi ha fet una referència especial el senyor Martí Carnicer—, que és l'apartat que diu : «També són ampliables els crèdits que són necessaris en els pressupostos de les entitats com a conseqüència d'operacions financeres autoritzades». Evidentment, si en el transcurs de l'exercici s'autoritza una operació financera —per tant, major ingrés—, és lògic que es pugui reflectir en l'estat d'ingressos i, per tant, és obvi també —hi insisteixo— que la partida sigui ampliable.

La mateixa esmena és la número 29 —número 6, d'origen— del Grup Popular, que diu exactament el mateix i, per tant, la resposta, evidentment, és idèntica.

Ve després l'esmena 30, del Grup Popular —que va lligada, perquè diu exactament el mateix, amb l'esmena 31, del Grup Socialista—, que és la supressió del caràcter d'ampliable del pagament d'interessos a l'amortització principal i les despeses derivades del deute. Aquí em sembla que també és un tema evident que, malgrat el que se'ns ha dit, la quantificació d'aquests crèdits està en funció de les característiques de les operacions, que hi ha una possibilitat de variació i, fins i tot, recordaran, almenys les senyores i els senyors diputats que hagin aprofundit una mica en el text del Projecte del Pressupost, que en l'article 16, apartat 3, doncs ja es preveu la possibilitat de modificar, re-finançar o substituir operacions de crèdit; vol dir que és un tema que pot variar en funció de les condicions del mercat. Per tant, doncs, és lògic —al nostre entendre— que aquesta partida també sigui ampliable.

Ve després l'esmena número 32, del Grup Mixt, que el que pretén és suprimir un crèdit ampliable, que és el del Gabinet del Conseller, Secretaria General i Serveis Territorials del Departament d'Economia i Finances, si mitjançant sentència judicial ferma es declaren responsabilitats pecuniàries de la Generalitat de Catalunya. Em sembla evident. No coneixem que hi hagi cap conducte jurídicament incorrecte, però podria donar-se el cas que els tribunals de justícia, en utilització de les seves facultats, arribessin durant el transcurs de l'exercici a la convicció que hi ha una responsabilitat pecuniària de la Generalitat; aleshores, hem de tenir prevista aquesta partida, simbòlica, però l'hem de tenir ampliable per afrontar la peremptorietat i l'executivitat d'unes decisions judicials.

L'article 33 és un tema que ja ha apuntat el senyor Carnicer

que tornarà a sortir, que és el tema dels avals —hi ha un article que parla d'avals, i ho tornarem a debatre—, però, en definitiva, el que proposa el text del Projecte —i a nosaltres, evidentment, i suposo que a tots vostès, ens sembla lògic, amb independència de la valoració política o econòmica que fem del tema— és que no podem saber d'antuvi, per endavant, inicialment, quins són l'import d'aquests avals contractats, i, per tant, doncs, hi ha una estimació prudencial de 600 milions, em sembla recordar, però és ampliable, per al cas no desitjat —i esperem que no arribi— que s'hagin d'atendre necessitats superiors.

L'esmena 34, del Grup Mixt, és una esmena que pretén que el crèdit 12.02.221 i el 03.221, que fan referència a protecció i tutela de menors i serveis penitenciaris, que —concretament, deia— els serveis de manutenció no siguin ampliables. Evidentment, es pot tenir una idea estadística de la quantitat de presos que hi haurà a les presons de Catalunya o dels menors sotmesos a tutela, però em sembla, senyors diputats, que és evident que no es pot, amb tota precisió, dir : «I la manutenció d'aquest personal costarà tantes pessetes, hi haurà més presos o més joves en situació de tutela o menys...»; aleshores, és obvi que cal que aquesta partida sigui ampliable per ajustar-la a aquestes necessitats. No podem deixar, diguem-ne pedestrement, de donar aliments a un pres, i dir : «No, la partida no era ampliable i s'ha acabat la partida.»

Després tenim l'esmena 36, del Grup Mixt, a la qual el senyor Casals ha dit que hi havia un error. No hi ha error; molt correctament, els serveis del Parlament ho han especificat : el que passa és que potser el senyor Casals no ha vist que la partida citada en tercer lloc té els números en versaletes, diferents dels altres, i és només a aquesta partida a què vostès s'oposen. I nosaltres, malgrat això, que només és una de les tres partides que mencionen, a què s'oposen de declarar-ne el caràcter d'ampliable, nosaltres entenem que també és un ingrés. Aquesta partida és un cànon i, aleshores, evidentment, segons l'ús que es faci d'aquest cànon donarà més o menys pessetes : aquí hi ha una provisió prudencial, que entenem que és correcta, però podria donar-se el cas que hi hagués uns increments, uns ingressos superiors, i aleshores també l'hem de declarar ampliable.

I, per acabar, tenim l'esmena 37, del Grup Popular, que aquesta és una esmena que s'hi ha referit el senyor Romera, per coneixement propi, per vinculacions del passat, que és el tema de la Fira de Barcelona. Aquí em sembla, senyor Romera, i amb perdó, que l'argumentació és a la inversa. És que aquí no és per reduir, sinó que és per incrementar. Vol dir que, en definitiva, el que es preveu és en funció del conveni signat amb la Fira de Barcelona; ara, el compliment d'aquestes condicions està per veure, no hi ha la llei corresponent aprovada en aquest Parlament i hi podria haver una variació —que cautelarment es posa el caràcter d'ampliable, precisament a efectes d'ampliació—, perquè tinc entès que, d'aquesta partida, les quantitats disponibles que hi havia fins ara, la Fira —tinc entès per notícies que m'acaben d'arribar— no n'ha fet ús totalment, i, per tant, doncs, això, hi insisteixo, no és per reducció, sinó per assegurar els interessos de la Fira de Mostres de Barcelona, que si hi hagués necessitat d'ampliar la partida es pugui fer, a la qual cosa vostè en aquests moments s'oposava.

I, finalment, hi ha el vot particular que ha presentat el

senyor Lucchetti en el tema del joc —les operacions corrents i inversions de l'organisme autònom de jocs i apostes. Aquest és un tema que ahir, ja, el senyor Lucchetti, o el senyor Maties Vives, va fer una oposició, una explicació filosòfica de la seva oposició en aquest tema del joc. És clar, aleshores podríem tornar a insistir en aquell tema i parlar que aquí no es tracta d'incrementar la propensió al joc, sinó desviar el joc, aquesta ànsia del joc que tenen alguns dels nostres conciutadans, que facin major ús dels sistemes de la Generalitat deixant-ne d'altres; per tant, és una major quota de mercat. Però, bé, en definitiva, aquest caràcter d'ampliable també és lògic : si hi ha més ingressos o més despeses... Això, per acabar, prové de l'article 7 de la Llei que vam aprovar aquí al Parlament, i, per tant, és només el reflex pressupostari d'aquesta previsió legislativa anterior.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, ens oposarem que no siguin ampliables tots aquests conceptes que aquí hem debatut.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara anem a les votacions. Ho farem, naturalment, també per grups, segons el grup polític que l'ha presentat.

Començarem per les esmenes presentades pel Grup parlamentari del PSUC, que són la 21, la 26 i el vot particular 38.

Els qui siguin favorables a aquest grup d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 29 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Passem ara a les esmenes del Grup Socialista, que són la 24, la 28, la 31 i la 33.

Els qui siguin favorables a aquest grup de textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (Ll. Sr. Romera s'aixeca per parlar.) Hi ha alguna observació?

El Sr. ROMERA (de l'escó estant) : La 33 separada, per favor.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació de la 24, la 28 i la 31. La 33, la votarem després.

Els qui siguin favorables a les tres primeres esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 35 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de la 33.

Els qui siguin favorables a l'esmena 33, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 33 ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 81 en contra i cap abstenció.

Ara vénen les esmenes del Grup Popular, que són 25, 27, 29, 30 i 37.

(Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.)

El Sr. CARNICER (de l'escó estant) : Si us plau, la 27, per separat.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, votarem, ara, 25, 29, 30 i 37

i, després, la 27, eh?

Bé, anem, doncs, a la votació de les quatre primeres esmenes indicades.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Anem ara a la votació de l'esmena 27. El resultat ha estat de 37 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció. Per tant, aquestes esmenes han estat rebutjades.

Ara anem a la votació de l'esmena 27.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 27 ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 62 en contra i 30 abstencions.

Ara anem a les esmenes del Grup Mixt, que són la 32, 34 i 36.

Es poden votar conjuntament? (*Pausa.*) Sí? Anem, doncs, a la votació de les esmenes 32, 34 i 36, del Grup Mixt.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 9 vots a favor, 71 en contra i 29 abstencions.

Anem ara al text del Dictamen per a aquest mateix article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 4 ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Passem ara a les esmenes de l'article 5. La primera, número 39, és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, molt breument, aquest article sobre normes d'incorporació de crèdits, nosaltres entenem que la Llei de Finances Públiques de Catalunya ja ho recull, i que les modificacions que anem introduint, moltes vegades, no són les més adients, tot i que, com ja ho defensarà el Grup Mixt, suposo, ja hi ha una disposició addicional que modifica l'article 38 de la Llei de Finances Públiques.

Malgrat això, nosaltres retirem aquesta esmena, sense que serveixi de precedent. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Ve ara una esmena del Grup Mixt, que és la número 40. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. Mirin, el principi d'anualitat pressupostària ha de guardar sempre dos rigors, i la norma recollida en l'article 5, apartat b), permet imputar a l'any següent crèdits no previstos en la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Considerem, doncs, per aquesta raó, oportuna la supressió per imposició derivada d'aquest principi d'anualitat pressupostària. Per això demanaríem el vot favorable a l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, de l'escó estant, si m'ho permet. Jo trobo molt lògic, senyor Lucchetti, que vostè hagi retirat aquesta esmena, perquè suposo que s'ha adonat que aquest text és més restrictiu que el que diu l'article 37. Per tant, precisament, exclou d'aquesta incorporació de romanents aquelles despeses corrents que tinguin determinades condicions. Per tant, jo crec que és molt millor, des del punt de vista de l'oposició podríem dir, el text del Projecte de Llei que no pas el de l'article 37 de la Llei. Quant a la defensa que ha fet el senyor Casals de l'esmena 40, jo em permetria dir que l'argumentació —almenys, el que ens sembla a nosaltres lògica— d'aquesta esmena, és una altra : que aquest apartat segon, només l'apartat segon, que és el que pretén suprimir el Grup Mixt, l'argumentació que se'ns dona, i que és totalment correcta, és que això ja ho diu la Disposició Addicional Quinzena, que modifica l'article 38, però és que entenem que és necessari incorporar-ho aquí per coherència, per un fet ben concret : l'apartat a) dona uns preceptes i, doncs, aquí, l'apartat b), el que fa és concretar com això s'executa. I, per tant, perquè estigui junt, també ho reproduïm aquí, per aquests motius que no són res de fons, sinó de coherència i de transparència. Per això nosaltres ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació d'aquesta esmena número 40.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 66 en contra i 32 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 5.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 5, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 5 ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem ara a les esmenes de l'article 6, la primera de les quals és la 41, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Sí. Senyor President, la nostra perplexitat, que ens havia portat i que... Bé, mantindrem aquesta esmena de supressió de tot aquest article, perquè ens sembla que, tant a la Llei de Finances Públiques com a la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública, ja hi ha suficients mesures per resoldre el problema dels crèdits autoritzats a favor de les entitats autònomes. Nosaltres, realment, entenem que fer els supòsits de si es lliuren fons amb excés, etcètera, no clarifica un text com el del Pressupost de la Generalitat de Catalunya, i per això mantenim l'esmena de supressió de tot aquest article.

El Sr. PRESIDENT : Ve ara l'esmena número 42, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a

l'Il·lustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President. Per defensar la 42, juntament amb la 43 i la 46.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. ROMERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, ens trobem una vegada més —i perdonin-me la insistència—, en termes semblants als que comentàvem abans, amb la voluntat no pressupostària del Consell Executiu, que porta —i perdonin la redundància, hi haig d'insistir— al descontrol, ja que aquesta voluntat no pressupostària no es limita a legislar amb la mateixa Llei de Pressupostos, sinó que, quan no s'ajusta a algunes lleis existents ja, com és el cas que ens ocupa, el de la Llei de l'Estatut de l'Empresa Pública de Catalunya, el que es pretén és trencar el que és una harmonia d'una llei, una llei no es pot agafar com un article determinat, sinó que s'ha d'agafar com un conjunt de regles, de normes que regulen la convivència, o, en aquest cas, les transferències de l'empresa pública de Catalunya.

Bé, doncs, quan aquesta llei no s'ajusta, el que es fa és canviar la llei, i a nosaltres ens sembla que això és inacceptable. Quan hi ha una llei expressament dedicada a l'estatut de l'empresa pública de Catalunya, una llei de pressupostos només excepcionalment, molt excepcionalment, es pot permetre el luxe d'alterar-la. Aquest és el cas de la Llei de Pressupostos, que ho fa, i que ho fa reiteradament.

I a nosaltres ens sembla que ajustar les quantitats a transferir per part de la Generalitat a l'empresa pública de Catalunya, és canviar els termes de la relació que ha d'existir entre la Generalitat i l'empresa pública; és a dir, qui depèn de qui? A mi se m'ocorre un exemple molt fàcil, que és el de la relació pare-fill; fill, naturalment, que depèn del pare. És el pare el qui ajusta el salari que li dona al fill cada setmana perquè es pagui els autobusos, la coca-cola, perquè vagi amb els amics no sé on, etcètera? És el pare que ajusta el sou a les necessitats del fill? O és el fill que, una vegada que el pare li fixa el sou, ha de veure com se l'administra per arribar a final de setmana? A mi em sembla que és aquest segon, el sistema; és el pare el qui sap de què disposa, què és el que li ha de donar al fill, i és la responsabilitat del fill arribar o no arribar al cap de setmana o al cap de mes.

El mateix passa amb les empreses públiques de Catalunya. No es pot dir que ajustarem —tampoc es diu en quin moment de l'any—, però que ajustarem les transferències a les necessitats de l'empresa pública, perquè les necessitats de l'empresa, quan no té límits, són immenses; perquè la capacitat de gestió, en molts casos, si no té control, es desborda, i s'emprenen, en ocasions, projectes que després acaben al compte de «pèrdues i guanys», és a dir, a la de pèrdues, no a la de guanys. Per tant, fa falta que hi hagi una gestió, i jo lamento que el Conseller no m'escolti, perquè, és clar, suposo que ell deu tenir alguna cosa a veure amb aquesta gestió, o hom espera, almenys, que se n'ocupin, des del Departament d'Economia i Finances, de l'empresa pública a Catalunya. Però sembla que no és el cas, malgrat l'advertència, i, per tant, només haig de dir que seguim absolutament amb la idea que neguen la voluntat de gestionar l'empresa pública i de controlar la gestió de l'empresa pública, doncs, en fi, d'acord amb allò de «las lluvias y los lobos y los vientos y las tempestades», doncs, que després no haguem de venir aquí amb 150.000 milions de pèrdues, en lloc dels 50.000 que ens anunciaven ahir des d'alguns escons de l'esquerra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Vénen ara les esmenes del Grup Socialista, que és la número 45... no, perdó, del Grup Mixt, que és la número 44. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Bé, sí, gràcies, senyor President. A la publicació que tots els senyors diputats tenen davant —em refereixo a la del *Butlletí Oficial*— l'explicació que es dona a aquesta esmena és prou clara i prou evident. Per tant, els faig gràcia de repetir-los, i n'hi ha prou que se la mirin, i estic segur de la seva votació a favor.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, voldria preguntar si ha defensat també l'esmena següent?

El Sr. CASALS I PARRAL : Que jo vegi només en tinc una...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, perdó, que ja és de l'article següent, no, no.

Ara, pertoca la defensa de l'esmena 45 del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena pretén la supressió de l'apartat 4 de l'article 6, que planteja que les subvencions que dona el Govern al conjunt d'empreses públiques, en el cas que el dèficit sigui inferior a aquesta subvenció, la diferència es passi al següent, es passi a la zona d'ampliació de capital.

Nosaltres creiem que aquí, en principi, hi ha com a qüestió introductòria, una manca de costum, una manca d'hàbit, d'introduir elements de control de la gestió de les empreses públiques. És a dir, jo fins ara he pogut veure l'existència ja de plans d'empresa, hem pogut comprovar l'existència de contractes-programa, en els quals es planteja l'objectiu a curt i mig termini, en els quals es plantegen objectius de contenció de la despesa, d'augment d'ingressos o de contenció del dèficit, i, per tant, en definitiva, no es veu cap tipus d'estímul al control del dèficit públic, al control del dèficit de les empreses públiques. I, a més, amb aquesta mesura, el que es dona és una situació de garantir perfectament que tota aquesta subvenció es rebrà; l'any següent, si sobren aquests diners es finançarà el pressupost de l'any següent i, per tant : primer, no es donarà una situació de claredat, des del punt de vista de saber, per part d'aquest Parlament i per part del control democràtic, quina és la importància del dèficit, com es controla, quina és la participació de la Generalitat en el dèficit anual i, per tant, no tindrem clarament aquestes dades. Però, segon, hi ha un aspecte per a mi més important, i és que no s'està estimulants el control del dèficit, la rebaixa del dèficit i, per tant, aquest control, rebaixar el dèficit vol dir estalvis per a la hisenda pública de la Generalitat. I si l'objectiu de controlar el dèficit és aquest, evidentment no té cap tipus de sentit fer normes com aquestes que no provoquen cap tipus d'estalvi per a la hisenda pública, que no provoquen cap tipus d'estalvi per a la despesa pública i que, per tant, això podrà provocar, doncs, un inferior nivell d'endeutament del conjunt de la Generalitat. És a dir, crec que el gestor públic, el seu objectiu, ha de ser fer una aportació, no solament política, sinó sobretot econòmica, del punt de vista de fer un esforç, conjuntament amb el Govern, de disminuir la càrrega financera, de disminuir el conjunt de la despesa i, per

tant, de disminuir el dèficit públic.

Per tant, nosaltres creiem que hem d'estimular, no solament els instruments de control de la gestió pública, sinó que hem d'estimular la disminució de dèficits, fins i tot lligant-lo a temes que fins i tot a nivell d'empreses públiques ja es comença a plantejar, que és en el nivell de retribució dels alts càrrecs o dels directius de les empreses públiques, aspecte que a mi no em semblaria malament que es comencés a plantejar.

Per tant, introduir elements positius, des del punt de vista d'estalviar diners, d'estalviar diners al conjunt de la hisenda pública de la Generalitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Havent estat defensades totes les esmenes corresponents a aquest article, correspon ara fer el torn en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. D'entrada, tenim l'esmena 41, que és de supressió de tot l'article i, per tant, lògicament ens hi hem de referir, en primer lloc és l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya. En definitiva, el que pretén aquest article, l'article 6, és cobrir una llacuna que existeix a la Llei de Finances Públiques, no està regulat què s'ha de fer en aquest cas i, per tant, jo només voldria fer observar al senyor Lucchetti que, com a mínim, els tres primers apartats —i aquesta advertència també li he de fer al senyor Romera—, l'apartat 1, 2 i 3 no és la primera vegada que s'inclouen, sinó que, des de l'any 84, des del Pressupost de l'any 84, ja figura en els projectes i, en definitiva, en el Pressupost aprovat per a tots els exercicis següents; l'únic afegitó és l'apartat 4, que en parlarem després perquè és objecte de tres esmenes. Per tant, aquí es tracta de cobrir una llacuna legal de la Llei de Finances Públiques, per preveure una cosa que a nosaltres ens sembla —i suposo que a vostès també— necessària de tot punt, que és que, en acabar l'exercici, cadascuna de les empreses afectades per aquest article tinguin un equilibri pressupostari, i aleshores aquí l'únic que es regula és les aportacions que s'hi han de fer, o les reduccions que s'hi han de fer, les retraccions que s'han de fer perquè el 31 de desembre el Pressupost estigui equilibrat. I, per tant, doncs, ens sembla molt difícil d'acceptar —i, evidentment, no l'acceptarem— l'esmena primera del Grup Popular que, precisament, vol eliminar aquest apartat primer, que és el que imposa aquesta obligació, que ens sembla lògica, d'equilibrar els comptes de les empreses, i se'ns diu : «Oh!, és que no queda clar quan s'ha de fer aquest ajustament». Sí, ho diu ben clar l'última ratlla d'aquest primer apartat, precisament diu : «el 31 de desembre», per tant, el 31 de desembre de cada any.

L'esmena següent, del Grup Popular, fa referència a la supressió de l'apartat tercer, que és quan parla d'una d'aquestes hipòtesis, aquella que els explicava de «si s'haguessin lliurat fons en excés», i aleshores diu : «s'ha de minorar perquè s'equilibri el pressupost».

I, finalment, hi ha les tres esmenes finals : la 44, del Grup Mixt, la 45, del Grup Socialista, i la 46, del Grup Popular, que, en definitiva —com deia, aquest sí que és un paràgraf nou—, l'únic que fa és que dona una explicació de quin ha de ser el caràcter comptable d'aquestes aportacions de la Generalitat en el cas de les empreses —només en el cas de les empreses—, el capital de les quals sigui exclusivament de la Generalitat, i, llavors, determina que si s'hi ha d'afegir es considerarà que és

una subvenció d'explotació, i si se n'ha de tornar es considerarà un lliurament a compte de futures operacions de capital. Per tant, en definitiva, ens sembla que totes aquestes previsions són correctes —insisteixo que és una llacuna legal—, i en el cas —aquí s'ha argumentat per part d'alguns oradors— que la llei de l'empresa pública podria interpretar-se d'una altra manera, podria ser, no ho sé, però, en definitiva, una vegada més hem de dir que la Llei de Pressupostos és una llei com una altra, i pot modificar, evidentment, qualsevol llei anterior.

Per tots aquests motius, nosaltres ens oposarem a l'adopció de totes sis esmenes presentades a aquest article.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació, que la farem per grups, si no hi ha observació. Començarem per la número 41, que és del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 63 en contra i 1 abstenció.

Anem ara a la votació de les esmenes del Grup Popular, que són la 42, 43 i 46. (Pausa.)

Per tant, votarem ara la 42 i la 43, i després la 46.

Els qui estiguin a favor de les esmenes 42 i 43, del Grup Popular, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El resultat és el rebuig per 40 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció.

Anem ara a la votació, no solament de la 46, del Grup Popular, sinó també de les altres esmenes d'aquest Grup, perquè són totes de supressió, que són la 44, la 45 i la 46.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes, que són la 46, 44 i 45, han estat rebutjades per 42 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per l'article 6.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per l'article 6 ha estat aprovat per 57 vots a favor, 5 en contra i 35 abstencions.

Passem ara a les esmenes de l'article 7. La primera correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i és la número 47. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, senyores i senyors diputats, per anunciar que en aquesta intervenció defensarem les nostres esmenes als articles 7, 8, 9, en defensaré una que no ens ha estat acceptada per la Comissió, la 9 bis —amb permís, l'argumentaré, no la posarem a votació, si no, perdria coherència el nostre discurs global—, a l'article 10 i a l'article 13, que són les nostres esmenes 47, 48, 49, 50; anunciem la re-

tirada del vot particular a la 52; defensarem també les 55, 56, 63 i 67.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, molt bé.

El Sr. LUCCHETTI : Són esmenes, totes elles, i articles, tots ells, que fan referència a un sol tema, que és el tema de personal, el tema de les retribucions del personal.

Ja en la nostra esmena a la totalitat vam anunciar que aquest era un tema que per a nosaltres tenia la seva importància. Som conscients de les limitacions que hi ha, per tant, sé el que se'm dirà. Però aquesta mateixa argumentació que nosaltres fem avui aquí, l'hem feta també a través del Grup parlamentari Izquierda Unida en el Parlament de Madrid, i nosaltres volem ser coherents per repetir aquí aquesta mateixa argumentació, perquè pensem que és un tema importantíssim, importantíssim perquè els funcionaris públics i la resta de personal que treballa per a l'Administració avui és un nombre molt considerable de treballadors —jo ara, aquí, en aquest moment, no recordo la xifra, però tots vostès saben la importància que té. Avui les administracions públiques s'han convertit, de molt, en la primeríssima empresa del país, i el fet que des de 1979 els funcionaris públics —i ara parlo, molt en concret, dels funcionaris públics i personal que treballa per a l'Administració de la Generalitat— hagin perdut poder adquisitiu per un 22,53%, que vol dir que, en aquest moment, amb el mateix salari que estan cobrant poden comprar un 22% de coses menys de les que compraven en aquell moment —això, partint d'estadístiques oficials d'increment de l'índex del cost de la vida, de l'IPC—, pensem que aquest és un problema realment seriós, que convé que en comencem a parlar i comencem a trobar la manera de resoldre'l, perquè, si no, estem creant greuges comparatius, estem creant dificultats en un col·lectiu de treballadors molt important, segurament, per una sèrie de raons, de contenció de la despesa pública que nosaltres globalment podríem compartir, per una sèrie de raons de reducció del dèficit públic que nosaltres podríem compartir, per una sèrie de raons històriques de mal anomenats privilegis dels funcionaris i dels treballadors de l'Administració, que moltes vegades el que amaguen és la realitat aquesta, el que amaguen són unes retribucions per sota del que els seus mereixements professionals els farien creditors, la qual cosa no vol dir que no hi hagi excepcions, però nosaltres pensem que aquest és un tema important i que cal contemplar d'aquesta manera global.

Per això nosaltres presentem un conjunt d'esmenes que van en una sèrie de direccions. La primera, garantir el dret a la negociació dels empleats públics autonòmics, situant una banda de negociació del salari entre el 5 i el 8%. Això no és una novetat, això es fa en altres països; no té per què tancar-se, en els pressupostos generals o en els pressupostos autonòmics, el ventall de l'augment salarial, sinó que hi ha una possibilitat de negociació en funció d'una sèrie de criteris, que ara jo no hi entraré; però això es fa en altres llocs i es deixa una certa llibertat a les parts, Consell Executiu i sindicats, Govern —parlo en sentit ampli— i centrals sindicals representatives, per moure's dins d'aquest interval. Aquest pensem que és un criteri important, important si volem sortir d'aquesta inèrcia, d'aquesta rutina en la qual ha entrat, en aquests darrers anys, el tema de la retribució dels funcionaris. Aquest any l'augment és d'un 5%, quan tots nosaltres sabem que l'IPC, la inflació, el 1986 serà d'un 9,5%, molt probablement, si no ho farà de més.

En segon lloc, i per aquests mateixos criteris, la inclusió de la clàusula de revisió salarial. Nosaltres entenem que aquí no hi ha cap problema pressupostari, com se'ns ha dit a nosaltres per no admetre aquesta esmena, perquè això és, simplement, un compromís, un compromís polític que en els pressupostos de l'any 88 es contemplarien unes partides per resoldre aquest tema de la revisió salarial dels funcionaris.

També presentem esmenes per anul·lar els complements específics transitoris mentre esperem el que resulti del nou sistema retribuïdor. Nosaltres creiem que això és objecte d'una esmena nostra perquè pensem que té sentit, en línia amb el que hem estat argumentant aquests últims temps respecte al tema dels complements específics. Pensem que cal augmentar les competències del Departament de Governació sobre els altres departaments, en matèria de personal. Els pressupostos van desplaçant lentament competències que haurien de ser, nosaltres entenem, pròpies de Governació cap a la Conselleria d'Economia i Finances. Nosaltres pensem que aquest és un mal criteri, és un mal criteri; cal que hi hagi, dintre de la funció pública, una direcció en el tema de funció pública i una direcció en el tema també de retribucions, i creiem que aquesta també està en la línia de les nostres esmenes.

Garantir que el nou sistema retribuïdor s'aplicarà en un termini breu, i demanar que també en un termini breu es faci la revisió, diem abans de l'1 d'octubre de 1987, que es conclouï la valoració dels llocs de treball i la posada en marxa del nou sistema retribuïdor que es preveu en la Llei 17/85, del 23 de juliol, i que sigui el Departament de Governació, negociant amb les centrals sindicals que es considerin més representatives els criteris sobre aquestes dues matèries. I un cop establerts aquests criteris, es constitueixi a cada Departament una comissió paritària, departament i centrals sindicals més representatives, que orienti el departament corresponent sobre la forma d'aplicació d'aquest criteri-marc.

És en aquest sentit que fem totes aquestes esmenes, com també, una altra unificant tots els conceptes de productivitat en un de sol, anul·lant l'aplicació número 151, que apareix en alguns departaments, no en tots, i pensem que això clarificaria, per una banda, el sistema retribuïdor dels funcionaris públics i del personal no funcionari de la Generalitat de Catalunya; per l'altra, permetria que les centrals sindicals més representatives tinguessin, diríem, veu i vot en un tema tan important com aquest, i, en tercer lloc, entrariem en el tema de la negociació de les retribucions dels funcionaris, que és un tema pendent de fa molt temps i que cal que comencem a posar fil a l'agulla.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, ja que han estat defensades totes les esmenes d'aquest article, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. L'article 7 té només tres esmenes, que són les que ha defensat el senyor Lucchetti : les 47, 48 i 49. Jo em permetria dir que són un conjunt d'esmenes amb un redactat molt hàbil, senyor Lucchetti, perquè sembla que no modifiqui pràcticament res, però ho modifica tot. Perquè, és clar, si vostès, senyores i senyors diputats, repassen el text del Projecte de Llei, diu que els increments del conjunt del personal no laboral serà del 5%; després diu : «l'increment global del personal laboral és del 5%»; més avall, va dient, en una tercera categoria : «global, serà del 5%». I, alesh-

hores, el que fan aquestes esmenes és dir : «les retribucions individuals seran del 5%, del personal funcionari; del personal laboral, individual, serà del 5%; dels alts funcionaris, individual; serà del 5%». És clar, aleshores, el que fa és que la quantitat global ja s'assigna com a individual, i aleshores, com a conseqüència d'això, el Grup comunista diu : «no obstant això...», per exemple, la primera, diu : «El Consell Executiu disposarà d'un crèdit de fins a 2.925 milions de pessetes per a millorar les retribucions d'aquests col·lectius.» Vol dir que aquest 5% que, per llei, és global, resulta que es transforma en individual i se li afegeix un complement extraordinàriament substancial, i que, fins i tot, en les esmenes es concreta la quantitat de milions de pessetes, a cadascuna d'aquestes esmenes. Com sap el senyor Lucchetti, perquè, en definitiva, ja ho vam debatre ahir en el debat de totalitat dels pressupostos, aquest tema ja va sortir, és un tema que, vulguem o no vulguem, el de la fixació dels límits salarials, i de forma global, no està al nostre abast, sinó que depèn de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

En definitiva, doncs, aquesta podria ser la resposta, encara que podríem dir que formalment tampoc no podrien admetre aquestes esmenes perquè, és clar, en crear aquests fons addicionals, el que està fent és establir un desequilibri pressupostari, perquè hi ha més de 3.000 milions de despesa addicional que no es financia o, almenys, no se'ns explica.

Quant a l'esmena següent, que és l'única, la 48, que s'aparta d'aquest tema, en definitiva també hi va, perquè el que fa és suprimir la referència als col·lectius a què s'aplica aquest precepte, i, és clar, són els de l'article 1, i, precisament, són els de les entitats autònomes de caràcter administratiu, les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial financer o anàleg, les entitats gestores de la Seguretat Social —imagini's, tot el personal de la Seguretat Social quedaria exclòs d'aquesta normativa—, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i les empreses públiques. Vol dir que, en definitiva, el que farien vostès amb aquesta supressió és reduir aquest tema de fixació dels ingressos només a aquell personal adscrit estrictament a la Generalitat, i quedarien els altres totalment despenjats i a negociar.

Quant a les altres esmenes, si m'ho permet el senyor President i al senyor Lucchetti li sembla bé, com que en els articles corresponents, 8, 9 i 10, hi ha esmenes d'altres grups, em reservaré el torn en contra quan arribi a aquestes altres esmenes.

Per tant, a les tres esmenes d'aquest article 8, nosaltres ens hi oposarem per les argumentacions especificades.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquestes tres esmenes, que totes tres són del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i que corresponen a l'article 7.

Els que siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 61 en contra i 5 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article 7.

Els que siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 7 ha estat aprovat per 67 vots a favor, 4 en contra i 26 abstencions.

Passem ara a l'article 8. La primera esmena que hi ha per discutir és la del Grup Popular, número 51. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, molt breument, per dir que, posat que penso que el compromís que al seu dia va prendre el Govern, de desenvolupar la Disposició Addicional Tretzena de la Llei 17/85, encara es pot portar a terme —justet, però encara es pot portar a terme, perquè els queden dos dies hàbils—, i pensant que ho portaran a terme, dono les dues esmenes, la 51 i la 54, per defensades.

El Sr. PRESIDENT : La 53 és la que ve ara, que és del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Mirin, la política de retribucions del personal al servei de la Generalitat ja ha donat lloc a moltes discussions en aquesta mateixa Cambra. Creiem que, donat que la dona del Cèsar ha de demostrar la seva honestedat, és pel que proposem que la Comissió d'Economia i Finances sigui informada de les percepcions de complements específics. Per aquesta raó en demanem la votació favorable.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Començarem el torn en contra a les esmenes vives que han quedat, que són tres, a l'article 8, sobre el complement específic, ja que el Grup comunista ha retirat el vot particular que modificava el text del concepte, «complement específic o de destinació».

En definitiva, s'ha fet un torn a favor, molt breu. En definitiva, aquest és un tema que està en funció d'espera de la valoració de llocs de treball que s'ha de fer en desplegament de la Disposició Addicional Tretzena, com deia el senyor Romera. El senyor Romera potser no em va escoltar —no és cap obligació— ahir, quan en el debat de totalitat, precisament, de cara al Grup comunista, ja explicava que aquesta qüestió de la valoració de llocs de treball és una valoració molt complexa, i que està en curs, s'està fent. El Departament de Governació té contractada una empresa externa, especialitzada en aquestes qüestions, la valoració dels llocs de treball, que la valoració, tècnicament, en ella mateixa, no és negociable; el que és negociable és l'aplicació, les incidències posteriors. Hi ha hagut ja una reunió molt extensa, de cinc hores de duració, amb les centrals sindicals, precisament comentant aquest tema, i així que es tinguin els primers resultats, que hi ha dues unitats administratives, que s'està fent per via d'assaig, l'aplicació de la valoració dels llocs de treball, s'anirà ampliant a tots els altres departaments i, per tant, entenem que és lògic que, tal com diu aquest article ara impugnat, l'article 8, mentrestant no tingui plena operativitat aquest desenvolupament d'aquesta Disposició, s'ha de fer alguna cosa a nivell pressupostari i retributiu, i aleshores es manté aquest complement específic o de destinació. Per tant, l'entenem totalment justificat.

I, finalment, quant a aquest article, em trobo que el senyor Casals, en nom del Grup Mixt, després de parlar de l'esposa de determinat emperador romà, en definitiva, el que fa és

demanar-nos que modifiquem l'article 67 de la Llei de Funció Pública. Vol dir que un grup, que vostès veuen molt curós que no modifiquem per via pressupostària cap llei anterior, aquí, el que se'ns està demanant és que es modifiqui un article d'una llei anterior, precisament, la de la Funció Pública. Per tant, doncs, nosaltres entenem que, almenys en aquest cas, no és apropiat i, per tant, no cal modificar l'article 8.

Amb això acabariem el debat de l'article 8, però com que amb la intervenció del senyor Romera ha completat la presentació dels dos torns o de les dues esmenes que hi havia en l'article 9, sobre complement de productivitat, hi puc fer també el torn en contra, i així podríem donar també ja de possible votació l'article número 9.

En definitiva, amb el senyor Lucchetti, doncs, ja n'hem parlat abans, d'aquest tema dels complements. Aquí és tracta del complement de productivitat i, per tant, doncs, nosaltres ens limitem a aplicar allò que preveu, en aquest cas, l'article 67 de la Llei de Funció Pública, que n'hem parlat abans. Però, quant a l'esmena anterior, la 54, la que ha defensat el senyor Romera, el que veiem és que aquí, el que es fa —no acabem de veure massa clar el text de l'esmena, perquè diu: «Suprimir tot l'apartat», se suposa que és tot l'article—, doncs, encara, l'argument hi és més addicional, i oblidava dir, de cara a l'esmena anterior, del partit comunista, que en el fons, en el fons, el que es pretén —i curiosament podria assenyalar fins i tot la mà inspiradora d'aquesta esmena— és que no sigui objecte d'aquest complement el personal de seguretat i extinció d'incendis, la qual cosa ens sembla que, ni s'ha justificat ni és justificable i, per tant, doncs, nosaltres ens oposarem també a la modificació d'aquest complement de productivitat que —hi insisteixo— no fa més que recollir, a través del pressupost, perquè la llei ho determina així, que es faci en la Llei de Pressupostos, aquest complement de productivitat creat per l'article 67 de la Llei de la Funció Pública.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a procedir a la votació de les esmenes corresponents a l'article 8 i, després, el text del Dictamen de l'article 8 i, a continuació, farem el mateix amb l'article 9, que ja ha estat degudament defensat i contestat.

Per tant, els qui siguin favorables a les esmenes números 50 i 51, que totes dues són de supressió, els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 33 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

I ara anem a l'esmena 53, del Grup Mixt.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 58 en contra i 33 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 8.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 8 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 4 en contra i 29 abstencions.

Passem ara a l'article 9. La primera esmena és la 54, que ja ha estat defensada. Correspon al Grup Popular. Com que la següent esmena, que és l'única que queda d'aquest article, també ha estat defensada, en procedirem ara a la votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 54, del Grup Popular, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 58 en contra i 28 abstencions.

Ara, l'esmena 55, del Partit Socialista Unificat.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi són en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 58 en contra i 28 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a l'article 9.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 9 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 4 en contra i 28 abstencions.

Passem ara a l'article 10. La primera esmena que tenim a la vista és la 56, que ja ha estat defensada. Ve ara la 57, que correspon al Grup Socialista, per a la defensa de la qual estic a disposició del senyor Martí Carnicer per donar-li la paraula.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. CARNICER : Gràcies, senyor President. De l'escó estant. Bé, aquesta és una esmena una mica paradoxal en relació amb el text. És a dir, aquí el text diu que no es poden tramitar expedients d'ampliació de plantilles, excepte en el cas que l'increment de la despesa pública no es compensi mitjançant la reducció d'aquests mateixos conceptes en altres unitats de gestió. Fins aquí, el nostre Grup hi està d'acord. En el que no està d'acord és que també es pugui fer compensant, o sigui, fent aquesta reducció en concepte de crèdits ampliables, perquè aleshores ens trobem en la fase de solució d'ampliar un crèdit, reduir-lo, i així ampliar la plantilla, la qual cosa, d'alguna manera, significa un descontrol en el concepte d'ampliació de plantilles, i per això no hi estem d'acord i proposem de suprimir aquest paràgraf.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. L'esmena 58, del Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula el senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena que ja és tradicional i que torna a aparèixer cada any. Aquesta vegada no la defensariem, si no fos que el nou sistema de finançament ja intenta donar una solució a aquest problema, i la dotació del Fons de Compensació Interterritorial, lliurant la resta de diners com de lliure disposició, precisament, per tal de permetre atendre les despeses derivades del funcionament de noves inversions.

Sembla, per tant, doncs, innecessari preveure una disminució de partides d'inversió per a una finalitat que ja està prevista, i prevista d'una manera que és més ortodoxa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. L'esmena número 59, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Domènec Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President. Simplement, per defensar, amb arguments molt semblants als que acaba d'exposar el senyor Casals. Sobretot, el que no voldríem en cap cas és que es pugui passar despesa d'inversió a personal. Ens sembla que amb aquesta esmena ho aconseguiríem, si fos admesa i, per tant, l'objectiu és aquest, i els demanem el seu suport.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Podria defensar, si ho desitja, la 60, també del Grup Popular, i, si ho vol, la 61, perquè no ha fet esment que les defensés totes tres.

El Sr. ROMERA (*de l'escó estant*) : No, senyor President. És que la defensa de la 60 i la 61 la farà independentment.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ja les pot fer, senyor Diputat. Acaba de fer anteriorment la 59; correspon ara la 60, que és a l'apartat tercer i la 61, que també és a l'apartat tercer.

El Sr. ROMERA : Sí, gràcies. Defensaré, per tant, la 60 i la 61, que fan relació a la contractació de personal, a l'article 10.3, que jo els voldria llegir, perquè és prou curt. Diu : «Els departaments i les entitats autònomes, excepcionalment, podran contractar personal laboral, d'acord amb la legislació vigent», etcètera. «La contractació del personal laboral s'ha de fer mitjançant les oficines d'ocupació, amb prioritat per als treballadors sense subsidi d'atur.» És a dir, he tractat de posar èmfasi en l'«excepcionalment» de la mesura i en la prioritat per a aquells que estiguin sense subsidi d'atur. A mi em sembla que aquest apartat de l'article, el que no fa és precisar. Ho anuncia, però no ho precisa. I la voluntat de la nostra esmena és, concretament, precisar. La voluntat aquesta, exposada pel legislador, per evitar subjectivismes en l'aplicació de l'article 10.3.

És a dir, no es tracta tant de donar una imatge que volem protegir aquells que estan a l'atur, sinó de protegir-los de veritat. L'esmena 60 elimina l'expressió «excepcionalment», perquè no fixar les condicions d'excepcionalitat, equival a devaluar la dita expressió. És a dir, qui considerarà, qui serà l'àrbitre de l'expressió «excepcionalment»?

Ens sembla que dona la imatge, però que no és efectiva en la seva aplicació.

Pel que fa referència a l'esmena 61, referma la voluntat de fer que la contractació sigui amb prioritat per als treballadors sense subsidi d'atur, i perquè sigui autènticament amb prioritat entre els treballadors sense subsidi, el que cal dir és que sigui entre els treballadors sense subsidi, perquè tornem a estar com abans : qui fixa la prioritat? És a dir, aquesta prioritat podria donar lloc que mai es contractés treballadors sense subsidi. En canvi, si diem que s'ha de contractar entre els treballadors sense subsidi, el que estem fent és donar plena efectivitat a aquesta imatge que volia donar el legislador, de voler protegir la gent que està a l'atur. Aquesta és la voluntat de les esmenes, i els demanem que les abonin.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. L'esmena 62 correspon al Grup Mixt. Té la pa-

raula el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. No estem pas en contra del caràcter de fixesa dels treballadors contractats per la Generalitat, però sí que pensem que aquesta fixesa és incompatible amb l'excepcionalitat prevista en aquest article. Per tant, aquesta és la raó de l'esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Havent estat defensades totes les esmenes a aquest article 10, sotmetem a votació... Perdó, torn en contra, abans de la votació.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, per la gentilesa. El torn en contra quant a la primera esmena, que ja l'ha defensada prèviament el senyor Lucchetti, la número 56, nosaltres teníem la il·lusió que aquesta esmena podria ser retirada, perquè ja en Comissió vam acceptar una altra esmena, una esmena de Convergència i Unió, la qual limitava aquesta capacitat, que realment vèiem que la crítica que ens feia el senyor Lucchetti era correcta, perquè era potser donar una excessiva màniga ampla a la Conselleria, que podia fer qualsevol crèdit ampliable de personal i, en canvi —i ara així ja ho diu el Dictamen de la Comissió—, n'excloïem les assegurances i les prestacions socials, perquè no es pogués donar la circumstància que amb l'excusa que hi ha una càrrega social distribuïm aquesta càrrega social i la transformem en personal.

Fora d'aquesta excepció, que ens sembla que és correcta i per això la vam adoptar, no veiem la precaució o la cautela o el temor que té tant el Grup comunista, com després ens ha explicat el senyor Carnicer amb l'esmena següent, la número 57, en aquesta possibilitat, perquè, és clar, pensem que és una excepció, en principi hi ha limitació total i, aleshores, aquí el que es fa és preveure la possibilitat de transferències per evitar el desequilibri del Capítol I i, per tant, ens sembla correcte el text.

Després vénen dues esmenes, que són idèntiques, la que ha defensat el senyor Casals, per al Grup Mixt, la 58, i la que ha fet el senyor Romera, del Grup Popular, la 59, que, en definitiva, com em sembla que apuntava el senyor Casals, és una esmena tradicional, és la possibilitat de transformar inversions en capítol I, només en un cas, quan siguin despeses de creació, de nova inversió; aquest és un tema que és un pràctica universal, i nosaltres creiem que és bo, és positiu per a la societat que, fins i tot abans de tenir unes partides en previsió de noves inversions, primer posem en marxa i fem funcionar adequadament les inversions que acabem de fer i, per tant, aquesta cautela de possible transformació ens sembla correcta, i per això ens oposarem també a l'adopció d'aquestes dues esmenes.

Ve després l'esmena 60, del Grup Popular, que és la que treu la paraula «excepcional». Nosaltres creiem que és correcte mantenir aquesta paraula, perquè evidentment l'actuació com a contractista, podríem dir..., «contractació directa», diu, dels departaments i organismes autònoms de la Generalitat ha de ser precisament excepcional, perquè el sistema ordinari és fer una contractació en una empresa constructora o de serveis que mantinguin això i, per tant, entenem de tota lògica el manteniment d'aquest caràcter excepcional. Si ho suprimíssim podria donar-se a entendre que la Generalitat, sense cap limitació, es podria transformar en un contractista d'obres, i aquesta, evidentment, no és la finalitat.

L'esmena següent, la 61, que també ha defensat el senyor Romera, realment a mi m'omple de perplexitat, perquè aquí no es tracta d'assegurar una prioritat —com diu ell—, que realment nosaltres entenem que el text ja ho fa, perquè diu: «amb prioritat per als treballadors sense subsidi d'atur», sinó que, suposo que involuntàriament, el que fa el text del Grup Popular és l'exclusivitat, perquè diu que aquests llocs de treball només s'hauran de fer entre, per tant, part dels treballadors sense subsidi d'atur, i això ens sembla que en unes circumstàncies, en una zona molt deprimida probablement podria donar-se aquest cas, que aquesta prioritat es transformi en exclusivitat, perquè hi ha molta mà d'obra qualificada, especialitzada en aquelles tasques necessàries, que tota ella sigui sense subsidi d'atur, però, perfectament, és previsible que en altres llocs, en altres circumstàncies, no sigui així; si acceptéssim aquesta esmena voldria dir que hauríem de deixar unes places sense cobrir, perquè només les poguessin utilitzar el personal sense subsidi d'atur i, per tant, creiem que l'expressió «amb prioritat», ja hem dit que això és una prioritat, i mentre hi hagi disponible personal sense subsidi d'atur aquest és el que ha de ser contractat i, per tant —el text ja diu això—, no acceptem l'esmena.

L'esmena 62, del Grup Mixt, ens sembla que és una cautela, aquesta que la contractació no pugui passar a ser fixa, aquest personal temporer, que s'hagi llogat, doncs, que no pugui ser fixe; aquesta cautela ens sembla innecessària per un fet ben concret; si el senyor Casals repassa l'apartat tres d'aquest article 10, veurà que diu que això es pot fer per alguna de les inversions. Per tant, és un contracte d'obra concreta i, evidentment, en tots els casos, doncs, ja no hi ha aquesta fixesa i, per tant, no cal aquesta precisió.

L'esmena 63, del PSUC, que ja havia defensat prèviament, és aquell tema de la comunicació trimestral que, doncs, ja he dit que no en parlaria, perquè el senyor Lucchetti pot entendre que la resposta és la mateixa, que, com un *ritornello* al llarg d'aquest debat, li vaig invocant l'article 83, que ens sembla suficient.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a l'adopció d'aquest conjunt de vuit esmenes, i demanem el seu vot favorable al text del Dictamen, o sigui, a l'article 10 en el redactat que se'ls ha sotmès prèviament.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Sotmetrem ara a votació les esmenes defensades.

En primer lloc, les de l'apartat primer, la 56 i 57, si no hi ha inconvenient.

Vots favorables a les esmenes 56 i 57, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 30 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara a les dues esmenes corresponents a l'apartat segon, les esmenes 58 i 59.

Els diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Anem ja a les esmenes de l'apartat tercer, esmenes 60 i 61.

Els diputats que estiguin a favor de les esmenes 60 i 61, que es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que desitgin abstenir-se?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 28 vots a favor, 59 en contra i 3 abstencions.

L'esmena que correspon votar ara és l'esmena 62, del Grup Mixt.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 85 en contra i cap abstenció.

La darrera esmena a l'article 10, la 63, que sotmetem a votació.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 10.

Els diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 10, es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 36 abstencions.

Sotmetem tot seguit a consideració dels senyors diputats el text del Dictamen de l'article 11, que no té cap esmena.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 11, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 11 ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Entrem ja a l'article 12, i la primera esmena és la 64, corresponent al Grup Popular. Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Domènec Romera.

El Sr. ROMERA: Sí, senyor President. Aquesta és una esmena que m'agradaria no haver hagut de fer, perquè hi ha coses que un considera que són tan òbvies, que el fet d'haver-les d'esmenar és una incomoditat. Però, bé, aquí està el projecte legislatiu i, per tant, aquí l'esmena nostra amb voluntat de millorar aquest text.

Es tracta de les pensions, es tracta de les pensions dels consellers, i estableix la Llei de Pressupostos que: «els consellers que deixin el seu càrrec durant el 1987 tindran durant un període», etcètera, etcètera, «una retribució fins al moment que trobin acomodatament en una altra activitat pública», és a dir, que deixaran de percebre-ho. És això, veritat senyor Escudé?

Bé, el sentit de la meua esmena és que no entenem aquesta distinció entre l'activitat pública o entre la retribució pública i

la retribució privada. No veiem per què quan un conseller durant divuit mesos està esperant la *rentrée*, si la troba i la troba a la iniciativa privada, doncs, no ha de deixar de percebre aquesta pensió; és a dir, no veig per què s'ha de vincular la pensió amb el fet que la futura activitat sigui una activitat pública o una activitat privada.

Discriminant l'origen del diner que interromp la compensació no té, al meu judici, cap lògica. Però, a més, és que es provoca un contrasentit, es pot provocar un contrasentit, i sovint, quan troben l'acomodament en una activitat privada això passa, no?

Fixin-se en el cas que s'interromp la pensió per un càrrec públic retribuït..., jo, la veritat, ara no sé quin nivell de retribució tenen els càrrecs públics, però diguem 5, 6 milions de pessetes l'any, aquest conseller que ha cessat, al cap de sis mesos, set mesos se li dona la presidència d'una empresa pública, d'aquestes de què parlàvem abans, i se'l retribueix amb 500 milions de pessetes, i deixa de cobrar, deixa d'estar a l'atur, deixa de cobrar la pensió. Però, si aquest mateix conseller, el que passa és que va a la iniciativa privada amb un sou de 8 o 10 milions de pessetes, és a dir, doblant, doncs, continua cobrant la pensió.

Bé, jo espero que, en el torn de rèplica, el senyor Escudé, que és imaginatiu, doncs, trobarà una explicació raonable si és que decideix no votar aquesta esmena nostra; jo tinc l'esperança que la votaran, i els en dono les gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent estat retirada l'esmena 65, correspondria ara fer el torn de rèplica a aquesta esmena. El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Senyor Romera, sento defraudar-lo, quant a la imaginació, perquè com estava apuntant en aquest moment el meu company i portaveu del Grup, el senyor Subirà, aquest és un tema que potser per a vostè és nou, però que en aquest Parlament, em sembla recordar que des de l'any 80, des del primer any que hem discutit pressupostos, ha sortit aquesta esmena i, curiosament, jo diria que ha sortit amb major fonament d'altres orígens ideològics que no pas el que avui se'ns diu, sobretot tenint present actuacions ideològiques de grups similars a vostè en altres temes, com incompatibilitats i altres.

Però bé, en definitiva, la resposta és molt senzilla i molt breu, nosaltres estem regulant el pressupost de la Generalitat que administra fons públics i, per tant, nosaltres creiem que tenim competència per regular el que s'ha de fer amb els fons públics i, per tant, doncs, entenem plenament correcte l'apartat segon d'aquest article, quan diu que la deixaran de percebre en el moment que obtindran una altra retribució amb càrrec a fons públics; no fiscalitzem, no entrem en el sector privat.

Per tant, doncs, aquesta és la motivació que una vegada més, per enèsima vegada, ens fa trobar correcte i recolzar amb el nostre vot el text del Dictamen.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a la consideració dels senyors diputats l'esmena 64.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Els diputats que hi estiguin en contra?

Els diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 59 en contra i una abstenció.

Sotmetem a votació, tot seguit, el text del Dictamen per a l'article 12.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 59 vots a favor, 5 en contra i 27 abstencions.

Correspon ara l'esmena 66, a l'article 13, esmena del Grup Popular, i tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Domènec Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, estem en aquest article el qual es jutja des de la nostra òptica que és un article innecessari. És innecessari perquè, qui ha de regular l'aplicació d'uns complements salarials, a tot el personal de la Generalitat? Doncs el Consell Executiu. Vull dir, em sembla que no ha de formar part d'una llei de pressupostos, perquè, de qui és la responsabilitat? Del consell de l'empresa? Del director general? Qui fa, per tant, aquestes aplicacions en una empresa... Ja em perdonarà el senyor Escudé que em torni a referir a l'empresa privada. És clar, els orígens li poden, a un, i una certa aversió a l'empresa pública, també, tot cal dir-ho. Doncs bé, en una empresa privada, el qui decideix com s'han d'aplicar unes determinades tècniques retributives és el consell d'administració, el conseller delegat, el director general, i ens sembla que, en aquest cas, l'empresa pública no es diferencia, i que li correspon, de tot dret, naturalment, al Consell Executiu de la Generalitat, fins i tot aquí es podria baixar el grau de responsabilitat, però bé, vostès ho posen al Consell Executiu de la Generalitat, em sembla que ja té tota la responsabilitat de fer-ho, però, a més, la hi dona la Llei de Cossos; per tant, incidir aquí i dir, en el Pressupost del 87, que correspon al Consell Executiu exercir una responsabilitat que òbviament té i ha de tenir, perquè és consubstancial amb les seves responsabilitats, em sembla innecessari. Per tant, en proposàvem la supressió.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon ara l'esmena 68, del Grup Socialista, perquè la 67 ja ha estat defensada.

Per defensar-la, té la paraula el senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Senyor President, des de l'escó. Senyor Romera, la seva esmena, que efectivament, està plantejada de supressió de l'article 13, que fa referència a valoració de llocs de treball, té, des del meu punt de vista, molt de sentit. Vostè ha estat coherent en la presentació d'aquesta esmena; nosaltres, en la defensa de la nostra esmena, també volem ser coherents.

Jo li veig un sentit, senyor Romera, i és que el senyor Conseller d'Economia i Finances o el Secretari General del Departament o el responsable de l'elaboració d'aquests Pressupostos no coneixen ni la Llei de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya; ni la Llei de Cossos; aquesta és la raó per la qual hi ha aquesta disposició. Efectivament, és una disposició absolutament innecessària perquè, si repassen la Llei de Cossos, la Llei de Cossos diu : «A fi de poder donar compliment a aquesta Llei», Llei de Cossos, «s'autoritza el Consell Execu-

tiu per a efectuar les transferències de crèdit necessàries en els conceptes pressupostaris del Capítol I» de què estem parlant, «del Pressupost de la Generalitat de Catalunya.» Efectivament, és la mateixa autorització, amb un afegitó, que nosaltres volem suprimir en la nostra esmena, perquè considerem absolutament incongruent i vulnerador de la mateixa Llei de Cossos i de la Llei de la Funció Pública, i és que la valoració de llocs de treball, que és la que ha de determinar, senyor Escudé —que vostè, això, no ho explica—, el sistema retribuïdor, perquè no podem tenir un sistema retributiu que no estigui directament vinculat a la valoració de llocs de treball —cosa que no s'ha fet—, que ens anuncien que faran el mes de juliol, però que des del 1985 està sense fer, i estem en una situació transitoria permanent, aquest és el problema d'aquest Consell Executiu, en no aplicar les seves pròpies resolucions, està vulnerant les disposicions aprovades per consens en aquesta Cambra.

Vostès apliquen —diu— un sistema retribuïdor a uns departaments i a uns altres no, i això és el que vulnera, amb aquesta disposició, el que són les normes aprovades per aquesta Cambra. Perquè el sistema retribuïdor, senyors membres del Govern i membres diputats de Convergència i Unió, el sistema retribuïdor és el que es determina per la valoració de llocs de treball, i això afecta tots i cadascun dels funcionaris de la Generalitat de Catalunya; no uns departaments sí i uns departaments no. Aquesta és la realitat. Aquesta Disposició, al meu entendre, vulnera, amb una disposició específica —Llei de Pressupostos— el que són les lleis aprovades per unanimitat per aquesta Cambra.

Per això nosaltres hem volgut suprimir el que fa referència als departaments, per deixar, exactament, tal com queda aquesta Disposició en la Llei de la Funció Pública, que el senyor Conseller d'Economia i Finances desconeix, i en la Llei de Cossos que vam aprovar per unanimitat en aquesta Cambra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra de les tres esmenes té la paraula l'Il·lustre Diputat, senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. A mi em sorprenen una mica les manifestacions que acaba de fer el distingit Diputat senyor Garcia sobre el desconeixement de la legislació per part de determinats funcionaris. Jo crec que, en principi, tot ciutadà, si més no per precepte legal, coneix tota la legislació. Ara, jo diria que, precisament perquè coneixen la legislació i coneixien i coneixen l'explicació que jo he donat prèviament ja al senyor Lucchetti, és necessària la inclusió del text de l'article 13, perquè l'article 13, senyor Garcia, no diu res de tot això que vostè ens explica, sinó que, precisament, instrumenta el fet que ja vam explicar en el debat a la totalitat i ja he explicat fa una estona al senyor Lucchetti, i que vostès coneixien a través, si més no, de les seves connexions amb les centrals sindicals, que malgrat les previsions legislatives, aquesta valoració de llocs de treball —perquè, en definitiva, aquest article 13 recordi que només parla de la valoració de llocs de treball— està en curs, però encara no està acabada, i per això hi havia l'esmena del Grup comunista, que donava un nou termini fins al primer d'octubre.

Aleshores, com jo explicava, aquí, en definitiva, per donar sortida a aquesta situació, i com que precisament explicava que, per via d'assaig, s'està provant en dues unitats administratives, és de preveure que serà pràcticament impossible posar

en marxa la valoració de llocs de treball i la seva transformació en retribucions de manera immediata i general. I, precisament, per a coneixement profund d'aquesta situació és el motiu pel qual es preveu això. Es diu que per decisió o proposta conjunta dels dos consellers, doncs, s'aniran determinant els departaments de la Generalitat. Això no exclou que s'hi puguin posar tots, com vostès pretenen, però deixem la cautela, i per això ens oposem a aquesta esmena i ens oposem a les altres esmenes, que es puguin determinar els departaments, que podria ser —no ho crec, realment, sincerament, no ho crec— que fossin tots els departaments alhora. Com que això no serà, és prudent, és cautelar i és bo que l'article 13 tingui aquesta progressiva aplicació.

Per aquests motius, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a l'adopció de les tres esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Sotmetrem, per tant, a votació, en primer lloc, l'esmena 66 del Grup Popular, de supressió.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 57 en contra i una abstenció.

Si no hi hagués inconvenient votariem les esmenes 67 i 68 conjuntament, que són de modificació. (Pausa.)

No, separatament.

Vots a favor de l'esmena 67, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 58 en contra i 6 abstencions.

Esmena ara 68.

Vots a favor de l'esmena 68, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen de l'article 13.

Vots a favor del text del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 13 ha estat aprovat per 57 vots a favor, 11 en contra i 20 abstencions.

Passem ja a l'article 14, amb l'esmena 69 del Grup Popular. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Domènec Romera per defensar-la.

El Sr. ROMERA (de l'escó estant) : Sí, senyor President, la defensaré conjuntament amb la 108, si vostè m'ho permet.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord, moltes gràcies.

El Sr. ROMERA : Es tracta, en tots dos casos, partint de la consideració que els homes no són àngels, ni tan sols els homes i dones de Convergència i Unió (rialles en un sector de la Cambra), doncs es tracta de preveure l'eventualitat que en certs casos es cometin arbitrietats en l'adjudicació d'obres o d'estudis. Vostès han sentit parlar, segurament és un «infundi», però que sovint, doncs, d'una obra pública de 300 milions o de 150 milions se'n fa tres trossos de cinquanta i s'adjudica directament. I això, naturalment, deu ser perquè les obres vagin

més de pressa i es pugui coordinar més fàcilment, etcètera. Però, en qualsevol cas, la gent podria pensar, i el mateix amb els estudis, que es tracta de poder adjudicar a dit allò que hauria de sortir a concurs.

Doncs bé, aquestes dues esmenes, el que pretenen és que hi hagi una unitat mínima en les obres i hi hagi una unitat mínima en els estudis que obligui que es facin els tràmits necessaris amb la necessària publicitat i, naturalment, donant l'oportunitat a tothom perquè concursi, perquè tingui les mateixes oportunitats.

És, per tant, una mesura preventiva davant d'aquesta eventual tendència que els homes tenim, a vegades, a actuar amb no gaire correcció. I, per tant, els demano el seu vot favorable.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si té la bondat, Illustre Diputat, podria defensar també l'esmena 70, a l'apartat segon, que no ho ha fet; ha fet la 69 i la 108, i li correspondria ara, tot seguit, fer la 70, que és una esmena d'addició.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, si em deixa que me la miri, un segon. *(Pausa.)* Sí, això sí que forma part, aquesta i alguna altra esmena que més endavant veurem, forma part d'allò que en dèiem la modernitat, eh?, que ens anem acoblant i ens anem fent a la idea que som al Mercat Comú, i que això té unes exigències, i comencem per les més senzilles, aquesta i després una de taxes que veurem, en el sentit que són les que tenen també una menys dificultat d'aplicació i un cost més baix.

Es tracta, senzillament, que es tingui en compte que, en certs moments, el que s'ha de fer, en el cas de contractació d'obres, és també publicar-ho en el diari oficial de les Comunitats Europees. Això, òbviament, no és cap invent, es tracta d'ajustar la nostra activitat al que al respecte preveu el Tractat d'Adhesió subscrit per Espanya.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ara defensar l'esmena 71, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sala.

El Sr. SALA : Sí, senyor President. Aquesta esmena pretén, simplement, reforçar, a fi de facilitar una més gran informació, els instruments de control d'aquest Parlament sobre la política de contractacions al Consell Executiu i, molt especialment, sobre la utilització per part del Consell Executiu de la política de contractació directa.

En el cas que s'aproves aquesta esmena, simplement homologariem aquests instruments de control o aquests mecanismes d'informació del Parlament als que disposen altres parlaments d'altres comunitats autònomes i, molt especialment, per exemple, el Congrés de Diputats, al qual la Llei de Pressupostos de l'Estat li garanteix la informació que aquesta esmena planteja, que és simplement l'obligació, per part del Consell Executiu, a trametre trimestralment la relació de projectes que el Consell Executiu ha autoritzat a contractar directament sobre la base que el seu import és inferior als 50 milions de pessetes.

I aquest reforçament dels mecanismes de control és necessari perquè, lamentablement, per part del Consell Executiu i, concretament, per part d'alguna Conselleria, molt especialment la de Política Territorial i Obres Públiques, es continua utilitzant la contractació directa encara avui —contractació directa que, com tothom sap, és un procediment excepcional—

com a mecanisme habitual de contractació. Mecanisme de control, que continua essent necessari perquè, com abans ha comentat el senyor Romera, sí que és cert que a Catalunya es fraccionen les obres, perquè el seu import no superi els 50 milions de pessetes, i així poder adjudicar-les directament.

Avui continuem assistint encara —potser menys que en el passat, però avui encara— a l'adjudicació directa d'obres d'importos de 49.990.990 pessetes, que a ningú se li escapa que no deixa de ser un petit mecanisme per vulnerar, no només la Llei —que és vulnerar la Llei, en l'esperit i en la lletra—, sinó vulnerar també avui les resolucions del Tribunal de Cuentas del Reino, i també avui, després de l'Informe de la Sindicatura de Comptes, les recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes.

Per tant, simplement amb aquesta esmena el que voldríem és que des del Parlament es pugui continuar impulsant el Consell Executiu que segueixi la Llei amb més rigor i amb més precisió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Quant al Grup Popular, doncs, farà el torn en contra a les tres esmenes perquè la segona que ha defensat, la 108, és a l'Addicional Vuitena a la qual no hi ha cap altra esmena, i, per tant, podríem deixar fet el torn i al seu moment passar-la a votació.

Quant a l'esmena 69, és clar, recordin, senyores i senyors diputats, que estem parlant de la possibilitat de contractació directa d'inversions, si és que no arriba a 50 milions. Bé, i en aquest tema el que ens fa el Grup Popular és proposar un afegitó que digui que, quan hi ha una unitat física de l'obra, hi hagi també una adjudicació conjunta. Comprenem el sentit de l'esmena, però ens sembla que això no és admissible, perquè es podria donar el cas —sovint, per cert, precisament en algun departament que ha estat citat precisament pel senyor Sala— que intervingen en la mateixa obra diversos organismes amb autonomia de gestió, i aleshores no seria possible aquesta pretensió que demana el senyor Romera, i, per tant, no acceptarem aquesta esmena.

Quant a l'altra, que és similar i referida als estudis, el problema que tenim per acceptar-la —i, per tant, tampoc la podem acceptar— és que precisament, com sap el senyor Romera i els senyors i les senyores diputats, cada secció pressupostària té un àmbit de gestió autònom; per tant, aquesta unitat de matèria que se'ns diu aquí no es podria donar perquè precisament sempre hi ha unitat de matèria, perquè la capacitat d'actuació en aquests estudis és a nivell de departament. Per tant, doncs, tampoc la podem acceptar.

Quant a la tercera esmena, la número 70, del Grup Popular, la que fa referència al diari oficial de les Comunitats, nosaltres, senyor Romera, estem totalment d'acord amb la modernitat; ara, el que passa en aquest cas és que podríem dir-li que sí, que perfectament, però, és clar, això que diu que «quan s'escaigui» al *Diari Oficial de la Generalitat...*, d'acord, però és que no s'escaurà mai. No s'escaurà mai perquè suposo que sap vostè que aquest tema de la publicació en els diaris oficials de la comunitat està regulat per un reial decret legislatiu —el 931/86, del 2 de maig, que és de bases, i, per tant, nosaltres l'hem d'acatar i l'acatem—, que especifica quan aquestes licitacions es

publiquen o no es publiquen en el diari oficial de la comunitat, i es dona la circumstància —suposo que el senyor Romera no se n'ha adonat— que aquesta publicació és quan el pressupost de licitació, deixant de banda l'IVA, però és igual, és igual o superior a un milió d'unitats de compte europees, o sigui, l'ECU, que més o menys fluctua sobre el dòlar, per tant, pot estar sobre els 120, els 130, els 140 milions de pessetes. Si aquí, com saben —per això abans parlava de què tractava l'article—, la limitació per poder fer aquesta actuació directa és de 50 milions, evidentment no s'escaurà mai que s'hagi de publicar. Per tant, en ser supèrflua aquesta menció de modernitat, creiem que no val la pena acceptar-la, i, per tant, votarem en contra.

I, finalment, quant a la intervenció del senyor Sala en nom del seu Grup per defensar l'esmena 71, una vegada més hauria de fer i faig la referència a aquest famosíssim i injuriat article 83 de la Llei de Finances Públiques, que diu que precisament trimestralment es donarà compte de la marxa pressupostària de la Generalitat. Aleshores, jo crec que no cal que li digui al senyor Sala, perquè en sap fer perfecte ús i ens ho ha demostrat en interpellacions i mocions, que hi ha dos mecanismes: si el senyor Diputat no hi està conforme, creu que és insuficient aquesta documentació trimestral, en virtut de l'article 13 pot demanar tota la informació addicional que vulgui i la Mesa del Parlament l'empararà, i a través dels mecanismes de control i seguiment del Consell Executiu —hi insisteixo, el senyor Sala recordo que no fa gaires mesos va fer una punyent intervenció i molt dura i enèrgica en aquest tema— pot continuar-ho fent perfectament i té la informació al seu abast.

Per aquests motius, senyor Sala, també ens oposarem a l'adopció de l'esmena del seu Grup.

Per tant, doncs, nosaltres amb això donem per fets els torns en contra de les tres esmenes a l'article 14, i també a la de l'Addicional Vuitena, i, per tant, doncs, votariem en contra de tot aquest equip, o aquest conjunt, d'esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. (*L'I. Sr. Romera demana per parlar.*) El senyor Romera vol afirmar alguna cosa?

El Sr. ROMERA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, per fer com a punt d'ordre, per aclarir, o per dir que l'aclariment que acaba de fer el senyor Raimon Escudé...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdoni, senyor Diputat, m'ha d'indicar sobre quina base desitja intervenir, a quin article del Reglament. No és un torn de rèplica.

El Sr. ROMERA: No, senyor President, no vaig a fer un torn de rèplica. Vostè segurament, i els assessors de la Mesa, trobaran l'article mitjançant el qual jo puc intervenir (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: És a dir, jo no puc deduir...

El Sr. ROMERA: És per dir que retiro l'esmena perquè els arguments del senyor Escudé m'han convençut. Realment, tenia raó en allò dels 50 milions i quan es té raó, es té raó, i un fa un acte d'humilitat i retira l'esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé, senyor Diputat. D'acord; per tant, retirada l'esmena —tal com ha anunciat el senyor Diputat—, sotmetrem a votació en primer lloc

l'esmena número 69.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 71, del Grup Socialista.

Vots a favor? Que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 71 ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 14.

Vots a favor, si us plau, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen a l'article 14 ha estat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 35 abstencions.

Anem ja a l'article 15. La primera esmena a l'article 15 és l'esmena 72, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*De l'escó estant*): Senyor President, seguint amb la tònica que hem començat abans, nosaltres defensariem les esmenes 72, 73, 80, 83 i 94, que és de l'article següent, però que també la defensarem ara en aquest moment.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. LUCCHETTI: Breument, per anunciar que retirem l'esmena 72; perdó, he dit que la manteníem, l'esmena 72 la retirem. Nosaltres l'havíem posat perquè en el tema dels avals al Liceu, el fet cert és que això és com una mena de serp d'estiu, o de serp pressupostària, que en cada pressupost ens cau de nou el tema dels avals del Liceu amb una quantitat augmentada, jo diria corregida i augmentada, que ens ve a dir que aquesta vegada ja serà la definitiva, etcètera.

Nosaltres retirem aquesta esmena, però desitgem que aquest tema es resolgui satisfactòriament i que aquesta esmena s'utilitzi, per entendre'ns, i que no tinguem necessitat en la propera discussió dels pressupostos del 1988, el 31 de desembre de l'any 87, estar discutint de nou aquesta esmena.

L'esmena 73 fa referència, i almenys la intenció és aquesta, a un problema real i a un problema greu. Hi ha una altra esmena del Grup Socialista que fa referència al mateix problema, jo crec que si l'abordem amb la mateixa intenció amb dos intents diferents, d'enfocar el tema d'una comarca de Catalunya, que té una riquesa natural important com és el carbó, i m'estic referint al Berguedà, que en aquest moment per interessos diferents, que ara no hi vull entrar, és una riquesa que es veu en perill i que el tancament de les dues mines més importants de carbó que hi ha, les dues mines que hi ha —o les més importants, n'hi ha més— a la comarca del Berguedà, Carbons de Berga i Carbons del Pedraforca, podria significar no només el tancament d'aquesta mineria, sinó el tancament de la comarca del Berguedà, perquè, com tots vostès saben, tant per a la població directament ocupada com per a la indirectament ocupada, després de l'enfonsament d'una part important del tèxtil en aquella comarca, com a sectors industrials poca cosa queda més. Aleshores, pensem —i després d'haver parlat amb la di-

recció de les empreses, amb els comitès d'empresa— que hi ha una preocupació per esbrinar realment si hi ha carbó o no hi ha carbó, a Berga; i aquest és un tema essencial, diguem-ne. No es tracta de mantenir la mineria allà on no hi ha mineral, sinó de fer una investigació, una investigació seriosa per avaluar els recursos carbonífers que, per la informació que aquest Diputat té i ha recollit, existeixen, i, a partir d'aquí, continuar mantenint en explotació unes mines que donen lloc de treball, doncs, en aquest moment, a prop d'un miler de treballadors directament amb aquestes dues empreses.

És per això que presentem aquesta esmena, demanant un aval per a operacions de crèdit que s'haurien de destinar a la investigació de les reserves carboníferes del Berguedà. No vull estendre'm ara sobre la bondat del carbó davant d'altres fonts d'energia avui més de moda, però jo crec que la història recent europea la tenim tots present.

L'esmena número 80 fa referència també quan parlem dels avals a concedir per l'Institut Català de Finances, quan parla de 2.000 milions de pessetes, nosaltres insistim amb una esmena que ja vam presentar l'any passat amb un èxit més aviat migrat, que, d'aquests 2.000 milions de pessetes, com a mínim 500 es destinin al que en diem economia social, a cooperatives de treball associat, i societats anònimes laborals.

Amb aquest mateix sentit és la nostra esmena número 94, quan es parla de la concessió de crèdits, també diem que de la quantitat que es concedeix, com a mínim se'n destinin 500 a les cooperatives i societats anònimes laborals.

I, finalment, a la lletra b).2, l'esmena nostra 83, respecte a l'aval a concedir a les entitats acollides al Pla de Reordenació Hospitalària. Ahir ja vaig fer una menció dels nostres dubtes sobre la bondat d'aquest Pla. Nosaltres creiem que és, per una banda, els 1.000 milions de pessetes previstos que s'autoritzen d'emissió de deute públic per a la realització d'aquest Pla, la possible concessió d'avals, per altra banda, condicionats als ajuts o als acords que hi puguin haver amb l'Administració central, etcètera, nosaltres entenem que no estem en contra, en principi, que es resolgui el tema de la reordenació hospitalària, això és obvi, però ens sembla que és un mal camí que aquesta mateixa xifra de 1.000 milions de pessetes ens sembla una xifra absolutament..., un pastís molt gran segurament perquè no hi ha encara prou coneixement, la xifra és prou global per entendre que no hi ha un coneixement de quines són les realitats, les necessitats reals a invertir en aquest sector, i nosaltres també presentem aquesta esmena cautelar de supressió, perquè pensem que podria ser fins i tot un tema d'aquesta importància objecte d'un pressupost extraordinari, en el moment que en el tema de la reordenació hospitalària tinguéssim tots els elements a la mà per poder votar favorablement.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon ara al Grup Mixt defensar l'esmena 76. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, voldria recordar als senyors diputats que aquesta esmena és una esmena de supressió. Volem suprimir aquest apartat tercer de l'article, que diu que «el Consell Executiu pot determinar en cada cas el caràcter solidari o no solidari dels avals autoritzats.»

La política d'avals del Consell Executiu ha estat ja discutida per raons de fons, tanmateix existeixen problemes formals

que dificulten en molts casos l'operativitat dels avals concedits, especialment quan es tracta de petites i de mitjanes empreses, les quals no poden obtenir crèdits sobre la base d'avals no solidaris.

Es tracta, en definitiva, o bé d'establir convenis amb el Banc de Crèdit Industrial i amb la banca privada que garanteixin l'acceptació dels avals de la Generalitat —tal com s'estan donant—, o bé de canviar la forma dels avals per tal de garantir llur eficàcia.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Correspon ara defensar l'esmena 77, del Grup Socialista. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Santi Riera.

El Sr. RIERA : Gràcies, senyor President. Defensaré, conjuntament —si m'ho permet— l'esmena 77 i l'esmena 79.

Bé, l'esmena 77, senyores i senyors diputats, pretén retornar l'antic redactat dels articles 64 i 65 de la Llei 10/1982, de Finances Públiques de la Generalitat, que, com vostès saben, va ser esmenada, aquesta Llei, amb motiu de la discussió, aquí, al Parlament, de la Llei 2/1985, de l'Institut Català de Finances.

Què venia a dir aquesta Llei, i què és el que proposem nosaltres que torni, que es pugui tornar a dir, com a norma d'obligat compliment pel Consell Executiu? Doncs, bé, que, en qualsevol cas, el Consell Executiu, pel que fa, doncs, a avals a empreses privades, doncs, no pugui renunciar al benefici d'excessió previst a l'article 1830 del Codi Civil. Què vol dir això —i vostès, segurament, ho saben, també és una esmena que vàrem presentar l'any passat? Vol dir, això, simplement, que quan una empresa avalada per la Generalitat, doncs, té problemes i fa fallida, doncs, per comptes que es pugui anar, l'entitat que ha fet el crèdit pugui anar a exhaurir el patrimoni d'aquesta empresa, doncs, realment, l'hagi d'exhaurir, de forma definitiva, abans d'anar a la Generalitat a reclamar, doncs, que es faci satisfacció d'aquell aval que havia donat la Generalitat.

Nosaltres entenem que això és una qüestió que s'hauria de tenir present, perquè certament que les unitats financeres han fet un ús d'aquest dret, al llarg de tots aquests exercicis i, realment, van a la Generalitat a cobrar els diners que, d'alguna manera o altra, ha avalat la Generalitat quan una empresa ha fet fallida. Hi van —i ens ha costat ja molts diners, més de 1.600 milions de pessetes a aquestes alçades; al Pressupost de l'any 87, el senyor Cullell, en reserves 600 més —600 milions— i, a més a més, ho fan a partida oberta, la qual cosa vol dir que, previsiblement, es pot ampliar. Per tant, vostès comprendran que són imports importants.

Entenem que no val, senyor Escudé —com vostè, en Comissió, aquesta esmena va ser defensada, si vostè ho recorda—, dir-nos, al Grup Socialista, que si vostès accepten aquesta esmena, les empreses, les entitats financeres no acceptaran l'aval de la Generalitat i, aleshores, el faran inviable i, per tant, no podrem avalar. I dic que no val perquè vostè recordarà —i millor que jo, perquè estava aquí al Parlament en l'anterior legislatura— que, durant els anys 81, 82, 83 i 84, va estar vigent la Llei, els articles 64 i 65, que preveïen aquesta cautela. I si anem a mirar, dels avals concedits per a la promoció de la CARIC, de l'any 81 a l'any 86 s'han concedit cent trenta-un avals a cent trenta-una empreses, dels quals cent dotze fan referència a aquests anys —és a dir, més d'un 84%— que hi havia

aquesta cautela. Per tant, jo penso que no val a dir que és que les entitats financeres no donaran el crèdit o no acceptaran l'aval de la Generalitat, perquè sí que l'han acceptat. El que passa —i en això sí que estarem d'acord— és que vostès n'han fet una mala gestió i un mal ús, d'aquest aval, i, aleshores, les entitats financeres, en veure que d'aquests cent dotze avals donats, el 30% —més de 30 empreses— feien fallida, aleshores, és clar, hi ha hagut un desprestigi de l'aval públic de la Generalitat; hi ha hagut una pèrdua de confiança en aquest aval i, possiblement, ara es troben vostès, el Consell Executiu, que quan donen un aval no es fiïn que aquella empresa avalada, aquella operació empresarial avalada, tingui realment unes garanties suficients per a poder tenir satisfacció a l'hora d'eventuals dificultats d'aquella empresa. Aquest, per a mi, és el tema, i no d'altre.

I, aleshores, entenc que per corregir aquest tema no es tracta que vostès donin més facilitats als bancs d'anar directament contra la Generalitat, quan una empresa diu «no puc pagar», perquè entenem que, en aquests moments, si vostès, amb aquesta cautela vigent durant aquests anys, han provocat un risc d'aquesta mena, què no pot passar si vostès no fan aquesta cautela ara? Em permetrà, senyor Escudé, tenir, doncs, realment, una impressió negativa de què podria passar, perquè la demostració està feta. Per tant, raó de més per mantenir aquesta cautela que estableix l'article 64 i 65, modificat per vostès, per la majoria parlamentària lògicament, amb motiu de la Llei de l'Institut Català de Finances.

Aleshores, al nostre entendre, aquest tema d'acceptació de l'aval és un tema que la Generalitat, com a tal, les empreses que avali, aquelles operacions empresarials que avali, tinguin el rigor que no hagueren hagut de perdre mai. Aquesta és l'única manera que tornarem a tenir, realment, un prestigi quant als avals que faci la Generalitat, i que, per descomptat, per intentar defensar el patrimoni públic, per defensar el patrimoni de la Generalitat, és totalment necessari que aquesta esmena sigui acceptada per la majoria.

L'esmena que he dit que defensaria tot seguit, també... ajuntant-la, hem dit, l'esmena número 79 —79. Què diu l'esmena 79? Doncs l'esmena 79, l'apartat 5 d'aquest article 15, el qual pretenem esmenar, dona, diu quants diners, fins a quin import, en milions de pessetes, es podrà avalar empreses o entitats privades, i estableix 2.000 milions.

Nosaltres què pretenem fer amb aquesta esmena que portem a consideració aquí a la Cambra? Pretenem esmenar tres aspectes d'aquest apartat cinquè de l'article 15. Bàsicament són aspectes de si s'ha de donar prioritat o no al segon aval abans que al primer aval —és un aspecte; respecte de com s'han d'aplicar aquests 2.000 milions de pessetes en avals, com s'han d'aplicar, i respecte també a una addició de poder facilitar un fons d'aval, també, per a empreses d'economia social.

En el primer aspecte, respecte a la prioritat de donar el primer o el segon aval, entenem que s'ha de donar prioritat al segon aval, sempre que sigui possible; i, a més a més, no solament això, sinó que, en qualsevol cas, s'han d'atendre les garanties hipotecàries, pignoratícies o personals als imports avalats, pel que fa referència al primer aval. I això no ho diem només nosaltres, senyor Escudé, senyors de la majoria, ho diu també l'Informe, la Resolució, recomanació de l'Informe de la Sindicatura de Comptes número 3a/85, resolució i recomana-

ció que haig de recordar que vostès no van acceptar, no van acceptar aquesta Resolució; i la recomanació que va presentar el senyor Sesnilo va dir : «Aquesta recomanació, en el que fa referència al punt a), b) i d), aquestes que tornin a la Sindicatura, perquè les torni a considerar». Nosaltres entenem que és una bona hora, en aquest moment, de fer norma jurídica d'aquella recomanació prudent que estableix la Sindicatura de Comptes. Pensem que hi ha experiència per a reclamar que aquesta recomanació no sigui oblidada, no sigui menyspreada.

Un altre aspecte. Respecte a l'aplicació dels 2.000 milions de pessetes en avals, que es podria fer extensiu als 2.000 milions de pessetes en crèdits que també hi ha a l'article 16, apartat setè; és a dir, per a avalar empreses es tindran dos mitjans : 2.000 milions de pessetes en avals i 2.000 milions de pessetes en crèdits —parlem de 4.000 milions, ja, cadascú amb la seva matèria. Per tant, pensem que són recursos importants, que s'haurien de concretar, s'haurien d'optimitzar aquests recursos, concretant aquells sectors, subsectors o zones a les quals s'han d'aplicar. Els recursos que tenim són escassos —aquí s'ha dit moltíssimes vegades— i, aleshores, caldria concretar. Com es pot concretar, al nostre entendre, amb un diàleg sincer amb les parts socials de Catalunya, i on són? Al CIDEM —el Centre d'Informació i Desenvolupament Empresarial—; allà hi ha les parts sindicals, hi ha parts empresarials, és un òrgan adequadíssim per tal de resoldre, per tal de dialogar, per tal de veure aquests recursos escassos que tenim, com els podríem aplicar perquè siguin realment rendibles, perquè siguin rendibles per a la nostra entitat i per al nostre país. Entenem que aquesta és la voluntat d'aquesta addició i, que ve a dir : «El Consell Executiu determinarà, per Decret, prèvia consulta al Consell Rector del CIDEM —aquí penso que hi han d'entrar els interessats en el tema—, la localització sectorial i/o territorial a les quals hauran de pertànyer les empreses i/o entitats sol·licitants».

I, per últim —i ja acabo—, també, una addició que proposem, un nou apartat que digui : «Per a instrumentar la creació d'un fons d'aval per a les empreses d'economia social, fins a un import màxim de 500 milions de pessetes». Pensem que aquesta proposta que fem ve a ajudar els 50 milions que la Direcció General de Cooperatives, amb els seus escassos recursos, preveu per a aquest sentit —50 milions directament—, pensem que aquests 500 milions vindrien a poder fer una cosa una mica seriosa, una cosa que no és moderna, que no és una cosa nova, que ja fan a Andalusia, que ja fan a Astúries : fons d'aval per a empreses d'economia social, que han demostrat no sols recuperar actius industrials, sinó crear empreses viables i positives quan el projecte és viable i positiu. Pensem, doncs, que tot això podria perfectament ésser assumit per la majoria, perquè són qüestions de sentit comú i de prudència que ha de tenir tot bon governant.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon, ara, l'esmena 78, del Grup Popular. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Domènec Romera.

El Sr. ROMERA : Gràcies, senyor President. Heus aquí que estem davant una esmena que tinc gairebé la certesa que em serà acceptada pel Grup majoritari d'aquesta Cambra.

Article 14, apartat 4 : «Els avals autoritzats per l'article

11.1.b), etcètera, i no prestats totalment o parcialment en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei, podran ésser autoritzats pel Consell Executiu durant el 87». Els avals autoritzats i no prestats podran ésser autoritzats. Bé, la meua esmena el que ve és a salvar el que suposo que és un error de redacció, tot dient que el que s'ha de fer a partir d'ara no és autoritzar, sinó que és prestar allò que no s'ha prestat total o parcialment; i, per tant, l'esmena diu, en lloc de «podran ésser autoritzats pel Consell Executiu durant l'any 87» convindria dir: «Caldran ésser prestats per la Generalitat de Catalunya» —que és la institució— «durant el 1987».

Espero que ho trobin de conformitat i que trenquem la inèrcia aquesta de tombar-ho tot acceptant alguna iniciativa positiva.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon ara al Grup Mixt defensar, si ho desitja, l'esmena 81. *(Pausa.)* Retirada? Moltes gràcies.

El senyor Domènec Romera, si té l'amabilitat de defensar l'esmena 82, de modificació, que també és del seu Grup, el Grup Popular, i juntament amb la 84, que és la darrera d'aquest article, perquè la 83 ja ha estat defensada. O sigui, restarien dues esmenes, 82 i 84, que si ho creu oportú, podria defensar.

El Sr. ROMERA: Gràcies, senyor President. Sí, estem davant d'una esmena que el que pretén és ajustar aquesta Llei de pressupostos a la Llei 2185 a la qual, al nostre judici, s'hauria d'emmotllar. Estem davant el límit dels avals. La Llei 2/85 preveu que el límit dels avals estigui fixat en un 2%, mentre que la Llei de pressupostos pretén augmentar aquest límit el 5%. I jo voldria fer unes molt breus consideracions: primer, respecte a la necessitat de ser conseqüents amb l'observança de les lleis que ens donem a nosaltres mateixos; quan fa menys de dos anys, amb una llei d'abast en el temps molt més ampli que no pas una llei de pressupostos —que comença i s'estingeix amb l'any— decidim que és bo per a l'economia de Catalunya, per a les empreses de Catalunya, per a l'administració de Catalunya que presta suport en forma d'aval a les empreses, que aquest aval no sobrepassi un 2%, menys d'un any i mig després, o menys de dos anys després, no sembla seriós, no sembla una pràctica política correcta tractar d'esmenar aquesta Llei. Primera consideració.

Segona consideració d'ordre diferent: mirin, la crisi bancària, fonamentalment, va començar pels avals. Primer pels avals comunicats al Banc d'Espanya, després pels avals creuats entre bancs i comunicats al Banc d'Espanya i, al final pels avals de calaix, perquè no hi ha res més fàcil que «tirar de bolígrafo» —una altra cosa és quan s'ha de «tirar» de talonari, i al compte n'hi ha o no n'hi ha, però «tirar de bolígrafo» és molt fàcil. Per tant, una mesura de mínima prudència aconsella mantenir aquest 2%. I si hi ha una empresa que, excepcionalment, necessita un aval la quantia del qual sigui del 4%, que es plantegi en aquest Parlament i que s'aprovi que es doni un altre aval d'un altre 2%, i estarem en el 4, que és el que es pretén. Però, com que penso que aquesta no és la pràctica habitual, ni ho ha de ser, em sembla que el 2% respon sobradament: primer, al respecte a una llei aprovada per aquest Parlament, fa quatre dies i, segon, a una prudència mínima en l'atorgament d'avals.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Pot defensar la 84, si li plau.

El Sr. ROMERA: La següent és la 84. Sí, és una esmena d'addició. Una esmena d'addició, i l'addició, que és curta, em permetré llegir-la, diu: «De les operacions d'aval que es realitzin com a conseqüència de les autoritzacions corresponents als apartats 5 i 6 d'aquest article, se n'ha de donar compte al Parlament.» I els apartats 5 i 6 de l'article contenen els avals que pot donar l'Institut Català de Finances d'una banda, i que pot donar, d'una altra, l'Institut Català del Crèdit Agrari. I la quantia total de les dues línies d'avals són 3.250 milions de pessetes. Bé, si a aquest Parlament ha de venir la proposta d'aprovació de crèdits de 100 milions, o d'endeutament per valor de 100 milions que pugui assumir una empresa pública, si aquest Parlament ha d'entendre de xifres molt més petites, perquè es pugui portar a terme l'operació d'endeutament, sembla que no es pot desentendre de 3.250 milions de pessetes, que són uns avals que no dona la Generalitat però que donen aquesta quantitat d'empreses, o algunes d'aquestes empreses autònomes, quant a empresa pública, organismes administratius o comercials, etcètera, dels quals, en el fons, l'última responsable —i no ens n'oblidem mai— és la mateixa Generalitat. Per tant, la mesura de control per part d'aquest Parlament penso que no és una exigència sinó que és una responsabilitat que no podem defugir.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra de totes aquestes esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, passem a fer el torn en contra d'aquestes nou esmenes que han quedat vives de les tretze inicials que hi havia a l'article 15, sobre avals.

Quant a la primera, a l'esmena 73, jo el que lamento és no haver copsat, ni jo ni la Conselleria, la finalitat de l'esmena del partit comunista, perquè, és clar, se'ns presenta ara com una operació de salvament social d'una zona. És clar, en definitiva, el que diu el text concret és una petició d'aval per a unes empreses, per a unes societats anònimes concretes i determinades, a una activitat industrial existent, i per això es fa des d'aquesta perspectiva. Doncs, la nostra resposta, òbviament, ha de ser que hi ha l'Institut Català de Finances, que té uns condicionants, que té unes actuacions i que, per tant, aquestes empreses s'han d'adreçar a aquest organisme per obtenir aquesta finalitat. Un altre plantejament: la creació d'un pla, etcètera, és un tema que podríem discutir però que, de moment, almenys, literalment, no hi figura, i per això hem de deixar el tema d'aquesta manera.

Quant a l'esmena 74, del Grup Popular, sembla que hi hagi una prevenció pel fet que el Conseller d'Economia i Finances pugui delegar expressament aquesta autorització per signar aquests avals. A nosaltres ens sembla que ja que s'especifica que és delegació expressa, aquest temor ja no hi és i, per tant, es pot deixar el text com estava, i per això, també ens oposarem a aquesta esmena.

Igualment farem amb l'esmena 75, del mateix Grup, perquè, aquí, demana que la delegació sigui del Consell Executiu. És clar, aleshores, nosaltres entenem que d'acord amb l'article 64.3 de la Llei de Finances Públiques els avals són sempre

de tresoreria i, per tant, és el Conseller, ell, que... —l'esmena 24 del Grup Popular..., 75... Ah, perdó... És que no he estat al cas, perdonin. Bé, això ens permet, doncs, entrar a l'esmena 75, del Grup Mixt, que...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 76, senyor Diputat.

El Sr. ESCUDÉ : Excusi'm, senyor President. La 76 i la 77, del Grup Socialista, perquè si bé és, aparentment, molt diferent —en el primer cas suprimeix un paràgraf i en el segon fa una modificació—, jo diria —o sense «diria», perquè l'expressió del senyor Riera ha estat clara i neta—, literalment ve a ser el mateix, perquè, en definitiva, és discutir el tema dels avals solidaris o no solidaris.

Aquest és un tema, com saben les senyores i els senyors diputats, que gairebé em permetria dir que s'arrossega des de fa molts anys, perquè des de l'exercici del 84, del pressupost del 84, any rere any, s'ha inclòs aquesta expressió, aquesta potestat de determinar el caràcter solidari o no, de concedir o de renunciar a aquest benefici d'excussió que preveu el Codi Civil, i, cada any, recordo —i ho recordaran vostès— que ha donat peu a un debat que sempre ha estat el mateix debat. I, per tant, doncs, jo ara gairebé em permetria donar-lo per fet, però alguna cosa diré. Especialment... Bé, perdó. Primer, el Grup Mixt no m'ha quedat clar si estaven a favor o en contra d'això, perquè, és clar, es diu que és la supressió del text, però no diu en quin sentit, i diu que és discriminatiu. Per tant, jo encara no sé si el Grup Mixt pretén que sempre sigui solidari o que mai ho sigui. En canvi, en el cas del Grup Socialista queda clar que vol que només ho sigui en determinats casos, les empreses, els organismes autònoms, que en definitiva és el que deia l'antic article 64. Per tant, és reproduir, una vegada més, el debat.

Jo no diré que em plauria fer aquest debat, senyor Riera, perquè, personalment, em seria difícil tornar-lo a fer amb profunditat, comptant amb vostè com a adversari, però jo diria que potser un altre moment —que no fos en aquests dies 30 de desembre, que tots voldríem córrer una mica en el debat d'esmenes—, el podríem fer, aquest debat, però jo recordo que vostè el va fer amb molta profunditat, si no ho recordo malament, amb el senyor Conseller d'Indústria, ja fa un determinat temps. Per tant, jo diria que les posicions del Grup Socialista i del Grup de Convergència i Unió sobre el tema són clares. I, evidentment, vostè, en el fons, ens ha vingut a reconèixer que almenys, si més no, almenys, ara per ara, i des de fa uns anys, la posició, pels motius que sigui —vostè en diu uns, jo en diria uns altres, de crisi, etcètera—, en definitiva, la posició dels organismes bancaris és molt desfavorable a l'acceptació purament i exclusivament d'un aval de la responsabilitat de la mateixa empresa, i, per tant, exigeixen el de la Generalitat. Davant d'aquests casos, és per fer eficaç, precisament, aquesta actuació d'aval, és el perquè des de l'any 84, hi insisteixo, es fa aquesta possibilitat d'avaluar solidàriament, també, les empreses.

Jo, potser, el que podria dir, rellegant amb una altra esmena anterior, i, fent referència a una esmena del PSUC sobre el mateix tema, de passada, és ja la qüestió, jo diria no massa coherent —en el cas del Grup Socialista—, perquè vostès després de fer aquesta manifestació de puresa procedimental o puresa financera, de dir : «no, els avals solidaris només a les corporacions locals, a les empreses públiques», aleshores, quan és el moment d'utilitzar l'aval, aleshores vostès diuen —i el Partit

Socialista Unificat de Catalunya fa el mateix—, diuen : «ah, bé, però hi haurà, com a mínim, 500 milions per a empreses de forma social». Vostè sap, senyor Riera, que molt probablement les primeres empreses que tenen la necessitat de l'aval solidari són aquestes d'interès social. I, per tant, també ens oposarem a aquest tema.

Per altra banda, el que fa vostè en aquesta esmena, de parlar de la intervenció del CIDEM, d'especificar com l'Institut Català de Finances ha de fer els avals, jo diria que el text de la Llei de l'Institut Català de Finances ja especifica exactament com s'ha d'actuar, com ha de procedir a la concessió d'avals... Si no ho recordo malament, en la Junta de Govern hi ha representat el Departament d'Indústria, per tant, el CIDEM indirectament ja hi és, i, per tant, entenem que no cal fer aquesta modificació que vostè pretén, per via pressupostària, del funcionament de l'Institut Català de Finances.

Ve després l'esmena 78, que em deia el senyor Romera que suposava que la retirariem. Bé, no la retirem, senyor Romera, perquè, almenys, segons la informació de la qual disposa aquest Diputat, aquests avals no estan autoritzats encara pel Consell Executiu, i per això preveu la possibilitat. Jo potser diria que aquí hi ha un ús poc precís per part del text de la paraula «autoritzar», perquè fixi's que comença dient : «els avals autoritzats a les lletres...», tals, per tant, és una possibilitat de fer avals, no diu que s'hagin donat ja uns avals, i, per tant, és correcta la interpretació que li donem nosaltres, que aquestes autoritzacions, hi insisteixo, segons les meves notícies no estan fetes, i, per tant, caldrà que siguin autoritzats pel Consell Executiu.

Passem després a l'esmena..., la 81 ha estat retirada, però exactament el mateix text de l'esmena 81 és l'esmena 82 que ha defensat el senyor Romera, que és quant al límit, al topall de la prestació d'avals del 2% per comptes del 5 que preveu el text. Aquesta també és una esmena que recordaran, suposo, senyores i senyors diputats, que és tradicional, i la resposta sempre és la mateixa, i per això m'imagino que el Grup Mixt ja l'ha retirada preveient la circumstància, perquè, és clar, és una mesura cautelar, és un màxim, no diu que serà del 5, sinó, com a màxim, del 5. Aleshores, precisar que sigui el 2 o el 4, com s'apuntava aquí, o el 5, ens sembla que és un tema molt menor i marginal. Nosaltres entenem que és més prudent el 5 i inclou el 2, i, per tant, no hi ha cap problema en aquest sentit.

Quant a l'esmena 83, del partit comunista, és un tema que, com bé deia el senyor Lucchetti, ja es va debatre ahir amb el meu company senyor Colomines, quan parlaven del tema sanitari, i també amb mi, en el debat general i, fins i tot, amb una rèplica del senyor Conseller d'Economia i Finances : el tema del Pla de Reordenació Hospitalària. Nosaltres entenem que són necessaris, que és convenient; és una aportació, en certa manera, és un gest de posada en marxa d'aquest Pla de Reordenació a nivell financer per part de la Generalitat, quant a aquesta possibilitat d'avaluar fins a 1.000 milions de pessetes, i ja el senyor Lucchetti deia —ho recordava també, i si no li hauríem fet— que, per altra banda, hi ha un crèdit obert de 1.000 milions més per a aquesta mateixa finalitat.

I, finalment, quant a l'esmena 84, torna a ser el mateix tema de donar compte al Parlament d'unes activitats de l'Executiu, en aquest cas d'uns organismes concrets i la resposta és la que hem anat donant sempre, i, per tant, entenem que amb els me-

canismes que hi ha a la Cambra de control de l'acció del Govern ja és suficient, i no cal posar, diguem-ne, pegues de procediment en el cas de l'actuació, que ha de ser molt àgil, d'aquests organismes a què fan referència els apartats 5 i 6, o sigui, l'Institut Català de Finances i l'Institut Català del Crèdit Agrari.

Per aquests motius, senyores i senyors diputats, senyor President, nosaltres anunciem que votarem en contra del conjunt d'aquestes nou esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Havent estat, per tant, ja replicades totes les esmenes, les sotmetrem a votació. Si sembla oportú, votariem primer les esmenes del PSUC, la 73, 80 i 83, conjuntament; si no hi ha cap inconvenient. 73, 80 i 83, corresponents al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. D'acord?

Vots a favor d'aquestes tres esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes, la 73, 80 i 83, han estat rebutjades per 25 vots a favor, 65 en contra i 5 abstencions.

Tot seguit, sotmetriem a la consideració dels senyors diputats l'esmena del Grup Mixt, l'esmena 76.

Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

L'esmena 76 del Grup Mixt. Els diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau. Gràcies, senyor Diputat. *(Rialles.)*

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 94 en contra i cap abstenció.

Tot seguit votariem, si no hi ha inconvenient, les esmenes 77 i 79, del Grup del Partit Socialista de Catalunya.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, que es posin drets. *(Ll. Sr. Romera demana per parlar.)* Perdó, perdó, sembla que el diputat demana votació separada.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, jo voldria votar separatament el tercer apartat de l'esmena 79.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Bé, doncs, ho votarem tot llevat del tercer apartat de l'esmena... Tercer apartat? N'hi ha dos, d'apartats. L'esmena 79 que jo tinc...

El Sr. ROMERA : El tercer paràgraf, que és l'a) 2; tercer i darrer.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'a).2, d'acord. Doncs, per tant, votem de les esmenes 77 i 79 tot, llevat l'a).2, que és el darrer paràgraf de l'esmena del Grup Socialista.

Vots a favor, que es posin drets, ara sí.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes, llevat del darrer apartat de l'esmena 79, han estat rebutjades per 30 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara, sí, el darrer apartat, a.2), de l'esmena 79.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest darrer apartat ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 66

en contra i 5 abstencions.

Votariem, si no hi tenen inconvenient els altres grups, la totalitat de les esmenes del Grup Popular, és a dir, la 78, la 82 i la 84.

(Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.)

El Sr. CARNICER *(de l'escò estant)* : Per separat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Separada? Quina, senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER : 82, si us plau.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, votarem ara la 78 i la 84 conjuntament.

Vots a favor de la 78 i la 84, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

La darrera esmena d'aquest article és la 82.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 82, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena 82 ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 65 en contra i 26 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 15.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

El text del Dictamen de l'article 15 ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Anem ja a les esmenes corresponents a l'article 16. La primera d'elles és l'esmena 85, que correspon defensar-la, si ho desitja, al Grup Mixt. El senyor Casals té la paraula.

El Sr. CASALS I PARRAL *(de l'escò estant)* : Senyor President, senyors diputats, jo els pregaria, simplement, que es llegissin l'esmena, perquè crec que és suficientment clara i no necessita cap defensa per part d'aquest Diputat i en aquesta hora que estem.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon ara l'esmena 86, del Grup Popular, defensar-la. El senyor Domènec Romera, si ho desitja, té la paraula.

El Sr. ROMERA : Gràcies, senyor President. Sí, en aquest article, l'article 12, que parla d'una eventual i possible emissió de deute, per import de 1.000 milions, es diu que aquesta emissió de deute es podrà fer sempre que s'hagi arribat a acords previs amb l'Administració, o a certs acords previs amb l'Administració —no ho recordo exactament, amb precisió. El que a mi em sembla és que condicionar l'emissió de 1.000 milions de deute a uns acords previs que no es diu en què consisteixen és deixar tal imprecisió que, realment, era innecessari que hi hagués aquest article... O potser l'article hauria de ser en termes diferents, dient que, simplement, s'autoritzava una emissió de deute de 1.000 milions. En aquest cas, ens sembla que caldria precisar en què han de consistir aquests acords amb l'Administració per tal d'autoritzar l'emissió de deute.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies,

senyor Diputat. L'esmena 87, del Grup Mixt. El senyor Casals té la paraula.

El Sr. CASALS I PARRAL : La dotació d'aquest pla és netament insuficient. No permetrà, per tant, la seva posada en marxa i, atès que es preveu un conveni amb l'Administració central per tal de completar-ne el finançament, entenem que el compromís de la Generalitat hauria d'estar fixat, i entenem que un bon límit de fixació són els 2.000 milions de pessetes que proposem.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Correspon ara defensar l'esmena 88, que és del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Domènec Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, esmena que defensaré conjuntament amb la 98 i amb la 99, si a vostè li sembla oportú.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. ROMERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, estem davant d'uns articles que fan referència a l'emissió..., no a l'emissió de deute, sinó a l'assumpció de crèdits, sobretot de crèdits en moneda que no és la pròpia; és a dir, d'endeutament de la Generalitat amb préstecs a l'estranger, en monedes alienes a la nostra. I dins del primer d'aquests articles, del número 16.3, el que es preveu és que, per tal de prevenir els possibles efectes negatius derivats de fluctuacions en les condicions de mercat, la Generalitat pugui canviar el deute, la forma de deute, la moneda de deute.

A mi em sembla que, aquí, en principi, el que hi ha és una afirmació molt arriscada, que és la possibilitat de prevenir què és el que passarà amb l'evolució de les monedes. Em sembla que això no ho pot prevenir ningú, però, sobretot, el que no hauria de passar és que l'Administració, en cap cas, ni amb la millor de les intencions, pogués jugar amb una eventual revaluació o depreciació d'una o diverses monedes.

(Pausa.)

Aquí passa com en la Borsa, vull dir que els més entesos s'hi arruïnen, i que si algú fos capaç de preveure què passarà amb l'evolució dels canvis monetaris, naturalment, segurament no estaria en aquesta Cambra ni a la Generalitat, no? Estaria retirat.

Per tant, les nostres esmenes van totes de cara a prevenir qualsevol mesura de tipus, ja no dic especulatiu, però que, fet amb la millor de les intencions, per tal d'estalviar-se algunes càrregues financeres —concretament el que diu l'article és : «modifiqui, refinanciï o substitueixi les operacions d'endeutament de la Generalitat per obtenir un cost menor de la càrrega financera», i, en principi, tractar d'obtenir un cost més baix de la càrrega financera és bo, però de vegades ens pot semblar... Fa un any i mig algú hagués pogut fer una operació magnífica, o pensar que feia una operació magnífica, disminuint la càrrega financera i passant del dòlar al marc, i estalviar-se quatre punts d'interessos, sense advertir que en els darrers divuit mesos el marc s'ha revaluat més d'un 20% davant el dòlar. Per tant, la presumpta operació d'estalviar-se unes càrregues financeres, essent bona en principi, podria haver portat un cost financer del 15% en un any i mig, per allò que deia al principi, que ningú, ni els més entesos, poden preveure quina és l'evolució.

I els posaré un exemple molt clar : la relació dòlar-pesseta, que vostès recordaran que fa poc més d'un any era 130, per passar a 183 i per tornar a ser 132,20, segons el diari d'aquest matí. O la relació dòlar-marc, d'un 2,70 a un 3,40 i a un 2 escàs en aquests moments —o potser un 2,01.

Què vol dir, això? Doncs vol dir que entenem que no es pot jugar, ni amb la millor intenció, a tractar de prevenir estalvis en la càrrega financera. I, això, com s'aconsegueix? Doncs, miri, això ja s'ha inventat. S'ha inventat amb un doble objectiu. El primer, tractant de fer una moneda europea, l'ECU, i el segon, i possiblement més important, que va donar lloc a la creació de la moneda, era fer una moneda els components de la qual fossin de tal naturalesa —el que se'n diu el «cistell de monedes»— que esmorteïssin al màxim els possibles canvis de la valoració monetària. Com que ja existeix, en una de les altres esmenes —crec que és la 98—, el que demanem és que l'endeutament de la Generalitat que s'hagi de produir en moneda que no sigui la nostra es produeixi fonamentalment en ECU. I es podrà argumentar, de manera feble, que en certs moments és difícil l'endeutament en ECU. Dic de manera feble perquè no m'atreveria a dir que metafísicament no sigui possible, però avui l'ECU funciona en els mercats internacionals amb la mateixa fluïdesa que ho fa el marc, el ien o el dòlar. Per tant, pot ser. Però, preveient que això pogués passar, llavors, el que demanem en la tercera de les esmenes és que, quan l'endeutament es produeixi en una moneda que no és l'ECU —és a dir quan no es puguin prendre aquestes garanties totals—, que se'n doni compte al Parlament, per tenir, simplement, un seguiment de les condicions en què s'han pres els compromisos d'endeutament de la Generalitat i quina és l'evolució, positiva o negativa, que aquest té.

En definitiva, i resumint, són tres esmenes que pretenen incorporar unes mesures de prudència que penso que han de ser ben acceptades pels diputats d'aquesta Cambra i que, per tant, abonaran les esmenes 88, 98 i 99, per la qual cosa ja els dono moltes gràcies.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Ara correspon tractar l'esmena 89, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Com els senyors diputats veuen, es tracta d'una addició que no ve sinó a completar i a deixar arrodonit aquest text, perquè l'aplicació pura i directa del text, tal com ha vingut en el Projecte, suposaria que el Parlament pogués acabar ignorant, de fet, quin és el volum del deute viu que té la Generalitat. Aquesta és la raó de l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Ara ve la número 90, que correspon al Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Gràcies, senyor President... de l'escó estant. En una esmena anterior, la 84, del Grup Popular, si mal ho no recordo, en la qual també es feia una sol·licitud d'informació a aquest Parlament d'alguna actuació del Consell Executiu, el senyor Escudé, en fer el torn en contra, ha qualificat de «pegues» el que els diferents grups de l'oposició estàvem fent en el moment de demanar informació de les actuacions del Consell Executiu.

Jo crec que no es tracta d'això, sinó que es tracta que aquest Parlament se sent desinformat, se sent totalment desvalgut, en el sentit que no pot controlar les actuacions del Consell Executiu en diferents temes per manca de comunicacions, per manca de documentació sobre aquests temes.

Les nostres esmenes 90 i 91 van també en aquest sentit, en el sentit de demanar al Conseller d'Economia i Finances, en aquest cas, que informi la Comissió d'Economia i Finances d'aquest Parlament dels acords que es prenguin en el sentit de refinançament del deute o de substitució d'aval. Ens sembla que aquest és un tema prou important per conèixer quin és l'estat d'endeutament de la Generalitat i per conèixer quina és la situació econòmica en cada moment.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara la defensa de l'esmena número 91, també del Grup Socialista. (*Ll. Sr. Lucchetti demana per parlar.*) L'ha feta, ja? Bé, doncs, ara l'esmena número 92, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Molt breument, perquè amb la intervenció del representant del Grup Socialista que m'ha precedit en la paraula donem nosaltres també per defensada aquesta esmena, però volia fer una referència. Volia fer referència, amb la benevolència de la Presidència, a un tema que em sorprèn. La Mesa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupostos no va acceptar una esmena del nostre Grup parlamentari en la qual proposàvem l'augment d'emissió de deute públic per valor de 5.000 milions de pessetes, argumentant no recordo quin article que es van treure de no sé quin calaix. Avui veig amb sorpresa que el senyor Casals, del Grup Mixt, ha defensat un augment d'emissió de deute públic per valor de 1.000 milions de pessetes, destinat a una activitat específica. Aleshores, almenys, això ha arribat al Ple d'aquesta manera i jo, simplement, ara no vull argumentar en contra del senyor Casals, perquè ell ha exercit un dret —amb més habilitat que jo, pel que es veu— i, per tant, el felicito, tot i que tampoc no ha tingut massa resultat finalment, però jo demostro, expresso la meva perplexitat, perquè no entenc com es pot valorar de manera diferent dues esmenes amb contingut semblant.

Això, per una banda. Per l'altra, recomanar al senyor Escudé i al conjunt de diputats de Convergència i Unió que lleixin la premsa, encara que només sigui el diari *Avui*, perquè el tema del Berguedà i del problema de carbons, en general, que hi ha hagut en el Berguedà ha sortit a la premsa a bastament, i dir que ara s'assabenten del problema social perquè jo els ho explico m'ha deixat, de veritat, paradíssim, i, si no van entendre el sentit de la nostra esmena, jo crec que és que no l'han volgut entendre, i amb això jo ja em donaria, aleshores, per satisfet amb aquesta explicació, que no l'han volgut entendre.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ens trobem ara amb l'esmena número 93, que és del Grup Mixt. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals.

Els Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena purament tècnica, a la nostra manera d'entendre completament lògica, i els motius que s'exposen en el *Bulletí* creiem que són més que suficients per poder-la comprendre i acceptar-la.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Com que l'esmena 94 ha estat ja defensada, hem de passar ara a l'esmena 95, del Grup Popular. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President. Es tracta de les característiques de les operacions d'endeutament de la Generalitat, i l'apartat 13 d'aquest article el que preveu és que el deute a curt termini, les característiques de les condicions amb les quals es negocia el deute a curt termini siguin decidides pel Conseller d'Economia i Finances, en tant que, com és ben sabut, el mateix o altres articles estableixen que sigui el Consell Executiu qui negociï el deute a llarg termini.

Bé, això, a mi, em semblaria normal si la proporció entre ambdós deutes fos molt superior per al de llarg termini respecte al que és de curt termini, però es dona la circumstància que això no és així, i mentre el Consell Executiu ha de fixar les condicions d'un emprèstic de 100 milions; posem per cas, per posar una xifra modesta, o de 500, que ja seria més important, deixa en mans del Conseller d'Economia i Finances la contractació d'un deute que, pel cap baix, deu estar en 20.000 milions de pessetes constants, la qual cosa, com a mínim, sembla que és un contrasentit o un despropòsit.

I aquest diputat, naturalment, no desconfia de la capacitat i preparació del Conseller d'Economia i Finances, que, sens dubte, la té, i que, sens dubte també, negocia amb el màxim interès les condicions del deute a curt, però ens sembla que davant d'un endeutament, com deia abans, de 13, 15, 18, 22.000 milions de pessetes, val la pena, doncs, que sigui el Consell Executiu el que es reservi el dret d'aquesta negociació, doncs, perquè entre altres coses, possiblement, el sol fet que hagi de ser un acord del Consell Executiu, pugui baixar un «quartillo», per als que estiguin en el món de les finances, bé, un 0,25%, potser possiblement el cost d'aquest deute vingui donat pel fet que els bancs sàpiguen que s'ha de passar un escull més, que és el del Consell Executiu.

Bé, per mesura de prudència i d'eficàcia, jo recomano l'aprovació d'aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, com que la resta d'esmenes d'aquest article han estat retirades o defensades, procedeix passar a la intervenció del senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, faré un torn en contra de les tretze esmenes vives que han quedat a l'article 16, operacions d'endeutament.

En primer lloc, l'esmena 85, del Grup Mixt, nosaltres entenem que no procedeix perquè l'article 2, apartat segon, de la Llei de Finances Públiques sotmet l'administració financera de la Generalitat al règim d'unitat de còpia; per tant, això no es podria complir si s'hagués de fer una altra comptabilitat addicional, per separat, com es demana aquí.

Per tant, entenem, a part que no veiem la finalitat d'aquesta duplictat de còpies, no creiem viable ni convenient aquesta modificació i, per tant, votariem en contra.

Quant a l'esmena següent, la 86, del Grup parlamentari..., jo recordo que molt encertament el senyor Romera en comissió va dir : «bé, és que aquesta és una esmena d'aclariment», perquè, és clar, jo li vaig fer observar i, doncs, em veig obligat —ja que ara aquí no se n'ha parlat— de fer observar a les senyo-

res i els senyors diputats que aquest article 16, apartat segon, estableix una normativa concreta —vostès la poden llegir. Si s'acceptés la modificació que proposa el diputat del Grup Popular aquest text només diria el següent : «cal precisar la naturalesa dels acords previs amb l'administració central, als quals supeditar la formalització dels crèdits consignats» i això, senyores i senyors diputats, compendran que no té cap sentit pressupostari. El que ell ens explicava en Comissió és que el que volia dir és que s'expliqués el text, però, és clar, no hi ha mecanisme reglamentari previsible en aquesta Cambra per fer aquesta modificació o millora —segons ell— del redactat de l'article 2. Per tant, ens hauria hagut de donar un text alternatiu i aleshores podríem veure les possibilitats d'acceptar-lo o de trobar una transaccional; però, a base de demanar una explicació que cal precisar, etcètera, doncs, evidentment, no es pot admetre perquè perdria tot sentit, tingui el que tingui el text a criteri del senyor Romera, perdria tot sentit aquest apartat segon de l'article 16.

Passem ara a l'esmena 87. En això, si bé s'han donat unes explicacions que em semblen vàlides, joestic temptat de coincidir amb el senyor Lucchetti, perquè evidentment aquesta esmena del Grup Mixt, que incrementa a 2.000 milions el Pla de Reordenació Hospitalària, si vostès veuen la motivació diu : «per coherència amb l'esmena anterior» i, com deia el senyor Lucchetti, l'esmena anterior era una esmena, l'esmena 97, que reduïa l'estat d'emissió de deute de 1.000 milions de pessetes i la motivació d'aquesta esmena —que molt correctament no va ser admesa a tràmit per la Comissió— deia : «la modificació per un import de 1.000 milions anirà destinada a incrementar l'endeutament autoritzat en aquest mateix article, apartat dos», etcètera. Vol dir que, evidentment, en no haver estat admesa l'esmena antiga 97, en definitiva, encara que ens agrada molt aquest increment de finançament del Pla de Reordenació Hospitalària, en aquests moments aquest finançament és inexistent, és impossible en els moments actuals aconseguir aquests 2.000 milions i, per tant, doncs, també ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

Amb l'esmena 88, en definitiva, el que ens ha vingut a dir el senyor Romera és reconèixer que realment existien aquests possibles efectes negatius. Ara, jo el que no sé veure, senyor Romera, és que, suprimint la possibilitat que, per prevenir possibles efectes negatius, s'autoritzi el Consell Executiu a modificar o refinançar o substituir les operacions d'endeutament, que així se solucionarà el problema.

És clar, jo crec que és impossible donar un text que garanteixi que mai hi haurà un error; precisament, per això, políticament, hi ha una responsabilitat de les decisions que es prenen. Si el Consell Executiu, a proposta del Conseller d'Economia i Finances, utilitzant, jo crec que encertadament, i jo diria que amb la conformitat de tot el Parlament de Catalunya, quan hi hagi un efecte negatiu pogués modificar o refinançar o substituir les operacions d'endeutament, si després, al cap del temps, resultés que s'havien equivocat en aquesta apreciació i algun Grup creu que la seva opinió era millor, doncs, li pot criticar, però, evidentment, suprimint això no eliminem el problema.

Per tant, doncs, nosaltres, amb aquesta possible capacitat d'error humà que té tothom, creiem que és convenient que per prevenir possibles efectes negatius derivats de fluctuacions del

mercat, doncs, es doni aquesta atribució, i més perquè la fórmula o solució que després, en les esmenes que ha defensat conjuntament amb aquesta el senyor Romera, ens posa com a pedra filosofal l'ECU; aleshores, sembla que l'ECU és inamovible, l'ECU és invariable, l'ECU és la salvació del sistema monetari internacional i que no variarà i, per tant, ens sembla, tenim molta predisposició a fer operacions creditícies i endeutament amb aquesta unitat de compte europea, però tampoc ens garanteix aquesta possibilitat, i si en un moment determinat el Departament o el Consell Executiu creu que s'ha de fer amb una altra moneda que sembla més sòlida, doncs, crec que ha de tenir aquesta possibilitat, perquè el senyor Romera, fixin-se, senyors diputats, que ens parlava de «fonamentalment»; si vostès llegeixen l'esmena, no diu «fonamentalment», sinó que «sempre» s'ha de fer amb ECU.

I, aleshores, en la segona esmena, o la tercera esmena que ha defensat, la segona d'aquest tema, l'ECU, aleshores, diguem-ne, veient aquesta prevenció que tenim a donar comptes, en casos que creiem que no és necessari, al Parlament, llavors diu..., ens dona un caramellet i ens diu : «ah!, de les operacions de refinançament, n'hem de donar compte, ara, però si ho feu amb ECU aleshores no cal que digueu res al Parlament, perquè és sa i bo.»

Jo crec que això no és tampoc acceptable i, almenys nosaltres, entenem que ja és correcte com està.

L'esmena 90, del Grup Socialista, també és al mateix tema, de donar compte; l'esmena 91, del Grup Socialista, també és donar compte i, per tant, la resposta sempre és la mateixa; la 92, del Grup del PSUC, també és exactament al mateix tema, donar compte al Parlament, i, vull dir, és la mateixa argumentació marc que he donat en començar, i que alguna vegada hi he tornat a insistir, que hi ha una sèrie de mecanismes, hi ha l'article 83 de la Llei de Finances, etcètera.

L'esmena 93, del Grup Mixt, nosaltres entenem que no es pot excloure d'aquestes operacions les operacions de capital i les operacions financeres; en molts casos, evidentment, no serà necessari i aleshores donaríem raó al Grup Mixt, però és que hi ha casos, i un cas ben il·lustratiu és el Fons de Compensació Interterritorial, això és necessari, perquè l'Administració central transfereix el fons contra certificacions de projectes, per la qual cosa els retards en la transferència pot suposar, pot obligar a acudir a operacions de tresoreria de les previstes en aquest apartat, i per això també ens hi hem d'oposar.

L'esmena 94, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, torna a insistir en el tema de les empreses de treball associat, les cooperatives, l'únic que en aquella esmena anterior feia referència a avals i aquí fa referència a operacions de crèdit. Doncs, la resposta, evidentment, és també negativa, com la d'abans.

I, quant al tema que ha suscitat el senyor Lucchetti, jo no he dit que ignorava que hi hagués un problema social, sinó que ignorava que es volgués donar remei precisament a través de l'aval a aquestes dues empreses i, per tant, puntualitzo això.

Finalment, em sembla que hi ha l'esmena 95, que ha defensat en nom del Grup Popular el senyor Romera, i jo, la veritat, el que ell m'explica o el que ell ens explica, jo ho crec bastant correcte però, en definitiva, li hem de dir que les operacions de tresoreria tenen com a finalitat atendre diferències entre cobraments i pagaments; per tant, hi ha una urgència de tema i, per

tant, cal resoldre amb major flexibilitat les operacions aquestes més importants a llarg termini. Però, jo li voldria fer observar que el que diu, almenys literalment, l'esmena 95, que és la 32 de l'ordenació incial, del Grup Popular, no diu això, sinó, fixin-se que diu : «esmena de supressió», i, què és el que es suprimeix? Les paraules «a proposta del Conseller d'Economia i Finances». Aleshores, si féssim cas d'aquesta supressió, imaginin-se, senyores i senyors diputats, quina incoherència tindria el text; diria : «les característiques de les operacions d'endeutament assenyalades en els apartats anteriors han d'ésser fixades pel Consell Executiu», supressió, «excepte les operacions a les quals fa referència l'apartat cinquè, que ho seran per aquest darrer.» En haver desaparegut el text «a proposta del Conseller d'Economia i Finances» no queda en cap sentit aquest text.

Aquest és un argument addicional, doncs, per oposar-nos a l'adopció d'aquesta esmena.

Les esmenes 98 i 99 són aquelles que feien referències a l'ECU, que ja hem comentat abans i, per tant, amb aquesta intervenció dono per acabat el torn en contra a aquest conjunt de tretze esmenes que, com he dit, a totes elles el nostre Grup s'hi oposarà.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem procedir ara a les votacions, de la manera que ja hem fet anteriorment.

Per tant, començarem per les esmenes del Grup Mixt, que són les 85, 87, 89 i 93. Si no hi ha inconvenient. (*Ll. Sr. Carnicer demana per parlar.*) El senyor Martí Carnicer té alguna cosa per dir?

El Sr. CARNICER : Senyor President, sí. 85, la 87 separada, 89 i 93. La 87 per separat.

El Sr. PRESIDENT : La 87 per separat. Molt bé. Per tant, ara anem a la votació de les 85, 89 i 93.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes tres esmenes han estat refusades per 38 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena 87.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 87 ha estat refusada per 1 vot a favor, 94 en contra i 4 abstencions.

Ara, anem a la votació del grup d'esmenes del Grup Popular, que són la 86, la 88, la 95, la 98 i la 99. (*Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*) Alguna discriminació, algun desglossament?

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, la 86, per separat. Llavors, ha d'it, si us plau, 88, 95, 98 i 99; d'acord. Tan sols la 86 per separat.

El Sr. PRESIDENT : La 86 per separat? Molt bé. Anem a votar, doncs, la 86.

Els qui siguin favorables a la 86, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 86 ha estat refusada per 6 vots a favor, 88 en contra i 6 abstencions.

Ara, anem a votar conjuntament les números 88, 95, 98 i 99.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes quatre esmenes han estat refusades per 6 vots a favor, 62 en contra i 34 abstencions.

Ara, anem a les esmenes del Grup Popular, que són les 88, 95, 98 i 99. Es poden votar separades?... Ah, perdó, sí, perdó; no, no, d'acord.

Sí, del Grup Socialista les esmenes 90 i 91.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 40 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a la votació de les esmenes 92 i 94, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin... (*Pausa.*) Bé, la 92 està decaiguda, suposo que no hi ha inconvenient, eh? Per tant, anem a la votació de la 94 perquè les 96 i 97 han estat retirades.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 34 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Amb això hem acabat les votacions de les esmenes de l'article 16, i, per tant, anem a votar ara el text del Dictamen per a l'article 16.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 16 ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

Entrem ara en les esmenes de l'article 17. La primera que em trobo és la del Grup Socialista número 100; és l'única que hi ha a aquest article.

Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Breument, aquesta és, exacte, la de l'any passat i la del... No, la de l'any passat perquè abans no hi era.

Aquest és un article en el qual es limita una potestat que té, i, en definitiva, el que fa és construir, podríem dir, una presó sobre si mateix per no incrementar *a posteriori* en cap moment la despesa pública.

Jo, en tot cas, voldria fer un cert advertiment, i és que si ara aproven aquest article, després no surtin a dir determinades coses que hem de sentir després, i em refereixo a determinades propostes que han començat vostès a dir sobre determinats temes que han incomplet en aquest pressupost, i que ja han començat a dir que faran un crèdit extraordinari que, per tant, presentaran pressupost extraordinari. Per tant, en aquest article no es pot fer cap tipus de crèdit extraordinari; això vull que

ho tinguin absolutament en compte per després fer promeses polítiques que no les poden complir mai, i, per tant, des d'aquest punt de vista, jo voldria aprofitar perquè vostès reflexionin i que evidentment en aquest pressupost hi ha incompliments bastant importants, incompliments de compromisos polítics i de compromisos institucionals molt importants per a aquest país, i, per tant, si s'aprova ara aquest article, l'any 87 aquests compromisos no es podran complir ni es podran tirar endavant.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Bé, com apuntava el senyor Santiburcio, aquesta és una esmena que —igual que el text— repeteix el projecte de llei, que ara ja és Llei, de l'exercici d'enguany, l'actual any 86. L'únic que ha variat és el número d'article, allà era el 14 i ara és el 17, i la meua resposta, malgrat l'amonestació que ens ha fet el senyor Santiburcio, és la mateixa que el meu company que portava aquest tema l'any passat va fer, que, en definitiva, creiem que és un acte públic de manifestació, de declaració d'un propòsit i que ens sembla que això és bo i, per tant, nosaltres hi estem totalment d'acord, i, per tant, doncs, ha de quedar clar i el Pressupost ho reflecteix de forma solemne, aquesta voluntat del Consell Executiu de limitar l'augment de la despesa pública, i per això creiem que és positiu i creiem que s'ha de mantenir.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a sotmetre a votació l'esmena número 100, única de l'article 17.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 17.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 17 ha estat aprovat per 60 vots a favor, 25 en contra i 9 abstencions.

Entrem ara en una proposta d'addició d'un nou article, que constitueix l'esmena 101, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, com el senyor Escudé sap —i algú altre també—, aquesta és l'esmena que nosaltres hem preparat amb més interès; per una banda, perquè és una esmena que ens permet explicar la nostra política respecte a un tema que és important i, per altra banda, perquè entenem que és una esmena que si s'aprovés permetria endegar una dinàmica de la qual avui aquí a Catalunya encara estem molt lluny.

Nosaltres hem parlat moltes vegades de concertació social, i tothom parla de concertació social i diem que això és bo, però després ens costa trobar els mecanismes a través dels quals endegar aquesta concertació social, i acostar les parts socials en una societat que això no ho facilita. Aquí a Catalunya, i a l'Es-

tat, a Espanya, tenim un altre exemple d'això. Tenim a la Constitució un article que diu que es crearà el Consell Econòmic i Social, i encara estem esperant que es creï el Consell Econòmic i Social. D'altra banda, aquí, a Catalunya també hauríem d'intentar avançar en aquesta matèria.

Això no pretén crear un consell econòmic i social, i tampoc m'agradaria que es confongués aquesta esmena amb una altra, que discutirem més endavant, que crea un fons de cooperació municipal. Això, el senyor Cullell, que l'ha anunciat ja diverses vegades —segurament després ens en podrà parlar—, que és una altra cosa, és simplement un fons de cooperació municipal a l'estil del que existeix en els Pressupostos Generals de l'Estat i que pensem que des d'aquí a Catalunya, amb unes dotacions pressupostàries inferiors, amb uns criteris que hauríem de discutir, ja veuríem com, però s'hauria de començar també a pensar per lligar més aquests pressupostos, per lligar més el treball polític de la Generalitat amb els ajuntaments, com deia l'altre dia el senyor Armet —i jo ho comparteixo plenament—, per no veure antagonisme entre les diferents administracions que, en definitiva, configuren l'Estat a Espanya i configura l'Estat aquí a Catalunya, com és la Generalitat i com són les institucions de tipus local.

Però aquesta esmena té un altre sentit. Aquesta és una esmena que el que planteja és crear un fons, per tant, un fons amb diners. I diem : «D'on surten, aquests diners?» Un fons de cooperació Generalitat i municipis, amb una finalitat : la de fomentar l'ocupació; amb unes dotacions econòmiques, que seria tot el que és als capítols VI i VII, totes les partides idònies dels capítols VI i VII; és evident que hi ha partides dels capítols VI i VII amb mobiliari o amb informàtica, etcètera, que aquestes les hauríem d'excloure. Però sense excloure-les —que no són molt importants, aquestes partides internes, diguem-ne—, els capítols VI i VII d'aquests pressupostos que estem aprovant —VI i VII són inversions reals i transferències de capital—, això són més de 70.000 milions de pessetes, 70.000 milions de pessetes que, aquest any, la Generalitat gestionarà com a inversions o com a transferències de capital globalment. I que si tenim en compte el Pressupost consolidat, Generalitat més entitats autònomes, etcètera, etcètera, ens anem a més de 85.000 milions de pessetes. 85.000 milions de pessetes és una xifra important, una xifra que permet fer una determinada política.

I nosaltres diem : com fer-la, aquesta determinada política? Nosaltres diem que caldria que es creés una comissió, una comissió que gestionés aquest fons, una comissió que estigués formada per representants del Consell Executiu, òbviament, que són els que aportarien a aquest fons això que jo dic aquí, que és la part més important d'aquest fons; representants dels municipis..., a través de qui? Nosaltres posem aquí una idea, que ens sembla que pot ajudar a desglossar això; no sabem com s'hauria de fer, aquesta representació... a través de la Federació de Municipis i de l'Associació de Municipis, podria ser un camí de representació municipal en aquesta comissió. I de qui més? De l'altre gran interlocutor social interessat a resoldre els problemes de l'ocupació : de les centrals sindicals més representatives. I aquest fons estaria gestionat per aquest organisme, amb quina idea? Amb la idea d'unificar criteris, unificar criteris en dos grans temes, bàsicament. Primer en el tema de l'elecció tecnològica. Jo recordo que el primer Pressupost que vaig tenir

el plaer de discutir en aquesta Cambra... (*Remor de veus.*) Sí, ho recorden?, que jo posava l'exemple que en una situació com la que estàvem vivint —recordo que llavors era l'any 80—, si no ho recordo malament, en una situació d'atur, encara no tan greu com la que avui tenim, països industrialitzats molt avançats, a través de ministres intel·ligents, s'estaven plantejant que l'elecció tecnològica de les inversions públiques havia de tenir en compte una variable, no només l'eficàcia «metre quadrat de carretera construït», sinó l'eficàcia «quantitat de mà d'obra ocupada per». I d'això, se'n van riure i encara ara se'n reia el senyor Subirà, però això ho deien ministres intel·ligents, és clar, d'altres governs europeus d'arrel socialdemòcrata i, fins i tot, algun d'arrel moderada.

Nosaltres proposem que això es tingui en compte i sembla molt elemental encara repetir-ho aquí, a les portes de l'any 1987, per als pressupostos de l'any que ve. Per tant, tenint en compte l'elecció tecnològica i aquests criteris de foment de l'ocupació dintre de l'elecció tecnològica i tenint en compte criteris de contractació. Nosaltres aquí en diem alguns i diem «tenint en compte», no diem «tenint en compte exclusivament» o «prioritàriament»; «tenint en compte», perquè ens sembla que s'ha de tenir en compte. I amb quins criteris? Existeix una llei, una llei que, en teoria, protegeix els disminuïts, els disminuïts físics, psíquics i sensorials, una llei que estableix un percentatge que les empreses, especialment les públiques, han de complir del seu personal contractat entre els disminuïts, que jo tinc la impressió que les administracions públiques, totes, són les primeres que no ho compleixen, doncs començar per aquí. El tema de la contractació de disminuïts, el tema de la contractació de persones entre quaranta i cinquanta-cinc anys, el tema de la contractació de persones que han esgotat les seves percepcions d'atur, que porten molt temps aturades i estan en aptitud de treballar, el tema, per a segons quin tipus d'activitats, de dones amb dificultats, el tema dels presos i dels expressos, que també hi ha, dintre de la lletra de les lleis, intencions en aquest sentit, però després això, no es porta a la pràctica, s'impedeix la reinserció social de molts, de molta de la gent que surt de la presó. I dedicar especial atenció al que és l'ocupació socialment útil, a l'ocupació juvenil; prioritzar la creació i el manteniment de llocs de treball a través de cooperatives, societats anònimes laborals i l'autoocupació.

Aquest seria, dit molt breument, el sentit de la nostra esmena. I vull acabar repetint la quantitat que es podria gestionar a partir d'aquest fons inicialment, inicialment. Podria ser un fons de 70.000 milions de pessetes, només dels Pressupostos de la Generalitat o de 85.000 milions de pessetes dels pressupostos consolidats a la Generalitat més entitats autònomes, a organismes administratius, empreses públiques de la Generalitat, etcètera.

Entenem que és un tema important, entenem que té dificultats, però no té dificultats d'aquestes de tipus pressupostari, ni de tipus tècnic, ni de tipus econòmic, ni de tipus de finançament, té dificultats de tipus de voluntat política, i aquest és el problema que, el Consell Executiu, aquest és un tema que no té voluntat política d'abordar-lo.

Tot i així espero que el Grup de Convergència i Unió voti favorablement aquesta esmena, òbviament.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquest és un tema important. Aquest article 17 bis va ser objecte de referències, en el debat de totalitat que vam fer ahir, crec que va tornar a sortir en el debat de totalitat en el Departament de Treball, que es va fer ahir a la tarda; a Comissió se'n va parlar en diverses ocasions, i jo sé, em consta, és evident, per la seva vehemència fins i tot es veu, que és un tema que té molt al cor el senyor Lucchetti i a mi em dolidria molt —que és un tema en què, per cert, aquesta sensibilitat l'honora—, em dolidria molt que pogués ferir aquesta susceptibilitat o aquesta sensibilitat. Però, evidentment, la nostra posició ja ha quedat exposada al seu moment, jo crec que aquí sí que jo haig de parlar d'objeccions, diguem-ne, pressupostàries, perquè, realment, a nosaltres ens sembla que no és viable aquesta concreció pressupostària d'aquests desitjos tan importants dels quals acaba de parlar tan abundantment el senyor Lucchetti, perquè, fixin-se, senyores i senyors diputats, aquest article 17 bis, aquest nou article que es pretén introduir, diu —i ell ens ho aclaria que era diferent d'un altre fons— : «es crea un fons de cooperació, Generalitat-municipis, amb la finalitat de fomentar l'ocupació». Molt bé. Ara, aquest fons no té una dotació certa o una dotació concreta, una quantitat de diners, sinó que és, precisament, una dotació —diguem-ne—, es podria dir, institucional, des del punt de vista pressupostari perquè, automàticament, s'incorpora a aquest fons —no insisteixo en les quantitats— totes les dotacions, les que hi hagi en cada moment, en els capítols VI i VII, o sigui, inversions pròpies i aportacions de capital a l'exterior de les Conselleries, les més importants d'inversió, etcètera, però, concretament : Presidència, Ensenyament, Política Territorial i Obres Públiques, Treball, Justícia, Governació, Cultura, Sanitat i Serveis Socials, Agricultura, Indústria i Energia. Realment, poden comprendre que aquesta és una circumstància insòlita, si més no, que un organisme públic, el que sigui, arreu del món pugui fer abandonament de les seves dotacions pressupostàries per integrar-les en un fons.

Aleshores, és clar, a aquest fons de cooperació Generalitat-municipis, què hi aporten els municipis? Aquí no es parla de cap aportació dels municipis. I, tant és així que, més avall, el senyor Lucchetti ens diu : «la gestió d'aquest fons unificarà els criteris de la Generalitat i els municipis». Aquí sí que surten els municipis però, en definitiva, ens temem que, almenys en aquesta proposta, tal com està presentada, els municipis només hi aportaran criteris.

I, finalment —aquesta és l'objecció que ens sembla més forta i que ja vam fer en Comissió—, el paràgraf final d'aquest projecte de nou article diu : «El fons serà gestionat per una comissió», i en aquesta comissió el senyor Lucchetti ens proposa representants del Consell Executiu —és obvi—, de la Federació i l'Associació de Municipis, no dels municipis, sinó d'unes associacions concretes, i de les centrals sindicals més representatives. Sense entrar en el tema de la conveniència o no que tots aquests organismes estiguessin representats en aquest fons, jo li haig de recordar al senyor Lucchetti el que ja vam dir en Comissió, que nosaltres entendríem que, a part d'insòlita, aquesta proposta de gestió per aquesta comissió, seria, si més no, antiestatutària, perquè l'article 49 del nostre Estatut diu que : «Correspon al Consell Executiu o Govern l'elaboració i aplicació», o sigui, no una comissió, uns sindicats o unes associacions de municipis, sinó «aplicació» pel Consell Executiu,

i pel Parlament «el seu examen, esmena, aprovació i control.» I, aleshores, el que farem aquí és substituir, bàsicament, el Consell Executiu o Govern i, en certa manera, el Parlament, per al control, per aquest organisme neonat de diverses entitats.

Per aquests motius, lamentant-ho molt i compartint aquest desig de solució de tots aquests problemes d'aquests col·lectius marginats, nosaltres estem obligats a oposar-nos a l'adopció d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a la votació, doncs, d'aquesta esmena 101.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 34 vots a favor, 63 en contra i 2 abstencions.

Entrem ara a les Disposicions Addicionals. Com que la Primera, Segona i Tercera no tenen cap esmena, podem passar a votar el text del Dictamen, segons aquestes tres disposicions addicionals. Si no hi ha inconvenient, les votarem conjuntament.

No hi ha cap inconvenient? Bé, doncs anem a sotmetre a votació el text del Dictamen per les Disposicions Addicionals Primera, Segona i Tercera.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquestes tres Disposicions Addicionals primeres ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a la Quarta, que té una esmena del Grup Mixt. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Les esmenes 102, 103, 106, 117 i 118, les retiro.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a la votació, doncs, havent estat retirada aquesta esmena del text del Dictamen per les disposicions Quarta, que ara ha quedat sense esmenes, i la Cinquena, la Sisena i la Setena, que ha estat retirada també l'esmena corresponent, i prou.

(Ll. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.)

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, si em permet, hi ha l'Addicional Vuitena, si no ho recordo malament, que ja ha estat debatuda.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT : Algú vol votació separada?

(Ll. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.)

El Sr. SANTIBURCIO : No, senyor President, solament advertir que l'esmena 104 és a la Disposició Setena, apartat 3, i encara no ha estat debatuda.

El Sr. PRESIDENT : Està retirada, com la 105, que també està retirada. Bé, doncs anem a votar. Es pot votar conjuntament, hi ha alguna posició de discriminació? (Ll. Sr. Esteve i Oriol s'aixeca per parlar.)

El Sr. ESTEVE I ORIOL : La Vuitena, separada, si us plau.

El Sr. PRESIDENT : Encara no hi entra, això. Bé, doncs,

anem a la votació del text del Dictamen per les Disposicions Addicionals Quarta, Cinquena, Sisena i Setena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat d'aixecar-se o de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de Disposicions Addicionals ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'esmena 108, que ja ha estat defensada, i correspon això a la Vuitena Disposició Addicional. Per tant, procedeix d'entrar ja a la votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 108, del Grup Popular, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 108, a la Disposició Addicional Vuitena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena 109, corresponent a la Disposició Novena. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula... Ah, perdó, sí. El text del Dictamen per a la Disposició Vuitena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Addicional Vuitena ha estat aprovat per 59 vots a favor, 3 en contra i 33 abstencions.

Ara passem a l'esmena 109, que correspon a la Disposició Novena. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, defensarem al mateix temps la 109 i la 110, que estan en la mateixa Disposició Addicional Novena, i que fan referència, òbviament, al mateix tema. La primera és en la línia del que hem dit abans, quan hem parlat de les esmenes referides a personal. Entenem que el Departament de Governació ha d'estar també informat, i han d'emetre informe preceptiu en tots els temes que afecten el personal. Aquí només es contempla l'informe d'Economia i Finances. Nosaltres hi afegim el de Governació.

I, finalment, que d'aquests informes es doni compte a les centrals sindicals que es considerin més representatives, també, òbviament, per mantenir informats els interlocutors socials.

I anuncio, senyor President, si m'ho permet, que l'esmena i el vot particular 111 i 112 que tenim presentats, que són radicalment contraris —en un diem que se suprimeixi un text i en l'altre diem que es torni al text que nosaltres demanem que se suprimeixi—, després de llargues meditacions, renunciem a aquestes dues esmenes : la 111 i la 112.

El Sr. PRESIDENT : Per fer el torn en contra d'aquestes esmenes que han quedat subsistents, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo diria que la meua lectura del que diu aquesta Disposició Addicional ja veu que no podem admetre les dues esmenes, la 109 i la 110, del Grup comunista, perquè aquesta addicional diu : «El Departament d'Economia i Finances ha d'emetre informe preceptiu sobre qualsevol disposició normativa de caràcter general que impliqui recurrència de despeses en futurs exercicis pres-

supostaris, especialment pel que fa a plantilles i retribucions del personal dels diferents departaments i entitats.» Aleshores, jo voldria dir, primer, que això afecta totes les despeses de futurs exercicis que siguin de caràcter recurrent, no exclusivament plantilles. Aleshores, en tots els altres temes, com a mínim, no sabem, la veritat, amb tots els respectes, quin paper hi ha de jugar el Departament de Governació.

I, per altra banda, quant a l'altra esmena, passa exactament el mateix, perquè la referència és a la informació a les centrals sindicals. Aleshores, si es pretengués només quan es tracti de plantilles podria tenir un sentit, però amb el redactat aquest, no. I en el cas que tant en una esmena com l'altra, podríem dir-ne, amb una espècie de transaccional *in voce*, diguéssim que només afectés les recurrències de plantilles, jo, el que hauria de dir és el següent argument i el dic ara, per tant : en definitiva, aquest informe, si vostès llegeixen o repassen aquesta lectura que he fet abans, és un informe intern de l'Administració, és de caràcter econòmic-financer, no de prendre decisions cara enfora. I, per tant, en tot cas, posteriorment, els temes de personal que tinguessin una incidència de cara al personal, aleshores sí que seria lògic que les centrals sindicals hi intervinguessin, però no quan és purament un informe previ de caràcter tècnic per part del Departament d'Economia i Finances.

I per això ens oposarem a l'acceptació d'aquestes dues esmenes i n'anunciem el nostre vot en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació, doncs, aquestes dues esmenes 109 i 110.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat refusades per 32 vots a favor, 60 en contra i 2 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Novena. Si els semblés, podríem votar també el text del Dictamen per a la Desena, que han estat retirades les esmenes, i l'Onzena i la Dotzena, que no tenen esmenes. Els sembla bé? Podem fer aquesta votació conjunta?

Els qui siguin favorables a aquests textos que acabem d'esmentar, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text d'aquestes disposicions que acabem d'esmentar ha estat aprovat, segons el text del Dictamen, per 89 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara som a l'esmena número 113, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Joan Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, senyor President, de l'escó estant. Nosaltres, com ja recull el mateix *Butlletí* del Parlament, justifiquem la presentació d'aquesta esmena sobre la base del principi d'igualtat de l'article 14 de la nostra Constitució. Entén el nostre Grup que actualment resulta inacceptable que el deutor tingui un tractament diferenciat, des del punt de vista d'interessos, segons que aquest deutor sigui, o bé l'Administració, és a dir, la Generalitat envers el ciutadà, per al qual en el text del Govern es preveu un 9,5% d'interès, o bé

sigui l'administrat envers la Generalitat, respecte al qual el text del Govern preveu un 12% d'interessos.

Nosaltres estimem, senyores i senyors diputats, que això, en definitiva, com ja he anunciat abans, suposa una violació flagrant de l'article 14 de la Constitució, que estableix la igualtat de tractament de les persones, siguin físiques, jurídiques o de dret públic, sobretot en un tema que en el fons té un substrat de dret privat, com és els interessos dels deutors, i que aquest principi d'igualtat ha estat recollit en nombroses sentències dels diferents ordres jurisdiccionals, amb diferents tractaments o amb diferents problemes, sempre posant en peu d'absoluta igualtat l'Administració i l'administrat.

Segon —i amb això em ve a la memòria una interpellació nostra sobre el tema de les quotes de la Seguretat Social—, això impossibilita, de fet, l'aplicació d'una forma típica d'eixugar deutes mutus, és a dir, el mecanisme de la compensació, perquè si un ciutadà deu a l'Administració, posem per cas, 100.000 pessetes, i l'Administració li deu a aquest mateix ciutadà altres 100.000 pessetes des d'una mateixa data d'exigibilitat, aquest tractament diferenciat del Projecte del Govern d'atorgar interessos diferenciat impedeix, repeteixo, el mecanisme o almenys l'aplicació estricta al cent per cent del mecanisme de la compensació de deutors, perquè en aquest supòsit que jo posava a tall d'exemple els interessos serien diferenciat. És més, representa que aquesta tendència va a l'alça, és a dir, cada vegada més el Govern pretén diferenciar, encara que sigui amb pocs punts, però aquí hi ha una voluntat, evidentment, entenem, més política que no pas matemàtica : accentua la diferència de tractament. Vull recordar que en el text de l'any passat, és a dir, el Pressupost del 86, estàvem a una correlació d'un 25% més gravosos els interessos deutors del ciutadà. Avui dia, aplicant sobre el 9 i escaig, el 9,5%, no arribaríem al 12, restaríem a l'11,87, que, en aquest cas, s'arrodoneix a favor no pas de la part més feble, sinó a favor de la Generalitat.

Entenem, en darrer terme, que no existeixen ni tanmateix arguments morals que puguin fer plausible o acceptable aquest tractament diferenciat, segons que el deutor sigui l'un o sigui l'altre. I, així, creiem que l'experiència demostra que mentre el deute del particular envers l'Administració pública en general obeeix a dificultats de tipus econòmic, privat o de tipus financer, els deutors de la Generalitat, que mai acaben d'eixugar-se envers els seus creditors particulars amb el perjudici que això causa, sobretot, a petits empresaris amb molt pocs empleats o autònoms, dic, els deutes obeeixen a deficiències de funcionament de tipus burocràtic administratiu, la qual cosa fa que sigui certa aquesta asseveració nostra, que ni tanmateix des d'un punt de vista moral es pot justificar el tractament diferenciat.

Cal, doncs, a criteri nostre, abandonar una situació de prepotència, i col·locar l'Administració pública, en aquest cas la Generalitat de Catalunya, com a creditor al mateix esglaió, al mateix nivell que el particular. I per això demanem el vot favorable a l'esmena, de tots vostès, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Em sembla recordar que aquesta esmena ja va sortir en el pressupost de l'any anterior, procedent del mateix Grup parlamentari. Nosaltres

entendem, bàsicament, que no és aconsellable posar en peu d'igualtat els interessos de les quantitats degudes activament i passivament a l'Administració pública. En una esmena anterior jo he manifestat que el nostre necessari desig és el de defensar els interessos de l'Administració pública, i a través de la negociació en el debat d'aquest Pressupost ho estem realitzant. Per tant, crec que no hem de contemplar els interessos del particular, i més quan el senyor representant del Grup Popular basa —i ens ho acaba d'explicar— aquest desig d'equiparar la taxa de demora a l'article 14 de la Constitució, però, és clar, l'article 14 de la Constitució parla de persones físiques; aleshores, aquí, resultaria que, en definitiva, o bé fem una excepció o, el que faríem és, a través de la salvaguarda del deutor particular, el que faríem, en la majoria dels casos, és defensar i salvaguardar uns interessos addicionals de les empreses, i, d'això, la Constitució no en diu absolutament res.

Per tant, nosaltres ens oposem a l'acceptació d'aquesta esmena. Per altra banda, el redactat que tenim és el que es contempla inicialment en la Llei de Pressupostos de l'Estat —que crec que a hores d'ara ja és, aquest mateix, de forma definitiva—, i que encara que nosaltres volguéssim fer una cosa diferent, en definitiva, no prevaldria sobre el predomini del que disposi, en aquesta matèria, la Llei de Pressupostos de l'Estat, i aquí, en aquest text, sobretot en el segon apartat, aquesta esmena s'hi oposa frontalment, perquè si bé diu : «en el supòsit que el tipus d'interès de la Llei de Pressupostos de l'Estat sigui diferent ens ajustarem...», però acte seguit diu que, en canvi, «el Conseller d'Economia i Finances haurà de fer aquest ajustament», de forma que els privats i les empreses hagin de pagar el mateix que l'Administració de la Generalitat. I això, una vegada més, incorreria en aquesta situació incorrecta, al nostre parer.

Per això, per aquests motius, ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre a votació aquesta esmena 113.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 2 vots a favor, 60 en contra i 13 abstencions.

Ara, anem a la votació del text del Dictamen per a aquesta tretzena Disposició Addicional.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional Tretzena ha estat aprovat per 60 vots a favor, 2 en contra i 31 abstencions.

Ara, naturalment, anem a suspendre la sessió per reprendre-la a dos quarts de cinc de la tarda, eh?

Aquesta Presidència vol repetir l'observació i recomanació que va fer ahir quant a les precaucions a prendre de cara a la darrera hora d'aquest vespre.

Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de tres de la tarda i dos minuts.)

La sessió es reprèn a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes i el Lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia i d'Indústria i Energia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Som ara a la Catorzena Disposició Addicional, que correspon, per començar, a l'esmena 114, del Grup Socialista. Perquè la pugui substanciar, tinc el gust de donar la paraula... (L'I. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.)

El Sr. SANTIBURCIO (de l'escó estant) : Senyor President, per anunciar la retirada de la 114.

El Sr. PRESIDENT : Retirada; molt bé, gràcies. Llavors n'hi ha una del Grup Popular, la 115. Per substanciar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Esteve.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, Honorable President. Senyores i senyors diputats, prego a la Mesa que prengui nota que defensarem plegades la 115 i la 119. Quant a aquesta darrera, ens remetem a la motivació que ja consta en el mateix *Butlletí*, és a dir, la finalitat és únicament i exclusivament a fi de conèixer les obligacions futures que contregui la Generalitat en aquest capítol.

Pel que fa a la 115, nosaltres estem d'acord que raons si més no d'economia, ja no pas processals, sinó d'economia simple i pura, fa que en determinats supòsits és més important estalviar una sèrie d'actuacions de tipus administratiu pel que de tasca i de despesa suposa, que no pas la recaptació de l'import debitat enfront de la Generalitat. Però entenem que això no implica que el Parlament renunciï a la seva tasca de control, mitjançant el coneixement de quins són aquells casos concrets, aquells supòsits, en els quals la Conselleria ha emprat aquest mecanisme, i, per tant, nosaltres mantenim fonamentalment aquesta esmena, com diem en el mateix *Butlletí* també en la seva motivació, per raons d'informació i control parlamentari.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, per la seva atenció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Illustre senyor Diputat. Per al torn en contra d'aquesta esmena, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, quant a l'esmena 115, es tracta d'un tema que ens sembla lògic, que és el tema que quan un deute a l'Administració, el cobrament d'aquest deute sigui superior quant a cost a l'import del deute, és totalment antieconòmic, no rendible intentar recobrar-lo i, per tant, creiem que és millor, com fa la Disposició Addicional Catorzena, doncs, declarar-lo, diguem-ne, fallit.

Aquest és un tema que hem tret del Projecte —que actualment ja és Llei— de Pressupostos Generals de l'Estat perquè ens sembla molt correcte, i el que fa l'esmena del Grup Popular és dir que d'això s'informi el Parlament de Catalunya. Aquesta és una esmena que la resposta és d'aquelles que hem donat, sobretot en aquest cas quan és un tema purament matemàtic. Quan es vegi que numèricament el cost supera la quanti-

tat que es pot reintegrar, evidentment, doncs ja no cal fer-ho, i entenem que és d'aquells casos que deia al matí, que no cal comunicar-lo al Parlament perquè és una cosa òbvia, no hi ha cap marge de discrecionalitat de la Conselleria d'Economia i Finances, i, per tant, ens oposarem a aquesta esmena.

A l'esmena 119, que és l'altra que ha defensat el senyor Esteve, fa referència a la Disposició Addicional Quinzena, i concretament parlant de l'adquisició d'immobles se'ns demana un afegitó que digui que si el pagament de l'adquisició abans esmentada s'efectua en un termini superior a un any, se n'ha de donar compte al Parlament.

En aquest cas, jo el que voldria dir al senyor Esteve és que en la Disposició Addicional Desena, que ja està votada i consolidada definitivament, precisament en Comissió vam introduir una esmena —el Grup de Convergència i Unió— que deia exactament això mateix. Vol dir que el text actual de l'altra Disposició, la Desena, que fa referència a l'adquisició d'immobles, hi ha un segon apartat, ara, que diu : «Si el pagament de l'adquisició damunt dita s'efectua en un termini superior a un any, se n'ha de donar compte al Parlament». Per tant, jo crec que és superflu tornar a repetir un tema que ja està acordat en aquesta altra Disposició Addicional. Hi insisteixo, senyor Esteve, no hi era en el projecte inicial, però en Comissió es va adoptar, i avui, amb la retirada dels vots particulars que hi havien, ha quedat consolidat, i, per tant, creiem que és superflu dir dos cops la mateixa cosa en el mateix text legislatiu, i per això també ens oposaríem en el seu cas a l'adopció d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, sembla que és hora de passar a votació el text d'aquesta esmena número 115.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional Catorzena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Catorzena ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 31 abstencions.

Som ara, ja, a la Quinzena Disposició Addicional, a la qual hi ha una esmena, 116, del Grup Socialista, i altres que ja esmentarem després. Aquesta esmena, doncs, pot ser defensada per l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Molt breument, per demanar la supressió de la Disposició Addicional Quinzena, fonamentalment per dues raons : una primera és que s'ha acostumat ja el grup de la majoria, del Govern, a fer una cosa que no ens sembla correcta, i és anar canviant lleis que fem en aquest Parlament, com és la Llei de Finances, que és una Llei substantiva, una Llei important, que regula el marc financer de l'Administració de la Generalitat, anar-la canviant,

any rere any, mitjançant la Llei de Pressupostos. A mi em sembla que és una mala tècnica; si la Llei no és correcta, no els agrada, que la canviïn fent un debat sencer sobre la Llei de Finances, però no fiquem via Llei de Pressupostos un canvi substancial de quin és el marc financer.

Segon aspecte, és que amb aquesta Disposició Addicional, es trenca un principi que crec que és el fonamental i que és el bàsic, no solament de la Llei de Finances actual, sinó de tot el pressupost, que és el principi d'annualitat pressupostària.

Creo que quan vam debatre aquí fa ben poc l'Informe de la Sindicatura de Comptes, un dels temes més controvertits era, fonamentalment, si s'aplicava o no aquest principi.

Jo crec que ara, amb aquesta Disposició Addicional, es trenca, es trenca de nou, i amb això hi ha un perill important, i és de no saber mai on estem, on ens situem i, per tant, de no saber mai quin és l'import del dèficit, quina és la situació financera, quina és la situació econòmica de la hisenda pública de la Generalitat. Per tant, crec que des d'aquest punt de vista és absolutament negatiu, que això comportarà una manca de control democràtic i control polític per part del Parlament de les finances de la Generalitat en la mesura que s'aprovi aquest article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. També molt breument, aquí el que es pretén, en aquesta Disposició Addicional Quinzena, com deia molt bé el senyor Santiburcio, és modificar el redactat de l'article 38. Per què ho fem? Molt senzillament : perquè l'article 38, amb el redactat que tenia fins ara, seguia el redactat de la Llei General Tributària, i aquesta Llei General Tributària, en virtut dels Pressupostos Generals de l'Estat suara aprovats per a l'any 87, ha estat modificat també en aquest sentit, i aleshores, amb el que hem dit en diverses ocasions, donat que hi ha d'haver una concordança plena a nivell pressupostari per poder consolidar i mantenir equiparacions de situacions, per això, nosaltres també, en aquest sentit, hi ha aquesta petita variació en aquest principi general de l'annualitat dels pressupostos, i, per tant, doncs, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara hi ha l'esmena 117, del Grup Mixt, retirada. La 119 ja ha estat apartada, i fet el torn en contra. Anem a la votació de l'esmena 116.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 116 ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

(L'I. Sr. Esteve i Oriol demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Digui, digui.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Senyor President, a la vista de l'explicació del senyor Escudé, retirem l'esmena 119.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Aleshores hem d'anar a la votació del Dictamen d'aquesta Disposició número 15. Com que la Setzena no té cap mena d'esmena, pot ja, també, passar-se a votar el text del Dictamen. Per tant, votarem conjuntament, si no hi ha objecció, el text del Dictamen de les Disposicions Quinzena i Setzena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquestes dues Disposicions Quinzena i Setzena ha estat aprovat per 64 vots a favor, 32 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la Disposició Dissetena, que té una sola esmena, número 120, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. La Disposició Addicional Dissetena planteja, igualment com l'any passat, encara que d'una manera més subtil, un increment del nivell de crèdit de tresoreria. Jo recordo, en aquest aspecte, que nosaltres, en la presentació de l'esmena a la totalitat, vam parlar que el nivell d'endeutament previst per a l'any 87, el consolidat, Generalitat, sector públic i crèdit de tresoreria, arribaria a 205.000 milions de pessetes. Ara bé, amb aquest article es pot arribar a 225.000 milions...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que es mantingui en silenci i tinguin en compte que aquesta munió molesta a l'orador. Pot seguir, senyor.

El Sr. SANTIBURCIO : Bé, per tant, es produirà una situació possible que el nivell d'endeutament oscil·li, estigui entre 205.000 i 225.000 milions, és a dir, amb aquest article el que es permet és, per una banda, incrementar el nivell d'endeutament a curt termini, que és important, ja —que jo recordaré que l'any passat es va situar per sobre de 40.000 milions de pessetes—, i, segon, el que permetrà, evidentment, és finançar directament a curt termini, el crèdit de tresoreria, finançar el dèficit que es tindrà de l'any 86. Jo recordaria que de l'any 86 es va pressupostar una partida absolutament fictícia, de 21.000 milions de pessetes, que era una partida que es deia de nou sistema de finançament, de l'aplicació del nou sistema de finançament, que en principi, d'aquesta partida se'n cobriran 11.000, i que, per tant, això provocarà un forat, un dèficit per a l'any 86 de 10.000 milions de pessetes.

Doncs bé, amb aquest article el que es pretén és, aquest dèficit de l'any 86, finançar-lo via crèdit de tresoreria i, per tant, desplaçar-lo cap al futur sense cap tipus de finançament cert, sense cap tipus de previsió d'amortitzacions, sense cap tipus de previsió d'ingressos per amortitzar aquest tipus de crèdit de tresoreria.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El senyor Santiburcio ha titllat de subtil aquesta Disposició Addicional. Jo, la veritat, no la veig excessivament subtil, perquè l'únic que fa és constatar un fet evident, que és que aquest import a què fa referència la Disposició Addicional Dissetena no serà conegut, no serà definitiu fins a la liquidació final del percentatge de participació en els ingressos de l'Estat de l'any 86, i donat que aquest percentatge s'aplica sobre la recaptació efectiva dels capítols I i II, la quantia final no es coneixerà, lògicament, fins molt ben entrat l'exercici del 87. I d'aquí la necessitat de posar aquesta cautela.

Per això, nosaltres, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 120, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 120 ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Dissetena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

(*Soroll fort. Rialles.*)

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquesta Disposició Dissetena ha estat aprovat per 67 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la Disposició Divuitena, que té una esmena, número 121, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, perdoni que hagi expressat amb una onomatopeia la meua perplexitat davant d'aquesta Disposició Addicional Divuitena, a la qual nosaltres presentem una esmena de supressió que, en realitat, és una demanda d'explicació. Ja l'esmena que presenta també el Grup Popular fa referència al mateix. Nosaltres no entenem com un organisme autònom administratiu pugui canviar del dia 31 de desembre al dia 1 de gener, i convertir-se en organisme autònom comercial, especialment l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i més quan, això, nosaltres, almenys, no hem sabut tampoc trobar en el pressupost una explicació que fos suficient.

És per això que fem aquesta esmena, que retirariem amb molt de gust si l'explicació que se'ns dona és una explicació adient.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'esmena que ve a continuació és la 122, que és del Grup Popular, i també és de supressió.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, Honorable President. Si em permeten, defensariem a la vegada la 122 i la 124, perquè tenen notes en comú.

Pel que fa a la 122, ja nosaltres explicitàvem, en presentar-la, com a justificació, que ens oposàvem, en principi, a la conversió de l'organisme autònom Institut Català de Serveis a la Joventut, que passaria, segons el Projecte del Govern, de ser un organisme autònom administratiu a ser un organisme autònom comercial. I dèiem que, en definitiva...

El Sr. PRESIDENT : Prego a la Cambra que es mantingui en silenci.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, senyor President. Dèiem que la nostra oposició era per manca d'informació, perquè mirant els annexos del Pressupost tampoc hem pogut trobar una explicació, ni més mínima ni minsa, a aquest propòsit de captivament.

El nostre Grup es pregunta : és que el carnet jove avui dia es vol cobrar? O de què es tracta? Això és un servei a la joventut o és un negoci que del que tracta és de fomentar el consumis-

me? És que amb un jove no en tenim prou amb no donar-li solucions a l'atur, que a més a més l'organisme que ha de vetllar per prestar-li serveis es pretén avui dia convertir-lo en un organisme autònom comercial? D'altra banda, i des d'un punt de vista de tècnica jurídica, no acabem de copsar que si es mantenen les mateixes funcions, com es diu en el Projecte de Llei, si es mantenen les mateixes funcions, els mateixos recursos i la mateixa organització, i aquests factors són els que, a causa de la majoria aquí imperant, al seu dia, quan es va crear l'organisme, es va crear com un organisme administratiu, no entenem que sense variar aquests tres elements cabdals, és a dir, funcions, recursos i organització, es vulgui canviar la naturalesa de l'organisme en concret.

Pel que fa a l'esmena 124, se'ns demana, per part de la majoria en el Govern, que el Centre Divulgador de la Informàtica, avui dia, se'ns converteixi, de ser un organisme dependent i especialitzat del Departament de Presidència, en una societat anònima. Bé, a nosaltres ens sembla que no cal aclarir que som partidaris, al màxim i dintre del possible, de la privatització dels ens públics, perquè creiem que el particular generalment és un millor gestor que no pas l'Administració pública. El nostre Grup saben que combrega amb aquesta filosofia, i, per tant, des d'aquí, caldria dir que sintonitzem, potser, amb els propòsits de capteniment del Grup que dona suport al Govern, però ens sembla que demanar-nos un xec en blanc per aquesta transformació, sense explicar-nos tampoc les raons i, el que és més greu, l'estructura de direcció, l'estructura accionarial d'aquesta anònima i l'avaluació i la forma de transmissió dels béns que pretén el Grup de Convergència i Unió, que *vobis et vobis* i *gratis et amore*, es traspassi com a béns patrimonials aquesta societat anònima, ens sembla, repeteixo, que per aquesta manca de claredat ens hem d'oposar rotundament a aquesta Disposició Addicional Dinovena, a la qual cosa pretén tendir l'esmena de la qual els demanem el vot favorable.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra d'aquestes dues esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. El torn en contra a l'esmena 124 —que ha defensat darrerament el senyor Esteve—, com que hi ha una altra esmena, la 123, del Grup Socialista, la deixaré per a després, perquè també és una esmena idèntica a aquesta.

Faré, ara, el torn en contra, per això, de l'esmena 122, a l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i si el senyor Luchetti em garanteix que no em respondrà amb l'agressivitat amb què ha respost fa un moment, doncs, m'atreviria també a fer un torn en contra de la seva esmena, que és idèntica a la del Grup Popular.

En definitiva, les dues esmenes, la 121 i la 122, suprimeixen aquesta Addicional Divuitena que, amb efectes a partir de primer de gener, transforma l'organisme autònom Institut Català de Serveis a la Joventut en un organisme autònom de caràcter comercial. Motivació —ja la vam explicar en Comissió, i ens sembla molt lògica i ben clara— : és que la principal actuació d'aquest organisme —com saben totes les persones vinculades amb els organismes de joventut— és que té per finalitat pràcticament exclusiva, o principal, la gestió de residències, i això comporta una clara actuació comercial, i donat que

les normes aplicables als organismes autònoms administratius, que és la situació en què es troba ara aquest organisme, són excessivament rígides de cara a aquesta activitat de raó comercial, és el perquè, per assegurar una millor gestió de les actuacions assenyalades, fan necessària aquesta transformació. I per això, doncs, ens oposarem a les dues esmenes de supressió per mantenir aquesta transformació del caràcter d'organisme autònom de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a la votació d'aquestes esmenes que, com que són de supressió, poden votar-se conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 37 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional Divuitena.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Divuitena ha estat aprovat per 72 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Disposició Dinovena, que té una esmena, que és la 123, corresponent al Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Sala.

El Sr. SALA (*de l'escó estant*) : Senyor President, aquesta Disposició Addicional pretén una transformació de la situació del Centre Divulgador de la Informàtica, que avui és un organisme adscrit al Departament de Presidència, la seva transformació en una societat anònima, d'acord amb la Llei 4/85, del 29 de març. Aquesta transformació, tal com se'ns planteja —que, en principi, pot ser positiva o negativa, no ho sabem— es planteja —com ha comentat abans l'Illustre Diputat que ha comentat també el tema—, per part del Consell Executiu, d'una forma totalment opaca, totalment obscura, sense la més mínima justificació, sense la més mínima explicació, no s'aclareixen ni els motius ni les raons que motiven aquesta transformació. No s'explica tampoc quina és l'estructura que la nova empresa ha de tenir, si es preveu o no es preveu la incorporació de capital privat al capital d'aquesta empresa, en quin cas, de quines empreses del sector privat, etcètera. Planteja, per tant, un xec en blanc amb una obscuritat total per part d'aquest Parlament.

Jo, de totes maneres, he de dir que no ens estranya que el Centre Divulgador de la Informàtica tingui aquest pas següent en la seva història, en la seva evolució, caracteritzat per l'obscuritat, perquè ja des de la seva constitució aquest centre es caracteritza per l'obscuritat i la manca de transparència. Els recordo —això s'ha tingut oportunitat d'expressar ja en aquest Parlament— que el Centre Divulgador de la Informàtica arrenca d'una fundació privada, fundació privada, la Fundació Societat i Cultura, presidida per un ex-diputat d'aquest Parlament, el senyor Santiago Guillén, que també es caracteritzava en el moment que era una fundació privada, l'any 83, per ser una de

les entitats privades que rebien subvencions més importants per part del Departament d'Indústria d'aquest Consell Executiu. Al cap d'un temps de rebre aquestes subvencions, es produeix una certa nacionalització encoberta, aparent, d'aquesta fundació privada, i de ser els serveis de divulgació informàtica d'aquesta fundació privada, de ser tema d'una entitat privada, passem a convertir-se en una responsabilitat d'un organisme adscrit a Presidència de la Generalitat. I es produeix també, curiosament, la «nacionalització» —entre cometes— del personal i de l'equip d'aquesta fundació, començant pel seu director —en aquell moment d'una fundació privada— que passa a convertir-se en director general d'aquest Centre Divulgador de la Informàtica de la Generalitat.

Per tant, ja hem assistit a la transformació d'una fundació privada en un organisme adscrit, ara sembla que es vol convertir aquest organisme autònom en una empresa pública, i potser el que es vol és tancar el cercle i tornar-la a convertir o tornar-la a enviar al sector privat —d'acord, sembla, amb l'acord, en aquest sentit, del Grup Popular—, un altre cop en una entitat privada, és a dir, tornem als seus orígens. I d'aquest moviment circular jo crec que aquest Parlament no ha tingut en cap cas la més mínima explicació. L'única cosa que sabem han estat els diners, com a fundació privada i com a organisme autònom adscrit a Presidència de la Generalitat, el fet que el seu director, d'una entitat privada, director general en aquests moments d'un organisme de la Presidència de la Generalitat, són les mateixes persones, segurament, també, el president del Consell d'Administració continuarà essent la mateixa persona, i potser si aquesta empresa alguna vegada torna al sector privat tornarà a ser el senyor Santiago Guillén la mateixa persona que ocuparà aquest càrrec important.

Per tant, davant d'aquesta obscuritat total, d'aquesta circularitat en el procés del Centre Divulgador de la Informàtica, que tampoc potser ara és el moment exacte de discutir la utilitat que ha tingut en el passat, o està realitzant una feina d'explicació informàtica —segurament molt lloable—, però, de totes maneres, no és pas excessivament diferent de la que ja en aquests moments es practica des del sector privat: hi ha empreses del sector privat, en aquest moment, en el nostre país, que segurament estan fent, essencialment, el mateix que el Centre Divulgador de la Informàtica planteja. De totes maneres, això no és necessàriament condemnable.

El que sí que també voldríem destacar és que aquest centre —que el seu nom ho diu, és el Centre Divulgador de la Informàtica— el que no ha fet —ha divulgat segurament la informàtica, jo no sé si amb més gran eficàcia que entitats del sector privat—, però el que no ha fet és controlar la divulgació que de la informàtica es feia des d'altres instàncies de la Generalitat. I en aquest sentit, per exemple, el Centre Divulgador de la Informàtica va assistir, amb un silenci jo diria absolutament sorprenent, a una publicitat, que m'atreuria a qualificar de desafortunada, practicada per un òrgan de comunicació pública de la Generalitat, concretament per TV3, d'una marca concreta d'ordinadors, la marca «Dragón», comercialitzada per Euro-Hard, que segurament aquesta publicitat que estava emparada pel Consell Executiu, que estava emparada des de TV3, va fer que ciutadans d'aquest país, amb tota la bona fe compressin aquesta marca, i, al cap de molt poc temps, com ja es podia preveure per gent que pogués conèixer mínimament quina era la

situació del mercat de la informàtica al nostre país, aquesta casa va fer fallida i segurament ha deixat alguns centenars, o algunes desenes, és igual, de ciutadans d'aquest país amb unes màquines obsoletes, incompatibles i sense cap tipus d'utilitat.

I aquest Centre Divulgador de la Informàtica, que ha costat bastants diners a l'erari públic del nostre país, va assistir amb un absolut silenci a aquesta situació. Simplement, de totes maneres, el motiu de demanar que se suprimeixi aquesta Disposició Addicional és que davant de l'obscuritat l'única cosa que podem fer és que se'ns expliquin les coses, que se'ns expliqui per què serveix aquest centre, quin n'és l'objectiu, cap on es vol portar, i potser ens podrem pronunciar en un sentit o altre. I, entretant, el que hem de fer és demanar que aquesta Disposició salti del Projecte de Pressupostos.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: A continuació hi ha una altra esmena, la 124, que ja ha estat defensada, i dintre d'aquesta Disposició Dinovena ja no hi ha cap més esmena. Per tant, correspon ara al senyor Diputat Escudé de fer el torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President. Com he anunciat abans, agrupava les dues esmenes perquè són idèntiques, de supressió.

En definitiva, jo potser agafant una mica les paraules del senyor Sala quant a l'obscuritat, i deixant de banda aquesta prehistòria —instructiva, però prehistòria del tema— del Centre Divulgador de la Informàtica, jo, el que voldria dir és que d'obscuritat no n'hi ha, o, almenys, no n'hi ha hagut en aquests moments, perquè precisament en els debats de Comissió jo vaig donar aquesta explicació, amb una excepció —que la faré ara—, perquè en definitiva el tema és clar: és un servei administratiu sense personalitat jurídica pròpia, que va començar modestament fent aquesta tasca tan important i tan necessària en el món d'avui de la divulgació de la informàtica; aquesta activitat ha anat creixent d'una forma molt important. Penseu que avui, en aquests moments, té de l'ordre de vint mil usuaris, i això és un treball importantíssim, jo diria que és un treball pioner a nivell de l'Administració arreu de l'Estat espanyol, i això explica que, fins i tot, un organisme periodístic, un òrgan periodístic no gens favorable a lloar les institucions de la Generalitat no fa gaires dies el posava com a exemple pràcticament únic d'actuació de l'Administració pública en aquest camp de la divulgació. Per tant, creiem que és una activitat importantíssima. I, aleshores, l'èxit que ha aconseguit fa necessari que, per millorar la gestió, es transformi d'un servei administratiu sense cap tipus de personalitat en un altre organisme. I aquest organisme nosaltres entenem que ja que bàsicament, en aquests moments, realitza unes activitats que podríem dir, en certa manera, comercials, perquè ven catàlegs, llibres, cassettes de programa, etcètera, que el millor sistema, més clar i més transparent —i en això estaria d'acord amb el senyor Esteve—, és que es transformi en una societat anònima.

Aleshores sí que haig de reconèixer que en el debat de Comissió el representant socialista va dir: «bé, és que aquí hi ha un tema que no queda clar, que és qui són els accionistes d'aquesta societat». Com que realment jo desconeixia aquest punt, perquè sabia, tenia informació que s'estava fent inventari, que això seria el patrimoni que la Generalitat aportaria, etcètera, no vaig poder-ho contestar. En aquests moments sí que estic en disposició de contestar, amb tota claredat i senzillesa,

que la Generalitat serà accionista únic d'aquesta entitat. Per tant, qualsevol cautela o prevenció que hi pogués haver per part del Grup Socialista jo crec que quedaria esvaïda.

Per aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a la supressió d'aquesta esmena addicional, i, per contra, votarem favorablement el manteniment de la Disposició Addicional Dinovena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a la votació d'aquestes esmenes, que com que són de supressió podem votar conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 33 vots a favor, 72 en contra i 5 abstencions.

Anem ara a la votació del Dictamen d'aquesta Disposició Dinovena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Addicional Dinovena ha estat aprovat per 72 vots a favor, 33 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a la Disposició Vintena, a la qual hi ha una sola esmena, que és del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. La Disposició Addicional Vintena planteja un tema amb el qual nosaltres estem d'acord, perquè és una possibilitat legal que té l'Administració de la Generalitat, que és aplicar la Llei de Compensació, amb deutes que es tinguin amb entitats locals i que aquestes tinguin, a la vegada, deutes amb la mateixa Generalitat; és a dir, que en la mesura que hi hagi deutes creuats, es puguin fer per vies de compensació. Això ho trobo correcte i ho veig bé, però crec que el que no és correcte és el que planteja en aquest article, que és fer cessió, per part de la hisenda pública, per part de l'Administració de la Generalitat a un organisme autònom, com és l'Institut Català del Sòl, a fer aquest tipus de vies de compensació, perquè, evidentment, el tipus de vies de compensació s'ha d'aplicar on hi ha la caixa única, on se situa la responsabilitat administrativa global de l'Administració de la Generalitat, es fa des de la mateixa Intervenció General i, per tant, no trobem correcte que es faci per la via de l'Institut Català del Sòl, i, segurament, per una raó també, i és que, segurament, s'estaran fent compensacions sobre temes absolutament no compensables, és a dir, en temes que no tenen res a veure amb el tema d'habitatges, sinó que tinguin a veure amb altres tipus de política sectorial o amb altres tipus de departaments i, per tant, això té un sentit que es faci a partir de la mateixa Administració, que es faci des de la hisenda pública però que no ho faci un organisme autònom. Pot semblar que, si aquest principi l'extrapoléssim i l'apliquéssim a un altre tipus d'organisme autònom, segurament ens trobaríem en una situació de no saber mai, mai quin és el flux d'ingressos, de deutes que es té en el sector públic local i, per tant, es donaria en una situació de doble comptabilitat, en la qual no sabríem

mai on som.

Per tant, em sembla bé que es faci la via de compensació, però perfectament hi ha una via possible, i és que l'Institut Català del Sòl demanés aquesta via de compensació via la hisenda pública, via la Conselleria d'Economia, via la Intervenció General de l'Administració, i, per tant, crec que no és una via excessivament complicada, sinó absolutament correcta per fer les coses ben fetes, i jo crec que aplicar-ho és exprimir massa les possibilitats legals d'un text com és un decret legislatiu.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, perquè el senyor Santiburcio ho ha facilitat en el sentit de reconèixer que és un bon mecanisme, aquest que preveu aquest Reial Decret legislatiu, el qual s'esmenta en la Disposició Addicional Vintena. L'únic que feia el senyor Santiburcio és posar en dubte l'oportunitat que això passi a través del mateix Institut Català del Sòl. Però, en tractar-se... Com que el tema queda circumscrit a la construcció d'habitatges de promoció pública, i qui els fa és, en definitiva, l'Institut Català del Sòl, ens sembla molt més àgil i més ràpid, i més correcte, evidentment, que sigui el mateix Institut Català del Sòl i no altres organismes superiors de l'Administració pública de la Generalitat. I per això ens oposarem a la supressió d'aquesta Addicional Vintena i, per tant, votarem en contra de l'esmena 125.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Els qui siguin favorables a aquesta esmena 125, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 76 en contra i 4 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició Vintena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen d'aquesta Disposició Vintena ha estat aprovat per 80 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la Disposició Vint-i-unena. Té diverses esmenes. La primera és la 126, que correspon al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, en aquest apartat es proposen els criteris d'augment de modificació de les taxes de la Generalitat per a l'any 1987. El concepte «taxes» és un concepte que està molt lligat amb el concepte de «costs». Aleshores, en un moment en què la inflació, l'índex del cost de la vida, l'augment general de preus per a l'any 1986 sigui, possiblement, al voltant del 9, 9 i mig; en un moment en què la inflació prevista per a l'any que ve sigui, possiblement, un parell de punts per sota d'aquesta quantitat, nosaltres pensem que un augment general de les taxes de la Generalitat d'un 10%, és un augment excessiu, i proposàvem, per tant, aquesta contenció d'un 1% menys, que no és una gran

contenció, però que ens sembla més ajustada a la realitat del que és el concepte «taxes de la Generalitat».

El Sr. PRESIDENT : A continuació ve una altra esmena, que afecta els apartats 2 i 3, que és la número 127, i correspon al Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER : Sí, senyor President. Bé, a nosaltres, el que ens sembla és que amb els apartats 2 i 3 d'aquesta Disposició Vint-i-unena, el que fan és establir un mal precedent. I un mal precedent relacionat amb la Llei de Taxes, que tots els senyors i les senyores diputats recordaran que va ser una llei que vam tramitar a començaments d'any, que va ser una llei que va tenir un tràmit relativament llarg i que, finalment, va poder ser fruit d'un consens pràcticament unànim entre tots els grups de la Cambra en les diferents taxes, en l'estructura que havien de tenir i en els increments que se'ls havia de donar.

Aleshores, a partir d'aquell moment en què es va aconseguir un consens, que ara se'ns planteja que tot un grup d'aquestes taxes tingui un augment del 10%, ens sembla relativament correcte. El que no ens sembla correcte, ja, és que se n'exceptuin unes quantes i que aquestes quantes tinguin augments del 20 al 25%, algunes d'elles; que se'n canviï l'estructura... És a dir, que, d'alguna manera, es trenqui aquell acord que hi va haver fa, ho repeteixo, menys d'un any, en el moment en què es van debatre les taxes.

Això, el que potser demostra és la inutilitat de, en determinats moments, intentar arribar a acords, si després, aquests acords, al cap de poc temps es trenquen, no es respecten i es produeixen alteracions com les que es reflecteixen en aquests apartats 2 i 3.

És per això que proposem la supressió d'aquests apartats 2 i 3, i igualment dono per defensada l'esmena 140, que fa relació a l'annex a què es refereixen aquests apartats 2 i 3.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra d'aquestes dues esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Jo comparteixo el criteri del senyor Carnicer, que sembla correcte el 10% d'augment, en contra del que en l'esmena anterior defensava el senyor Lucchetti. En definitiva, sí, té raó quant a unes qüestions d'increment d'inflació, però precisament això repercuteix també sobre les taxes, que és una prestació d'un servei concret, que té uns elements materials i personals amb un cost determinat. I, aleshores, doncs, a nosaltres ens sembla correcte el 10%, que per una altra banda és el mateix percentatge, que també ha recollit suara —fa dos o tres dies— el Pressupost General de l'Estat. Per tant, doncs, nosaltres ens oposedem que es faci una reducció d'un punt i es baixi al 9.

Quant a l'argumentació que deia el senyor Martí Carnicer, jo comprenc les seves objeccions, recordo les dificultats que hi va haver per arribar a un acord en aquest Projecte de Llei, però és que, com ell mateix ben bé diu, ha passat gairebé un any, un exercici i, aleshores, la realitat, l'experiència quotidiana de l'aplicació d'aquestes taxes, doncs, ha vist que hi ha algunes taxes que no estan ajustades a la realitat del moment, i per això, a través d'aquest annex, i aquí, en l'apartat segon, que es volia suprimir, s'hi fa referència —remet a l'annex—, es diu que hi ha algunes modificacions diferents d'aquesta, del 10%, o que s'actualitzen, o es modifiquen, o es creen les taxes. I, per

tant, a nosaltres ens sembla —sobretot examinades quines són aquestes taxes— que és un tema de solució ben correcta, la que s'adopta en el Projecte de Llei, i per això ens oposedem aquí a l'adopció de l'esmena 127 i, al seu moment, a l'adopció de l'esmena que suprimeix aquest annex al Projecte de Llei de Pressupostos.

I, per tant, doncs, demanàriem la continuïtat del text de la Disposició Addicional Vint-i-unena.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre a votació aquestes dues esmenes separatament.

Els qui siguin favorables a l'esmena 126... (*Ll. Sr. Esteve i Oriol demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Digueu, digueu.

El Sr. ESTEVE I ORIOL (*de l'escó estant*) : Si se'm permet, l'esmena del Grup Socialista, la 141, diu «els apartats 2 i 3», ja que —suposo que per una errada d'impressió— en la Vint-i-unena, en el *Butlletí* 169, hi ha dos paràgrafs assenyalats amb el número 3, m'agradaria saber exactament què és el que votem.

El Sr. PRESIDENT : És veritat. Bé, aleshores, és de suposar que això... Jo voldria que... (*Pausa.*) El segon 3 és un 4, eh?

Bé. Aleshores, doncs, anem a fer aquesta votació, que afecta els apartats —per un cantó, l'esmena del senyor Lucchetti, i, per un altre cantó, l'esmena del senyor Martí Carnicer— 2 i 3 autèntics, no el 4, sinó els 2 i 3.

Els qui siguin favorables a l'esmena del senyor Lucchetti, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, sustentada pel senyor Lucchetti, ha estat rebutjada per 11 vots a favor, 65 en contra i 27 abstencions.

Passem ara a l'esmena 127, defensada pel senyor Martí Carnicer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen de la Vint-i-unena, separant els punts segon i tercer. O sigui, votarem ara, primer, els punts 1 i 4, i, després, els punts... (*Pausa.*) A veure si ens ho aclareixen.

(*Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*)

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : Senyor President, si us plau, separatament l'1 i el 2, i el 3 i el 4.

El Sr. PRESIDENT : Bé, perfecte. Anem, doncs, ara, a votar el text del Dictamen per als articles 1 i 2.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues primeres parts de la Disposició han estat aprovades per 97 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació dels apartats 3 i 4.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats, 3 i 4, de la Vint-i-unena han estat aprovats segons el text del Dictamen per 70 vots a favor, 27 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a la Disposició Vint-i-dosena. A la Vint-i-dosena hi ha l'esmena número 128, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, és per anunciar que retirem els vots particulars números 128, 129 —tot i que per als entesos és un lapsus freudià—, el 130, el 132 i el 133. El 131, no. El 132 no puc retirar-lo, perquè no és del nostre Grup, és del Grup Socialista. De totes, maneres... (*Rialles.*), i el 133.

Aleshores, només deixariem el 131 per defensar-lo molt breument.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. 128, 129, 130 i 133.

El Sr. LUCCHETTI : Aquest és el que fa referència a l'autorització al Consell Executiu perquè s'adquireixin drets dominicals, de propietat, sobre l'Hospital Oncològic de Catalunya i perquè assumeixi les obligacions concretes pel Patronat de l'Hospital Oncològic de Catalunya. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, el senyor Lucchetti ha fet ja la defensa de la seva esmena? (*Pausa.*)

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, hem retirat la 128, la 129, la 130 i la 133, i ara defensarem la 131 molt breument. (*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, per tant, queden sense esmenes la Vint-i-dosena, la Vint-i-tresena i la Vint-i-quatrena.

Els sembla bé de votar-les conjuntament? (*Ll. Sr. Carnicer demana per parlar.*) El senyor Martí Carnicer diu que no. Què diu el senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER : Senyor President, si us plau, la Vint-i-tresena per separat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a la votació del text del Dictamen per a la Vint-i-dosena i la Vint-i-quatrena. (*Pausa.*)

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest text d'aquestes dues disposicions ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara anem a la Vint-i-tresena, que és la que ha quedat aparcada.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquesta Disposició, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Vint-i-tresena ha estat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Ara anem a la Vint-i-cinquena, que té com a esmena la 131, vot particular del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-lo, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, ja havia començat a defensar-la. Simplement, per dir que la mantenim, que aquest és un tema que dos diputats d'aquesta Cambra, l'ex-diputat d'aquesta Cambra Ramon Espasa, avui al

Parlament espanyol, al Congrés dels Diputats, i, per altra banda, el Diputat Lluís Garcia, del Grup Socialista, han tractat a fons. Ja m'anunciava ara en Lluís Garcia, i ho anunciarà ell a continuació, iniciatives parlamentàries entorn d'aquest tema...

Jo, simplement, dir que mantenim aquesta esmena, ens preocupa aquest tema, ens preocupa que el dèficit d'institucions hospitalàries s'hagi de resoldre, es pensi que es pot resoldre amb aquests mecanismes, i nosaltres mantindrem l'esmena i votarem a favor de la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra... Ara la 132. Sí, per a la 132, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat del Grup Socialista senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ : Gràcies, senyor President. També molt breument, malgrat que aquest no és un tema ni nou —com deia el senyor Lucchetti— ni és un tema que, al meu entendre, es pugui tractar en aquesta sessió.

Jo voldria recordar breument la història. Aquí estem davant d'un vot particular, defenso un vot particular, és a dir, defenso que aquest Parlament torni al projecte que va presentar el Govern, que és canviat per la introducció d'una esmena del Grup de la majoria, una esmena que, òbviament, respon als mateixos imperatius de demandes del Govern, que, prèviament, el dia 20 d'aquest mes va aprovar el Consell Executiu adquirir —el que el meu company de Grup parlamentari abans feia de manera molt gràfica— els deutes de la Fundació del Patronat Oncològic; és a dir, fer això, que tan sovint des del seu Grup parlamentari s'ha criticat a altres forces polítiques i governs, una nacionalització de pèrdues de manera clara i manifesta.

Vostès sabran quins són els compromisos que tenen amb la Fundació del Patronat Oncològic, vostès ho sabran —des d'aquesta tribuna aquest Diputat, en altres intervencions, així ho ha manifestat—, quines són les pressions que han rebut; vostès saben que això els està costant de l'erari públic més, molt més de 3.000 milions de pessetes. Vostès reconeixen amb aquesta nota en boca del portaveu del Govern, el senyor Conseller d'Economia i Finances, un dèficit superior a 2.800 milions de pessetes.

Aquest assumpte, els ho anuncio, com feia el Diputat, que el meu Grup parlamentari presentarà la iniciativa parlamentària, perquè no pot passar en aquest Cambra en una disposició de la Llei de Pressupost, i cal una investigació clara de quines són les responsabilitats, els deutes que assumeix aquest Govern, i per això anuncio, no solament la defensa d'aquesta esmena i el manteniment, sinó una iniciativa parlamentària en aquest sentit, perquè això pugui ser clar, transparent i debatut i conegut per tots els membres d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De fet, és un torn en contra brevíssim, per donar la conformitat al que ha dit el senyor Lucchetti i el senyor Garcia, quant a la transcendència del tema, i que realment té una història llarguíssima.

El senyor Garcia i el senyor Espasa, jo recordo que ja fa tres o quatre anys que van debatent aquest tema a nivell d'interpellacions, de preguntes, de mocions; pressupostàriament, recordaran, senyores i senyors diputats, que també fa una sèrie d'anys que hi havia una pila d'esmenes, fins al punt que jo voldria re-

cordar que un meu company de Grup, el senyor Jaume Aligué, hi va haver un any que el vam especialitzar només a respondre esmenes a l'estat de despeses d'aquest tema de l'Hospital Oncològic.

Reconec que és un tema conflictiu, i, com bé ha dit el senyor Garcia, aquí l'únic que fem o que estem debatent en aquests moments a nivell pressupostari és, com a iniciativa de Grup, recollir un acord del Consell Executiu posterior a la presentació del Projecte i, per tant, doncs, pressupostàriament entenem que és totalment correcte, i estarem a les resultes d'aquestes accions que se'ns han anunciat per adoptar el nostre posicionament corresponent.

Per tant, doncs, nosaltres creiem que és correcte, pressupostàriament, en tot cas, mantenir aquest text, i per tant votarem en contra d'aquests vots particulars emesos i reservats pels dos Grups parlamentaris.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara, doncs, a la votació d'aquestes dues esmenes conjuntament, perquè són de supressió.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest vot particular número 12, o sigui, l'esmena 131, ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 58 en contra i 4 abstencions.

Ara anem al vot particular número 13, que és el contingut de l'esmena 132, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena... *(Pausa.)*

Anem al text del Dictamen per a la Disposició Vint-i-cinquena.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Vint-i-cinquena ha estat aprovat per 58 vots a favor, 39 en contra i 5 abstencions.

Passem ara a la Vint-i-sisena, que està retirat el vot particular que hi havia. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a la Disposició Vint-i-sisena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Vint-i-sisena ha estat aprovat per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Anem ara a les esmenes que representen addició de noves disposicions addicionals. La primera és la 134, presentada pel Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH : Moltes gràcies, senyor President. Senyores diputades, senyors diputats, que el Consell Executiu fa ja tres anys que ha suprimit les partides corresponents a ocupació comunitària és un fet conegut, és un fet, des del nostre punt de vista, reproable, però, si això és reproable, ho és encara molt més per a nosaltres el fet de simular que no s'ha suprimit aquesta partida, és a dir, de fer com si res no hagués passat.

En efecte, ja fa tres anys que apareix en el Departament de Treball, en el servei 06, una partida per més de 2.000 milions de pessetes —aquest any ha baixat, per cert—, destinada a un programa suposadament de foment de l'ocupació. En realitat, al llarg d'aquests tres anys, a l'INEM no s'ha enregistrat ni un sol contracte a càrrec, o atribuït, a aquest programa de foment a l'ocupació.

S'han comprat terrenys —que m'expliqui algú si comprar terrenys genera ocupació, genera llocs de treball—, no s'ha tingut mai el càlcul exacte de l'obra feta i dels llocs de treball que s'han ocupat —en tot cas, per part de l'INEM, cap, no se n'ha enregistrat— i no s'ha fet encara mai una oferta pública d'ocupació, tal com correspon i tal com diu la llei que s'ha de fer.

Bé, en tot cas, aquest any, aquesta partida continua, està aquí, i el que nosaltres volem amb aquesta esmena és facilitar al Consell Executiu que aquesta partida de 2.100 milions, efectivament, sigui un programa de foment de l'ocupació. Per això nosaltres demanem, amb aquesta esmena, que les obres que es facin a càrrec d'aquesta partida estiguin dedicades a obres —perdó, valgui la redundància— que signifiquin la utilització intensiva de mà d'obra. A tal fi, el Consell Executiu, demanem que adopti les mesures convenients per garantir aquest objectiu, així com per assegurar el seguiment d'aquest programa per part de les centrals sindicals.

És evident, senyores i senyors diputats, que si aquest és un programa de foment de l'ocupació, com els altres programes de foment a l'ocupació, ha de ser controlat i seguit per les centrals sindicals. Demanem, per tant, que el Consell Executiu adopti aquesta normativa, que faci l'oferta pública d'ocupació, i que sigui clara i transparent la gestió, i puguem conèixer quants llocs de treball, efectivament, s'han creat sobre la base d'aquesta partida, per tal que aquest any —almenys aquest any, l'any 87—, aquesta partida no sigui una partida fantasma, sinó que sigui, com va ser en altres anys, partides d'inversió que corresponien a altres departaments que, com deia ahir un diputat de Convergència, portaveu en aquest cas, podien sumar 8.000 milions de pessetes, o més, si efectivament eren programes únicament d'altres departaments. Per tant, amb aquesta esmena demanem l'acompliment del programa de foment a l'ocupació per a l'any 1987.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo no entraré en un debat amb el senyor Guitart, que per altra banda és un debat que ja hem fet en diverses ocasions, perquè coneixem perfectament quines són les mútues posicions en aquest tema, però jo sí que voldria dir que, en definitiva, no entro en el debat, perquè, en definitiva, malgrat la crítica que es fa de la mecànica establerta pel Departament de Treball en aquest fons de lluita contra l'atur, indirectament, el Grup Socialista, per boca del senyor Guitart, en aquests moments —suposo que com a mal menor, però—, l'accepta, ja que hi imposa determinades condicions. Aleshores, aquestes condicions, jo li voldria dir que, quant a ser de treball intensiu, ja ho diu, el text del Projecte de Pressupost, a l'article 10, apartat 3, i, per altra banda, demanar al senyor Guitart que s'adoni que fa molt pocs minuts hem aprovat una disposició addicional, la vint-i-tres,

que havia quedat suspesa a conseqüència d'un vot particular que mantenia el Grup comunista —aquest vot particular en què el senyor Lucchetti ens feia una referència a un determinat psiquiatre austríac—, però, en definitiva, jo dic que sensiblement, si no amb tota exactitud, el que vostè demana en nom del seu Grup, senyor Guitart, està ja recollit en la que ara és ja definitivament la Disposició Addicional Vint-i-tresena i que, per tant, no creiem necessari tornar a insistir en una altra disposició addicional, que seria la Vint-i-setena, que tornés a dir pràcticament el mateix. I per això ens oposarem a l'acceptació d'aquesta esmena, perquè creiem que ja és suficient l'esment que hi ha en aquests moments.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat rebutjat per 31 vots a favor, 62 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a l'esmena 135, també del Grup Socialista.

(*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*)

El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, era per, en virtut de l'article 65, demanar el compliment d'un article del Reglament, l'article 111, apartat 1. Recordaré que aquest article 111 diu : «Les esmenes al Projecte de Llei del Pressupost de la Generalitat que comportaran augment de crèdit només seran admeses a tràmit si proposaven alhora una baixa d'igual quantia en algun altre concepte de la mateixa secció».

I, aleshores, aquesta esmena demana, en realitat, un augment de crèdits de 4.500 milions de pessetes —que no és pas una quantitat negligible—, i no hi ha cap proposta de baixa.

Jo crec que no podia ser admesa a tràmit, en virtut del Reglament, que està en desacord amb la Llei de Finances Públiques, i que, suposant que hi hagi hagut un error —molt explicable atesa la complexitat del Pressupost— per part de la Comissió d'Economia i Finances, és hora ara que la Mesa rectifiqui aquest error i no continuï amb el debat d'aquesta esmena.

En tot cas, voldria que quedés clar que, per a nosaltres, en la qüestió de fons, no hi entrem gens; veuríem, potser, les finalitats d'aquesta esmena amb molta simpatia, però ens sembla que, abans de tot, cal complir el Reglament, i que el Reglament està per damunt de la Llei del Pressupost, i, si realment això hagués de debatre's, seria un precedent molt important que potser nosaltres mateixos podríem aprofitar el dia que es debatés el Pressupost de la Generalitat per a l'any 1988.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per considerar el que el Molt Honorable Diputat acaba d'exposar, jo pregaria que hi hagués una suspensió de dos minuts... (*L'H. Sr. Armet demana per parlar.*) Digui, digui, el senyor Armet, l'Honorable senyor Armet.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Sí, molt breument. Si el que ha dit exactament el senyor Barrera fos com ell ho ha comentat, és absolutament cert que, d'acord amb l'article 111 del Reglament, tindria tota la raó. El que succeeix és que és una esmena que el que tracta és de condicionar territorialment una part de les inversions, que és un condicionament territorial. No es tracta d'un increment de les despeses, sinó dir que de-

terminades comarques de Catalunya han de tenir uns mínims territorials.

Aleshores, lògicament, el que es tracta és que és una esmena de condicionament territorial, i com que és un condicionament territorial, no és una esmena d'increment de despesa, sinó que és de condicionament territorial.

El Sr. PRESIDENT : Bé, insisteixo en aquesta suspensió, molt breu, i prego els membres de la Mesa que s'acostin a aquesta Mesa..., i el President de la Comissió, també.

(*La sessió se suspèn a dos quarts de set de la tarda i es reprèn a tres quarts de set.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, vista la complexitat d'aquest tema i la necessitat d'estudiar bé els antecedents, s'acorda d'aparcar aquesta Disposició ja que, com que és una Disposició Addicional no altera per a res el ritme de la totalitat de la disposició legal, per més endavant, possiblement demà al matí... Bé, doncs, si podem avui mateix, evidentment, però es tracta de buscar aquests antecedents; quan els tinguem, tornarem a reobrir aquesta qüestió. I, mentrestant, continuem.

Som a les disposicions finals. La primera té una esmena del Grup Socialista. Per substanciar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Si la Presidència em permet una qüestió, diguem-ne, d'ordre... O sigui, atesa la importància d'aquest tema que, sens dubte, per al nostre Grup parlamentari té una sensibilitat especial pel que era la possibilitat de comarcalitzar unes inversions per a les comarques de les Garrigues, la Conca de Barberà i el Priorat, i atès que nosaltres, aquestes esmenes les havíem fet també, pel que fa referència al Ripollès en anteriors debats pressupostaris —i el Berguedà, concretament—, i en la mateixa esmena, exactament, i que s'ha pogut debatre en el Parlament, jo demanaria que aquests elements es tinguessin en consideració, perquè això s'ha fet en altres debats parlamentaris. I, des d'aquest punt de vista, demanariem que aquest tema es pogués, diguem-ne, resoldre, al més aviat possible, i no es deixés per a les calendes gregues, sobretot per una raó molt senzilla, perquè, sembla que hi havia una certa sensibilitat per part del Grup de la majoria a acceptar el sentit profund de la nostra esmena. I, en aquest sentit, aleshores, seria una veritable llàstima que una cosa que forma part de la nostra història parlamentària, que és la defensa d'unes inversions territorialitzades, i que es produeix, davant de dues-centes esmenes, una sensibilitat per part del Grup de la majoria a acceptar l'esperit d'aquesta esmena, que això no es pogués donar.

Gràcies. (*L'I. Sr. Subirà i l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances demanen per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller de Finances té la paraula... Ah! no, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, per aclarir la posició del nostre Grup que ha estat esmentada en aquesta qüestió. Nosaltres no tenim res a dir sobre la qüestió reglamentària que s'ha suscitat —en aquests moments estem pendents de la decisió de la Mesa. Una altra cosa —és diferent, totalment diferent i aliena a la qüestió que s'està debatent en aquests moments, i sobre la qual la Mesa ha de prendre una decisió— és el que nosaltres estem fent ja en aquestes comarques i que, en tot cas, pensàvem anunciar respecte a la intenció de l'esmena del Grup Socialista. Però el nostre Grup vol que quedi ben clar

que en la decisió que prengui la Mesa no es tingui per a res en compte el contingut de l'esmena, sinó simplement la qüestió estrictament reglamentària.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller insisteix a prendre la paraula? Té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (*de l'escó estant*) : Jo no sé si podria ajudar d'alguna manera, doncs, a solucionar aquest problema, dient que, per part del Govern, existeix la voluntat de, en el transcurs de l'any 87, poder presentar en aquesta Cambra un pla de reactivació per a les comarques de les Garrigues, el Priorat i la Conca de Barberà, de forma que totes les activitats que s'estan realitzant, totes les accions que ja s'estan realitzant a les mateixes comarques, es presentessin de forma coordinada en aquest Parlament —coordinació dels diferents departaments del Govern de la Generalitat, juntament amb els ens territorials d'aquestes comarques—, i que això, dintre de les possibilitats pressupostàries, fos presentat en aquest Parlament com a pla de reactivació durant l'exercici de 1987. Jo no sé si això pot donar satisfacció a les diferents parts que estan en litigi en aquests moments.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo, tenint en compte el que ha manifestat... (*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*) Perdó. El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, no tenia pas la intenció d'intervenir novament, però ja que hi ha hagut diverses intervencions sobre la qüestió, voldria precisar que nosaltres ens colloquem en terreny estrictament reglamentari; que si es llegeix el text de l'esmena, enlloc es parla de territorialització; que, a més a més, ens sembla que, des d'un punt de vista de tècnica pressupostària, el Parlament no faria bé de deixar a la mà del Govern, per una quantitat de 4.500 milions de pessetes, decidir sobre quins articles, sobre quines partides pressupostàries es deixarà de fer una certa cosa per fer-ne una altra. I, a més a més, encara que es fixen uns objectius, de cap manera es diuen en la proporció en què aquests objectius han de ser objecte d'un finançament.

Em sembla que el que cal aquí és atènyer-se estrictament a la lletra de l'esmena, a la lletra de l'esmena i a la lletra del Reglament, i prescindir, en absolut, de les intencions que nosaltres compartim i que considerem molt lloables, però que ens sembla que si volen ésser satisfetes és per la via que ens deia ara el senyor Conseller.

Gràcies.

(*L'H. Sr. Armet demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Sí, molt breument. Aquí, evidentment, es suscita un tema reglamentari, i el tema reglamentari té una relació amb antecedents d'aquest Parlament. Jo el que demano és que aquests antecedents siguin valorats. I demano que es miri estrictament el que diu el redactat, que diu el següent : «Aquest pla es finançarà amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de 1987, per un import de x pessetes per a cadascuna de les comarques.» I, per tant, no és un increment de despesa el que es demana, sinó simplement i exclusivament una afectació territorial de l'estat de despeses del Pressupost, cosa que aquest Parlament de Catalunya ha aprovat en altres ocasions. Jo el que demano és que es mirin els antecedents i que siguem conseqüents amb els antecedents, amb indepen-

dència de la intervenció que després farem i de la bona entesa que hi podria haver quant a sensibilitat del Govern per admetre la posició d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta Presidència suggerí precisament l'aparcament en recerca d'aquests antecedents. Si aquests antecedents existeixen, aleshores seran posats de manifest. Mentrestant, prosseguim la discussió, i ja retornarem a aquest tema.

Som a les disposicions finals. La Primera té l'esmena 136, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Aquest article de la Disposició Final Primera el podríem anomenar «l'article de la presa de pèl», perquè, evidentment, allò de portar relativament els dies que portem, i que portarem al final tres dies, discutint partida per partida, secció per secció, servei per servei, aprovar un article en el qual s'autoritza el Departament d'Economia i Finances a fer el que vulgui amb aquest Pressupost, és a dir, es poden canviar serveis, seccions, es poden fer les adaptacions, la reorganització del Pressupost, la que calgui, la que vulgui el Departament d'Economia i Finances; per tant, podríem dir que aquí estem perdent una mica el temps amb l'aprovació d'aquest article perquè, evidentment, estem aprovant únicament i exclusivament una expressió d'intencions, de voluntats, però que, evidentment, aquestes intencions o voluntats poden ser interpretades, poden ser canviades per la via d'una ordre del Conseller d'Economia i Finances. Realment, podríem dir que és escandalosa l'existència d'aquest article.

I a més d'això, en relació amb el que ara estem discutint d'aquesta esmena anterior, és que, evidentment, nosaltres demanàvem que això fos un acord del Govern, del Consell Executiu, però és que amb aquest article ja el mateix Conseller ho pot decidir perfectament; ho pot decidir perfectament, sense consultar la resta del Govern, sense cap decret, sinó simplement amb una ordre. Per tant, entrar en una discussió sobre si això és reglamentari o no, i després aprovar una disposició en la qual es dona absoluta llibertat, absoluta arbitrietat al Conseller d'Economia i Finances per fer el que vulgui amb el Pressupost, evidentment no té cap tipus de sentit ser absolutament estricte en uns aspectes i ser absolutament lax per una altra banda.

Aprofitaré, senyor President, per defensar l'esmena següent, que és de supressió de la Disposició Addicional Segona, i que molt breument diré. La Disposició Final Segona avui ja, o demà, no tindrà sentit. Evidentment, el Pressupost en principi no es prorrogarà —és de preveure que entre avui i demà l'aprovaré, que això serà publicat ben aviat i que, per tant, no farà falta prorrogar el Pressupost. Per tant, nosaltres plantejàvem la supressió d'aquest article, encara que és un tema de discussió absolutament bizantina, en el qual no voldríem entrar-hi massa a fons.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo considero que el senyor Santiburcio habitualment és una persona ponderada en les seves expressions, i m'ha sorprès una mica aquesta visceralitat amb què ha criticat aquesta Disposició Final Primera. Jo crec, m'atreveixo a creure, que és fruit de la mica de

tensió que hi ha hagut en l'esmena anterior, amb la qual ha relacionat aquest tema.

Jo voldria dir que no hi ha res a relacionar, l'un tema amb l'altre, perquè, senyor Santiburcio, li faig esment que aquesta Disposició Final Primera fa referència a reorganitzacions administratives, i el que s'estava discutint, o no discutint, o que encara no es pot discutir, és un tema que no té res a veure amb això, sinó amb uns plans d'actuació socials en unes determinades comarques. Això em dóna peu per defensar el text d'aquesta Disposició Final perquè —i, a això, s'hi va fer alguna referència en el debat de totalitat— la necessitat i el propòsit de la desburocratització, de la reorganització administrativa, jo crec que això és bo i que tots els grups, almenys verbalment, hi estan d'acord, i, en definitiva, doncs, aquí l'únic que es diu és que s'autoritza el Departament d'Economia i Finances a fer, concretament —ho llegeixo—, «les adaptacions tècniques que calgui, com a conseqüència d'aquesta reorganització administrativa». Aquest és només l'abast d'aquesta Disposició. Per tant, ens sembla totalment correcta, i ens oposarem a l'adopció de l'esmena de supressió.

Quant a la segona esmena que ha defensat el senyor Santiburcio, potser si aquesta esmena s'hagués defensat a mig matí, potser li podríem donar la raó, però a l'hora que és, i quedant-nos pràcticament, en números rodons, cinc-centes esmenes per debatre a aquest Projecte de Pressupost, jo crec que és molt, molt prudent i molt cautelar posar, mantenir, aquesta Disposició Final Segona que, en definitiva, no fa més que dir que «en el supòsit que es prorrogui el Pressupost de l'exercici del 86...», i, al ritme actual, jo crec que aquest Pressupost malauradament, dissortadament, s'haurà de prorrogar. Tant de bo que no s'hagués d'utilitzar aquesta Disposició Final Segona, i fins i tot per causa tècnica es pogués suprimir, però en aquests moments creiem que és sa de fer-ho, i, per tant, mantenim la necessitat de posar encara aquesta Disposició Final Segona, i ens oposem ara per ara, o en aquestes hores, a aquesta esmena de supressió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació corresponent.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 136, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 12 abstencions.

Anem ara a la votació de l'esmena 137.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 137, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena a la Disposició Final Segona ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 64 en contra i 12 abstencions.

Passem, ara, a la votació del text del Dictamen segons aquestes disposicions. Suposo que la podem fer conjuntament.

Bé, els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquestes dues disposicions finals, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Final Primera ha estat aprovat per 65 vots a favor, 28 en contra i 6 abstencions.

Anem ara a la votació del Dictamen per a la Disposició Final Segona.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

La Disposició Final Segona, segons el text del Dictamen, ha estat aprovada per 58 vots a favor, 28 en contra i 12 abstencions.

Ara anem a la Disposició Final Tercera, que té dues esmenes, una del Grup Popular i una altra del Grup Mixt. Per defensar la del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL (*de l'escó estant*) : Gràcies. Bé, nosaltres, malgrat que creiem que aquestà entrada en vigor el mateix dia de la publicació és contrària a la bona fe que es desprèn o que s'hauria de desprendre de l'article 6 del Codi Civil, per tal com exigeix, vaja, assenyala, que la ignorància de les lleis no eximeix del seu compliment, i aquí crec que algú ho ha recordat en aquesta Cambra, de tal manera que, si entra en vigor la publicació, resulta que la publicació tindrà lloc a l'hora, no sé quina, però ja entrarà en vigor; ja farà unes quantes hores que estarà en vigor, això és contrari als més elementals principis de seguretat jurídica.

I, d'altra banda, des del punt de vista tècnic, també cal dir que en definitiva, del mateix articulat i de tot el context de despeses, en creiem molt més acurada la redacció que els efectes seran l'1 de gener, perquè no sortirà pas publicat abans del dia 2 de gener, perquè em sembla recordar que el dia 1 no hi ha pas *Diari Oficial de la Generalitat*.

Tenint en compte el caràcter receptiu, doncs, del Grup majoritari de la Cambra, retirem aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena 139, que és del Grup Mixt, és la que posarem ara a discussió. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Sé perfectament que el senyor Escudé em contestarà d'aquí a un moment allò tan vell : que un clau treu un altre clau. Però aquí estem defensant que la norma sigui el que és norma general, el que és habitual, el que ha estat sempre, el que han dit totes les lleis d'aquest tipus. I, en canvi, aquí es pretén que sigui el mateix dia de la publicació que entri en vigor. Per què? Perquè ha vingut amb retard el Pressupost a aquesta Cambra, i com que ha vingut amb retard, i l'estem discutint avui gairebé a cops de fuet, a tota velocitat, perquè pugui arribar, com a màxim el dia 1 o el dia 2, al butlletí —el dia 2 si és que el dia 1 no n'hi ha—; és un absurd. Val la pena que entri en vigor l'endemà, i si això suposa per a l'Executiu alguna petita molèstia, és millor suportar algunes petites molèsties per part de l'Executiu que no pas que estiguem donant la impressió, i sigui una mica la realitat, que acomodem les lleis en cada moment a les necessitats momentànies d'aquell moment.

Per tant, creiem que els principis generals s'han de respectar, i per aquest motiu demanem que el respecte sigui l'entrada en vigor l'endemà de la publicació.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Sí, gràcies, senyor President. Bé, jo potser podria utilitzar aquesta tècnica que em deia el senyor Casals de «claus treuen altres claus»; m'imagino que això seria una referència que podria dir : «Ni l'esmena de vostès, ni l'esmena del Grup Popular, que és amb un altre sentit, amb efectes retroactius»; evidentment, li podria haver respost això, i tenia aquesta temptació de fer-ho, però el senyor Esteve, retirant aquesta esmena, m'ha impedit aquesta activitat de «ferralleria», i, per tant, només em puc dedicar a l'estricta activitat jurídica de dir : realment em sembla que fer un debat —i no a tota velocitat, per desgràcia— per discutir si el Pressupost entra en vigor, com diu el text actual de la Disposició Final Tercera, el mateix dia o l'endemà, com diu l'esmena, em sembla que la distància és mínima, perquè, en definitiva, i en aquest sentit anava una mica a la reclamació del senyor Esteve, el Codi Civil preveu en principi vint dies, però també diu : «és clar, si no és que la mateixa disposició digui una altra cosa». I la mateixa disposició diu una altra cosa, i nosaltres no veiem cap diferència substancial, potser és que el senyor Casals està pensant en un determinat dia de publicació; com deia abans al senyor Santiburcio en aquests moments això sí que és una cosa obscura i totalment una capsa tancada, i, per tant, en aquesta situació nosaltres mantenim el text del Projecte, que també ens sembla prou coherent, que és entrar en vigor el mateix dia.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre, doncs, aquesta esmena a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 139, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 13 vots a favor, 64 en contra i 29 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta mateixa Disposició Final.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a la Disposició Final Tercera, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició Tercera ha estat aprovat per 89 vots a favor, 1 en contra i 6 abstencions.

Entrem ara a l'annex primer. Aquest annex té primer una esmena del Grup Socialista, número 140. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat... Ha estat defensada ja. (*Pausa.*) Bé, aleshores, sembla que podem passar a la votació directa d'aquesta esmena 140.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena 140, que ja ha estat defensada i combatuda, ha obtingut una votació de 35 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció. Per tant, ha estat refusada.

Anem ara a l'esmena 142, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President, molt breument. Aquesta esmena —que és llarga tipogràficament però molt senzilla quant al seu esperit— es limita a modificar certes bases de les tarifes de l'annex número 1 d'aquesta Disposició, fent-ne una reordenació amb la finalitat de concretar-les i reajustar-les a una lògica més entenedora del que hi havia a la redacció inicial.

De tota manera, senyor President, abans de donar pas a la rèplica d'aquesta esmena, voldria fer constar que, aquí, a la composició tipogràfica del *Butlletí* hi ha un error. Aquí, a la tarifa 2.5, on diu «50%», s'han menjat un 1, ha de dir «150%». Jo crec que això es pot admetre com un error tècnic, en aquest cas, perquè si diguéss «50%» modificaria essencialment l'esperit de l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, senyor President, no es tracta pròpiament d'un torn en contra, sinó dir que gràcies a l'explicació que ens ha fet el senyor Casanovas, ara, clarificant aquest tema d'aquest percentatge, això ens permet canviar el sentit del nostre vot, perquè entenem que així queda de forma com és correcta —teníem entès—, i per això, doncs, nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Passem a votació, doncs, aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 142, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 70 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

143 és l'esmena que tenim a la vista, que és un vot particular, número 16, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. LUCCHETTI : Queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé. Ve ara la 144, que és del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Esteve.

El Sr. ESTEVE I ORIOL : Moltes gràcies, senyor President. Molt sovint, aquí a la Cambra —i més de part de l'Executiu—, ens omplim tots la boca de paraules de voluntat europeista. Però, el nostre Grup, observant la norma, em sembla recordar, setena, dintre d'aquest annex, construït d'una manera tan alambinada, veu que s'estableixen uns preus diferents, unes quantitats diferents a les taxes, segons que es tracti d'espanyols i estrangers residents a casa nostra, d'una banda, i d'estrangers no residents, en un altre supòsit, i establint no solament una diferenciació quantitativa, sinó —em permeto recordar a la Cambra— augmentant l'import d'aquestes taxes.

Nosaltres no ignorem que el període transitori de set anys del Tractat d'Adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees permet establir determinades mesures de tipus restrictiu o de tipus discriminatori per raó de nacionalitat i, per tant, no entren plenament en vigor —per dir-ho així— les normes, pel que fa a la igualtat dels estrangers súbdits dels altres onze Estats, en relació amb els espanyols, abstracció feta del lloc de

residència, situació en la qual s'haurà d'aconseguir obligatòriament el termini del període transitori dels set anys —si no m'equivoco— a les darreries del 1992.

Però bé, crec que aquí cal fer una distinció entre allò que és jurídicament obligat i allò que és políticament convenient o necessari, si tant afermem la nostra voluntat europeïsta.

Dic això, perquè, en definitiva, crec que seria bo —encara que només es pugui interpretar com un botó de mostra de bona voluntat— que, malgrat que —i amb la reserva que després faré— jurídicament potser no seria exigible l'equiparació, crec —ho repeteixo— que seria bo que la nostra Cambra catalana fos la primera de l'Estat espanyol que, amb una mesura d'aquest tipus, anés a equiparar els estrangers —malgrat que no siguin residents, sempre que siguin dels països membres de les comunitats— als ciutadans que residim aquí a casa nostra. I abans he fet una reserva, fins i tot de tipus jurídic —i dic que potser jurídicament això era discutible, que això, en tot cas, seria exigible al termini del període transitori—, però permetin-me —encara que potser sigui, doncs, una elucubració de laboratori— que..., l'article 62 del Tractat de Roma estableix que el que no es podrà fer en els períodes d'adhesió és introduir nous entrebancs, és a dir, es permet als Estats el manteniment d'aquells criteris diferenciadors entre nacionals i estrangers. I, si bé no obliga els Estats a llevar automàticament aquests entrebancs durant el període transitori, sí que prohibeix l'establiment d'altres nous estrebancs. I quin dubte cap que dintre d'aquest concepte no solament hi caben qüestions de tipus qualitatiu, sinó, fins i tot, de tipus quantitatiu, com és l'elevació —si volen vostès poc important, però elevació al cap i a la fi— d'aquestes taxes. I, per això, entenent, doncs, que l'establiment de taxes —les taxes en si— és allò que, en dret comunitari, se'n diu «mesures d'efecte equivalent» és a dir, entrebancs qualitatius o quantitius, en aquest cas, a la lliure prestació de serveis, com és, per exemple, el de cacera —i assenyalo aquest, de forma molt precisa, perquè és el que, en aquest moment, recordo—, em permeto recomanar i demanar a les senyores i senyors diputats el vot favorable a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Molt breument, perquè jo crec que el senyor portaveu, en aquest moment, del Grup Popular, de cara a aquesta esmena, potser portat pels seus escrúpols de gran jurista, ja m'ha fet el torn en contra, perquè ha especificat que, realment, no existia una necessitat peremptòria d'acceptar aquesta esmena, i més quan tenim present que aquí estem debatent la Llei de pressupostos de l'any 87, que té vigència d'un any, l'any que ve es pot tornar a replantejar.

En tot cas, si, fins i tot jo diria, l'esmena afectés les taxes que es modifiquen en aquest annex que, realment, són de to menor, perquè són permisos de caça i pesca, es podria donar aquesta conformitat. Ara, com que l'esmena no diu això, sinó que és als efectes de tota la Llei de Taxes, aleshores, és un tema que l'hauríem de tractar amb molta més cautela i per això ens reservem la possible acceptació d'aquesta esmena per a l'any que ve, a la vista de l'examen exactament de la Llei de Taxes, quina repercussió podria tenir, tenint present això que

el senyor Esteve ens deia, que no existeix evidentment, en aquests moments, en el període transitori, cap obligació de fer aquesta concessió als súbdits de la Comunitat Econòmica Europea.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar, doncs, a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 6 vots a favor, 66 en contra i 30 abstencions.

Entrem ara a les esmenes a l'estat d'ingressos. La primera que trobem és la 145, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Van molt lligades l'esmena 145 i el vot particular 146 i, per tant, farem un únic torn de defensa de les dues esmenes.

En realitat, la 145 és una esmena complexa, no perquè sigui complexa, sinó perquè amaga diferents esmenes. I, aquest Diputat no sap si no seria bo discutir-les en el moment en què proposéssim l'alta en la secció corresponent i no aquí; jo crec que ara, aquí, discutir la 375, la 376 i la 474, no ens ajuda gens.

Senyor President, si el Grup que va representar l'esmena que és objecte del vot particular número 146 hi estigués d'acord, podríem reservar la discussió d'aquesta esmena 145 i 146 per quan arribéssim als temes que estan afectats per aquesta partida d'augment d'ingressos, i que nosaltres proposem que es correspongui amb un augment de la despesa a determinades partides. Una mica, per coherència, perquè nosaltres englobarem totes les esmenes d'aquests departaments, i ens ajudarà molt a explicar el que volem dir.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... (*Ll. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESCUDÉ : No, gràcies, senyor President, només és per informar a la Mesa que el nostre Grup no té cap inconvenient a accedir a la petició del senyor Lucchetti, la trobem raonada a efectes dialèctics; ara, evidentment, nosaltres mantindrem el torn en contra del vot particular, i, per tant, aleshores decaurien aquestes altres esmenes; però bé, en definitiva, el moment en que li plagui al senyor Lucchetti, nosaltres estem disposats a debatre aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hi ha hagut una inadvertència de la Presidència en no posar a votació la resta de l'annex. Per tant, ho farem ara en aquest moment, per no prosseguir amb aquest endarreriment.

Els qui siguin favorables a la resta del text de l'annex, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta resta de l'annex ha estat aprovada per 66 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Tornem ara a la 145, 146. La 145 sola, eh?

Bé, els qui siguin favorables a l'esmena 145, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (*Ll. Sr. Escudé s'aixeca per parlar.*)

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President, és el

que el senyor Lucchetti demanava posposar aquest debat, perquè ells tenen en l'estat de despeses de sanitat unes esmenes que les financen amb l'alta procedent d'aquesta partida i, aleshores, nosaltres creiem també que és lògic debatre-ho conjuntament.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, queda demorada la votació de la 145 i passem a la 146. *(Pausa.)* O de totes dues? *(Pausa.)* *LI. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant)* : Senyor President, si em permet, parlo jo perquè tinc les dades a la mà : l'esmena 145 i la 146, les votariem en el moment de parlar de l'esmena 375, 376 i 474, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Bé, tenim ara a la vista l'esmena 147, del Grup Socialista. Per defensa-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup parlamentari ha presentat una esmena de retorn, una esmena a la totalitat de la Secretaria General de la Presidència.

Per situar-los a vostès, hem de dir ... *(S'encén el llum que indica que s'exhaureix el temps d'intervenció.)* Això del groc... *(Rialles.)* Em sembla que per parlar d'això seria més adient el vermell.

Volia dir que per situar-nos hem de parlar, en primer lloc, de quina és la dimensió econòmica de la Secretaria General de la Presidència. El pressupost és de 9.000 milions de pessetes : perquè es facin vostès una idea, és al voltant de sumar tres conselleries, les tres conselleries econòmiques —Indústria, Comerç i Economia—; és a dir, la Secretaria General de la Presidència és quelcom més que una Secretaria General de la Presidència, és més que una conselleria, és un govern dintre del Govern, i no solament per la seva dimensió econòmica, sinó també pels temes que tracta, per les polítiques sectorials que porta a terme i pel conjunt de competències que tira endavant.

És evident que des de la Secretaria General de la Presidència es toquen temes que no tenen res a veure estrictament amb les seves competències, sinó que serien més aviat competències d'altres departaments. És evident que en una Secretaria General de la Presidència no s'han de portar a terme temes de política internacional, i, en primer lloc, en temes de política internacional, s'ha de parlar de la política europea, i a nosaltres ens sembla bé que es porti i que es posi tota l'èmfasi en la política europea, però el que no ens sembla bé és que aquesta política europea, l'instrument fonamental de la política europea, s'utilitzi fonamentalment a través del Patronat Català Pro Europa, en el qual no hi ha cap tipus de pluralisme democràtic ni polític, que està dirigit i presidit per un diputat de Convergència Democràtica al Parlament Europeu i que se li donen 122 milions, mentre que al Consell Català del Moviment Europeu, òrgan unitari, en el qual hi ha presents totes les forces polítiques catalanes, solament se li donen 5 milions de pessetes; és a dir, s'està fent no un instrument al servei d'una institució, sinó que s'està fent una política europea, s'està fent un instrument de política europea al servei del partit de la majoria, al servei de Convergència Democràtica.

És evident que des de la Secretaria General de la Presidència hi ha altres temes que es porten que, en principi, en qualsevol govern democràtic, en qualsevol govern no tindrien cap tipus

de cabuda. És molt curiós que es portin temes de política del joc, temes que, com deia ahir en una entrevista, fa pocs dies, el fins ara Director General del Joc, hi ha interessos econòmics molt forts. Resulta molt curiós que des de la Secretaria General de la Presidència es portin temes de joc, en els quals hi ha interessos econòmics fortíssims. És molt curiós que des de la Secretaria General de la Presidència es portin temes de política industrial, que afecten tot el tema d'alta tecnologia, de política informàtica... Resulta molt curiós que la Secretaria General de la Presidència tingui quatre vegades més diners que el senyor Hortalà per fer política de tecnologia punta, per fer política informàtica. Resulta absolutament curiós que des d'aquí s'estiguin fent polítiques industrials, que s'estiguin plantejant altres tipus de temes.

Es porten temes —ara, després, segurament en parlarem— com el tema de la dona, es porten temes com la relació amb els monestirs... Per cert, una certa curiositat en el pressupost d'aquesta Secretaria General : misteris té la santa església —m'imagino que el portaveu de la majoria ens dirà quin és aquest misteri—, però a mi m'agradaria saber per què, per exemple, al Monestir de Montserrat se li dona sis vegades més diners que al Monestir de Poblet : és simplement una pregunta que llenço i que m'imagino que la majoria tindrà la seva resposta a aquesta curiositat, quant al punt de vista d'ordenació pressupostària.

Però jo crec que hi ha temes més importants que dels que he parlat fins ara, que crec que situen la Secretaria General de la Presidència com el gran element de control, en la mesura no solament que té els recursos i els diners, sinó de control polític dels mitjans de comunicació públics, és a dir TV3 i Catalunya Ràdio, un control polític que ara està provocant baralles entre el Secretari General del President Pujol, el Secretari General per delegació del senyor Pujol, i el nou *showman* del Govern, nomenat fa ben pocs dies, del Consell Executiu, que està provocant baralles, no per discutir quin és el paper de la televisió pública catalana, de fer servei a Catalunya, de fer un servei públic, sinó de discutir quins interessos personals, quins interessos personals es defensen millor dintre d'un projecte polític que ja es dona per suposat que s'està defensant.

Per tant, el control permanent, la manipulació permanent dels mitjans de comunicació pública des de la Secretaria General de la Presidència és una constant també des d'aquest joc i des de la seva política d'actuació.

Hi ha un altre aspecte que voldria destacar, i és el fet que la Secretaria General de la Presidència s'ha convertit en el que en podríem dir el centre de direcció, el gabinet electoral permanent del Consell Executiu. Resulta absolutament curiós que quan s'estan regatejant diners per temes de programes socials, de programes d'ocupació, de programes sanitaris, aquest any que ve, aquest Govern, la Secretaria General de la Presidència, es gastarà més de 500 milions de pessetes en publicitat; resulta absolutament vergonyós i escandalós. A més, aquesta partida de publicitat, de despeses publicitàries, ha tingut un creixement absolutament exponencial : jo li recordaria que l'any 82 la Secretaria General de la Presidència es gastava 5 milions, solament; ara se'n gasta més de 500, és a dir, s'ha multiplicat per cent. Per tant, hi ha una política permanent de publicitat, de campanya electoral permanent per part de la Secretaria General de la Presidència.

Un altre aspecte que es desenvolupa —i molt bé, per cert— en la Secretaria General de la Presidència és la política de la repartidora.

Saben vostès quants diners es reparteixen al que en podríem dir —entre cometes, eh?—, la societat civil catalana? Es reparteixen de la Secretaria General de la Presidència 1.200 milions de pessetes cada any; és a dir, l'any que ve el senyor Secretari General de la Presidència tindrà 1.200 milions de pessetes per començar a repartir a totes les entitats, a totes les societats civils... Repartidora que cada any s'ha anat incrementant amb un creixement exponencial i que respecte, per exemple, a l'any 85 s'ha multiplicat per tres. És a dir, és cada vegada més potent, és cada vegada més important la política que es porta des d'aquesta repartidora, que és una repartidora absolutament clientelar, és una repartidora absolutament sectària.

Jo crec, i per anar avançant sobretot en temes més ja de caràcter econòmic, voldria donar algunes dades que segurament a molts d'aquests diputats els esgarrifaran, sobretot els diputats que tenen una major sensibilitat social, que es preocupen de departaments —o que treballen en departaments— com Sanitat o Treball, i és veure com l'any que ve la Secretaria General de la Presidència tindrà 180 milions per a relacions públiques i protocol —s'han multiplicat per dos respecte al 85—, tindrà 180 milions per a estudis i treballs —que s'han multiplicat per quatre respecte al 85— i tindrà un gran forat negre de més de 300 milions de pessetes, que no sabem on va, que no sabem on va, i que és una partida, bé, són diverses partides que no tenen cap tipus de control públic, no tenen cap tipus de control democràtic, i aquesta tarda em deia un company del Grup : «Potser és el tema famós dels 'mortadels', perquè ara ha desaparegut el Departament de Governació». Jo no sé si és això o no, però, com a mínim, vostès haurien d'explicar aquest forat negre, aquest fons de rèptils, què fan, i què, a més, no són fons de rèptils, que evidentment el President en pot tenir una quantitat raonable, però no de 300 milions de pessetes, que resulta absolutament escandalós quan es regategen diners per a altres temes realment importants.

Per tant, nosaltres —i ja acabo— hem presentat l'esmena a la totalitat a la Secretaria General de la Presidència, perquè des d'aquesta no s'ha fet una política institucional, integradora, oberta, plural, dirigida al conjunt de la societat civil catalana i la societat política catalana, sinó que s'ha fet una política sectària, clientelar, s'ha fet una política de control dels mitjans de comunicació públics, s'ha fet tot el contrari del que hauria de fer una secretaria general de la presidència en qualsevol govern democràtic, que ha de fer tota una política institucional.

Per tant, nosaltres hem presentat, i els demano el seu vot de rebuig i de devolució del pressupost de la Secretaria General de la Presidència, perquè no s'ha fet una política institucional a casa nostra, sinó que s'ha fet una política sectària de la *cosa nostra*.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en la presentació d'aquesta esmena a la totalitat del servei 01, de la secció 02, que ha fet el senyor Santiburcio, jo crec que l'Illustre Diputat ha incorregut en un petit oblit, però és que és un petit oblit que és el que li dona dialècticament, entenc jo, la base per explicar-nos després tot el que ha

explicat, perquè el senyor Santiburcio —en totes les ocasions, no s'ho ha descuidat ni una sola vegada— ens diu que aquest servei és el de la Secretaria General, i això, senyor Santiburcio, evidentment no és així. Vostè repassi tots els fulls, totes les numeracions, tots els enunciats del Pressupost, i veurà, evidentment, que aquest servei és Secretaria General i Consell Executiu.

Per tant, això explica tot el que el senyor Santiburcio critica, perquè aquí no es tracta d'una actuació d'una Secretaria General, sinó del Consell Executiu, o dit d'una altra manera, com saben perfectament —i, fins i tot, moltes vegades recordo—, en lleis que s'han debatut en aquest Parlament, s'ha intentat, precisament, que moltes coses anessin a Presidència pel caràcter d'interdepartamentalitat. Totes aquelles coses que no tenen una ubicació exclusiva a un departament sectorial de la Generalitat, és lògic que vagin a Presidència.

És clar, aleshores, el senyor Santiburcio, amb grans invocacions, diu que és terrible que hi hagi aquí el Patronat Català Pro Europa. Nosaltres entenem que és lògic, que és correcte, ja que les activitats d'aquest Patronat afecten totes les activitats de la Generalitat que estiguin enquibides en aquest servei «Secretaria General i Consell Executiu». El mateix podríem dir del joc, encara que, a la llarga, hauria de sortir d'aquí, evidentment, perquè s'ha creat un organisme autònom; el tema de l'alta tecnologia, si vostè llegeix el programa veurà la justificació que estigui aquí; el tema de la informàtica, un tema tant genèric; i pensem que quan parlem d'informàtica —i el senyor Sala suposo que no em desmentirà—, aquí, a part del Centre d'Informàtica hi ha el Centre de Divulgació de la Informàtica —que n'hem parlat abans i que es transformarà en una societat anònima—, en el moment que sigui una societat anònima, doncs, serà una empresa de la Generalitat, però, en aquests moments, forçosament ha d'estar aquí.

Curiosament —diria—, el senyor Santiburcio diu que jo li expliqui per què es donen molts més diners a Montserrat que a Poblet. Bé, jo crec que ja no s'estila avui dia fer una confessió de fe religiosa —i, evidentment, jo la podria fer, jo sóc catòlic, apostòlic i romà—, però (*rialles*), com saben les senyores i els senyors diputats, i el senyor Santiburcio també, hi ha un refrany castellà que diu «Doctores tiene la iglesia», vol dir que l'església ja es defensarà amb el que sigui, jo no tinc per què fer aquesta diferenciació; ara, aquí, pressupostàriament, el tema, senyor Santiburcio, és claríssim : Montserrat, per què uns diners importants a Montserrat? Vostè sap, senyor Santiburcio, el seu Grup i totes les senyores i els senyors diputats, que existeix un Patronat de la Muntanya de Montserrat, un patronat turístic, de conservació, d'un actiu cultural de tot Catalunya, i en aquesta entitat hi participen les diputacions, hi participa la Generalitat i, per tant, també, és lògic que estigui aquí. En canvi, per què a Poblet menys? Perquè a Poblet —com s'ha explicat en diverses ocasions— l'aportació només hi és per a la conservació d'uns determinats arxius que interessin la història actual i moderna de Catalunya; per exemple, doncs, dic de passada, que el Grup comunista —si no ho recordo malament— hi té una esmena de reducció aquí. Nosaltres entenem que és suficient els cinc milions que hi ha.

Després, el senyor Santiburcio ha fet una sèrie de manifestacions que jo diria que no em correspon d'entrar-hi, perquè no és un debat pressupostari, en absolut. Ha parlat de la Corpora-

ció Catalana de Ràdio i Televisió, és un tema que pressupostàriament, políticament, ja es va discutir en el seu moment. Recordo a les senyores i als senyors diputats que, precisament, ahir hi va haver —i es va substanciar i es van debatre a fons, el meu company, senyor Codina va donar la rèplica— tres esmenes a la totalitat de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Introduir-ho ara aquí, i parlar només d'un *showman* i no sé que ens explica, i unes pugnes que diu que hi ha, em sembla que això no és un tema, evidentment, pressupostari, suposant que sigui versemblant de poder, fins i tot, entrar-ne a parlar —que jo diria que no.

El tema de la publicitat, perquè se'ns diu, concretament, em sembla que ha dit, literalment : «La Secretaria General» —hi insisteixo, sempre parla ell de la Secretaria General— «és el centre de direcció del gabinet electoral de Convergència i Unió i, per això, aleshores, es fa una publicitat extraordinària...» etcètera. Jo tindria el recurs fàcil, i no ho faré, de dir : «Bé, la premsa» em sembla que és avui, o ahir «parla que, en una administració no llunyana excessivament en l'espai, i molt prope- ra ideològicament al Grup que està fent, en aquests moments, aquesta esmena, doncs, ha destinat 10.000 milions de pessetes a la publicitat», i no ho critico —per això no en vull parlar—, perquè considero que la societat moderna, la sensibilitat, la sensibilització dels ciutadans i la informació de les actuacions del poder públic són adequades. En tot cas, jo voldria dir, voldria recordar al senyor Santiburcio (*remor de veus*)...

El Sr. PRESIDENT : Silenci.

El Sr. ESCUDÉ : ...voldria recordar —si hi ha discrepàncies sobre la data hi ha un diputat del meu Grup que té aquí el diari, vol dir que es pot discutir. Bé, aleshores, jo voldria recordar-li, al senyor Santiburcio, que després de fer aquests escarafalls a la partida «publicitat» —que entenem que és moderada i correcta— jo observo que el Grup Socialista, a l'hora de les esmenes concretes, aquí només n'hi fa una a «publicitat» i, precisament, només li vol treure setze milions de pessetes, i encara per un tema que —bé, ja es discutirà, m'imagino, més endavant— és el tema de la promoció de l'associacionisme juvenil. Per tant, a l'hora de la veritat, a l'hora de fer punta al llapis i veure quines esmenes es fan, vostès tampoc segueixen en aquesta línia de dramatització d'aquest tema.

S'ha parlat dels estudis i dictàmens, que hi ha hagut un increment desmesurat. Jo, senyor Santiburcio, no de cara a aquest debat, perquè, és clar, jo no sabia vostè què em diria, però a una esmena concreta que hi ha, doncs, jo he mirat el Pressupost de l'any 86 —el Pressupost que estem acabant aquests dies—, i en aquesta partida hi havia vuitanta-dos milions de pessetes, i ara, en el Projecte, n'hi ha noranta-quatre, vol dir que aquest increment extraordinari que se'ns deia tampoc hi és.

Bé, en definitiva, aquesta és la nostra posició sobre aquest tema i, per tant, doncs, entenem que és totalment correcta. Bé, podria entrar en aquest regitzell que sempre fem de la societat civil que ens deia, que ens tirava en cara el senyor Santiburcio, que la repartidora que fem —tinc aquí el pressupost detallat del Departament de Presidència—, li podria anar llegint, doncs, totes aquestes entitats : el Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre, els Consells Comarcals de Muntanya, el Consell Català del Moviment Europeu, etcètera, que aquí hi ha, curiosament, també, una discrepància amb el Grup comunista,

perquè vostès hi volen posar dos milions més —perquè ens han dit que és intolerable que tingui la dotació que té—, i el Grup comunista, precisament ens treu aquests dos milions perquè considera que ja és suficient. Per tant, els criteris són ben opinables sobre aquesta matèria.

Bé, i per no allargar més aquest torn en contra, doncs, el deixo en aquest punt i manifesto la voluntat clara i concreta del nostre Grup parlamentari d'oposar-nos a l'adopció del retorn al Govern del projecte de pressupost del servei 01 de la secció 02, que és Secretaria General i Consell Executiu.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun dels grups que no ha intervingut vol prendre posició respecte a aquest debat? No? Bé, aleshores podem passar a la votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 147, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Ara som a l'esmena 148, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, el nostre Grup agruparà en la seva defensa les esmenes 148, 149, 151, 154, 163, 166, 167, anuncia la retirada de la 168, del vot particular 169, també la retirada...

El Sr. PRESIDENT : 169 retirada?

El Sr. LUCCHETTI : Sí, sí. I manté l'esmena 171, 178 també, 181 i 185. En definitiva, senyor President, totes les de la Conselleria de Presidència, servei de la Secretaria General i del Consell Executiu.

I, molt breument, perquè el sentit de moltes de les esmenes que nosaltres hem presentat a l'estat de despeses les ha explicades ja el Diputat senyor Santiburcio; nosaltres proposem una sèrie d'esmenes que, bàsicament, vénen a rectificar el que considerem un increment excessiu de totes aquestes partides a la Conselleria de Presidència i, en concret, a la Secretaria General i Consell Executiu, senyor Escudé, «Secretaria General», efectivament, i «Consell Executiu» nosaltres diríem que, segurament «tanto monta, monta tanto»; aquesta distinció que vostè ha fet, dient que el senyor Santiburcio parlava de «Secretaria General» i que es callava, no sabem amb quines intencions vostè interpretava allò de «Consell Executiu», no té cap sentit —perdoni, amb tot el respecte—, perquè pensem que la crítica és extensible exactament a tot el servei, tal com ho feia el senyor Santiburcio.

Aleshores, nosaltres, en concret, en el concepte 221, que és «Subministrament de béns i serveis» proposem una baixa de 27.000.000 milions de pessetes. Per què? Perquè l'any 1986, la xifra d'aquest concepte era de 18.470.000, i ara es pretén passar a 39.900.000 pessetes. En el concepte 226 «Relacions públiques i protocol» proposem una rebaixa de 58.670.000. Per què? Perquè l'any 1986, el pressupost de «Relacions públiques i protocol» de la Secretaria General i del Consell Executiu era de 118.630.000 pessetes, que ens sembla una xifra suficient —i a nosaltres ens semblava que aquesta podria ser la xifra—, i, en canvi, aquest any es pretén passar a 177.000.000 milions

de pessetes; un augment, per tant, de 58, quasi 59 milions de pessetes. Per què, per exemple, neteja de locals, d'una manera que nosaltres no acabem tampoc de veure, per què es passa d'1.600.000 a 23.000.000 —segurament aquesta pugui ser la que tingui una explicació més plausible i la voldrem escoltar.

Però després n'hi ha moltes d'altres. Per exemple «Despeses diverses» el 229; «Despeses diverses» el 229, senyor Escudé, que l'any passat eren —l'any 86, no l'any passat, aquest any que estem ara, encara, per poc temps— 331, quasi 332 milions de pessetes, i se'ns proposa un increment de 196, quasi 200.000.000.000 milions de pessetes més per a l'any... però 200 milions de pessetes més per a l'any 1987.

I això amb quin repartiment, amb quins conceptes? Com ja s'ha explicat aquí : 167 milions en concepte de publicitat, 184 milions en concepte d'exposicions, 130 milions en concepte d'acció i promoció cultural i econòmica, etcètera.

Amb dotació de nous serveis que, paradoxalment l'any 1986 hi havia 149 milions —i els nous serveis nosaltres, per a dotar-los, sempre suposem que un cop dotats, l'any següent, no cal tornar-los a dotar perquè, si més no, ja no són nous els nous serveis l'any següent, ja tenen un any d'antiguitat—, doncs, aquest any es passa de 149 a 161 milions de pessetes per a dotació de nous serveis.

I, després, en el concepte 480, nosaltres simplement hem agafat totes aquestes partides que fan referència a una sèrie d'organismes, com el Consell Català del Moviment Europeu que vostè ha dit, el Patronat del Monestir de Poblet, com el Centre Divulgador de la Informàtica, com la Comissió Catalana de Cinquè Centenari que, per exemple, passa de catorze milions a quaranta milions; si la proporció fins a l'any 92 ha de ser progressivament aquesta, ens temem, doncs, que la despesa serà molt gran; i nosaltres, simplement com una mesura de precaució, i perquè no tenim des de l'oposició els criteris que ens permeten guiar, hem —senyor Escudé— reduït aquestes xifres a la mateixa xifra de l'any 1986 —pressupostos que vam aprovar encara no fa sis mesos i que ens sembla que, per a l'any 1987, poden ser vàlides exactament les mateixes xifres en tots aquests conceptes.

També, nosaltres presentem una esmena, en aquest cas, traslladant deu milions de pessetes d'aquesta Comissió del Cinquè Centenari per a l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya; deu milions de pessetes, que pensem que és una esmena que cada any presenten diferents grups i que, aquest any, té sentit —i no repetiré ara les activitats que té aquesta entitat.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

I, finalment, l'última esmena, l'esmena —en la numeració anterior— número 200 —185 en la numeració actual—, amb inversions en edificis i altres construccions, nosaltres també proposem una reducció perquè ens sembla que la quantitat de 287 milions de pessetes, quan l'any passat era de 28 milions de pessetes, és excessiva, i tampoc la trobem suficientment explicada i raonada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra d'aquestes esmenes té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo diria que en el torn en contra també, és clar, agruparem tots els torns en

contra de totes aquestes esmenes, però jo voldria fer una agrupació doble : d'una banda, una sèrie d'esmenes que giren a l'entorn d'un tema central i, aleshores, unes altres esmenes que són puntuals perquè el tema és divers en cada cas.

Tenim, en primer lloc, l'esmena 148, subministrament de béns i serveis : només s'ha de llegir quin és el detall d'aquesta partida, que és despeses d'aigua, gas, electricitat i altres, combustible, etcètera; després vindrà la 151, de neteja, aquesta altra dels serveis nous, i, en definitiva, aquest és el primer bloc, el gran bloc de rèpliques que gira a l'entorn d'un fet que ja —a part que és conegut de l'opinió pública— se'n va parlar en Comissió, se'n va parlar, em sembla recordar, en el debat de totalitat i que, en definitiva, a través d'aquelles esmenes a l'estat d'ingressos que han quedat aparcaades, també era un motiu per parlar-ne, que és la qüestió de la sortida de les dependències de la Diputació Provincial de Barcelona del Palau de la Generalitat. Aleshores, fins a aquest moment, les partides corresponents a aquests conceptes eren molt més moderades que no pas es preveu, per una raó molt senzilla : que hi havia un *pool*, hi havia un conveni teòric, i si més no pràctic, de repartiment de tota aquesta sèrie de despeses materials, que va des de la utilització de fotocopiadores fins a la neteja de les dependències; a partir d'aquest moment, la Generalitat haurà de fer-se càrrec de la totalitat d'aquestes despeses, i d'aquí el creixement que vostè considerava injustificat i que nosaltres considerem perfectament justificat.

Altres esmenes ja més puntuals : el de relacions públiques i protocol. Jo crec que el tema de relacions públiques i protocol és un tema important, és la imatge fora de Catalunya i, sobretot, fins i tot fora d'Espanya, de la Generalitat. Hi ha una activitat importantíssima del President de la Generalitat —sembla que totes les senyores i els senyors diputats en som ben conscients—, i, per tant, doncs, creiem justificat aquest increment, més per tal com, i això ha sortit també a la premsa aquests darrers dies, el mateix Departament ha donat a conèixer quines són les seves línies d'actuació, i una d'elles és la promoció cultural i econòmica de Catalunya a l'estranger, i, per tant, doncs, d'aquí aquesta necessitat que creiem plenament justificada.

Tenim unes esmenes... Tenim l'esmena 166, al concepte 480, al Consell Català del Moviment Europeu. Aquí, doncs, hi ha en el seu... cada any realment hi ha hagut aquesta esmena, i, aleshores, nosaltres entenem que la dotació actual, com deia abans, ja és suficient. Vostès volen treure 2 milions dels 5 milions, em sembla, que he citat abans que hi havia, i un altre grup n'hi vol posar 2 més. Nosaltres entenem correcta aquesta xifra; realment és opinable, però, en definitiva, aquest és el nostre criteri, i el mantindrem.

Del tema del Monestir de Poblet, també n'hem parlat incidentalment, marginalment, quan hem fet el debat de totalitat d'aquesta secció; perquè realment nosaltres entenem que la quantia prevista és l'estrictament necessària per fer aquesta tasca de manteniment, de conservació, de classificació d'aquest arxiu tan important i, per tant, no creiem adequat reduir-la.

Quant a l'esmena que fa referència al concepte 480.10, bé, és un tema que vostès mateixos l'any passat també hi van fer moltes esmenes, la Comissió Catalana del Cinquè Centenari del Descobriment d'Amèrica. Aquest és un tema que nosaltres entenem que és important, que permetrà una projecció no sols

de prestigi, sinó, després, d'actuació fins i tot econòmica en unes terres que ens són molt properes, si no ètnicament, sí que socialment, i que, per tant, doncs, no és prudent fer-hi aquesta reducció, més per tal com —almenys en aquest cas concret— vostès no ens indiquen, aquesta baixa, on anirà destinada.

L'Associació... una altra esmena, la 181 : l'Associació per a les Nacions Unides a Espanya. Aquesta és una de les esmenes típiques de vostès, ja ho han dit. Jo, per abreujar el debat, em remetria al que el senyor Maties Vives i jo mateix vam dir en el debat dels pressupostos anteriors, en el *Diari de Sessions* número P-64, pàgina 2853. Els arguments de vostès són els mateixos, i els nostres també. Evidentment, a través de les actuacions concretes que faci aquest organisme, rebrà, evidentment, com sempre ha rebut, ajudes de la Generalitat.

I, finalment, hi ha l'esmena —que és molt important— dels edificis, aquests 259 milions, que també val a dir que vostès no indiquen la destinació d'aquesta baixa —potser ens podrien motivar a fer alguna concessió, però tampoc ens diuen el perquè—, i, en tot cas, entenem que aquesta partida —que, com veuen, és d'una quantia concreta— té relació que en aquests moments —i suposo que vostès en són coneixedors— hi ha un palau, el Palau Centelles, on hi ha el Consell Consultiu de la Generalitat —perquè parlem sempre que estem en totes aquelles activitats interdepartamentals o de caràcter genèric—, hi ha, com dic, el Consell Consultiu de la Generalitat, i darrerament també s'hi va instal·lar l'Institut d'Estudis Autònoms, que n'ocupa una petita part. És en unes condicions molt deplorables, aquest palau no solament s'ha de reconstruir, sinó que —és una càrrega que tenim els països de llarga història— s'ha de fer una reconstrucció digna, d'acord amb l'arquitectura i d'acord amb la història de l'època d'aquest edifici, i això té un cost important.

I, finalment, doncs, per exemple, hi ha un tema ben puntual, també : l'Ajuntament de Tortosa està tramitant un expedient per cedir a la Generalitat un edifici, i aleshores les despeses d'adequació d'aquest local per als serveis de la Generalitat també van incorporades en aquest concepte 610.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposem a totes les esmenes que ha defensat el senyor Lucchetti, relatives a la Direcció General. Bé, l'any que ve serà un altre pressupost; ja ho discutirem al seu moment, a la vista de les esmenes i de les motivacions que ens donin.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetrem tot seguit a votació aquestes esmenes. (*Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*) El senyor Martí Carnicer desitja votació separada; després suposo que el representant d'Esquerra...

El Sr. CARNICER (*de l'escó estant*) : 166.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 166, separada. El Molt Honorable senyor Barrera? (*Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.*) Posi el micro, per favor, és que no grava.

El Sr. TORRES (*de l'escó estant*) : Separada per a cada article, si us plau.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Un per un?

El Sr. TORRES : Per a cada esmena. Un per un.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé. Esmena 149.

Vots a favor, si us plau, es posin drets. (*Pausa.*) Perdó, perdó, la primera és la 148. Disculpin.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 148 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Esmena 149.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions.

Esmena 151.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Esmena 154.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions.

Esmena 163.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i 12 abstencions.

(*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, retirem l'esmena 166.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat; retirada.

Esmena 167.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 167 ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Esmena 171, tota vegada que la 168 i la 169 han estat retirades.

La 171, vots a favor?

Prego als senyors diputats que mentre s'està votant tinguin l'amabilitat de no entrar a la Sala. (*Remor de veus.*)

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions.

Esmena 178.

Vots a favor de l'esmena 178?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Esmena 181.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 181 ha estat rebutjada per 25 vots a favor,

63 en contra i 12 abstencions.

I, finalment, l'esmena 185.

Vots a favor de l'esmena 185, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 67 en contra i 7 abstencions.

Passem ja a l'esmena 150. Aquesta esmena ha estat substituïda, juntament amb la 52 i la 53, per una esmena transaccional, que demano a la senyora Secretària que tingui l'amabilitat de llegir-la.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Esmena transaccional : «Els grups parlamentaris sotasignats presenten la següent esmena transaccional a les esmenes números 150, 152 i 153, presentades pel Grup Socialista, que quedarien retirades.

»Augmentar la partida de la secció 02, servei 01, concepte 241.01; denominació : Comissió Interdepartamental de la Dona; quantitat : 20 milions de pessetes.

»Baixa : secció 02, servei 01, conceptes 229.06; denominació : Publicitat; quantitat : 10 milions de pessetes, i 229.09; denominació : Exposicions; quantitat : 10 milions de pessetes.

»Palau del Parlament, 30 de desembre de 1986.» Signat per tots els grups parlamentaris.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La Il·lustre representant socialista, per indicar si retira les esmenes esmentades.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President, retirem les esmenes, però, si m'ho permet, simplement una intervenció curta, donat que ha estat gràcies a les nostres esmenes que s'ha pogut fer aquesta transaccional.

Entenem que amb l'aprovació per tots els grups parlamentaris d'aquesta esmena demana al Consell Executiu una política d'impuls, la política necessària per fer reals els compromisos que van contreure el proppassat mes de juny, quan a la Comissió de Justícia i Dret vàrem aprovar la creació de la Comissió Interdepartamental.

Vull dir també que nosaltres hem acceptat la transacció d'aquesta esmena, retirant les nostres que s'havien presentat prèviament, per demostrar una vegada més davant el Govern de la Generalitat la voluntat política, la voluntat de diàleg per tirar endavant les funcions assignades a aquesta Comissió Interdepartamental per a la Promoció de la Dona, aprovada —com deia fa un moment— el mes de juny en aquest Parlament.

Vull recordar, això no obstant, a les senyores i els senyors diputats i al Consell Executiu de la Generalitat —perquè no es repeteixi en aquest exercici— l'experiència negativa que va resultar l'aprovació, el 1986, ja, d'una petita partida de 7 milions de pessetes que no varen ser utilitzats. Esperem que amb aquesta esmena transaccional, i amb aquest acord al qual hem arribat, que incrementa fins a 30 milions el diner disponible per iniciar una tasca de promoció i d'impuls de la política per a la dona, d'una vegada per totes el Consell Executiu de la Generalitat posi mans a la feina per tirar endavant aquest tipus d'actuació que redunda, evidentment, en aquelles polítiques per al benestar social que hem estat defensant aquí, en aquest plenary, des del primer dia de la discussió dels pressupostos.

Ens manca, no obstant això, encara —i crec que ho haig de dir— l'instrument normatiu per poder tirar endavant aquesta política; és a dir, la publicació del decret. Voldria recordar les

paraules —encara que en aquest moment no és aquí— de l'Honorable Conseller de Governació, del proppassat mes de novembre, en què ens va dir que la constitució d'aquesta Comissió Interdepartamental era imminent, estava a punt d'ésser aprovada.

Els demanem, doncs, senyors del Govern de Convergència i Unió, que d'una vegada per totes tirin endavant aquesta política, i a tots aquells que tenim, des de les diferents opcions polítiques —i ideològiques, evidentment—, ganes de treballar per aquest tema, posin els instruments perquè, d'una vegada, puguem començar a treballar a Catalunya.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Sotmetem a la consideració de les senyores i els senyors diputats, si no hi tenen inconvenient, les esmenes 150, 152 i 153.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes tres esmenes, es posin drets. *(Pausa.)* Ah, perdó. L'esmena és transaccional, evidentment. L'esmena transaccional que s'ha llegit fa un moment, que substitueix les esmenes 150, 152 i 153.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

L'esmena següent és l'esmena 155, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre senyor Diputat Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ *(de l'escó estant)* : Senyor President, atès que el Portaveu de la majoria, portaveu en aquest debat de pressupostos, està adoptant una actitud molt benevolent, en acceptar una quantitat d'esmenes, i tenint tantes raons i argumentacions a l'hora de no acceptar-ne cap, el Grup Popular anuncia que dona per defensades les esmenes 155, 165, 187, 189 i 200, totes...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni un moment, senyor Diputat. 155, 165, 187, 189 i 200. S'ha entès bé? És que no...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Ho torno a repetir.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Això és el que ha dit el senyor Diputat.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : 155...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : ...165.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : 165, 187, 189 i 200.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Molt bé, gràcies. Per a un torn en contra d'aquestes esmenes? *(Pausa.)*

El Sr. ESCUDÉ *(de l'escó estant)* : Davant de la magnitud dels arguments que s'han donat, també donem el torn en contra per fet.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sotmetriem, per tant, a la consideració dels senyors diputats...

(Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.)

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant)* : Perdó, demanem, de la 165, votació separada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 165, votació separada.

(Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.)

El Sr. TORRES *(de l'escó estant)* : Votació separada de la 188, si us plau.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Cent vuitanta...?

El Sr. TORRES : Vuit.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. No, la 188, perdoni, 'no correspon a aquesta relació, senyor Víctor Torres. (*Remor de veus.*) La relació que té aquesta Presidència és... Silenci, si us plau!

El Sr. TORRES : 189.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah, d'acord, d'acord.

La primera votació correspondrà a les esmenes 155, 187 i 200.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes tres esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 38 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Esmena 165.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 59 en contra i 31 abstencions.

Esmena 189.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 189 ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

Anem ara a l'esmena 156, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena obeeix a dos motius : un de primer, que és obvi, que és aconseguir que el Consell Executiu de la Generalitat compleixi el compromís que va prendre al començament de la legislatura, de portar a terme una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil —compromís que no es va complir, que es va anunciar que es portaria a terme, també, al llarg de l'any 1985, l'Any Internacional de la Joventut—, i és obvi que, quan estem a les portes del 87, aquest compromís ha estat doblement incomplert.

Però els diria també que hi ha una segona motivació, i és evitar que ens tornin a prendre el pèl per tercer any consecutiu en el debat pressupostari. I crec que es tracta d'una expressió encertada. M'explicaré. El nostre Grup parlamentari va presentar l'any 85 una esmena al pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, proposant la realització d'aquesta campanya. En aquells moments, el meu il·lustre contradictor, el senyor Casals i Lezcano, em va dir que era un indocumentat i que, això, en tot cas, ho havia d'haver proposat en el pressupost de la Direcció General de Joventut i que, a més a més, ja estava previst.

Evidentment, quan va arribar a la Cambra el Pressupost del 86 —i com que la campanya no s'havia fet—, vaig presentar la nova esmena, i la vaig presentar, evidentment, a la Direcció General de Joventut. Es poden imaginar vostès com em vaig quedar quan, en aquell moment, el senyor Casals i Lezcano em va dir, exactament al contrari de l'any passat, que això s'havia de presentar al pressupost de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i que ja estava previst.

I, és clar, arriba un moment en què un no sap si aquesta esmena s'ha de presentar a la Direcció General de Joventut, al Departament d'Agricultura o, potser, a l'Institut Català del Sòl (*rialles*), i, davant d'això, un fa una opció política intel·ligent, que és col·locar aquesta esmena allà on es mana de veritat —ja s'ha dit abans : la Secretaria General de la Presidència (*rialles*). I, a més a més —ja ho ha dit també el senyor Santiburcio— : de diners, n'hi ha. El senyor Cullerell ha estat molt generós, en aquest Pressupost, amb el senyor Prenafeta : 184 milions per a exposicions, 500 milions per a publicitat, 136 per a accions de promoció cultural, 117 per a relacions públiques i protocol... En definitiva, tot un luxe asiàtic en els temps que corren.

I un darrer argument al meu favor : si hi ha alguna cosa en què la Secretaria General de la Presidència ha mostrat una provada capacitat i experiència és en això de fer campanyes, amb la qual cosa nosaltres desitjaríem que aquesta vegada sí que es fes. De tota manera, jo els he de confessar que no sé prou bé si vull que m'aprovin o no l'esmena, perquè vostès, quan fan campanyes, són terribles (*rialles*), i, realment, no ho sé massa bé.

De tota manera, com que aquesta campanya va despertar molta il·lusió en l'associacionisme juvenil i és interessant que es promogui l'associacionisme juvenil, mantinc l'esmena. De tota manera, els demano molta prudència i moderació a l'hora de portar a terme aquesta campanya. (*Rialles.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Pere Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Per tercer any ens trobem aquesta esmena, amb l'esmena itinerant, com molt bé deia el senyor Soto. És evident que, dins la promoció de l'associacionisme juvenil, podia fer falta —i segurament fa falta— una campanya de promoció del mateix associacionisme. Ara bé, la promoció de l'associacionisme no es fa només amb campanyes, no es fa només amb marketing, no es fa amb una campanya de tres setmanes, sinó que es fa amb tota una acció i una tasca de govern; es fa subvencionant entitats, es fa oferint instal·lacions i serveis a les mateixes entitats.

Llavors, molt breument, per concloure i anunciar-li el nostre vot en contra d'aquesta esmena, no perquè no vulguem fer cap campanya per a l'associacionisme —que es farà, però no sortirà contemplada en els Pressupostos en un epígraf especial—, sinó per dir-li que, segurament, no destinarem tants diners com el Grup Socialista proposa, segurament, perquè fan falta en altres temes com pot ser, per exemple, la subvenció de les mateixes entitats juvenils. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat.

Sotmetem a votació aquesta esmena.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 157, del Grup Popular. Per defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Per mitjà d'aquesta esmena volem recordar que en quatre ocasions, des del setembre del 1985 fins al desembre d'enguany, i en quatre iniciatives parlamentàries totalment diferents, s'ha denegat sistemàticament al Grup Popular que els col·legis i, per consegüent, els alumnes d'ensenyança general bàsica de Catalunya puguin disposar d'un professor qualificat d'educació física, per tot allò que dèiem, i com a element fonamental per a la formació integral de la persona.

Se tracta, en definitiva, d'un acte més de responsabilitat i, en est sentit, per última vegada, insistim en est tema i per mitjà d'esta esmena proposem l'obertura d'una partida de 110 milions de pessetes —en detriment de partides d'aplicació subjectiva i poc concretes—, que, a la vegada, donarà suport al compliment, als objectius, millor dit, que es preveuen des de la Direcció General de l'Esport —pàgina 42 del Pressupost per a programes, volum primer—, i donaran suport també a una cosa que és més important : a les paraules del President de la Generalitat, del dia 19 de setembre, al Saló del Consell de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, quan recordava que aquell dia —el 19 de setembre— havia llegit al diari *Times* que felicitava l'entusiasme i el treball de Catalunya pels Jocs Olímpics, però ell hi afegia que l'entusiasme i el treball han de començar per la joventut; i va acabar dient, el President de la Generalitat, que li feia goig la visió d'aquell saló, perquè donava a entendre la resposta exemplar de la classe dirigent. Anem a veure, en la votació posterior, quina és la resposta exemplar de la classe política.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc, argumentaré quant a la baixa. La baixa es pretén treure de les partides del concepte 229 i el 230 —exposicions, dietes i locomoció—; quant al tema d'exposicions, ja n'hem parlat abans, en el debat de totalitat d'aquest servei, i, en definitiva —i això s'ha donat a conèixer fa molts pocs dies—, la Generalitat té el projecte de fer tres exposicions a l'estranger, per promoure culturalment i econòmicament Catalunya, ser coneguda. Concretament, si no ho recordo malament, és a Milà, a París i a Tel-Aviv, i, per tant, entenem que no pot reduir-se aquesta partida.

Quant a l'altra baixa, la de «dietes, locomoció», aquesta quantitat és el fruit de l'experiència d'anys anteriors, que fa que sigui totalment necessària, i es tracta d'una partida sensiblement igual a la de l'any anterior. Jo també voldria referir-me a l'alta, cosa que no solem fer des dels bancs, o des dels escons del grup que dona suport al Govern, perquè, evidentment, per a nosaltres és molt més senzill dir que no podem treure que no pas que no podem augmentar, que sempre és més falaguer per a tothom poder augmentar una partida.

D'aquí faig el torn en contra a l'alta, per diversos motius : un de fons i un pressupostari, que en aquests moments és bàsic perquè estem fent un debat pressupostari.

El de fons, en definitiva, seria dir-li al senyor Curto el mateix que li va dir el meu company i dilecte amic, el senyor Descals, en el curs de la Moció subsegüent a una interpellació que el mateix Il·lustre Diputat senyor Curto va fer al Conseller d'Ensenyament sobre aquest tema.

Però és que jo, hi insisteixo, em vull referir molt al pressu-

post, perquè, és clar, es diu : «L'alta que sigui al concepte 461 », però aquest concepte... ah, perdó, és en una altra direcció general. Així aquesta objecció no la faig, però sí que continua en peu una cosa, que és que aquí el que es fa és intentar —totalment d'acord— vulnerar el que diu l'article 111 del Reglament de la Cambra perquè —com saben vostès— impedeix fer transferències de partides d'un departament a l'altre. I, aquí, el que es fa és fer una previsió que, en definitiva, va per a Ensenyament, de 110 milions de pessetes. Aleshores, vostès haurien de fer aquesta partida al Departament d'Ensenyament, cosa que no poden fer perquè estem a Presidència.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Posem a votació, per tant, aquesta esmena.

Vots a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 59 en contra i 1 abstenció.

Passem ja a l'esmena 158, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula el Molt Honorable senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President, defensaré simultàniament les esmenes 158, 162 i 183, totes elles d'aquest servei, Secretaria General i Consell Executiu.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor Diputat.

El Sr. BARRERA : Bé, nosaltres, evidentment, no fem pas una crítica global, una desqualificació de tot el servei perquè estem convençuts que en molts aspectes realitza una tasca important i necessària. Però, així i tot, sense arribar a dir que actua amb un luxe asiàtic, com s'ha dit ara fa poc, ens sembla que moltes vegades el que podríem anomenar el tren de vida d'aquest servei en alguns aspectes és exagerat. Hauríem pogut esmenar molts dels conceptes pressupostaris en aquest servei, i ha estat d'una manera una mica aleatòria que n'hem escollit uns quants, sense que siguin precisament potser els més encertats, ja ho anirem veient.

Primerament, pel que fa a l'esmena 158, proposem una reducció de 100 milions de pessetes en les despeses per a exposicions.

Bé, ara el senyor Escudé ens acaba de dir que hi ha previstes tres exposicions a l'estranger, i tot això ens sembla molt bé, i creiem que aquestes exposicions poden ser útils, però, com en totes les coses, quan es disposen de recursos limitats —i em penso que el senyor Escudé no em contradirà pas si dic que els recursos de la Generalitat són limitats, molt més del que voldríem—, cal escollir, i quan hi ha necessitats tan importants en matèria d'ensenyament i en matèria de sanitat, en matèria de serveis socials, i moltes altres coses, naturalment en la lluita contra l'atur, per exemple, en qüestions relacionades amb l'atur juvenil, especialment, i amb tots els problemes de la joventut actual, ens sembla que aquestes exposicions a l'estranger, suposant que haguessin necessàriament de costar 180 milions de pessetes, podrien espaiar-se, podrien esperar, o podrien, en fi, ajornar-se sense data.

És per aquest motiu que proposem una reducció que correspon exactament a la reducció que defensava ara mateix el

senyor Curto, però que ell la destinava a un objectiu precís. Nosaltres no hem votat l'esmena del senyor Curto, simplement per no estar d'acord amb l'alta, perquè creiem que havia d'anar, en tot cas, al Departament d'Ensenyament i no a aquesta secció del Pressupost. Però, en fi, la coincidència és total amb el senyor Curto, sobre la possibilitat de poder reduir de 100 milions aquest concepte.

L'esmena 162 es refereix a la supressió, exceptuant 1.000 pessetes per deixar la partida oberta, dels serveis de nova creació.

En altres debats pressupostaris ja hem indicat que no ens semblaven escaients aquestes consignacions molt elevades per serveis de nova creació sense especificar. Ens agradaria saber quins serveis són, i si realment, doncs, són uns serveis que s'han de crear durant l'any 1987, no costaria res de dir-ho, i aleshores, almenys sabríem el que votem. Si no, quan votem serveis de nova creació, estem votant quelcom absolutament desconegut, que a la millor serà alguna cosa per la qual creuríem que no és necessari que es creés el servei.

En fi, l'esmena 183 es refereix encara a una altra cosa més curiosa. Nosaltres proposem la supressió total d'aquest concepte pressupostari que porta sobre 47.700.000 pessetes, perquè es diu «per a centres relacionats amb la Presidència». Ens agradaria saber quins són aquests centres relacionats amb la Presidència. En el pressupost d'aquest mateix servei hi ha una colla de subvencions a tota una sèrie de centres molt diversos dels quals s'ha parlat aquí. Des de centres propis de la Generalitat fins a institucions sense finalitat de lucre, des del Patronat del Monestir de Poblet, fins, per exemple, a l'Associació per a les Nacions Unides, no?, hi ha de tot. Aleshores, quin centre queda que pugui estar relacionat amb la Presidència i que es consideri que no és necessari d'anomenar-lo? Realment, no és que estiguem en contra d'una manera total sobre aquesta possibilitat, però, almenys, ens agradaria saber quins són aquests centres que en el text presentat al Parlament queden absolutament anònims.

Bé, això és el que volíem dir, i com que és molt tard, queda expressada —em penso— suficientment la intenció de les nostres esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. En primer lloc, el torn en contra a l'esmena 158.

El Molt Honorable Diputat senyor Barrera ha utilitzat vàlidament un argument que cada any, en un moment o un altre, surt en els pressupostos, que és fer una comparació de prioritats en estat químicament pur, en estat genèric. És clar, aleshores, jo, i m'imagino que totes les senyores i els senyors diputats, hauríem de donar la raó al senyor Barrera, perquè, evidentment, considerats els mateixos conceptes, dels quals ell ha enumerat pràcticament jo diria que tots ells, són més importants, objectivament parlant i químicament purs, podríem dir, que la finalitat que aquí es pretén.

Però sempre també —i jo he tingut una certa tendència a utilitzar-ho des de fa sis anys en el debat de pressupostos, que em sembla que és una idea correcta— hi ha el tema de la utilitat marginal. Des que l'Escola de Viena o Stanley Jevons van inventar aquestes doctrines, em sembla que és evident que les

necessitats no es poden valorar per si mateixes com a entelèquies, com a conceptes, com a idees, sinó que cal tenir en compte la satisfacció que prèviament ja s'ha donat a unes necessitats determinades. I això és el que permet que a través del Pressupost es pugui donar satisfacció a moltíssimes necessitats, a moltíssims serveis, a moltíssimes prestacions —hi ha centenars i milers de conceptes—, que si no fos així hauríem de dir, doncs, l'atur, els minusvàlids, el que sigui, i no en quedarien per a res més, i hauríem de donar tota la quantitat a això.

Donada aquesta realitat, jo crec que conceptual, de la utilitat marginal, fa que a partir d'una determinada satisfacció a una necessitat ja és més útil donar satisfacció també a un d'aquests temes, i aquest —em permetria dir jo— és el cas, almenys en el nostre criteri.

Quant a la primera partida, doncs, feta aquesta excepció, i per tant, des del nostre punt de vista debatut dialècticament i rebut dialècticament —entenem— l'argumentació que se'ns ha fet, anant concretament al tema d'exposicions, ja ho he explicat abans en alguna altra esmena, jo sí que el que voldria rebutjar és aquest concepte que s'ha utilitzat ja per segona vegada —encara que no se'ns diu que s'utilitzava— del luxe asiàtic. Aquí no es tracta de luxe asiàtic; nosaltres entenem que és el nivell correcte, perquè saben vostès, senyores i senyors diputats, que en les promocions a nivell internacional el llistó està molt amunt i, per tant, l'actuació correcta és d'una qualitat molt elevada, i, per això, malauradament es necessita un dispendi, una despesa considerable. Ja he indicat quines disposicions són, són llocs clau de promoció cultural, però també sobretot econòmica, de Catalunya, i creiem que continua essent vàlid, i més quan aquí no se'ns diu quina finalitat té aquesta esmena, sinó la disminució, que, aleshores, seguint el criteri reglamentari, i, per altra banda, habitual d'Esquerra Republicana, aniria a una reducció de l'endeutament.

Quant a l'esmena següent, la 162, és la que fa referència a serveis de nova creació. Aquesta és una esmena paral·lela a una altra del Grup parlamentari del PSUC, que ja he explicat abans, que, per tant, es tracta de les necessitats d'uns nous serveis dintre d'aquest servei, de la Secretaria General i Consell Consultiu, com a conseqüència de la sortida de la Diputació de Barcelona del Palau de la Generalitat, i que això, com explicava, caldrà reforçar els serveis de majordomia, de brigades, fotocopiadores, etcètera, i permetrà també, en desallotjar unes dependències, que altres serveis, que altres activitats del Departament que estan escampats per Barcelona, puguin aixoplugar-se també en el Palau, i que això permetrà, doncs, un estalvi a mitjà termini, i, per tant, creiem plenament justificada aquesta partida, que és, jo diria, gairebé mil·limètricament igual a la consignació de l'any anterior.

I, finalment, l'esmena 183. Aquesta és una esmena que ja ha sortit en diversos pressupostos, i sempre hem dit el mateix: es tracta de centres relacionats amb la Presidència que no rebin cap subvenció concreta ni de la mateixa Presidència ni d'altres departaments, i que les necessitats d'activitats concretes d'un moment determinat es cregui, per part de la Presidència, que sigui convenient reforçar.

Per tant, jo no puc dir què serà en el futur; el que sí que puc dir, atenent la petició —molt enraonada, per cert— de l'Honorable contradictor en aquest debat, doncs és el que ha passat l'any 86. L'any 86, per exemple, perquè vegi quin tipus d'acti-

vitats, de centres, se subvencionen a través d'aquesta partida del capítol IV, és el Congrés de Cultura Catalana, l'Institut Ildefons Cerdà, la FECAC, la Fundació Revista de Catalunya, la Fundació BCD, etcètera. Vol dir que són reforçaments puntuals d'unes activitats d'entitats que no reben subvenció per altres conceptes, i, hi insisteixo, que no són subvencions nominatives perquè no és per fer el que vulguin, sinó que són per a entitats concretes que solliciten un congrés, un simposi, uns estudis, una activitat determinada.

Per tots aquests motius, i per altra banda, també, una vegada més, l'esmena és de supressió i la baixa s'aplica no a una altra necessitat peremptòria, sinó a la reducció de l'estat d'endeutament.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Si no hi ha inconvenient, per tant —gràcies, senyor Diputat—, votariem aquestes tres esmenes conjuntament.

Vots a favor d'aquestes tres esmenes, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 38 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció.

Passem ara a l'esmena 159, del Grup Mixt. Per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament la 159 i la 160.

Voldria dir que la filosofia que intentarem, en la majoria de les esmenes —sempre que sigui possible—, serà una, que és passar, a despeses de capital o d'inversió, despeses corrents.

Quant a aquestes concretament, es tracta d'augmentar les partides de «Recerca i innovació tecnològiques», que vull remarcar als senyors diputats que l'any passat tenia 110 milions de pessetes i aquest any ha baixat a 80 milions. Això, una lectura d'això, no pot ser altra, que és que ha disminuït la fe a obtenir resultats de la recerca i de la innovació tecnològiques.

Quant als centres científics, l'any passat, certament, no tenien partida, però aquest any tenen una partida tan minsa, de 21 milions de pessetes, que és clarament insuficient, i ens deixa a la cua d'Europa en aquests tipus d'inversions. Aquests diners, pretenem que hi siguin passats, precisament de la partida de 184 milions, que no existia abans, destinada a exposicions.

Jo comprenc perfectament el que se'ns ha dit fins ara de la importància d'aquestes exposicions. Jo només voldria preguntar si amb les exposicions no fem una mica «falles valencianes», que l'endemà d'acabada l'exposició, la cremem i no en queda res, i, potser, llavors el que se'ns veu és que nosaltres perdem la fe, Catalunya perd la fe en la recerca científica, en la innovació tecnològica, la qual cosa vol dir que perd la fe en el futur de la seva indústria, certament si les exposicions pretenem que escriguin la nostra història passada, correcte; si pretenem que les exposicions serveixin per escriure el futur de Catalunya, crec que val la pena baixar aquestes quantitats de les exposicions més modestes i, si convé, dir-los que les podem fer millors perquè dediquem aquests modestos diners, clarament insuficients, a fomentar la recerca tecnològica, la recerca científ-

fica i els centres científics.

Gràcies, senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Brevíssimament, perquè les dues esmenes —com ha explicat el senyor Casals—, per altra banda, fan referència al tema que hem debatut amb el Grup d'Esquerra Republicana, i abans amb el Grup comunista, sobre el concepte d'«exposicions»; aleshores podríem dialogar sobre la productivitat, sobre l'abast real, en el futur, d'aquestes exposicions, d'aquestes presentacions de la cultura i de l'economia de la societat catalana a altres pobles de la terra.

Bé, la nostra posició ja l'hem explicada abans i, per tant, entenem que no pot ser reduïda aquesta partida amb aquestes quanties que es demana en aquestes dues esmenes. I, per tant, senyor President, també ens oposarem —igual que ho hem fet anteriorment en aquest concepte d'«exposicions»— a aquestes dues esmenes que ha presentat ara el senyor Casals.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Sometrem a votació, per tant, l'esmena 159 i 160.

Vots a favor d'aquestes dues esmenes, que es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Passem ja a l'esmena 161 del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Francesc Casares.

El Sr. CASARES (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, agruparia dues esmenes : la 161 i la 182.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CASARES : Agrupo aquestes dues esmenes perquè, de fet, contempen un problema semblant, és : la necessitat que, en el Pressupost, es tinguin en compte unes entitats que tenen unes característiques —semblants també—, i que donen sentit a una vocació universal que s'ha de transmetre a través d'aquest Parlament.

A l'esmena 161, nosaltres proposem de crear una nova partida destinada a l'Associació d'Amics de les Nacions Unides, dotada amb una quantitat de sis milions de pessetes i finançada amb una reducció de la partida corresponent a exposicions, que —com ha estat dit a bastament fa una estona— està dotada amb la quantitat de 184 milions de pessetes.

L'altra esmena, l'esmena número 182, proposa augmentar la dotació de la partida destinada al Consell Català del Moviment Europeu, que ara està dotada amb una quantitat de cinc milions, i proposariem d'augmentar-la de dos milions més, que serien finançats amb reducció de la partida corresponent a atencions a la Presidència, dotada amb quinze milions, de la qual se'n rebaixarien dos. Perquè insistim, una vegada més, i amb la voluntat que aquest any puguem ser escoltats en les nostres raons.

Nosaltres desitjariem que es tingués en compte la singularitat del cas d'aquestes dues entitats, i començaré per l'Associació de les Nacions Unides, amb el convenciment que molts

—o, almenys, alguns dels diputats que estan aquí presents i jo no sé si, fins i tot, d'algun Conseller, em penso que sí, perquè m'està mirant en aquest moment— en són sobrerament conixedors, i crec que tots ells podran avalar aquestes breus paraules que ara diré, en favor que aquesta associació sigui contemplada en aquest Pressupost. I aprofito per dir que fa un moment, en la intervenció del Molt Honorable Diputat senyor Barrera, s'acaba de produir un lapsus significatiu : si jo no ho he entès malament, ell donava per entès i per assentat, que entre les associacions contemplades en el Pressupost hi havia la de l'Associació de les Nacions Unides. Doncs, bé, senyor Barrera, no hi és i per això estic parlant. I, precisament, el seu lapsus, jo crec que és un aval importantíssim en favor del que estic plantejant en aquest moment.

L'Associació de les Nacions Unides, un any darrere l'altre es presenta, aquí, davant el Parlament, demanant que sigui tractada amb la categoria que li correspon; és a dir, que sigui nominalment contemplada en els ajuts, que no hagi de passar per l'adreçador d'una partida genèrica que després, segurament també —i ho haig de reconèixer— és objecte d'algunes atencions —també és veritat això—, però que tots em reconeixeran que no és pas el mateix haver de —deixi'm utilitzar l'expressió— «pidolar» una part intervinguda d'una partida genèrica, que saber, amb tots els honors, la quantitat que li correspon.

L'Associació de les Nacions Unides, jo no vull ara parlar aquí de la tradició de lluita democràtica que té, de la seva vocació pluralista, i vull només deixar ben clar que les seves finalitats, els objectius contemplats en els seus estatuts són exactament els de difondre els principis i propòsits de les Nacions Unides i la defensa dels drets humans. Que això ho ha fet a través d'una activitat continuada i acreditada. Que aquesta Associació —i fixin-se si això jo crec que hauria de ser digne d'atenció per aquest Parlament— és, en exclusiva, aquella que té la representació de l'organització de les Nacions Unides a Espanya, i que la seva seu és a Barcelona, la qual cosa significa que, des de Catalunya, som la palanca de potenciació d'aquesta entitat que, davant les Nacions Unides, té l'estatut d'entitat consultiva de primera categoria —entre d'altres, naturalment.

Això és d'una importància tan excepcional, que jo crec que bé mereix aquesta singularitat d'una atenció dintre del Pressupost; no solament les seves activitats, doncs, i els seus propòsits, sinó la necessitat de poder potenciar, des d'aquest Parlament, una consciència dels problemes universals, que són els que són propis i que acompanyen els propòsits de les Nacions Unides i dels drets humans. Jo diria quasi el mateix, però, evidentment, amb un àmbit geogràfic més reduït, pel que es refereix al Consell Català del Moviment Europeu. Aquest Consell Català del Moviment Europeu —no podem oblidar-ho molts tampoc— ha estat una escola de formació democràtica i política d'alguns dels senyors diputats que s'asseuen en aquest Parlament. Per tant, potenciar i elevar la dotació amb uns modestos dos milions més de pessetes crec que està plenament justificat.

Jo no voldria, senyors de la majoria, que ningú pogués pensar que aquesta Associació —parlo de l'Associació de les Nacions Unides; no puc dir el mateix del Consell Català perquè sí que té alguna dotació— té algun tracte discriminatori. No es pot dir que, efectivament, serà digne d'atenció a través d'una partida genèrica, perquè això no seria admissible quan hi

ha altres entitats amb els seus noms i cognoms; quan hi ha, per exemple, els centres d'UNESCO de Catalunya, hi ha el propi Consell Català del Moviment Europeu, hi ha, evidentment, el Patronat Català Pro Europa i hi ha entitats com per exemple el CIDOB, també molt important, però que, en tot cas, de la mateixa categoria que l'Associació de les Nacions Unides. Per això jo els demano que, potser fent la primera excepció, votin aquestes esmenes que acabo de defensar.

Moltes gràcies.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Faré un torn en contra breu, pels motius que diré, no per la importància del tema —el senyor Casares ha fet una crida, jo crec molt motivada i molt justificada—, però aquest és un tema, senyor Casares —i vostè mateix ja ho ha dit—, és un tema que ha sortit any rere any, i sempre la nostra resposta ha estat la mateixa, i ara, doncs, torna a ser la mateixa, que, a través d'aquella partida, la qual comentàvem prèviament amb el senyor Barrera, en ser interrelacionats amb la Presidència, sempre —almenys que em consti a mi— que aquesta organització —Associació d'Amics de les Nacions Unides— ha demanat alguna ajuda per a activitats concretes, se li ha concedit, i, per tant, entenem que la mecànica segueix essent vàlida, més quan hi ha una altra esmena, la 181 —que ja hem debatut prèviament amb el senyor Lucchetti—, que tenia el mateix sentit, la quantitat era diferent, i la resposta ha estat la mateixa.

Igualment, per a la segona esmena, al Consell Català del Moviment Europeu. I aquí li haig de fer la referència addicional —que ja he fet prèviament en el debat amb el senyor Lucchetti per a l'esmena 166— que aquí l'actuació dels dos grups és... Ah!, perdó, l'ha retirada... Ah! votaran això. Bé, doncs resulta que vostès són més coherents, em sembla a mi, de l'actuació del Grup parlamentari comunista, que volia reduir una partida i ara se sumarà a un vot d'incrementar-la. En qualsevol dels casos, nosaltres entenem que els cinc milions que hi ha s'ha demostrat que són correctes, que són apropiats i que no cal ampliar-lo amb aquests dos milions més.

Per aquests motius, senyor President, senyores i senyors diputats, votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara, doncs, a la votació.

Els qui siguin favorables a... (*L'I. Sr. Torres s'aixeca per parlar.*)

El Sr. TORRES : Senyor President, votació separada d'aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Separades. Sí, sí, d'acord.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 175, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. Perdó, 161... 161, sí.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de la 182.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 55 en

contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'esmena 164, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ : Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes 164 i 209, atès que són complementàries.

L'esmena 164, demana una baixa en el pressupost de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió de 615 milions i escaig de pessetes. I, en el pressupost de Presidència, nosaltres creiem que podria fer-se una alta amb les subvencions per a instal·lacions esportives que depenen de dues direccions generals, les quals estan detallades en 115 milions i 400 milions de pessetes.

Creiem que, amb vista a les pròximes olimpíades, Catalunya hauria de començar a preparar una xarxa d'instal·lacions esportives, que, segurament, després amb l'efecte d'aquestes olimpíades seran necessàries pel que d'elles es derivarà.

Quant al pressupost de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, nosaltres demanem una baixa en diversos conceptes, que estan ressenyats a l'esmena 209 —i que no llegiré—, però sí que vull explicar que aquestes quantitats formaven part d'un avant-avantprojecte que es va presentar al Consell d'Administració de Ràdio i Televisió catalana i que després es va retirar, la qual cosa vol dir que el projecte que no va ser aprovat pel Consell d'Administració de la Corporació tenia la diferència amb l'avant-avantprojecte, precisament, en aquestes quantitats; vol dir que la direcció general de la Corporació va entendre que per rebaixar el pressupost es podrien rebaixar aquestes quantitats —suposo que ho va estudiar bé.

Nosaltres ens ho hem mirat i hem cregut que es varen quedar curts, és a dir, es varen quedar a la meitat de camí i per això ara demanem la mateixa xifra en la baixa de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, exceptuant la partida 645, a la qual nosaltres hi afegim 100 milions de pessetes, perquè d'acord amb l'esmena a la totalitat que vàrem defensar ahir referent a aquest organisme, aquest ens autònom, no entenem el concepte de 314 milions de pessetes que demana l'ens en concepte de professionals, concepte ampli —enginyers, advocats, etcètera—, pregunta que al membre del Consell d'Administració que està relacionat amb la nostra força política, hem demanat detalls corresponents als anys 85 i 86, però és que són conceptes que considerem summament vagues i imprecisos.

És a dir que tota la baixa que demanem no és res més que el doble del que la mateixa Corporació va entendre que podia rebaixar quan no es va atrevir a demanar un pressupost de Corporació amb un ajut o una subvenció del Departament de Presidència de 5.339 milions de pessetes i va quedar reduït a 4.924 milions i escaig.

Com és lògic, i per obligació, l'alta la demanem al Capítol VII, de subvencions a la Generalitat, és a dir, a transferències de capital, que crec que les dues esmenes queden complementàries i, per les expressions del senyor Escudé, sembla que ens les abonaran.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Des de l'escó estant, i tractant de respondre a la intervenció de

l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, encara que jo crec que de la manera que ell s'ha expressat no queda clar en el *Butlletí* on està l'esmena explicitada.

Jo em referiré, concretament, a tal com ha estat publicat en el *Butlletí*, que entenc que és la manera que ens podem no entendre —que segur que no ens entendrem—, però, si més no, podrem discutir aquesta esmena, i també avançar ja que ho faré d'una manera molt breu.

En definitiva, ens proposen una baixa i és una baixa —tal com ahir va sortir en el debat a la totalitat— que configura un model de televisió, des del punt de vista financer, que es contradiu, per exemple, davant d'un altre model que defensaven, també des del punt de vista financer, altres forces polítiques presents a la Cambra —concretament el PSU de Catalunya.

Vostès proposen que hi hagi una alta amb subvencions de la Generalitat, és a dir, volen fer una televisió pública que vagi encarint el que són les despeses de la mateixa Generalitat i, en canvi, doncs, altres opcions —i ho veurem en altres esmenes— que el concepte, doncs, és absolutament al revés.

Malgrat tot, deixin-me dir també que vostès proposen la baixa dels 515 milions en un pressupost —que suposo que se'n deuen haver adonat ben bé, suposo, i si se n'han adonat ja els demano que em disculpin—, però que ho han fet en un pressupost consolidat, és a dir, en el pressupost que hi ha Corporació, que hi ha TV3 i que hi ha Catalunya Ràdio. Aleshores, no ens proposen on, en quin d'aquests tres pressupostos, sigui el de TV3, sigui el de Corporació, sigui el de Catalunya Ràdio, s'hauria de produir aquesta baixa. Serveixi, però, el fet que encara que no s'hagi explicitat, encara que no s'hagi explicitat, per part nostra no li podem admetre l'esmena no tant perquè aquesta explicitació no s'hagi fet correctament des del nostre punt de vista, sinó perquè la manera que vostès proposen —hi insisteixo— l'alta desfigura el model de televisió, des del punt de vista financer, que nosaltres hem anat defensant.

Per tant, els ho votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a procedir a la votació d'aquestes dues esmenes estretament lligades.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 23 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 179. (*Pausa.*) Perdó, la 170, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, reproduïm aquesta esmena que ja havíem fet en el Pressupost de l'any 1986, si no ho recordo malament.

En realitat, la meua defensa podrà ser molt breu, perquè ja l'ha feta aquesta mateixa tarda el senyor Sala, en defensar l'esmena 123 de la Disposició Addicional Dinovena. Ha parlat —són les seves paraules— de l'obscuritat d'aquest Centre. Jo comparteixo totalment aquest criteri. Ens ha explicat la seva història, com va començar com a fundació privada per passar a ser un organisme adscrit i ara passar a societat anònima.

En realitat, és evident que és inútil, absolutament inútil que

la Generalitat, malgrat tot el que es pugui dir sobre utilitats marginals, etcètera, esmerci diners a divulgar la informàtica quan ja hi ha els fabricants i els comerciants que fan aquesta feina, quan la Informàtica s'ha introduït ja, fins i tot, en l'ensenyament general bàsic, en fi, quan és una cosa totalment del nostre món, i no hi ha cap necessitat, quan hi ha tantes altres necessitats —ho repeteixo— molt més importants, de gastar diners en aquesta finalitat.

A més a més, amb el que ha dit abans el senyor Escudé, a mi no m'ha quedat gens clar si aquests 85 milions era una subvenció o una transferència de patrimoni. Ell parlava com si —és la impressió que donava— realment es passava un patrimoni d'un centre de la Generalitat a una societat anònima amb propietat pública. No obstant això, allà on està situat aquest crèdit en el pressupost, que és en el Capítol IV, a transferències corrents, evidentment, no és cessió de patrimoni, sinó que és subvenció.

Aleshores, jo em demano, si realment això va tan bé i com que va tan bé es transforma en societat anònima, com és que necessita encara una subvenció i, a més a més, una subvenció, una subvenció exactament, em penso, de la mateixa quantitat que al Pressupost anterior?

No cal dir que a l'obscuritat a què feia al·lusió el senyor Sala cal afegir encara l'obscuritat de les paraules del senyor Escudé, que ens ha parlat de 20.000 usuaris. 20.000 usuaris, de què? De la informàtica o bé del Centre Divulgador? Si realment el Centre Divulgador té 20.000 usuaris, doncs, aleshores jo em demano com és que encara necessita subvencions?

En fi, una darrera raó per demanar la supressió d'aquest concepte i és que si realment tingués sentit, donat que això es transforma, d'acord amb el text que acabem d'aprovar, en una societat anònima, això no hauria d'estar a l'article 48, sinó que hauria d'estar a l'article 45. De manera que, almenys, jo demanaria al senyor Escudé —que ja sé que no acceptarà la nostra esmena— que per coherència, per un mínim de coherència sobre el contingut del pressupost, ho passés com a esmena tècnica a l'article 45.

Res més. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Brevíssimament, perquè aquesta esmena, com algunes altres que vindran immediatament a continuació, és tornar a replantejar el tema que, com bé deia el senyor Barrera, ja hem debatut prèviament amb el senyor Sala, quan fèiem referències al tema de l'articulat, el tema del Centre de Divulgació de la Informàtica.

Jo crec que amb les explicacions que hem donat es comprova la bonesa de la solució donada al tema i que, per tant, no cal tornar de nou a debatre aquesta qüestió i, per tant, anunciar només que continuarem amb la nostra posició, donant suport a aquesta proposta del Projecte de Pressupost de la Generalitat i votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a procedir a la votació de l'esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena 170, d'Esquerra Republicana, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 51 en contra

i 1 abstenció.

Ara som a la 172 (*pausa*), 172, que és del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Agruparé per a la defensa la 172, la 173 i la 175.

Certament, senyors diputats, hauran pogut observar que l'oposició s'aixeca en aquesta Cambra a defensar les seves esmenes amb més moral que l'Alcoyano. Sempre té l'esperança que el portaveu del Grup majoritari se li giri el cor i pugui dir un «sí» i votar-la a favor, però comprendran també que aquest diputat ho té molt difícil, perquè aquestes esmenes ja les ha contestat, contestant altres esmenes, i ja sap la contestació.

Home!, es pot tenir més moral que l'Alcoyano, però és que això ja passa, ja fóra un rècord superior a tots els rècords coneguts.

Però, com que aquí avui estem escrivint la història de les voluntats parlamentàries, no les retiro, demano que se sotmetin a votació i humilment accepto que el vot serà contrari.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula al senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Evidentment, la resposta és negativa —no del cor, senyor Casals, sinó del criteri del Grup parlamentari—, és tres vegades el mateix tema que hem acabat de debatre, el Centre Divulgador de la Informàtica i, per tant, nosaltres hem de mantenir el text del Projecte del Govern, i més quan, a diferència de les dues esmenes anteriors, que per això no n'he parlat, aquí sí que es dona una destinació de l'alta a casals catalans, la primera, que ja té una partida important, i creiem que dintre d'aquesta limitació pressupostària és suficient; la segona, l'alta va destinada al Patronat Català Pro Europa, que entenem que és un organisme molt important, i cada vegada ho serà més, en la nova conjuntura econòmica, financera, jurídica internacional, però creiem que ja té una dotació suficient, i, finalment, la tercera, el Patronat del Monestir de Poblet, que és un tema que hem debatut prèviament amb el senyor Lucchetti, i també —en l'esmena a la totalitat— amb el senyor Santiburcio i, per tant, entenem que aquesta qüestió ja queda suficientment debatuda i explicada i que, per tant, també, per enèsima vegada, votarem en contra d'aquestes esmenes relacionades amb el Centre Divulgador de la Informàtica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació... (*Ll. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*) Digueu, si us plau.

El Sr. CARNICER : Si us plau, votació separada del 173.

El Sr. PRESIDENT : Bé.

(*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Separada la 175, també.

El Sr. PRESIDENT : Jo les hauria fetes separades totes tres, eh? (*Rialles.*)

Bé, els senyors diputats que estiguin a favor de l'esmena 172, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta esmena 172 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 50 en contra i 9 abstencions.

Anem ara a la 173.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 54 en contra i 26 abstencions.

Passem, finalment, a la votació de la 175.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 30 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Ens toca ara d'entrar en la 174, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Sala.

El Sr. SALA (*de l'escó estant*) : Senyor President, l'esmena 174 planteja una baixa de 5 milions de pessetes al Centre Divulgador de la Informàtica i un increment de la mateixa quantitat al Centre Informàtic de la Generalitat. M'estalviaré de parlar de la baixa —ja crec que s'ha fet a bastament— i, simplement, dir que, després de les intervencions del Molt Honorable senyor Barrera, però també molt especialment de la intervenció anterior del senyor Escudé, en la qual jo crec que hi ha hagut un lapsus involuntari —probablement, fruit molt sovint del triomfalisme amb el qual el Consell Executiu i els seus representants en aquest Parlament plantegen els temes—, quan ha parlat dels 20.000 usuaris, xifra absolutament inversemblant, estic absolutament d'acord amb el senyor Barrera, perquè jo crec que el sentit comú aconsellaria estar-hi d'acord, que si aquesta xifra d'usuaris fos efectiva, fos real i no fos purament una xifra llançada a l'aire, òbviament, els 85 milions de pessetes que en aquest moment s'estan enviant des d'aquest concepte pressupostari al Centre Divulgador de la Informàtica, serien absolutament innecessaris.

Jo, com a mínim, li puc dir que a l'empresa privada, i en aquest sentit sí que aprofitaria per parlar adequadament de l'empresa privada, amb aquesta xifra d'usuaris, un centre com el Centre Divulgador de la Informàtica, tindria un volum de beneficis molt important, que faria absolutament innecessària una xifra d'aquest tipus.

Per tant, l'única cosa que lamento és que la baixa de 5 milions de pessetes, després de la intervenció del senyor Escudé, si queda clara alguna cosa és que és absolutament insuficient, i que hauríem hagut de plantejar una baixa molt més elevada de la que es planteja.

De tota manera, l'objectiu d'aquesta esmena —ja per no parlar del que hem parlat abans— és deixar clar, des del nostre punt de vista, que en aquest tema, com en molts altres, la millor manera de divulgar una política és aplicar-la adequadament, i el que volem deixar també establert és que, lamentablement, el Consell Executiu, la millor manera que tindria de divulgar la informàtica en el nostre país, que seria aplicar als seus mateixos serveis d'una manera adequada i d'una manera rigorosa la informàtica, està desaprovechant aquesta excel·lent oportunitat de divulgació de la informàtica.

La informàtica està mal utilitzada, en aquests moments, pel Consell Executiu; jo crec que és fàcilment constatable una situació de desordre, de dispersió, en les polítiques informàti-

ques aplicades; hi ha un excessiu nivell d'autonomia en els diferents departaments. Lamentablement, en aquest tema, la gran capacitat demostrada en moltes altres qüestions —en campanyes, en control polític de mitjans de comunicació pel senyor Prenafeta—, sembla que, en el terreny informàtic, aquesta autoritat i aquesta capacitat demostrada en altres terrenys, no es demostra; no existeix una autoritat en el si del Consell Executiu que imposi un pla unificat d'informàtica. El Centre Informàtic de la Generalitat està intentant tirar endavant aquesta política, però no es deixa que la implementi amb suficient autoritat i, des d'aquest punt de vista, el que nosaltres voldríem és que es gastés menys diners a fer política d'aparador i més diners a fer política de realitat, i la millor manera, com he dit al començament, de divulgar la informàtica és que s'apliqui adequadament la informàtica en el si del Consell Executiu, que les diferents conselleries no siguin, per exemple, com són ara, un mostrari de productes de *hardware*; pràcticament totes les cases d'informàtica han instal·lat producte en el si d'un departament de la Conselleria; pràcticament tots els programes que existeixen en el mercat els podríem trobar a les diferents conselleries del Consell Executiu, en els diferents departaments. I això no és una política de donar igualtat d'oportunitats a tothom. Això, les persones que treballen en el tema saben que és estrictament una política de desordre i de manca d'autoritat. Per tant, redueixin la política d'aparador, incrementin la política d'eficàcia, incrementin els recursos del Centre Informàtic de la Generalitat i l'autoritat d'aquest centre, i jo crec que, des d'aquest punt de vista, tots hi sortirem guanyant.

Els demano, per tant, per les raons que he exposat, el seu vot afirmatiu a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De nou, i em sembla recordar que per última vegada en aquest Pressupost, tornem a debatre el tema del Centre Divulgador de la Informàtica. Jo, la meua intenció era dir, doncs, «ja l'hem debatut, no en parlem més», però, és que, és clar, el senyor Sala m'ha retret el tema dels 20.000 usuaris. Bé, acadèmicament, jo crec que és correcte i necessari esmentar les fonts. Jo les he dit en un debat anterior, de manera aproximativa; ara, no és fer cap publicitat, és una informació concreta. És el suplement cultural del periòdic *El País* de fa dos diumenges, els 20.000 usuaris. Ara bé, 20.000 usuaris no vol dir que siguin 20.000 persones que comprin uns serveis, això també ha de quedar clar, perquè hi ha moltes persones que, el que fan és demanar assessorament i, aleshores, el Centre Divulgador de la Informàtica, periòdicament, els fa arribar unes informacions i unes cassettes de mostra perquè es vagin informant i, posteriorment, es pot pactar per a altres activitats.

Però, bé, deixant de banda aquest tema, precisada la font d'aquesta informació, en aquest cas sí que puc parlar de l'alta —perquè aquí hi ha una alta—, que és el Centre Informàtic de la Generalitat i, aleshores, aquí em sembla que, només comparant les xifres, el torn en contra es pot fer, diria, amb tota facilitat, perquè a la dotació que té prevista el pressupost, el projecte de pressupost que estem debatent per al Centre Informàtic de la Generalitat de l'any 87, és de 220 milions de pessetes. Afegir-hi ara 5 milions d'aquesta quantitat tampoc resoldria cap problema, i, per tant, entenem que continua essent correc-

te, una vegada més, mantenir les dotacions del Centre Divulgador de la Informàtica.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena que anem a posar a votació és la 174.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 176, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, amb el seu permís, defensaria conjuntament les esmenes 176, 177 i 179, evidentment, totes elles relacionades.

De què es tracta en aquestes esmenes? Hi ha una baixa d'un concepte pressupostari, la Comissió Catalana del Cinquè Centenari —del descobriment d'Amèrica, evidentment—, que té una dotació de 40 milions i mig de pessetes, i aquesta baixa proposem que passi a les partides 480.02 i 480.13 d'aquest mateix servei, que es refereixen, respectivament, als consells comarcals de muntanya i als casals catalans. Faig observar que hi havia una errata en l'esmena 191, i que quan deia 02.01.480.10, havia de dir, evidentment, 13, perquè no tindria sentit treure els diners d'una partida i tornar-los-hi a posar en la mateixa esmena.

Bé, ja altres vegades, en discussions pressupostàries, havíem manifestat la nostra opinió, que possiblement no és gaire compartida en aquest hemicicle, de l'absoluta superfluitat d'aquesta despesa per a la Comissió Catalana del Cinquè Centenari del descobriment. Jo voldria només indicar que aquesta commemoració està desvetllant moltes reserves i moltes protestes en nombrosos països americans. Jo no vull entrar ara en les qüestions de fins a quin punt es pot parlar de «descobriments», fins a quin punt és bo commemorar el que va ser l'inici d'un extraordinari genocidi i, en fi, totes les raons d'ordre general que, al meu entendre, aconsellarien que l'Estat espanyol fos molt més discret en aquesta commemoració.

Però, si aquestes raons existeixen per a l'Estat espanyol, molt més existeixen per a Catalunya, ja que aquest descobriment va ser una empresa a la qual nosaltres vam ser absolutament aliens, i cal recordar, a més a més, que aquest descobriment, o aquest contacte entre dues civilitzacions, que va tenir lloc a finals del segle XV, va fer-se de tal manera i amb tal política que els catalans van tenir prohibit, fins i tot, tot comerç amb Amèrica fins —com vostès molt bé saben— ben entrat el segle XVIII. En aquestes condicions, què hem de commemorar nosaltres? Per què, aquesta Comissió, amb tants anys per endavant, quan estem tot just al pressupost del 1987 i es tracta de quelcom del 1992? Hem d'anar gastant diners? Per a nosaltres és claríssim : aquesta és una de les despeses supèrflues típiques i, encara que sigui repetir el que ja he dit anteriorment, quan hi ha tantes necessitats essencials desateses o insuficientment ateses —però voldria dir al senyor Escudé que n'hi ha també de totalment desateses—, ens sembla que gastar diners en això no està de cap manera legitimat.

I ara, permetin-me defensar l'alta. Nosaltres, d'aquests 40

milions, proposem que 15 vagin als casals catalans. Si es tracta de millorar les relacions amb els països iberoamericans, ens sembla que la millor despesa possible és, precisament, fer-ho a través dels casals catalans, que són molt importants en terres americanes. Jo voldria recordar el paper tan important que han jugat els casals catalans en la nostra història contemporània : el viatge del President Macià, per exemple, durant la dictadura de Primo de Rivera; l'acolliment que, gràcies a aquests casals catalans a Mèxic, a Xile, a l'Argentina, etcètera, van trobar milers i milers de refugiats que van haver d'abandonar la nostra terra a causa de la repressió franquista... És a dir, aquests casals catalans han prestat serveis molt importants al país, i em sembla lògic que se'ls ajudi, i més quan són un instrument molt útil de projecció exterior del nostre país, de la nostra cultura, i que han jugat, i em penso que durant aquest període —si jo no ho recordo malament— de restauració de la Generalitat han jugat un paper important, també, en l'aspecte econòmic, fent possibles exposicions de productes catalans que han contribuït, evidentment, al desenvolupament del comerç.

I, evidentment, no proposem únicament això per als casals catalans d'Amèrica; creiem que els casals catalans que hi ha arreu d'Europa també tenen dret a un tracte millor que el que els reserva el Pressupost de la Generalitat, i jo només voldria recordar el que van fer en benefici de la cultura catalana quan van acollir durant una sèrie d'anys, en molts països d'Europa, els Jocs Florals foragitats de la nostra terra.

I, en fi, proposem que hi hagi la resta, és a dir, 25 milions i mig d'aquesta partida de 40 i mig, proposem que vagin als consells de muntanya. Ens sembla senzillament escandalós el que ha passat amb els consells comarcals de muntanya; ens sembla que hi ha hagut un veritable frau de llei. El Parlament aprova una llei creant aquests consells, i, després, per via pressupostària, se'ls fa impossible de desenvolupar absolutament cap mena de tasca perquè, amb els diners que tenen no poden pagar ni tan sols una mecanògrafa, ni comprar una màquina d'escriure. És evident que el que amb el que nosaltres proposem d'augment de la consignació, potser tampoc podran fer gran cosa, ara potser sigui menys necessari que mai d'augmentar-la enormement perquè esperem que aviat serà una realitat la instruccionalització de les comarques que absorbiran aquests consells. De tota manera, com que per fer les coses bé mai no és massa tard, ens sembla que un gest de la majoria acceptant l'augment d'aquesta consignació per als consells comarcals de muntanya seria molt ben acollit en aquestes comarques, en les quals la creació dels consells va despertar grans esperances, grans il·lusions, que malauradament no s'han vist traduïdes en realitats.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Evidentment, el torn en contra continuarà la pauta del torn en contra que a esmenes exactament idèntiques va fer el senyor Barrera, o el senyor Vila, l'any passat en el Pressupost, exactament als mateixos conceptes de baixa i d'alta.

Bé, donada l'hora que és, no puc caure en la temptació —que personalment m'agradaria— d'entrar en un debat d'aquesta idea que se'ns ha donat del descobriment, del Cinquè Centenari del Descobriments d'Amèrica, en no participar Cata-

lunya en aquesta gesta important. Per humanitat, evidentment, ens agradi o no ens agradi, és una realitat important i un fet cabdal de la història de la humanitat; és clar, podríem parlar que en aquests moments la historiografia catalana moderna està revisant molt aquest concepte, que els catalans, potser amb aquesta idea victimista que tant se'ns diu, ens havien mantingut sempre en la prohibició jurídica. Ara se'ns parla que hi ha una incapacitat del comerç català degut a la seva crisi del Mediterrà, etcètera. Bé, no entrem en aquest tema.

El que sí que podria dir és que més modernament a zones com Cuba o Puerto Rico el català s'hi ha deixat sentir, i encara molt més modernament —i aquí a la Cambra fins i tot hi tenim algun exemple personal—, després de la diàspora de la Guerra Civil, a Mèxic, a Veneçuela i a Colòmbia, i, per tant, realment, d'una manera o una altra, hi ha, no, evidentment, la mateixa vinculació que hi ha entre els països iberoamericans o hispanoamericans i les terres castellanques d'Espanya i nosaltres, però, evidentment, aquest lligam hi és.

I el que sí que voldria dir és que aquí no es tracta —i jo crec que tots els senyors i les senyores diputats en seran conscients— de fer una despesa, no diré si asiàtica, com s'ha dit abans, o faraònica, o de cara a la galeria, sinó, evidentment, d'aprofitar un fet que s'ha de commemorar, almenys així ho entén el nostre Govern i el nostre Grup, per, també d'una manera indirecta deixar presència, influir, donar a conèixer la nostra societat i la nostra economia també en unes terres que no ens són excessivament llunyanes, i, per tant, nosaltres, per segon cop, evidentment, també ens hem d'oposar a la reducció d'aquestes partides.

I quant a les altes, doncs l'argumentació també és la mateixa perquè el senyor Barrera convindrà amb mi que les altes són exactament les mateixes altes de l'any passat : els consells comarcals de muntanya i els casals catalans. És clar, jo li podria dir que als consells comarcals ja hi ha una partida de 27 milions, però ell mateix ja ha fet aquesta reflexió, que és perfectament vàlida. Estem en una situació de passar a un sistema general de consells comarcals fruit d'aquesta ordenació, d'aquesta organització nova de Catalunya, que tots esperem que arribi a bon port ben aviat, i, per tant, doncs, l'argumentació continua essent la mateixa de l'any passat per a la resta. I per als casals catalans exactament igual; mantenim, i tornem a reafirmar, si convingués, aquest cant laudatori que ha fet el senyor Barrera dels casals catalans, però també disposen ja d'una dotació prevista en aquest projecte de pressupost, de 15 milions, i, per tant, doncs, davant d'aquestes circumstàncies, per segon cop també ens oposarem a l'adopció d'aquestes tres esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació. Jo demanaria al Molt Honorable Diputat que ha presentat les esmenes si vol que es faci separatament o conjuntament. (*Ll. Sr. Vives demana per parlar.*) El senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, el nostre Grup demanaria explicació sobre què és el que votarem exactament amb l'esmena 176, perquè es planteja suprimir una partida i es parla del traspàs de dos conceptes, però no es diu amb quines quantitats, sinó que es diu després, en les altres dues esmenes. Per tant, el que considerem que fóra prudent fóra votar les altres dues, que són un resum, una explicació, més ben dit, del que es vol dir en la 176.

En qualsevol cas, nosaltres demanarem votació separada, però entenem que fóra bo que prèviament s'aclarís el sentit exacte del que votem amb la 176, si la simple supressió de la partida, o també el traspàs als altres dos conceptes, perquè no es diu amb quines quantitats es fa a cadascun dels dos conceptes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, doncs, les tres separatament. (*Remor de veus.*)

Els qui siguin favorables a l'esmena 176 (*Remor de veus.*) (*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*)

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, jo crec que això es tracta simplement potser d'un error de presentació, però tothom ha entès perfectament del que es tractava. Deixem de banda la primera d'aquestes esmenes, i votem les altres dues, que ja és suficient. La primera la considerem superflua, duplicada, etcètera, i, per tant, no cal que hi perdem el temps. La retirem, si ho volen vostès, formalment.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé; perfectament. (*Ll. Sr. Vives demana per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Votació separada.

El Sr. PRESIDENT : Anem a votar ara les altres dues que han quedat subsistents, o sigui, la 177 i la 179, separatament.

Els qui siguin favorables a l'esmena 177, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 177 ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 54 en contra i 19 abstencions.

I, ara, passem a votació la 179.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 55 en contra i 23 abstencions.

Som ara a l'esmena 180, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors diputats, de la mateixa manera que el senyor Escudé ens dirà d'aquí uns moments que, per les mateixes raons que ja havia dit en altres ocasions del debat pressupostari, està en contra d'aquesta esmena, nosaltres, per les mateixes raons, la reiterem.

Ja vam dir, em sembla, en una altra ocasió que consideràvem una burla als països del tercer món que hi hagi en el Pressupost de la Generalitat, amb l'epígraf «ajut al tercer món», una quantitat de 7.300.000 pessetes. Jo els demanaria, per exemple, que veiessin a quant toca per cap entre els habitants del tercer món aquesta quantitat. No cal que fem el càlcul, ja s'adonen que és molt menys d'un cèntim per persona.

En realitat, doncs, què s'amaga darrere això? Jo em penso que aquest servei de Secretaria General de la Presidència i del Consell Executiu té suficients partides, més o menys generals, perquè si es tracta de pagar algun viatge o de donar alguna petita subvenció a algú, o, en fi, de complir algunes d'aquestes obligacions, això es pugui fer sense necessitat d'aquest sarcasme respecte als països del tercer món, de dir que se'ls ajuda, de pretendre que se'ls ajuda, amb 7 milions de pessetes.

Crec que és una vergonya per a nosaltres que això pugui figurar en el nostre pressupost, i, per tant, demano a les senyores i els senyors diputats de votar per la seva supressió.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Espero que el senyor Barrera em permeti rectificar-lo; no puc contestar el mateix de l'any passat perquè l'any passat no vaig poder contestar res, ja que el senyor Vila, que és qui va fer el torn a favor d'aquesta esmena, després de fer una explicació similar —i comprenc que es faci— com la que ha fet avui l'Honorable senyor Barrera, després la va retirar, i, aleshores, ja no vaig poder dir res.

Però, bé, en definitiva, jo hauria dit el mateix que ara diré, i en què en un debat radiofònic no fa gaires dies vam coincidir diversos grups, que aquí el que es tracta de fer —evidentment, és ridícula aquesta quantitat— però és un gest simbòlic. Realment, Catalunya té moltes necessitats; ara, hem de convenir que el nostre nivell social, de renda, de desplegament humà, és molt superior al d'aquests països del tercer món, i, per tant, com a testimoniatge d'aquesta solidaritat, realment és un símbol, no és res més que això, nosaltres creiem que val la pena mantenir un any més aquesta dotació d'ajuts al tercer món.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Posem a votació, doncs, aquesta esmena. L'esmena 180, d'Esquerra Republicana.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 11 vots a favor, 73 en contra i 1 abstenció.

Ens toca ara tractar l'esmena 184, del Grup Mixt. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Com veuran les senyores i els senyors diputats, tornem a demanar un augment per a la partida de recerca i innovació tecnològica. Si s'hagués acordat l'augment que demanàvem a la partida 184, juntament amb aquest hauria passat el total de la partida a 125 milions de pessetes, quantitat lleugerament superior a la de 110 que tenia assignada l'any anterior, i, per tant, hauríem demostrat que teníem fe en la innovació tecnològica i en la recerca, mentre que ara, com he dit en la defensa de l'esmena 184, el que queda palès és exactament el contrari, almenys així li ho sembla al Diputat que els parla.

I quant a la baixa que aplicàvem a aquest augment, recorriem a aquesta baixa dels centres relacionats amb Presidència, per una senzilla raó : perquè en la Memòria no hem pogut descobrir quins són aquests centres, i, per tant, donar diners a ens ignorats creiem que no era bo i creiem que era millor dedicar-los a quelcom que ens semblava molt més important per al futur de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Sí, gràcies, senyor President. Jo lamento que l'atzar del debat pressupostari quant a

l'ordenació de les esmenes, en diverses ocasions succeeixi que el representant, l'Il·lustre representant del Grup Mixt, planteji un tema que prèviament ja ha estat plantejat i debatut amb altres grups parlamentaris. Concretament, aquest era un debat que hem fet fa una estona amb l'Honorable senyor Barrera, sobre el tema dels centres relacionats amb la Presidència. Jo he donat una sèrie d'explicacions; el que em tranquil·litza és que el senyor Casals, doncs, ha dit que té la moral de l'Alcoyano, i, per tant, comprendrà que continuem en la nostra oposició a l'adopció d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre, doncs, a votació aquesta esmena 184.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 23 vots a favor, 50 en contra i 10 abstencions.

Ara ens toca tractar de l'esmena 186, que ja és de la Direcció General de Joventut. La primera d'aquesta esmena és del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Si m'ho permet, senyor President, defensaré conjuntament les esmenes 186, 188, la 204 i la 259.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, endavant, endavant.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies. Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, és la primera vegada que el nostre Grup parlamentari presenta una esmena a la totalitat de retorn al pressupost de la Direcció General de Joventut. I voldria explicar-los, ni que fos amb dos minuts, per quin motiu no ho havíem fet fins ara.

Com sabran les senyores i els senyors diputats, ja abans de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, el nostre partit havia expressat la seva voluntat per avançar Catalunya, independentment del resultat electoral, en la definició d'una política juvenil que renunciés a fer dels joves un terreny de lluita política, i que, ben al contrari, pogués intentar millorar la dura i difícil situació que pateixen avui els joves catalans. Política juvenil, doncs, que exigia un ampli consens entre les forces polítiques i socials de Catalunya, i que, si fos possible, avancés també cap a la coordinació de les institucions que fan política de joventut a casa nostra.

Congruentment amb aquesta actitud, ja en la primera entrevista que van mantenir el President de la Generalitat i el President del nostre Grup parlamentari, Raimon Obiols expressà la nostra voluntat d'arribar a aquest acord, i més concretament oferir la nostra col·laboració per afrontar dos problemes específics que jutjàvem i jutgem com a especialment greus : l'ocupació juvenil i la coordinació de les institucions per tirar endavant una acció eficaç davant les diverses formes de toxicomanies.

La realitat és que, tres anys després, aquest oferiment —com tots els oferiments que hem fet diversos responsables socialistes i personalitats que tenen importants responsabilitats en altres institucions de Catalunya— no ha tingut cap tipus de resposta, ni positiva ni negativa : senzillament, el silenci, el menysteniment per resposta.

Mentrestant, la política de joventut del Consell Executiu ha continuat brillant per la seva absència. Absència que no es pot

salvar per iniciatives bàsicament publicitàries, per més brillants que aquestes siguin. La política de subvencions i convenis ha continuat marcada pel clientelisme i el sectarisme, sense atendre cap de les peticions raonades que ha presentat el Consell Nacional de la Joventut a Catalunya a totes les organitzacions juvenils de Catalunya; la política d'instal·lacions de la Direcció General de Joventut continua paralitzada; la política de serveis continua essent insuficient; el funcionament dels serveis territorials i comarcals de la Direcció General de Joventut és inapreciable; encara avui estem esperant la posada en marxa dels plans de dinamització de l'associacionisme juvenil a les zones més desatenses de Catalunya, que el Director General de Joventut anunciava a la Comissió de Cultura en la seva compareixença el desembre de 1984; tampoc s'ha realitzat el mapa d'instal·lacions juvenils que s'havia anunciat en aquella mateixa compareixença, i que després es va dir que es faria durant l'Any Internacional de la Joventut —l'Any Internacional de la Joventut ha passat, ha passat un any més i encara, aquest mapa d'instal·lacions, no l'ha vist ningú. I així podríem parlar d'un llarg rosari de promeses incomplertes, com seria la regulació de la figura del Tècnic de Joventut, el suport a la premsa juvenil, la coordinació i regulació de la informació i l'assessorament juvenils, la dinamització dels serveis comarcals i territorials, la regulació del voluntariat, la campanya de promoció de l'associacionisme juvenil de la qual parlàvem abans, i un llarg etcètera.

Davant tant d'incompliment i de la manca de solucions que ofereix i aporta aquest pressupost de la Direcció General de Joventut, davant el menyspreu i el silenci, davant les propostes d'acord ofertes pel Partit Socialista i per altres institucions de Catalunya, és pel que hem presentat aquesta esmena de retorn; perquè aquest pressupost que se'ns presenta no ofereix cap solució a aquesta situació. L'augment del pressupost de la Direcció General de Joventut és quasi inapreciable, perquè aquest augment va dirigit exclusivament, o quasi exclusivament a les transferències corrents i de capital de l'Institut Català de Serveis a la Joventut per eixugar el dèficit; perquè manté un pressupost de publicitat de 67 milions de pessetes, un diners que, realment, una Direcció General de Joventut no podria, no hauria de gastar-se en això, fins i tot, un Grup parlamentari que dona suport al Govern ha demanat, raonablement, la disminució d'aquesta quantitat, i comptarà amb el nostre vot favorable quan es posi a votació aquesta esmena. Perquè és un pressupost que no aporta cap novetat, és un pressupost que és fruit també de la voluntat unilateral de la Direcció General de Joventut, cap consens, cap diàleg, cap col·laboració, no ja amb els ajuntaments, no ja amb les organitzacions juvenils, no amb els agents sectorials importants que hi ha a nivell de joventut, amb ningú; perquè és un pressupost, també, que no ofereix idees noves, mancomunades, que no obre vies a la participació.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

I permeti'm que passi ja a defensar l'esmena 186, que el que pretén és augmentar de 27 milions les ajudes als ajuntaments de Catalunya, per a inversions en la creació d'infraestructura juvenil. Faré aquesta defensa utilitzant cinc arguments: primer, perquè amb el pressupost que avui aprovem, l'únic que faríem és restituir el mateix nivell que tenia aquesta partida

ja l'any 1985; hauríem perdut dos anys, doncs.

Segona: perquè estem parlant d'unes subvencions condicionades que atorga el Govern de la Generalitat exclusivament per construir instal·lacions juvenils; subvencions, doncs, de les quals el destinatari final són els joves, bàsicament joves no associats que estan absolutament marginats en aquest pressupost que se'ns presenta.

Tercera: perquè la relació que hi ha entre les ajudes als ajuntaments i a les organitzacions juvenils és excessivament desequilibrada: mentre els ajuntaments reben 43 milions de pessetes, les organitzacions juvenils reben 220 milions de pessetes. Nosaltres creiem que augmentar de 27 milions les ajudes als ajuntaments ajudaria a trobar un equilibri més acceptable.

En quart lloc, perquè així els diputats de la majoria governamental donarien compliment al seu propi programa de govern, que anunciava que augmentarien les ajudes als ajuntaments per a aquest concepte —compromís que, evidentment, vostès estan incomplint.

I, en cinquè lloc, perquè podria ser una forma d'iniciar un procés ineludible i necessari que superi l'actual situació de descoordinació institucional.

I passaria també, ara, a defensar l'esmena 259, que correspon al Departament d'Ensenyament, que pretén augmentar de deu milions les subvencions a les associacions d'alumnes. I voldria començar dient-li, senyor Conseller, que aquesta no és una esmena nova, que aquesta no és una esmena que haguem presentat nosaltres per una prouja de novetat o en funció de les circumstàncies d'aquests darrers dies; és una esmena que el senyor Subirà anomenaria «esmena clàssica» del nostre Grup parlamentari —així, almenys, les anomenava fa uns anys—, dient que es presenten any rere any, i que any rere any, el Grup parlamentari que dona suport al Govern vota en contra d'elles.

I per què les hem anat presentant des de fa anys? Perquè ja des de fa anys —no des de fa mesos, ni des de fa setmanes— s'està constituint i creixent a Catalunya un associacionisme estudiantil fort i amb una pluralitat evident. Des de l'Associació de Joves Estudiants de Catalunya, passant per la FENEC, l'Associació Catalana d'Estudiants, la Coordinadora de Delegats, el Sindicat d'Estudiants, i sense oblidar les associacions d'estudiants que no estan confederades a cap associació i que es restringeixen a un institut o a una facultat d'universitat. Associacionisme estudiantil, doncs, plural, fort i important, que s'ha anat gestant sense cap ajuda, sense cap suport del seu Departament ni de cap departament del Consell Executiu.

Si hi ha alguna cosa que ja està clara en aquests moments del debat, és que un partit que s'omple la boca parlant de societat civil i d'Estat del benestar, tanca la Generalitat als treballadors i a les centrals sindicals; que aquest Govern, que tan parla de societat civil, obliga a les diputades del seu propi Grup parlamentari quasi a haver de fer un procés de rebellió per aconseguir 30 milions de pessetes per a la promoció de la dona; que aquest Govern, que parla de la societat civil, tanca també, evidentment, la Generalitat als estudiants i a les seves associacions.

O és que creu l'Honorable Conseller que és possible que les associacions d'estudiants puguin afrontar un procés electoral com el que han hagut d'afrontar en aquests darrers mesos en tots els centres d'ensenyament de Catalunya, sense cap tipus d'ajudes i, a vegades, sense ni tan sols el més elemental, com

és un llistat dels centres de BUP i FP de Catalunya? O és que creu l'Honorable Conseller que les associacions d'estudiants no han estat fonamentals perquè aquest procés electoral hagi estat un procés intens, responsable i fort? En qualsevol cas, jo crec que, el Conseller d'Ensenyament, el que segur que ha fet és escoltar el President de la Generalitat quan parlava des d'aquesta mateixa tribuna; espero, en tot cas, que l'hagi escoltat a ell més que a mi, perquè, si no, pobre la sort que va tenir el President de la Generalitat.

El President de la Generalitat deia, fa pocs mesos, des d'aquesta tribuna que demanava als joves catalans que participessin, i que ho fessin responsablement, seriosament, conscientment, en el procés de construcció nacional. En qualsevol cas, fa breus setmanes, que els joves catalans han donat una bona mostra de vitalitat i capacitat de convocatòria. No crec que això fos, exactament, el que volia el President de la Generalitat, potser perquè pensa el mateix que alguna associació d'estudiants, que en un acte lamentable de *cicateria* política, va dir que aquestes darreres mobilitzacions eren espanyolistes, i que per això no s'hi sumava. Però, en qualsevol cas, el que sí que ningú podrà negar, és que aquesta protesta estudiantil ha estat una bona mostra de responsabilitat i consciència... (Ll. Sr. Diputat s'adreça a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament.) Bona tarda, Conseller! (Rialles.) ...a la qual cal que totes les institucions, però especialment el Consell Executiu, doni resposta, i una resposta positiva que no sigui enviar-los els Mossos de l'Esquadra. Tampoc ningú podrà negar l'exemple enèrgic que ens han donat les associacions d'estudiants, ben recentment, defensant-nos la nostra llengua, davant d'una sentència absolutament inqualificable de l'Audiència de València.

Per tots aquests motius, i per altres més per als quals no em queda temps material, els demano el seu vot favorable a la nostra esmena, que demana augmentar de deu milions les subvencions a les associacions d'estudiants.

Vostès, evidentment, tenen el dret democràtic —només faltaria!— de votar en contra, però jo també tinc el mateix dret de suposar per què vostès votaran en contra; i vostès ho faran, senzillament, perquè no volen que els joves catalans reaccionin com estan reaccionant davant l'ofensiva del neoliberalisme i del reaganisme, i prefereixen tenir-los entretinguts en altres coses que els són molt més rendibles políticament.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Pujaré amb la voluntat de fer un doble esforç. És, en primer lloc, d'intentar ser al màxim breu possible i, en segon terme, intentar donar resposta, en el possible, a les qüestions que ha plantejat el Diputat interpellant, cosa que és bastant incompatible, ja que ha fet tot un reguitzell de qüestions, d'aspectes de diferents departaments, de diferents polítiques, que a nosaltres ens complau, a més, perquè estem convençuts que la política interdepartamental en el tema de joventut és absolutament necessària i positiva, però que a l'hora de contestar les esmenes de l'oposició, a un Diputat —el que els parla—, els posa una mica en un petit problema.

Bé, el Diputat ha defensat l'esmena 186, 188, 204 i 259 —si no vaig errat. Jo faré el torn en contra de les tres primeres, en tant que són de la Direcció General de la Joventut, per dir, en

primer lloc, que en l'esmena a la totalitat jo, realment, no he sabut veure aquella línia argumental, coherent i, diguéssim, estructurada, clara i documentada, que li permeti fer-se la idea que aquesta esmena a la totalitat realment té un suport al darrere.

I ho diré perquè, com ja he dit abans, ha fet tot un seguit d'explicitacions i d'afirmacions molt difícilment demostrables, on jo no entraré; però on sí que entraré és a explicar, a justificar i a detallar quina és la distribució pressupostària del pressupost de la Direcció General de Joventut pel que fa i com a resultat del model de la nostra política.

En primer lloc, dir que l'augment del pressupost de la Direcció de Joventut és substancial, és important, i permeti'm que li digui que, si tenim en compte la Direcció General i l'Institut Català de Serveis, als quals vostè ha fet menció conjuntament, l'augment és gairebé del 25%. Jo crec que és important tenir present això, però, com anava dient, de cara a detallar el pressupost en diferents aspectes, diríem que és un pressupost realment de continuïtat, continua la línia coherent del Consell Executiu en la política de joventut, que té un primer aspecte, que és el suport i potenciació de l'associacionisme juvenil, com ja és tradició en la nostra línia, que el Diputat esmenant coneix perfectament. I aquí, per exemple, li puc començar a dir que en concepte de convenis i de subvencions, aquest any el pressupost de la Direcció General ve augmentat gairebé d'un 11% —després en parlarem, si s'escau, perquè hi ha una esmena a l'articulat, també del seu Grup, respecte a les subvencions a entitats, però hi ha un augment gairebé d'un 11%.

Hi ha un augment també respecte als ajuntaments —i faig esment a l'esmena 188, on vostè ha fet tot un seguit d'afirmacions—, hi ha un augment, respecte a la partida d'ajut als ajuntaments, d'un 22,8%. Però deixi'm que li digui que la subvenció als ajuntaments, que nosaltres creiem que és necessària, que és important, que té molt a veure amb la coordinació institucional —i que després em permetré d'allargar-me si tinc temps—, la política que nosaltres seguim és fer aquest tipus d'ajuts i pressupostar-los en funció de les peticions que ens fan els ajuntaments; és a dir, entenem que a partir de les necessitats i de les iniciatives, que cada ajuntament coneix molt més bé que la Direcció General, concretament de l'àmbit local respecte al tema de joventut, és envers aquestes peticions que la direcció general pressuposta els ajuts. Per tant, aquí jo no crec que hi hagi res a dir, sinó —ho repeteixo— respondre a les sol·licituds que fan els ajuntaments.

Una altra línia important d'aquest pressupost que presenta una novetat és l'augment de la qualitat de vida dels joves, entenent aquell tipus de mesures que permetin apropar al jove la seva integració dintre la societat i el seu desenvolupament personal. Aquí podríem parlar, per exemple, del Carnet Jove, que té una repercussió pressupostària interessant i que ha estat un èxit important que esperem —no l'èxit que ha estat ara— que sigui una eina positiva per al desenvolupament personal dels joves.

Apropar l'Administració als joves de Catalunya és també una línia de la nostra política, que entenc que ha estat clarament reflectida en aquest pressupost. Jo li voldria esmentar, per exemple, que són quatre els serveis comarcals de joventut que s'obriran novament, i, a més, em plau especialment fer-ho perquè tres d'ells, el de Solsona, Vielha i Balaguer, són a la

circumscripció del Diputat que els parla, que és l'última a completar una xarxa de serveis comarcals gruixuda, però que, no per ser l'última, no deixa de ser cap desmèrit; per tant, doble satisfacció per part meua.

Coordinació institucional? També, senyor Diputat, perquè pensi que tots els serveis comarcals que es fan; no es fan per lliure : és a dir, la Direcció General no va a una comarca i estableix allà la seva «paradeta», no; és en coordinació amb els ajuntaments de les comarques, i hi ha molts exemples perquè vostè n'estigui prou documentat.

Ampliar i millorar la xarxa d'instal·lacions de joventut és un aspecte que ha estat també reforçat en aquest pressupost, i, per tant, doncs, no entenc les seves afirmacions. Hi ha en projecte, a part de la millora i ampliació de diferents albergs i instal·lacions, la continuació de les obres de quatre nous albergs, a Olot, Girona, Deltebre i Núria, que crec que és un avenç important.

Política de serveis als joves que potencii la creativitat i la iniciativa : això és un aspecte que vostè també ha sentit repetidament dels diputats del Grup al qual jo represento i que és una línia a continuar. També entenem que el traspàs de l'Oficina de Turisme Juvenil, demanat des de ja feia molt de temps, aquest estiu, doncs ajudarà que aquesta oferta i aquest suport a les iniciatives tingui una concreció més gran i més important.

I una política global de joventut i una política interdepartamental de joventut. Vostè sap que això és un concepte que nosaltres defensem i repetim contínuament i jo m'hi entretindré una mica.

Vostè ha fet esment d'una manera molt rotunda als problemes de l'atur, als problemes de la drogadependència, a la poca voluntat de diàleg que el Consell Executiu ha tingut amb les altres forces socials en aquest sentit, però respecte a aquests dos problemes —que coincidim que són dels més importants que pateix la joventut—, jo li haig de dir que no són certes les afirmacions que ha fet. És a dir, respecte a la política interdepartamental, vostè ho sap, la Direcció General, en contacte amb la Conselleria de Sanitat, amb el Departament d'Ensenyament, amb el Departament de Treball, amb el Departament de Serveis Socials, i amb molts d'altres, ha estat portant una tasca interessant, una tasca important amb els plans d'ocupació, una tasca important amb els programes de lluita contra la drogadependència. Jo tinc la impressió que el Diputat del Grup Socialista que m'ha precedit té molt mala memòria, perquè ahir, sense anar més lluny, el Diputat Joan Colomines, del Grup de Convergència i Unió, ens feia esment d'una partida de 550 milions de pessetes per a la lluita contra la drogadependència, 300 dels quals vénen de Madrid, del Ministeri, i 250 els aporta la Generalitat. En aquesta campanya, és evident que la Direcció General hi té un paper important, com en les altres.

També la política interdepartamental s'ha fet palesa en serveis socials, s'ha fet palesa en acords i en iniciatives, amb els joves que són empresonats a les presons catalanes, amb tot tipus d'iniciatives.

Per tant, jo, per tota l'explicació que li he fet, per la distribució del pressupost, perquè segueix una línia coherent, perquè és un pressupost reforçat, i reforçat en aquells aspectes importants, entenc que aquesta esmena a la totalitat no té un suport lògic i raonable; la votarem en contra, i la votarem en contra igualment que les altres esmenes que vostè ha defensat. L'última, ho repeteixo, el torn en contra es farà juntament amb les

altres esmenes d'ensenyament. I respecte a l'esmena 204 —i permeti'm que m'allargui una mica—, l'esmena 204, que vostè no n'ha fet absolutament cap esment, és una esmena que correspon a l'Institut Català de Serveis a la Joventut, és una esmena que pretén una ampliació en l'aspecte de formació del personal de l'Institut, i tot i que vostè no ha dit paraula, jo em permetré en tot cas, per fer-li el torn en contra, que la partida que és inclosa en l'Institut per a la formació de personal —que no és massa gran—, és una partida que està inclosa perquè tots els funcionaris que presten serveis a les instal·lacions de l'Institut puguin fer ampliacions de coneixements —per exemple, idiomes, tant en l'aspecte del català com en els idiomes estrangers—, o puguin fer ampliacions de coneixements en l'Escola d'Administració Pública o a qualsevol altre tipus d'entitat, i se'ls pugui subvencionar i se'ls pugui ajudar perquè duguin aquesta tasca. Una altra cosa és que la formació del personal de l'Institut Català de Serveis a la Joventut depengui de la partida que aquí està inscrita i que vostè pretén d'ampliar, ja que la formació d'aquestes persones en l'exercici de la seva feina és una formació que es porta sistemàticament pel personal de la mateixa Direcció General, especialistes de la mateixa Direcció General, que es fan en els propis albergs de l'Institut, i que, per tant, no tenen una repercussió pressupostària important en el pressupost.

Per tant, ho repeteixo, per tots aquests arguments, votarem en contra d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President, i gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : He deduït de la intervenció de l'Il·lustre senyor Diputat —moltes gràcies— que l'esmena 259 la defensaria un altre diputat del mateix Grup. El senyor Jané té la paraula.

El Sr. JANÉ : Gràcies, senyor President. Crec que la voluntat de l'Il·lustre Diputat Soto d'ajuntar la defensa de les seves esmenes i incloure'n una del Departament d'Ensenyament és bo; és bo perquè tots els departaments de tots els governs de tots els països civilitzats tenen una especial atenció a la joventut i a la problemàtica de la joventut d'una manera organitzada i d'una manera coherent, a través, precisament, del Departament d'Ensenyament.

En el nostre cas, són tots els departaments, tots i cada un dels departaments del nostre autogovern, els interessats en tota la problemàtica de la joventut. Aleshores, sense voler entrar en l'alta que ens proposa quant a consignar per a associacions d'alumnes la partida que ens fa la baixa de 10 milions de pessetes, i només deixant dit que en aquesta partida, la 481.02, hi tenim consignada en el pressupost una partida ja de 3 milions de pessetes; sense tampoc voler entrar en la qüestió que l'Il·lustre Diputat, i lògicament des de la seva perspectiva no pas d'afiliació política, sinó de joventut, de joventut personal, li ha fet potser desfigurar la intencionalitat i la motivació profunda de les últimes mobilitzacions juvenils, que en definitiva no eren altra cosa que un ressò, aquí, allà, més enllà, de tota una altra política educativa, de tota una altra política menada al nivell de tot l'Estat espanyol per una altra instància, que no és pas cap dels departaments de la nostra Generalitat, i des del meu punt de vista, dissortadament.

La partida de la baixa, la partida amb què es pretén treure els 10 milions, és una partida sota l'epígraf d'«estudis». Partida

amb què precisament el nostre Departament d'Ensenyament, com tot altre departament, té autèntica necessitat de disposar d'aquests estudis, perquè li donen el suport en l'anàlisi, el coneixement de les necessitats de la realitat educativa i escolar de Catalunya. En definitiva, és per a l'aplicació del Decret 1005, del 75, i el 90, del 85, i també la mateixa Llei 46, del 85, dels Pressupostos Generals de l'Estat per al 86.

Hi ha, en la línia de la prospectiva educativa, dues qüestions principals, que el Departament ha d'afrontar : per un cantó, la reforma educativa, i per altre cantó també les variacions demogràfiques. L'una va molt lligada a l'altra, i, aleshores, la nostra pregunta podria ser quin govern, quina empresa, o fins i tot quina entitat de qualsevol mena no necessita, per tirar endavant, per endegar la seva pròpia política, la seva pròpia gestió, uns estudis prospectius. Creiem, per tant, que en uns pressupostos que ens permeten només 15 milions per a estudis d'aquesta mena, no es poden pas retallar més, i, per tant, ens veurem obligats, també en aquesta esmena, no votar-la a favor.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Si no s'indica el contrari, o es demana votació separada... (Ll. Sr. Pujol i Folcrà s'aixeca per parlar.) Em pot dir de quines esmenes, per favor?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ (de l'escó estant) : 186 i 259.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Alguna altra votació separada? (Pausa.) (El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.) Digui, digui.

El Sr. BARRERA (de l'escó estant) : Senyor President, ja és prou complicat això; de totes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor President... gràcies, Molt Honorable senyor Barrera. Per tant, començarem per la 186.

Vots a favor de la 186, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 186 ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Esmena 188.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

Esmena, ara, 204.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

La 204, aquesta esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 56 en contra i 5 abstencions.

I, finalment, la 259.

Vots a favor, per favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 58 en contra i 5 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena 190 del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Soto... 190. (Ll. Sr. Santiburcio demana per parlar.) Un moment..., digui. Em sembla que el senyor Santiburcio vol fer un aclariment.

El Sr. SANTIBURCIO : Era per retirar l'esmena 190 i 192.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah! Moltes gràcies. Retirada la 190 i la 192.

Per tant, ara correspon la 191, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula el Molt Honorable Diputat senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena proposa una disminució de 30 milions de pessetes sobre la publicitat de la Direcció General de la Joventut, que està dotada amb 66.550.000.

En realitat hem escollit aquesta esmena respecte a les partides de publicitat d'una manera una mica arbitrària, possiblement perquè, relativament a les despeses generals d'aquesta Direcció General, aquesta quantitat és molt elevada. Però, voldríem fer un comentari general sobre les despeses en publicitat del Govern de la Generalitat.

Ens hem entretingut a fer la suma del que en la totalitat del Pressupost figura, explícitament, com a publicitat i propaganda. I arribem a una xifra que —perquè vostès s'adonin del que representa— és, exactament la meitat —pràcticament, exactament la meitat— del que costen les despeses corrents del Parlament, del nostre Parlament. I això, malgrat que a molts departaments, la publicitat que existeix figura en altres conceptes, és a dir que no es diu que és publicitat. Per exemple —i, en alguns departaments en què figura, no figura en tots els serveis—, no està explícitament en les despeses de publicitat de la Direcció General de Política Lingüística que, òbviament, gasta molts diners en publicitat —i no dic pas que siguin malgastats. No estan explícitament tampoc les despeses de publicitat de la Direcció General de Turisme que, evidentment, gasta molts diners en publicitat —i tampoc dic que siguin malgastats.

En realitat, doncs, jo diria —i no crec que m'equivoqués— que, de debò, el que es gasta en publicitat i propaganda, és almenys tant com el que costen les despeses corrents d'aquest Parlament.

I bé, això em sembla que és exagerat. En realitat, molta d'aquesta publicitat s'hauria d'anomenar, exactament «propaganda»; propaganda, amb tota la càrrega pejorativa que té el mot des de l'època del doctor Goebbels, no? Es tracta de fer propaganda d'una política, molt més que no pas de publicitat d'uns serveis que seria el que es justificaria.

Per tant, aquesta esmena nostra, en aquest cas, és simplement una mostra. Volíem tenir l'oportunitat de pronunciar-nos respecte a unes despeses tan elevades que, novament haig de dir que, quan hi ha necessitats òbvies, em sembla, ens sembla a nosaltres, que estan molt poc justificades.

Tots hem vist unes campanyes de publicitat —o de propaganda— absolutament ridícules —i no vull referir-me a cap específicament per no ofendre ningú—, però em sembla que es podria dir perfectament que són perfectament ridícules i que més aviat si d'alguna cosa serveixen no és pas a favor ni de la nostra cultura, ni del nostre Govern.

Per tot això, doncs, proposem que hi hagi almenys aquesta reducció, en aquest cas, que ja sé que se'm dirà que no està justificada perquè realment, precisament la Direcció General de la Joventut és un camp en el qual la propaganda és molt necessària, etcètera; però, en aquest cas, també, sobretot tenint en compte la importància del crèdit sol·licitat, ens sembla que valdria la pena començar a plantejar-nos si realment la Genera-

litat pot permetre's aquest tipus de despeses i després, amb tantes coses importants, dir que no es poden fer perquè no tenim diners.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Molt Honorable senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Gavín.

El Sr. GAVÍN : Gràcies, de l'escó, si em permet, i no per fer un torn en contra a l'aspecte general de concepte que el Molt Honorable senyor Heribert Barrera ha fet sobre la qüestió de la publicitat en aquests pressupostos, però sí, en tot cas, per fer el torn en contra de l'explicació del que, en el cas de la Direcció General, implica aquest concepte. Jo començaria per dir que el concepte «publicitat», entès des d'un punt de vista abstracte, és un concepte pressupostàriament on hi van tal quantitat d'aspectes, de fulletons, de publicitat en premsa, en mitjans de comunicació, que és molt difícil de poder justificar, aspecte per aspecte, el que representa la partida.

Jo, el que sí que li voldria dir, per donar, potser, una mica de llum al que, des de la Direcció General, s'entén i s'utilitza per «publicitat», des d'un punt de vista pressupostari, és que aquí està inclòs —i no són pas de les partides que econòmicament signifiquin un major percentatge— dintre d'aquest apartat, per exemple, la promoció a la premsa, per exemple, les col·laboracions amb les activitats de Nadal que es fan per tot el territori —i vostès ho saben i ho coneixen—, tant des de les entitats, com des dels consells de joventut, com des dels ajuntaments; jo, ara, em vénen a la memòria : Tàrraga, Solsona, Manresa, Reus, Lleida, Girona, Barcelona... tot un seguit d'activitats de Nadal, que cada any n'hi ha més, que es multipliquen any rere any, i on totes les col·laboracions que hi fa la Direcció General en aquestes activitats estan incloses dintre d'aquest apartat. Per exemple : l'assistència als centres d'informació juvenil, tant privats com dels ajuntaments també surten d'aquesta partida —com és obvi, per altra banda—, i que entenem que és un aspecte importantíssim, és a dir, el contacte, l'apropament de l'Administració al jove, ara per ara, en la societat actual, s'ha de fer molt pels mitjans de comunicació; però, evidentment, una altra de les vies en què la Direcció General ha apostat fort són els serveis comarcals, són els centres d'informació juvenil. I —ho repeteixo—, que també deixen clara aquesta voluntat de coordinació institucional, aquesta voluntat d'arribar a tota la joventut de Catalunya.

Per tant, sintetitzant, voldria dir que aquesta partida, que des d'un punt de vista abstracte, és confosa i semblaria poc justificada, en realitat porta al darrere una sèrie de conceptes que són base fonamental de la política juvenil de la Direcció General, i que són, jo crec, molt estimables.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Posem a votació, per tant, l'esmena 191.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

Correspon ara defensar l'esmena 193, de la Direcció General d'Esports, que presenta el Grup Socialista. Per fer-ho, té la pa-

raula l'Il·lustre Diputat senyor Daniel Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Senyor President, senyores i senyors diputats, quan el Grup Socialista ha presentat esmenes al pressupost de la Direcció General d'Esports, sovint des del Grup que dona suport al Govern se'ns ha dit que eren esmenes que encobrien una esmena a la totalitat, o si esmenes parcials que encobrien una esmena de retorn.

En aquest cas, després de la lectura del pressupost presentat per la Direcció General de l'Esport, creiem que els defectes són tant o més grans que els que nosaltres critiquem en els anys anteriors i, a més a més, se n'hi ha afegit algun altre, i per això, doncs, lògicament, presentem una esmena de retorn. No ho fem a l'Institut Nacional d'Educació Física perquè tot i que hi ha algun punt del pressupost que ens mereix dubtes i alguna crítica, entenem que, en aquests moments, Catalunya necessita professors d'educació física, que l'Institut està fent una bona feina i, per tant, que no era qüestió d'esmenar-ho.

Però, en canvi, la Direcció General de l'Esport, si observem les xifres, veiem que més d'una quarta part del pressupost se'n va al que en podríem dir «Burocràcia» —capítol I, capítol II—, que augmenta d'una manera important les activitats, que els equipaments esportius propis de la Direcció General també augmenten —relativament poc— i, en canvi, els de les subvencions per a equipaments esportius augmenten, jo diria, molt poc. I això, les senyores i els senyors diputats, ja de l'anterior legislatura, estaran d'acord amb mi que, amb la lectura dels pressupostos d'esports amb el que és el capítol de subvencions d'equipaments esportius, un ja endevina si l'any següent serà any electoral o no ho serà, i aquest any no és any electoral. De tota manera, segurament no faig futurisme si els dic que és segur que l'any que ve es duplicarà o es triplicarà aquest capítol.

El capítol IV, que és la repartidora de la Direcció General de l'Esport, són, senyores i senyors diputats, 1.414 milions de pessetes. De la lectura d'aquestes partides veiem que n'hi ha una que parla de «Promoció dels Jocs Olímpics, 30 milions de pessetes», l'any passat hi havia 130 milions de pessetes. De la lectura que fem de la Memòria —que, per cert, la Memòria que ens adjunten és fotocopiada, no de l'any passat, de ja fa quatre o cinc exercicis— només varia una pàgina, la que fa referència, diu : «Jocs Olímpics 92», hi ha mig foli, per tant, vull dir, aquest any, als Jocs Olímpics només hi fa referència mig foli, però, de tota manera, diu que amb 30 milions es vol fer : promoure l'ideari olímpic a la població catalana, desenvolupar un pla de tecnificació esportiva especialment adreçat als esportistes olímpics, fer un seguiment i control mèdico-esportiu dels possibles esportistes olímpics catalans, donar ajut a les actuacions prèvies als Jocs, establir convenis amb organismes implicats, com és, deia, el COCO —imagini's si fa temps d'això—, el COP, el COE, el Consell Superior d'Esports, Diputació, etcètera, proposar la creació d'una acadèmia olímpica..., tot això ho proposen vostès fer amb 30 milions de pessetes. Jo crec que si és que ho volen fer d'aquesta manera, jo crec que faran un prodigi superior a aquell dels pans i els peixos perquè amb 30 milions de pessetes, proposar-se tantes coses, evidentment, no es pot fer.

Però, en canvi, per exemple, augmenta d'una manera molt poc... el que és l'ensenyament esportiu. Els centres d'alt rendiment i les accions especials d'alt nivell no creixen.

Senyores i senyors diputats, la partida destinada a activitats juvenils, fixin-se vostès en la col·laboració que diu que té la Direcció General, el Grup que dona suport al Govern, amb els ajuntaments : per a activitats esportives, la Direcció General de l'Esport té previst augmentar de 164 milions el que són entitats privades, institucions sense finalitat de lucre, fixant-ho en 889 milions de pessetes. Saben quant donen als ajuntaments? Aquest any els treuen disset milions de pessetes i es queda en 79 milions de pessetes. Fixin-se vostès si això no és una voluntat extremament col·laboradora amb les institucions, i si no és la repartidora, perquè a l'hora de mirar els llistats d'institucions sense finalitat de lucre que ha subvencionat la Direcció General de l'Esport, em quedo curt si dic que són més de mil entitats les que reben subvenció directament des de la Direcció General.

Bé, sobre la prioritització d'aquestes subvencions per activitat no cal parlar-ne perquè surt un decret que allà hi cap tot. Però, el que a mi em sembla realment difícil de poder entendre és aquesta persistència del Grup que dona suport al Govern de voler aconseguir que els ajuntaments ignorin, tan sols ignorin, les subvencions que dona la Direcció General de l'Esport a les entitats privades del seu municipi.

El capítol VI augmenta substancialment. Fixin-se vostès si augmenta que l'any passat teníem 151 milions, i aquest any passa a 664, cosa que dona mostra d'una planificació modèlica per part de la Direcció General de l'Esport.

Ara bé, fixin-se vostès que no es preveu ni el Pla Especial de Centres Escolars, que condicionaria tots els centres de Catalunya la possibilitat de poder utilitzar les instal·lacions esportives escolars fora d'hores lectives.

La prioritat de les instal·lacions que es pensa subvencionar en el capítol VI, jo crec que són de dubtosa, com a mínim, de dubtosa prioritat. Però el que em sembla més greu és que no es preveu ni una pesseta per a un compromís públic de la mateixa Direcció General de l'Esport, de contruir l'INEF de Catalunya que forma part de l'anell olímpic. S'havia compromès a pagar entre 200 i 300 milions de pessetes enguany d'una obra que en total val al voltant de 180 milions de pessetes, doncs, mirin i no trobaran ni una pesseta en aquesta partida.

A l'últim capítol, el capítol VII, persisteix una desobjectivació dels criteris d'atorgament de les subvencions, insisteixo que tampoc s'informen els municipis de les subvencions que es donen a les entitats privades, de tal manera que a vegades hi ha entitats privades que reben subvencions de la Direcció General d'Esports i del mateix Ajuntament, i aquí no se n'ha assabentat ningú.

Les senyores i els senyors diputats tampoc ignoren que no s'ha previst l'obertura de noves sol·licituds per admetre subvencions esportives des de l'any 84. O sigui, ens hem tirat tres exercicis, ens estem posant tres exercicis sense possibilitat que els ajuntaments o entitats sense finalitat de lucre puguin demanar noves subvencions per a equipaments esportius.

Tampoc es concreta si hi haurà conveni o no amb les diputacions i, encara més greu, tampoc es concreta si els deutes de centenars de milions de pessetes que es deuen a les diputacions, perquè anys anteriors s'ha incomplert el conveni, si es pagaran o no es pagaran.

I, senyores i senyors diputats, si es fixen en el pressupost veuran que l'any 82 per a instal·lacions esportives hi havia

2.270 milions, l'any 83, 2.300 milions, i enguany estem a 767 milions, per tant, molt per sota de molts altres anys.

I, és clar, això dibuixa, aquests números dibuixen, més enllà del verbalisme, una política de galeria, que no permeten, tal com deia, aconseguir noves sol·licituds per a ajuts per a instal·lacions, perquè evidentment tampoc hi ha un mapa de les instal·lacions esportives de Catalunya, perquè hi ha una flagrant descoordinació entre la Direcció General, les diputacions i els ajuntaments, i no pas per voluntat dels ajuntaments o de les diputacions, i ens sembla que aquesta situació és realment greu.

Bé, jo suposo que les senyores i els senyors diputats i la mateixa Direcció General d'Esports recorden que hi ha una data memorable per a Catalunya, que és el 17 d'octubre, que atorga a Barcelona la seu dels Jocs Olímpics. Doncs bé : promoció de tècnics? Realment, escassíssima. Promoció per atletes d'élite? Escassíssima. Promoció de l'esport escolar? Pràcticament nul·la. Promoció per a la pràctica generalitzada de l'esport? Campanyes específiques dels Jocs Olímpics? Coordinació entre ajuntaments i diputació? Crec que si es miren els pressupostos veuran que la política de la Direcció General d'Esports en pressupostos, jo diria que és ignorant del tema olímpic, i per dir-ho amb una frase, allò que pot sonar, jo diria que els pressupostos d'esports de la Direcció General passen «olímpicament» dels Jocs.

I jo començo a tenir dubtes seriosos de l'estima que vostès diuen que tenen pel tema dels Jocs Olímpics. Si és que hi ha aquesta estima, se la tenen molt ben amagada, i segurament pot ser allò que se n'anomena un amor platònic.

Jo, en aquest tema, els aconsellaria de treure's qualsevol reprimiment o repressió que puguin tenir vostès i que passin a l'atac, i que ho facin amb gestos, perquè el tema s'ho mereix.

Senyores i senyors diputats, no pot ser! Ningú entén, pot entendre que en un país com el nostre s'ignori d'aquesta manera tan flagrant un tema tan important per al nostre país com és el tema dels Jocs Olímpics, i ho ignoren no amb paraules, que són molt boniques, però sí que ho ignoren, senyores i senyors diputats, a l'hora de fer els pressupostos.

Per aquestes raons, per intentar redreçar els defectes anteriors i perquè creiem que aquest any, esportivament parlant, havia de fer el canvi, senyores i senyors diputats, us brindem la possibilitat d'esmenar aquesta situació rebutjant aquests pressupostos i intentant que els propers puguin ser molt millors.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Senyor President, senyores i senyors diputats, em recordo del debat de l'any passat, que precisament vaig ser jo que vaig recordar a l'illustre predecessor que era millor fer un pressupost i debatre'l a la totalitat, perquè el seu complex, el seu sistema que havia seguit, fent esmenes, era real que era un projecte de retorn del Departament.

Jo li haig de dir que el projecte de pressupostos de la Direcció General d'Esports respon a la planificació que en aquest camp s'ha fet en aquests darrers anys, o sigui que nosaltres seguim el programa que ens havíem dreçat, i, bàsicament, endegant tot un seguit de programes, que aquest any són tretze programes,

que es divideixen en dinou subprogrames, i actuacions que, per una banda, donin sentit i facin realitat la demanda ja existent —i la pràctica a Catalunya ha estat una realitat al llarg de molts anys, impulsant i dinamitzant totes aquestes iniciatives en aquest camp— i, per l'altra, iniciant nous camins amb programes que donin sentit i contingut al futur de la línia de la modernització, el progrés i el benestar social, amb l'objectiu de posar realment la societat catalana i l'esport català a l'òrbita dels Jocs Olímpics del 1992.

Potser aquí el que vol el Diputat predecessor és que les consignacions pressupostàries siguin més elevades, però el programa sí que va en la línia d'arribar als Jocs de l'any 1992.

En el projecte de pressupost de la Direcció General d'Esports per a l'any 1987 hi ha contemplades aquestes actuacions que hem esmentat, i estan dirigides en dues línies: una, la millora de la qualitat tècnica del nostre esport, està fonamentalment contemplada en el nostre pressupost pel que fa a la formació de quadres, als ajuts per a la recerca esportiva, als centres de tècnica i alt rendiment que s'impulsaran amb la creació del Centre d'Alt Rendiment Esportiu, com un servei de nova creació.

Pel que fa a la segona part, pel que fa a programes, incideixen en la promoció esportiva de base que, per diferents camins, milloraran en el futur tant el nivell esportiu, així com donaran contingut al benestar, ens referirem fonamentalment a programes d'ensenyament esportiu, campanyes i curssets, lleure esportiu, accions puntuals, jocs esportius de Catalunya, federacions i clubs.

Aquests elements han d'estar suportats en bona part per unes instal·lacions esportives que responguin a aquestes necessitats, i que siguin necessitats existents i de programació de futur, i s'han donat en els capítols corresponents els darrers anys.

Per totes aquestes qüestions, creiem que no és procedent aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Passem a votar aquesta esmena.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena 193, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 54 en contra i 2 abstencions.

Passem ja a l'esmena 194, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, té la paraula el Molt Honorable senyor Diputat.

El Sr. BARRERA: Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré al mateix temps les esmenes 194, 195 i 196, totes elles relatives a la Direcció General de l'Esport.

Bé, hi hauria moltes coses a dir sobre el pressupost d'aquesta Direcció General i n'hem escollit algunes de les més flagrants. Per exemple, quan hi ha tant detall en moltes qüestions del pressupost, vostès creuen que és admissible posar com a despeses diverses per a aquesta Direcció General 136.599.918 pessetes? —despeses diverses, a més a més, especificades fins a la pesseta.

Nosaltres pensem que realment això hauria merescut ésser desglossat, i que, si no es desglossa, alguna raó hi ha per fer

passar coses que es prefereix no especificar.

Jo, després, la nostra esmena 195 porta, també, una altra sobre despeses diverses, en aquest cas de les campanyes de promoció especial. La xifra és de 90 milions de pessetes, en aquestes despeses diverses. Aquesta campanyes de promoció especial sobre les quals no es dona cap altre detall són, d'altra banda, molt curioses, perquè surten en deu conceptes diferents. Resulta que hi ha lloguers per campanyes de promoció especial, material d'oficina, subministraments de béns i serveis, comunicacions, transports, fins i tot atencions protocol·làries, estudis i treballs —naturalment—, i aquests 90 milions de despeses diverses, sense comptar 37 milions i mig de dotacions de nous serveis. Tot això fa, doncs, un total de 210 milions, dels quals les despeses diverses són 90 milions. Em sembla que si es divideix en un total de deu conceptes, el curiós és que aquest residual de les despeses diverses sigui el 40% del total.

Bé, per tot això nosaltres pensem que aquests tres conceptes pressupostaris mereixerien unes reduccions importants, i proposem, per a les despeses diverses a la Direcció General una disminució de 100 milions, per a les campanyes de promoció especial, una disminució de 50 milions i, a manca d'explicació, una supressió de les campanyes de promoció especial per a nous serveis.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Molt Honorable senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON: Sí, senyor President. Si m'ho permet, des de l'escó, jo vaig a contestar una per una les tres esmenes.

En la partida de la 210, ara és la 194. En aquesta partida hi tenen una especial incidència els jocs esportius a Catalunya, pel que fa a activitats de cost directe com són arbitratges, transports i estades en les fases territorials i finals. És per això que l'Honorable predecessor ha dit que estaven calculats possiblement fins a la pesseta, tanmateix, aquelles activitats promocionals en l'esport de base i de recolzament en activitats a aquest camp.

Així també, afecta activitats de l'Escola Catalana en l'Esport, tan necessària per a la formació de tècnics a tots nivells, i tot, en l'aspecte de documentació esportiva, tant en el cas de producció pròpia —publicacions— com per la Biblioteca Esportiva de Catalunya, en l'actualització de la seva documentació.

Quant a l'esmena 195, abans 211, tal com indiquem en la resposta de la partida 02.03.229.01, en aquest cas, i vista l'experiència de l'any anterior, en totes les actuacions que es contemplen en la indicada resposta, s'ha cregut convenient agumentar les partides corresponents a aquestes actuacions, detallades pel que fa referència a la partida indicada anteriorment.

Quant a l'última esmena, correspon fonamentalment a la promoció del Centre d'Alt Rendiment Esportiu de nova creació, i creiem fonamental el desenvolupament del nostre esport en totes les seves vessants i, de manera específica, de cara a la preparació dels nostres atletes per a la participació en els propers esdeveniments internacionals i, molt especialment, en els Jocs Olímpics de 1992.

En aquest cas, es demana una baixa en aquestes partides d'esports, quan en altres actuacions dels altres grups s'han demanat precisament unes altres. Aleshores, nosaltres creiem

que manteniment precisament aquests pressupostos, estem realment en el camí de mantenir aquestes dotacions pressupostàries per a la Direcció General de l'Esport.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Sotmetem, per tant, a votació aquestes tres esmenes : la 194, 195 i 196.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquestes tres esmenes han estat rebutjades per 10 vots a favor, 46 en contra i 22 abstencions.

Passem, ja, a l'esmena 197, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Daniel Terradellas.

El Sr. TERRADELLAS : Si m'ho permet, senyor President, des de l'escó estant. Aquesta esmena el que intenta és posar una partida de 5 milions de pessetes per a la construcció de l'INEF i es financia, aquesta partida, del Capítol VI que, com deia anteriorment, s'ha augmentat d'una manera desprogramada enguany, i, ho repeteixo, amb unes prioritats molts discutibles.

La Direcció General de l'Esport, la Generalitat en general, diu que farà, que construirà l'INEF del conjunt de l'anella olímpica com a complement del que fa la Diputació, que construeix el palau, o el Consejo Superior de Deportes, que fa l'estadi, o l'Ajuntament, que fa tot l'entorn. Nosaltres creiem que aquest equipament és del tot necessari i els problemes que podria portar el retard de la construcció d'aquest equipament, i, per tant, creiem que és bo que enguany —ja ho he dit anteriorment— hi hagi aquesta partida.

Se'ns anuncia, senyor President, senyores i senyors diputats, de manera extraoficial que hi haurà un pressupost extraordinari per parlar d'aquest tema. Jo sospito que aquest pressupost segurament es pugui presentar en aquest Parlament coincidint, o fent costat a la campanya electoral municipal d'algun candidat a regidor, i que segurament, per tant, vindrà això a fer-li costat. En tot cas, nosaltres pensem que això seria tocar el tema olímpic com un tema marginal, i que, per tant, nosaltres creiem que és bona —en aquest cas, «olímpic més que mai»— una coordinació institucional.

Però, en tot cas, senyores i senyors diputats, després de sis anys de tractar el tema d'esports nosaltres, ha arribat un moment que farem com sant Tomàs : quan vegem el pressupost, ens el mirarem, però mentrestant —i després el discutirem—, ara tenen l'ocasió d'intentar esmenar-se.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Sí, si m'ho permet, des de l'escó estant. La reducció que es proposa és de la partida 02, servei 03, capítol IV, article 66, com molt bé ha dit l'Illustre predecessor, i no és possible, donat que aquesta partida no contempla la construcció d'una infraestructura com és, en aquest cas, la de l'INEF dintre de l'anella olímpica, i, aleshores, en aquest servei, tot això hauria de respondre a un tractament específic, a un tractament específic que espero, tal com ha dit el meu predecessor, i aquí anuncio poder debatre'l en el si d'aquesta Cambra al més

aviat possible, ja que el tema específic dels Jocs Olímpics és prou important per a Catalunya, per a tota la societat esportiva catalana, i no solament en el si de la construcció d'unes obres com podria ser l'INEF, sinó en el si de tot el conjunt que pot contemplar tot allò olímpic, tot l'aparell del que porta una olimpíada, i, per tant, amb la promesa que això ho podem tirar endavant en unes properes discussions, esperaria que el Diputat predecessor retirés la seva esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Sotmetem a votació, per tant, aquesta esmena.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 198, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que correspon a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

El Sr. LUCCHETTI : Sí; senyor President, aquesta és una esmena d'aquestes que en diem tècniques... (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

El Sr. LUCCHETTI : El concepte 229 és un concepte de despeses diverses, en el qual en el pressupost de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals hi havia la quantitat, hi ha la quantitat de 171.936.865 pessetes, una quantitat molt elevada, i sobretot si analitzem el seu detall. Parla : accions de promoció, 104.500.000, i diversos —i repetim també allò que deia l'Honorable senyor Heribert Barrera fa un moment—, diversos, 67.436.865 —no hi posa els cèntims, afortunadament, està calculat en pessetes, en duros, en aquest cas. Nosaltres creiem que aquestes despeses diverses, o es concreten molt més o són injustificables. No vull repetir el discurs que el senyor Heribert Barrera ens ha fet repetides vegades avui sobre les prioritats que hauria de tenir en compte el Consell Executiu, i nosaltres proposem aquesta disminució, que nosaltres vull fer notar que les disminucions en el pressupost que nosaltres plantejarem no les fem anar a disminució de deute públic, sinó que hem presentat una esmena que no ens ha estat acceptada, i això sí que és l'aspecte lamentable de la qüestió, que a través de la disminució de deute públic finançàvem l'augment del fons del foment a l'ocupació, a través de les entitats locals.

Nosaltres no sabem si aquestes quantitats de despeses diverses són aquells fons de rèptils que abans un diputat deia que si són petitets i de Presidència, doncs ja són acceptables. Nosaltres creiem que no, que no són acceptables ni si són petitets ni si són grans, ni si són de Presidència ni de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, és per demanar, si m'ho permet, esperar la presentació de les dues esmenes següents del Grup d'Esquerra Republicana, perquè, en definitiva, a través de dues esmenes fa exactament el mateix que el Grup comunista, l'únic que ho fa als dos subconceptes i no al sol concepte 229, com ha fet el senyor Lucchetti.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord.

El Sr. BARRERA : Senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula per defensar les esmenes, si ho desitja, 199 i 201.

El Sr. BARRERA : Exactament; en efecte, com deia el senyor Escudé, es tracta dels mateixos conceptes que ha defensat en una sola esmena el senyor Lucchetti. Nosaltres encara anem més lluny perquè proposem una disminució més important —si no m'equivoco, em penso que nosaltres proposem una disminució de 130 milions i ells només en proposaven 100. En fi, és claríssim que aquestes despeses diverses que estan xifrades, com ell deia, en duros —67.436.865 pessetes, excusin-me que no faci la divisió per cinc i no digui els duros— i aquestes despeses de promoció, aquestes accions de promoció, que tampoc es diu què són, que estan pressupostades en 104.500.000, per a nosaltres queden absolutament misterioses. Potser el senyor Escudé ens ho explicarà ara, cosa de què ens alegrarem molt, però, en fi, és que en realitat, aquesta Direcció General, en tot el seu conjunt ja és misteriosa perquè hom demana quina és la seva finalitat, en què es distingeix de la Secretaria General, no? Perquè si són afers interdepartamentals i la Secretaria General tracta de les qüestions generals, doncs, ens sembla que podria anar tot junt i potser estalviariem, potser seria una de les propostes que podria fer aquest servei de desburocratització que, segons sembla, ja ara deu portar molt de temps d'activitat, però que encara no coneixem quins són els resultats de la seva tasca.

Però, en fi, la defensa ha estat feta pel senyor Lucchetti, no hi insisteixo. Jo ara espero la resposta del senyor Escudé amb molta curiositat.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. El senyor Escudé té la paraula per contestar.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Evidentment, aquí no es tracta d'un fons de rèptils, sinó que es tracta d'una diversitat d'actuacions de dos serveis, el d'acció cívica, i el d'orientació del benestar social.

D'una banda, tenim el servei d'acció cívica, que duu a terme un conjunt d'activitats destinades a fomentar i reforçar l'esperit cívic i de convivència entre els ciutadans de Catalunya. A títol indicatiu —perquè fa moltíssimes coses i per això no hi ha l'especificitat— podríem citar els programes de la festa de l'arbre, la campanya de promoció destinada a les escoles en aquest tema del respecte del patrimoni forestal de Catalunya, la campanya «Catalunya, cara neta», especialment hi ha una incidència en les escoles amb els premis «Escola neta i bonica», la campanya de millora de netedat a les platges, els cursos d'animadors cívics, la celebració del dia d'Europa, el 5 de maig de cada any, el foment de l'aprenentatge d'idiomes per als joves de Catalunya. I pel que fa referència al Servei d'Orientació del Benestar Social, tan criticat en aquesta Cambra i que jo ja he defensat en el debat de totalitat, recordo, en una rèplica al senyor Armet, jo crec que aquí es dona una explicació bastant extensa de les activitats d'aquest Departament, millor dit, d'aquesta secció dintre del Departament de Presidència.

Quant a les baixes, com ja s'ha indicat, no hi ha pas confluència volguda entre els dos grups esmenants perquè, seguint la seva tònica habitual, el Grup d'Esquerra Republicana ho aplica a disminució del deute, i curiosament el Grup comunista

ho aplicava a una redistribució del deute però a conseqüència —com diu bé el senyor Lucchetti— de la no-admissió per part de la Comissió, es transforma també en una reducció del deute públic en contra la seva voluntat. Jo crec que, per coherència, aquesta esmena s'hauria de retirar, però bé, en definitiva i per acabar, senyor President, jo diria que de cara a aquesta concentració d'activitats i desburocratització a què ens feia referència el senyor Barrera, puc dir que suposo que haurà observat que en el capítol de despeses d'aquesta Direcció General el capítol I ja no hi és, sinó que està assimilat, està integrat dintre el Capítol I de la Secretaria General i Consell Executiu.

Per tots aquests motius, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a l'acceptació d'aquestes esmenes.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Si no hi ha inconvenient, votariem les tres esmenes conjuntament, d'acord? (Pausa.) Bé, doncs, les votarem separatament; primer, la 198.

198. Diputats que hi estiguin a favor, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Ara, sotmetrem a la consideració dels senyors diputats les esmenes 199 i 201.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes dues esmenes, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La darrera esmena d'aquesta Direcció d'Afers Interdepartamentals és la 202, del Grup Socialista. Per defensar-la, té la paraula... la 202. Té la paraula la Il·lustre Diputada Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS (de l'escó estant) : Un moment; a veure, nosaltres presentàvem aquesta esmena, que era una esmena que suposava obrir una partida amb el concepte de Pla Interdepartamental de la Mina. Nosaltres, per què presentàvem aquesta esmena? Perquè, com tots vostès saben, si més no coneixen que fa tres anys es va aprovar aquí en el Parlament un Pla especial, i aquest Pla especial mai ha tingut un reconeixement especial dintre de l'estructura pressupostària.

Recentment, manifestacions del Conseller de Governació en una visita al barri de la Mina, i en els mitjans de comunicació també recents manifestacions del Síndic de Greuges, han posat damunt la taula quins són els greus problemes que té aquesta barriada, problemes de seguretat ciutadana, de delinqüència, de droga, problemes greus dels menors, problemes d'habitatge, etcètera. Considerant que la Mina —valgui la redundància— pot ser una mina que desencadeni problemes greus si no s'encara el problema molt aviat, creiem que les dotacions pressupostàries que fins ara s'hi han dedicat no han estat la manera de poder encarar-lo d'una manera global, integrada, enfocant la perspectiva dels seus problemes des de tota la seva gravetat i de la seva globalitat. Nosaltres creiem que la Generalitat ha de fer una funció, el Consell Executiu, de coordinació de tots els organismes i institucions que intervenen en el barri de la Mina, però que, evidentment, ella, d'alguna

manera, amb una política de discriminació positiva, ha de prendre la responsabilitat de nomenar, d'establir un programa especial, la dotació del qual el Consell Executiu decidirà.

Nosaltres no volem entrar, en si s'hi han de dedicar 50 o 100 milions de pessetes —evidentment, fa un moment parlàvem d'aquesta partida 229.01, dedicada al benestar social—; possiblement, des d'aquí, poden sortir diners especials per poder afrontar els programes d'aquesta barriada.

Simplement, el que nosaltres demanem al Consell Executiu és que accepti aquesta esmena nostra d'obrir una partida denominada «Pla Especial de la Mina», és una reivindicació que està fent el municipi de Sant Adrià de Besòs; també el conjunt de polítics i de tècnics estan intervenint en aquesta barriada, una barriada —com tots vostès saben— totalment marginada i amb greus problemes que s'han de resoldre. Demanem, simplement, aquest gest de bona voluntat i de reconeixement d'aquest problema, acceptant per part de vostès aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena de 1.000 pessetes. Ara, jo considero que és una esmena molt important. És una esmena molt important pel que hi ha darrere i el que ha explicat la senyora Diputada. Aleshores, jo faig un torn en contra un xic extens —més del que caldria per l'hora que som—, perquè voldria allunyar de la ment de les senyores i els senyors diputats tota possible sospita que la Generalitat —o el Consell Executiu de la Generalitat, en aquest cas— no compleix les seves obligacions, i que ho fa amb tot el gust; perquè, en definitiva —com bé ens recordava la senyora Diputada— hi ha una resolució del nostre Parlament —que la vam votar tots—, la Resolució 56/I, i en aquesta resolució s'establí que es feia un Pla Interdepartamental del Barri de la Mina, Pla en el qual intervindrien la Generalitat, l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, l'Ajuntament de Barcelona, la Corporació Metropolitana de Barcelona i la Diputació de Barcelona, i que, aleshores, les quantitats programables s'establien dintre de cada institució.

Aleshores, jo, el que voldria deixar ben clar és que el fet que específicament no figuri una partida per al Pla de la Mina no vol dir —ans al contrari— que no es faci el que es va acordar, i el que s'hagués acordat o no s'hagués acordat, el sentit de responsabilitat de l'actuació d'acció de govern per part del Consell Executiu hauria de fer necessari.

Per això, jo, el que voldria deixar ben clar és que, en el Pla Interdepartamental del Barri de la Mina, s'hi actua des de moltes vessants i té la seva consignació dintre de les partides corresponents. En primer lloc, el Departament de Presidència mitjançant aportacions de la Direcció d'Esports, de la Direcció General de la Joventut i de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, a través de l'acció cívica de la qual parlava suara; el Departament d'Ensenyament, a través de participació de la Direcció General d'Ensenyament Primari, la Direcció General d'Ensenyaments Professionals i Artístics; el Departament de Sanitat, a través de l'Institut Català de la Salut, la Direcció General de Serveis Socials; el Departament de Treball, i, finalment, Política Territorial, a través de la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge. Potser sí que fóra bo —com sug-

geria la senyora Diputada— que la Generalitat, junt amb totes aquestes entitats ens poguéssim posar d'acord a fer una presentació pressupostària única, però, de moment, aquesta voluntat necessita el consentiment de tots, i per ara, doncs, no es manifesta.

En definitiva, doncs, el que voldria deixar clar és que la realitat del treball, de l'ajuda de la Generalitat hi és; l'únic que no apareix en una partida específica perquè està distribuïda al llarg dels diversos departaments.

Per aquest motiu, doncs, entenem innecessària crear una partida nova i ens oposarem a la seva adopció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Vots a favor d'aquesta esmena 202, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 39 vots a favor, 48 en contra i 1 abstenció.

Passem ja a l'esmena 203, del Grup Socialista. Esmena a la totalitat. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Magí Cadevall.

El Sr. CADEVALL : En nom del Grup Socialista, defensaré una esmena de retorn al Govern del projecte de pressupost de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològiques, coneguda com a CIRIT, i demanem que es retorni el pressupost del Consell Executiu per dos motius : en primer lloc, perquè aquest projecte de pressupost és dolent i, en segon lloc, perquè es tracta d'un tema molt important.

Ahir mateix, el Diputat de Convergència i Unió, senyor Descals, en parlar d'universitats, reconeixia la importància del tema, i em sembla que va dir que la recerca i el desenvolupament tecnològic no és cap luxe.

Els motius en què ens fonamentem són varis. En primer lloc, hi ha excessives despeses de funcionament. La CIRIT podria funcionar amb poques despeses de funcionament —cal recordar que es tracta d'una comissió interdepartamental que té com a principal funció coordinar les diverses activitats i projectes dels departaments en el camp de la recerca científica i de la innovació tecnològica. Per fer-ho, podria usar la infraestructura d'altres departaments, i en dir això no invento res : en el Decret de creació de la CIRIT, es deia que l'òrgan executiu de la CIRIT era el Gabinet Tècnic de Recerca de la Direcció General d'Ensenyament Universitari; però, un any després, la Direcció General d'Ensenyament Universitari va quedar marginada de la CIRIT i la CIRIT es va llançar a construir la seva administració pròpia i a augmentar les despeses de funcionament.

Jo penso que es dona una paradoxa, i és que la CIRIT podria complir les finalitats bàsiques i fer-ho amb poques despeses de funcionament. I penso que gairebé han realitzat un miracle, que és que no compleix les seves finalitats bàsiques, i en canvi té moltes despeses de funcionament. Els donaré unes dades per al projecte 1987 : per administrar 550 milions de pessetes tenen 130 milions de despeses de funcionament, una quarta part. Això és molt gran, perquè no és un organisme de prestació de serveis, perquè la seva principal despesa és l'atorgament d'ajuts i beques. Les partides més importants són : 20 milions de lloguers —que han anat pujant el 83, 84 i 86— i les despeses de personal, que per a l'any que ve ja volen que siguin 86 mili-

ons, i ha fet salts importants l'any 1983 i 86.

Miri, jo els haig de confessar que he ensenyat aquests pressupostos a diferents científics i que han quedat escruixits en veure'ls, i que han qualificat això de malversació de recursos.

Però el motiu més important és el segon, és que no hi ha, en aquests pressupostos, el foment d'unes línies prioritàries de recerca. Fixin-se vostès —ho saben perfectament, suposo— que els països mitjans i petits i, fins i tot, altres comunitats autònomes de l'Estat espanyol, saben que no es pot atendre tot, que cal fixar unes prioritats, que cal fer programes, que cal concentrar els ajuts en unes àrees prioritàries. Però, altra cop, com abans, això no m'ho invento jo, això ho reconeix repetidament el Consell Executiu en decrets firmats pel President de la Generalitat. Per tant, estem dient el mateix, el que passa és que no ho compleixen, i en aquests pressupostos no es reflecteix una priorització, unes ajudes a unes àrees prioritàries.

En tercer lloc, penso que s'han de tornar al Govern aquests pressupostos perquè hi ha un fraccionament excessiu de la despesa. Durant el debat d'aquests pressupostos, s'ha parlat diferents vegades de la «repartidora» —tots vostès ho han sentit—, però jo penso que la CIRIT és el paradigma, és el model de la repartidora d'aquest Consell Executiu, i això ho fa des de l'any 1981, un any rere l'altre. Dispersa la seva acció amb petites accions, petits ajuts. Per donar només alguna dada, per exemple, les ajudes a la recerca concedides el novembre de l'any 85, la mitjana d'aquestes ajudes és inferior a les 350.000 pessetes. Vostès creuen, senyores i senyors diputats, que amb aquesta ajuda ens podem posar al nivell d'Europa, que amb aquestes ajudes es poden realitzar uns treballs que no es realitzarien sense aquestes ajudes? No hi ha cap científic a Catalunya que pugui admetre això i vostès ho saben perfectament, però prefereixen practicar la política de la repartidora, i ho fan per sistema i ho fan per vocació. Els podria donar algun exemple: per exemple, en uns ajuts nous, les convocatòries d'ajuts a treballs de sociolingüística, com que algun any van tenir peticions d'uns quants milions de pessetes, a la convocatòria de l'any següent què van fer? Posar un sostre: 700.000 pessetes, i amb això no es pot fer veritable treball d'investigació científica.

Em diran que amb tots aquests diners la CIRIT fa moltes accions. És clar que fa moltes accions!; però si vostès no ho sabien, jo, fins i tot, els en puc dir alguna: per exemple, fins i tot, patrocina concursos juvenils de teatre-vídeo. Jo no voldria pas aquí negar que els concursos juvenils de teatre-vídeo puguin tenir alguna connexió amb la investigació científica o amb la innovació tecnològica. El que passa és que totes aquestes activitats serien acceptables si fossin les activitats secundàries, complementàries que acompanyen l'activitat fonamental, que és la definició d'una política de recerca, d'una política d'innovació tecnològica per a Catalunya i la fixació d'unes prioritats. Però, si la CIRIT no fa aquesta feina primera, aquesta feina fonamental, tot això no és més que una cortina de fum per amagar que no està complint els seus objectius.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

I, finalment, encara que no sigui el motiu més important, penso que també s'ha de tornar al Consell Executiu aquest Pressupost per defectes tècnics. El mínim, el primer que s'ha de demanar a un pressupost racional, és que concordi el pressupost amb el programa i amb les memòries; però el de la CIRIT no hi concorda. Per exemple: agafin el programa, volum I,

pàgina 123, i allà diu que les despeses de personal estan reflectides en el capítol I de la CIRIT; però agafin el capítol I de la CIRIT, tant en el detall com en el resum, i no hi figuren les despeses de personal —i, per cert, que jo demanaria que, un altre any, sí que hi figuressin, perquè hi ha més transparència, perquè seria més clar. O agafin, per exemple, la memòria de subvencions, a la pàgina 12, l'aplicació 771.01 diu que es destinen 31.500.000 a la innovació tecnològica, i suposo que és així pel Decret que esmenta, que es refereix realment a la innovació tecnològica; però afagin el pressupost a la pàgina 55, on diu que aquests 31.500.000 es destinen a la recerca. És que a la CIRIT no hi ha ningú que pugui distingir entre recerca i innovació tecnològica? Una de les funcions de la CIRIT és avaluar els projectes de recerca. Ara, jo pregunto: amb quina legitimitat moral poden avaluar els projectes de recerca de la comunitat científica catalana, si són incapaços de redactar uns pressupostos que concordin amb unes memòries?

Per tant, resumeixo, crec que s'han de tornar per excessives despeses de funcionament, perquè no hi ha el foment d'unes línies prioritàries de recerca, pel fraccionament excessiu de la despesa —diguem-ne repartidora— i per defectes tècnics.

Per tant, per respecte a la comunitat científica catalana, que investiga amb precarietat de mitjans, per respecte a les empreses que fan esforços en la innovació tecnològica, per respecte als ciutadans que, amb els seus diners, sostenen un organisme que s'ha mostrat incapaç de definir una política i unes línies prioritàries de recerca, demanem que es retorni aquest projecte de pressupostos al Consell Executiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*): Gràcies, senyor President. En una altra hora i en una altra circumstància, celebraria aquesta possibilitat de fer un debat en profunditat sobre el tema de la CIRIT (*rialles i remor de veus*) amb el senyor Magí Cadevall, amb el qual, a part de diferenciar-nos opcions polítiques, ens uneix un veïnatge local. Però, bé, en definitiva, el torn en contra serà breu, perquè, en definitiva, la documentació existent —i de la qual disposen els grups parlamentaris— rebut, fil per randa, tot el que se'ns ha dit.

Se'ns ha dit que el gran motiu són les excessives despeses de funcionament al capítol II. Jo no sé si el senyor Magí Cadevall ha vist, en el detall en l'estat de despeses d'aquest servei, quin és el contingut del capítol II. Hi veurà, si ho fa, que, a part del lloguer del local, que són 20 milions, totes les altres partides no tenen realment res a veure amb el concepte clàssic de despesa de funcionament de la pròpia activitat, perquè repassaré les xifres més importants: al concepte 228, hi ha dotacions per a premis d'investigació, 5 milions; en el concepte 229, hi ha edicions de llibres i edicions pròpies, participació a la col·lecció «Llibres Clàssics de la Ciència», participació en revistes científiques en català —i tot això són milions de pessetes—, documentació i fons de biblioteques, banc de dades de la ciència i la tecnologia, servei de mitjans audio-visuals, etcètera. Si passem al capítol IV, ens trobarem que a «Ajudes a institucions i programes de recerca» hi ha 9 milions; que hi ha 5 milions a l'article 46, «Ajudes a institucions i programes de recerca»; que en l'article 48, a «Ajudes a beques i borses d'investigació, viatges d'estudi» hi ha 95 milions de pessetes; que en l'article 62,

«Programa per al millorament del centre científic», hi ha 47 milions de pessetes. En l'article 68, «Programa d'ajuts a la recerca...», hi ha 80 milions... En definitiva, hi ha una quantitat considerable de diners.

Quant al contingut de les activitats de la CIRIT, jo em remeto en tot el detall —i el dono per reproduït i el defenso íntegrament— al contingut de la Memòria sobre subvencions, que allà explica exactament no aquesta repartidora gratuïta que es fa, sinó motivadament quines són les subvencions que es donen. S'explica el tema del lloguer del local, en la Memòria corresponent, i quant als programes, al programa 532.4, Investigació i desenvolupament tecnològic, només puc dir que hi ha set àrees diferents, que totes i cadascuna d'elles són especificades, i que, en definitiva, no hi ha cap contradicció perquè quan el senyor Magí Cadevall diu : «Oh, és que hi ha la fitxa del programa que diu que hi ha unes despeses de personal de 86 milions», que no hi són, jo em permetria dir-li, recordar-li —en una altra esmena anterior ja ho he dit— que el capítol I de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals i la CIRIT està incorporat a la Presidència, i, per tant, no gravita directament sobre això.

Per tant, en definitiva, nosaltres, sobretot tenint en compte també —i no és afany de criticar— el fet que, fins al dia, realment la capacitat sobre la investigació, malgrat tot el que diuen els preceptes estatutaris, no ha estat transferida, nosaltres entenem que amb aquesta limitació l'activitat i la dotació econòmica de la Comissió Interdepartamental de Recerca i d'Innovació Tecnològica és bona, per no dir més, i, per tant, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena de retorn del contingut total del pressupost d'aquest servei, i, per tant, el votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara, a la votació, la votació de l'esmena 203, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 205, d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula al Molt Honorable senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA (*de l'escó estant*) : Molt breument, senyor President, perquè es tracta d'una argumentació, en el cas d'aquesta esmena a l'Institut Nacional d'Educació Física, que repeteix allò d'altres esmenes que hem defensat aquesta tarda, aquest vespre.

És a dir, nosaltres proposem una disminució de les dotacions per a serveis de nova creació, no perquè considerem que no pugui això estar justificat, sinó, simplement perquè, com hem dit en altres ocasions, ens hauria agradat que ens haguessin dit de quins serveis es tracta.

Per tant, doncs, en la ignorància del que es tracta, i pensant que potser és alguna cosa que no justifica la despesa, proposem la disminució de 15 milions de pessetes per a aquest concepte.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marimon.

El Sr. MARIMON : Sí; si m'ho permet, des de l'escó.

Aquesta disminució de 15 milions vagi per endavant que no li podem acceptar perquè està contemplada en el funcionament de l'actual instal·lació de l'INEF de Lleida, per tant, aquesta prioritat, aquesta partida de disminuir-se es posaria en qüestió, i no podrien realitzar-se, doncs, les tasques pròpies d'aquest centre.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena 205, d'Esquerra Republicana.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (*Remor de veus.*) Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret!

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 79 en contra i 5 abstencions.

Ara, ens cal passar a la 206, també d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, acumularé la defensa de la 206 i de la 207, perquè fan referència gairebé al mateix.

Bé, referent a la 206, voldria assenyalar, bé, es refereix a l'entitat autònoma de Jocs i Apostes, i es tracta d'una partida, la 201.01, que resulta que parla del lloguer de béns immobles per valor de 25 milions de pessetes. Em sembla que és una quantitat excessiva per a un lloguer; voldria saber què és el que pensen llogar, si un palau, o què. I ho pregunto perquè és un ens autònom que, pel que sembla, de moment s'hauria de limitar a contractar amb societats la gestió de loteries, encara que no era exactament aquesta la finalitat de quan es va elaborar la Llei de Creació de l'Ens Autònom de Jocs i Apostes, ja que es va dir d'una manera molt clara que en cap cas podrien subcontractar, però, de tota manera, com que tinc entès, per coses que han sortit a la premsa i per declaracions que s'han posat en boca del mateix Director General del Joc de la Generalitat, que s'ha creat una empresa que, si no ho recordo malament, es diu LUDITEC, a la qual, en fi, li concedeixen la gestió, sembla —que, per a mi, la gestió ja era de l'ens, mai d'una empresa. Si aquesta empresa, LUDITEC, resulta que ja farà aquesta gestió pròpiament, no veig ni per què necessiten els 25 milions de pessetes per llogar uns locals tan grans ni per què necessiten els 15 milions de pessetes de l'esmena número 207 per treballs tècnics i estudis, tota vegada que en la dita empresa ja hi figuren fins i tot empreses canadenques que han fet ja tots els estudis inimaginables respecte al joc.

Per tant, considerem que són dues partides que haurien de ser anul·lades i, com a mínim, si per cas, que haguessin estat previstes amb unes quantitats una mica molt més prudencials.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Muntal.

El Sr. MUNTAL (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'Il·lustre Diputat que m'ha precedit en la paraula, en l'ús de la paraula, el senyor Alay, ha fet referència que creia desmesurades aquestes quantitats, i suposo que no es llogarà cap palau, ans al contrari. Del que es tracta és que és possible que hi hagi algunes empreses que facin la distribució d'aquestes loteries o d'aquest catàleg de joc que

nosaltres podem, en un moment determinat, i que té competències la Generalitat per exercir.

Ara bé, el que sí que queda clar és que s'han de llogar uns locals, unes oficines de pagament, uns magatzems territorials, i entrem, doncs, que com a mínim progressivament, encara que no sigui de cop, pot ser, doncs, un per comarca, a la llarga.

Les oficines de pagament de premis, per exemple, han de reunir unes característiques determinades tant de situació com de dimensions, que realment encareixen el preu. És clar, si aleshores nosaltres comptem un nombre de comarques i també les proporcions que vénen a resultar, els preus del metre quadrat de lloguer en determinades zones centrals de les capitalitats de comarca o de la mateixa Barcelona, que podríem calcular en 1.000 pessetes per metre quadrat, realment entenem, doncs, que els 25 milions de pessetes a què es fa referència en el capítol de lloguers d'immobles no és excessiu, sinó que encara possiblement en faltessin.

I quant, doncs, al tema d'estudis i treballs tècnics, bé, hi poden haver empreses que facin els determinats estudis, però aquí vam crear una empresa perquè vagi fent sondeigs de mercat, perquè faci realment un seguiment. No es tracta només de posar una determinada cosa en el mercat, sinó de veure quines són en cada moment les més interessants i quina és l'evolució que ha d'anar prenent en cada moment el tema del joc. Entenem que vam crear una empresa que fos comercial i que fos àgil, i necessita una dotació pressupostària per fer aquests estudis.

Nosaltres, lamentant-ho molt, ens haurem d'oposar a aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a posar a votació aquestes esmenes. Podem fer-ho conjuntament? *(Pausa.)* Bé.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 56 en contra i 1 abstenció.

Ara, passem a l'esmena 208, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant)* : Molt breument, perquè el contingut de la defensa d'aquestes esmenes ha estat ja explicat en el torn de l'esmena a la totalitat de l'ens públic de Ràdio i Televisió, i que és bàsicament que entenem, molt breument, que les despeses d'infraestructura són excessives, que cal, en canvi, potenciar la producció d'àudio-visuals aquí a Catalunya, i, per tant, fem un traspàs de partides d'infraestructura, especialment de sous i salaris, a compra de mercaderies; es creen unes partides de dietes i estudis del Consell Assessor i un pressupost de capital per alimentar les inversions a Catalunya Ràdio, i, finalment, el tema que aquest matí també explicàvem de la publicitat, nosaltres entenem que per a una corporació de tipus públic, per a una ràdio i per a una televisió de tipus públic, la publicitat, els conceptes previstos de publicitat són elevats i plantejem la seva reducció.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina. *(Ll. Sr. Lucchetti demana per parlar.)*

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President.

(Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.)

El Sr. LUCCHETTI *(de l'escó estant)* : Perdó, demano disculpes, senyor President. Era per fer un aclariment que em pensava que ja s'havia entès sense que jo el digués. Nosaltres hem defensat les esmenes 208, 210, 211 i 212, amb aquesta intervenció meua, i espero que les votem també...

El Sr. PRESIDENT : 208, 210 i 212?... 211 i 212. Gràcies.

Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també d'una manera molt breu, per ser coherent amb la defensa que ha fet l'Il·lustre Diputat del PSU, i dir-li concretament, i cenyint-me ja —no tornant al debat que vam fer ahir—, sinó cenyint-me concretament a les esmenes que presentava, la 208 era una esmena que no es podia presentar. Fa esment a un tema que no està recollit en el pressupost.

La 210 fa referència a la baixa de sous i salaris. Ahir va quedar a bastament demostrat que amb les aproximadament 1.000 hores més d'emissió que té previst TV3 fa difícil que això, juntament amb l'increment de salaris que hi ha previstos dintre la massa salarial anual, fa difícil que es puguin rebaixar aquests 224 milions, per tant, tampoc la podem acceptar.

Pel que fa referència a la 211, a l'ens públic de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, ens plantejen una baixa d'una partida que el total d'ella són 134 milions, i només —perquè tinguin un breu coneixement, una breu orientació— sàpiguen que pel que fa al control del nivell d'audiència i la investigació qualitativa ja està al voltant dels 80 milions, per tant, se'ns fa impossible poder-la admetre perquè això rebaixaria els nostres plantejaments.

I, finalment, pel que fa a l'esmena 212, al tema de publicitat, vostè ens planteja una baixa de 40 milions. Vostè ha exposat quin és el model de televisió des del punt de vista financer que desitjarien, nosaltres també ho vam fer ahir, i en aquest mateix sentit, no li podem admetre tampoc aquesta esmena número 212.

Per tant, doncs, votarem en contra de les quatre esmenes presentades pel PSU de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a passar a la votació d'aquestes esmenes. Podem fer-ho conjuntament? *(Pausa.)* Sí? Bé, anem, doncs, a votar conjuntament aquestes quatre esmenes. *(Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.)*

El Sr. TORRES *(de l'escó estant)* : Senyor President, demanem votació separada; una per una.

El Sr. PRESIDENT : De quina?

El Sr. TORRES : Separada; una per una.

El Sr. PRESIDENT : Una per una; bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 208, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Ara anem a l'esmena número 210.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena també ha estat rebutjada pel mateix

nombre de vots que l'anterior, o sigui : 29 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la 211.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Finalment, la 212.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

L'esmena 209 havia estat ja defensada. El que voldria saber és si havia estat votada. *(Pausa.)* Havia estat votada.

Ara som al Departament de Governació i ens toca l'esmena número 213, que és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)* : Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. Bé, aquest Diputat, que té la sort en aquest debat de Pressupostos de ser un Diputat nocturn —en el bon sentit de la paraula—, els confessa que arriba a aquesta hora amb el convenciment d'arribar-hi cansat i sense massa excés d'ihusió en la defensa de les esmenes, La comprovació fefaent que el Consell Executiu de la Generalitat no ha discutit els Pressupostos em porta a estimular-me i a intentar d'aconseguir l'aprovació d'alguna de les que sotmetré a la seva votació. I ho dic perquè és estrany, per al nostre Grup parlamentari, la munió d'esmenes, totes elles entenimentades i molt raonades i a les quals hem donat suport pràcticament en la seva totalitat, d'un dels grups parlamentaris que dona suport al Govern, cosa curiosa en aquesta Cambra; això, en tot cas, m'estimula.

I com que m'estimula també a intentar fer un xic de pedagogia i a donar exemple, atesa l'hora que és, els anuncio que acumularem a l'esmena 213 les esmenes següents : 215, 216 —n'hi ha més, eh? *(remor de veus)*—, 219 —he dit que a veure si servia d'exemple; ho dic per a la resta de grups parlamentaris *(remor de veus)*—, 222, 224, 225, 227, 228 —no, el Grup parlamentari, d'aquestes exclamacions, no cal que en prengui exemple, en tot cas siguin més modestos en les seves rèpliques, és l'única cosa que han de fer; vostès no en tenen, d'esmenes *(remor de veus)*—, la 229, la 230, la 232, la 233, la 234, la 235, la 237, la 242, i la 243.

El Sr. PRESIDENT : 243?

El Sr. VIVES : Tres; tres.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. VIVES : Totes elles són esmenes que fan referència, bàsicament, a reducció del capítol I i del capítol II per destinar-ho a ajuts de diversa consideració a corporacions locals.

Per què això? Perquè entenem que les despeses d'aquests capítols I i II del Departament de Governació són summament exagerades. Comencem per la més exagerada de totes, la partida de lloguers.

Saben les senyores i els senyors diputats quant pagarà de llo-

guers el Departament de Governació l'any 1987? Han fet la suma? 100 milions de pessetes; 100 milions de pessetes, el Departament de Governació. I, és clar, segurament s'argumentarà que això ve motivat per la marxa de la plaça de Sant Jaume, per «la marxa de palau», que dirien els diputats de Convergència i Unió, amb aquesta nomenclatura que tant els agrada, per anar a raure en un altre edifici. Tema curiós : ara que la Diputació marxarà de la plaça de Sant Jaume, que també marxi el Departament de Governació, si més no és curiós, ara que tindran més espai el podrien haver aprofitat, segurament.

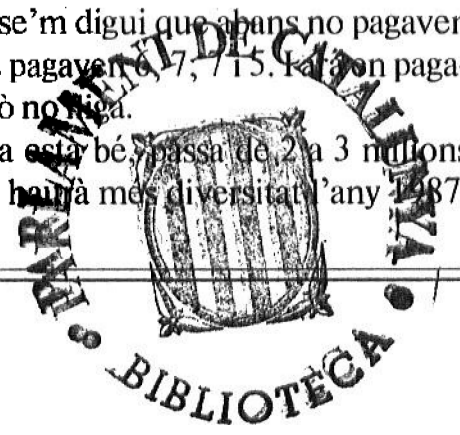
Ara, jo al que voldria emplaçar-los, de veritat, i atès que els debats de Comissió es realitzen de la manera que es realitzen per la rapidesa, per la necessària rapidesa d'acabar els debats en Comissió, és que el diputat que tingui a bé replicar-me en aquestes esmenes ens volgués explicar de qui és propietat aquell edifici que han llogat; de qui és propietat aquest edifici que han llogat; de qui és propietat. Perquè, és clar, pagar 100 milions de pessetes per un edifici vol dir, des de la nostra consideració, que segurament fóra més prudent iniciar una política de compres, que permetés una ràpida amortització d'aquests diners i, naturalment, una millor utilització dels recursos a partir de l'acumulació de patrimoni. I si són capaços de dir-me de qui és, també voldria que m'expliquessin si hi ha alguna compensació a l'inrevés des d'aquest propietari cap al Consell Executiu de la Generalitat o cap a algun dels seus organismes autònoms; i si no m'ho contesten avui, els anuncio que els ho plantejaré en una interpellació demà al matí per discutir-la quan toqui, perquè tinc un cert interès a conèixer aquesta relació; deixem-ho aquí, punt.

És absolutament impresentable que un departament de la Generalitat pagui 100 milions de pessetes de lloguers en un any; absolutament insolvent, impresentable.

Al costat d'això, i quan ja havíem repassat tot el capítol de lloguers d'aquest Departament, ens apareix una partida que és : «condicionament dels locals»; és a dir, un cop pagats els lloguers, hem de condicionar aquests locals. Quant hi apareix? 35 milions de pessetes. És a dir, per un sol edifici —no són diversos, és un sol edifici— pagarem 100 milions de pessetes de lloguers —el senyor Jaume Camps sembla ser que sap de qui és, aquest edifici *(rialles i remor de veus)*—, en pagarem, a més a més, 35 milions de pessetes... —no és del senyor Jaume Camps, els ho puc assegurar *(rialles)*; els ho puc assegurar *(remor de veus)*. Per això ho puc assegurar, senyor Jaume Camps, perquè es publica en el Registre de la Propietat. A més a més, gastarem 35 milions per condicionar-lo; molta més insolvència, molta més ineficàcia, molt més impresentable aquesta despesa.

Al costat d'això, i suposo que no lligat amb el tema dels lloguers, el material d'oficina passa, del 86 al 87, de 6 a 11 milions. Els subministraments, de 7 a 15. Les comunicacions, de 7 a 15. Les atencions protocol·làries, de 5 a 12. Què és? Que tenen més territori a prendre, ara? Que se'ls ha fet més gran, Catalunya? Que és que hi ha més municipis, quan han denegat totes les segregacions que els hi han presentat? Què passa, amb això? Perquè, és clar, no se'm digui que abans no pagaven res perquè eren a Palau; abans pagaven 7, 7 i 5. Ara on pagaran 11, 15, 15 i 12. Escolti, això no té cap sentit.

Despeses diverses : aquesta està bé, passa de 2 a 3 milions de pessetes. Admetem que hi haurà més diversitat l'any 1987.

El que passa és que, a sota d'aquesta que està bé, hi col·loquen altres despeses diverses. És a dir, són igual de diverses, però diferents. Ni en un cas ni en l'altre ens aclareixen què seran, ni què són, i en aquestes segones passa de zero milions a 16. És a dir: «Fiquem-hi la primera, perquè sigui presentable —de 2 a 3—, aquí no l'esmenaran; però la segona, no, la segona, de zero a 16.» I això només del Gabinet del Conseller. És a dir, un es pregunta realment què seran aquestes altres despeses diverses, fonamentalment perquè tampoc sap quines són les despeses diverses normals.

Secretaria General, capítol I: passa de 156 milions a 232, quan la mitjana d'increment del Pressupost és del 7%, aquí és del 48,7; 48,7.

Capítol II: de 49 a 243 milions de pessetes. I, és clar, jo entendria el capítol I si se'm diu, per exemple: «No, és que això resulta que és la contractació de nous mossos d'esquadra», per exemple, o d'algun que altre bomber, senyor Martínez. Ara, és clar, no hi ha relació; és a dir, si la despesa de personal creix un 48,7%, expliqui'm vostès com el capítol II de despesa corrent pot créixer aproximadament un 600%. És a dir, no ho entenem, i com que no ho entenem, fóra bo segurament que ens ho aclarissin.

I, és clar, ens poden dir que això ve de la conseqüència de comprar material per a aquesta gent que serà allà dintre, però, no, no; és que d'aquest increment, només de material no inventariable —i evidentment les mànegues, les porres, les pistoles, són inventariables—, de material no inventariable, és a dir, consumible en un únic exercici hi destinen vostès 20 milions de pessetes; 20 milions de pessetes. Això, al marge del material d'oficina, els subministraments, les comunicacions, allò que dèiem abans. A protocol, 10 milions. A estudis, 15 milions. En fi, no val la pena continuar.

Direcció General de la Funció Pública, de la qual després un Il·lustre Diputat del meu Grup tindrà ocasió d'explicar-los a bastament què representa aquesta Direcció General de la Funció Pública. Bé, aquí ens tornen a aparèixer les famoses despeses imprevisibles.

Jo diria que Funció Pública, que és inexistent, en tot cas l'únic que és existent és la imprevisió a la vista d'aquest pressupost, perquè vostès hi destinen ni més ni menys que 20 milions de pessetes; 20 milions de pessetes a despeses imprevisibles, que representa —no tinc les dades en aquest moment a la vista, però, en fi, gairebé un 10% de la Direcció General, si no vaig errat.

Finalment, Direcció General de Jocs i Espectacles; Jocs i Espectacles. No n'hi ha prou amb tot el que s'ha comentat aquí sobre el joc, sobre les transferències de 200 i escaig milions a l'entitat autònoma de Jocs i Apostes, les afirmacions que feia ara l'Il·lustre Diputat senyor Albert Alay, sinó que, de nou, hi tornen a ficar com a despeses imprevisibles 15 milions de pessetes. Algun diputat del Grup que tinc en aquests moments —i sense que serveixi de precedent, ni que la ubicació geogràfica en relació amb mi impliqui ubicació política—, a la meva esquerra, en aquests moments, em deia abans que, segurament, són els 15 milions per als Jocs Olímpics, aprofitant allò del joc i dels espectacles, fent una mica de broma amb aquesta imprevisió.

Senyors diputats de Convergència i Unió, entenc que per aquella nefasta política de lloguers i pel seguit d'aspectes que

he intentat situar, del capítol I i del capítol II d'aquest Departament, aquesta sèrie de partides mereixen unes rectificacions, rectificacions que nosaltres proposem, basant-nos a partir del Pressupost del 86 en una certa base incremental sobre el que ja hi era contingut, i destinar l'excés d'aquesta destinació a atencions a les entitats locals que són, en definitiva, qui faran amb tota seguretat un molt millor ús del que vostès estan fent amb aquells diners de lloguers, de despeses imprevisibles, de material no inventariable i de la resta de qüestions que jo he intentat situar en aquest debat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ: Gràcies, senyor President; des de l'escó mateix, si m'ho permet. Senyor Maties Vives, vostè ho ha dit molt bé: la seva preocupació dels lloguers, jo miraré d'aclarir-se-la. Com vostè ha dit, d'aquests 100 milions de lloguers, la partida majoritària se l'emporta, precisament, el local de Via Laietana, 69. Aleshores, com vostè sabrà, en aquest local s'ha situat tot el Departament de Governació. Jo, el que no li podré contestar és el que vostè diu, perquè jo no he tingut temps de consultar el Registre de Propietat. En tot cas, vostè ja ha dit la manera com ho posarà en pràctica per assabentar-se'n. Aleshores, ja tindrem temps i li ho podrem dir. Això, quant als lloguers.

Després, també, alguna altra partida interessant és la de 12 milions de pessetes, en què hi ha les diferents delegacions del Departament de Governació.

Quant al que vostè ha dit, de l'adaptació. És clar, de tothom és prou conegut que abans, allà, s'hi ubicava una entitat bancària. Suposo que la readaptació, la reconversió d'aquest edifici pel Departament de Governació comporta unes despeses. Realment, hi ha un capítol de 35 milions de pessetes per fer aquesta realització o aquesta reconversió, i per tant em sembla que són necessàries. No apareixeran —jo espero que no apareixin—, ja, en d'altres anualitats, espero.

Quant al que diu vostè del capítol I, és clar, els sorpresos som nosaltres, que al capítol I vostès intentin fer una rebaixa proporcional del 28%; crec que és aquest percentatge, és l'esmena 225, si ho recordo... No, un 21,5%. Aleshores, és clar, és el capítol de personal. Jo no sé si tenen gaire simpatia o no pels funcionaris del Departament de Governació, però aquest matí m'ha semblat sentir, de boca del seu portaveu, del senyor Lucchetti, que parlava del poc increment dels sous dels funcionaris. Aleshores, és clar, si vostès encara, en uns pressupostos, el capítol I, en què es computa el sou d'aquests funcionaris, intenten rebaixar-lo en un 21%, no ens ho expliquem.

Quant al capítol II, també nosaltres veiem que intenten passar, de 243 milions, rebaixar-ne un 82%. Bé, aleshores, escoltin-me, encara és més greu: aquests funcionaris els haurem de posar al carrer, perquè no tindran ni taules, no tindran mobiliari, no tindran res de res...! (*Rialles.*)

Bé. Quant al que vostè deia, per exemple, de les despeses, de les despeses de Secretaria. Miri, les despeses de Secretaria, aquest any, han estat concentrades, precisament, totes, a causa de la concentració del Departament de concentració..., ai!, del Departament de Governació (*rialles*), i també, també s'ha fet el mateix... Vejam, perdó, és l'esmena 230, exacte. A excepció... Exacte. Han estat concertades, aquestes despeses, a excep-

ció de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de la Direcció General de la Seguretat Ciutadana.

Quant —vaig contestant-li, més o menys, el que vostè ha anat exposant— a la 235, no, la 235 és la que dèiem que havia de rehabilitar-se l'edifici de Via Laietana, i això ja ha estat contestat.

Quant a la 242, que és a la Direcció General de la Funció Pública, això, nosaltres entenem que no es pot atendre aquesta baixa perquè, en una plantilla de 80.000 persones que estan al servei de la Generalitat, aquest capítol de 20 milions de pessetes imprevistes em sembla que és una mínima dotació; posem pel cas, només, que la Direcció General de la Funció Pública hagi d'adreçar una carta a tot aquest funcionariat, amb un mínim de garantia, això ja es gasta.

Quant al joc, jo li diré, els 15 milions de pessetes... Quant al joc, això es deu, realment, a l'estudi d'organització del joc, així com a una necessària aplicació informàtica de les màquines tipus a, b i c, per tal d'assolir-ne un control estricte. Això justifica el capítol que hi ha aquí.

Per tant, com que nosaltres creiem que cap d'aquestes partides pot ésser rebaixada, les votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, anem a la votació. De quina manera volen agrupar aquestes esmenes, als efectes de votació? *(Pausa.)*

(Ll. Sr. Torres s'aixeca per parlar.)

El Sr. TORRES : Una per una, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Una per una? Bé.

Els qui siguin favorables a l'esmena 213...

(Ll. Sr. Alay s'aixeca per parlar.)

El Sr. ALAY : Senyor President... Senyor President, entenc que hi ha una esmena d'Esquerra Republicana, la 214. Aleshores, es podrà votar qualsevol d'anterior, cap de posterior, del Grup parlamentari del PSUC.

El Sr. PRESIDENT : I tant que sí!, però primer és la 213.

El Sr. ALAY : Efectivament! *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT : Abans de la 214 hi ha la 213. *(Rialles.)*

El Sr. ALAY : Però vostè ha demanat a veure com es podien agrupar. Jo dic que no es poden agrupar perquè només es pot votar l'anterior de la 214.

El Sr. PRESIDENT : Sí, jo he dit : «Als efectes de votació». *(Rialles. Pausa.)*

Bé; l'esmena 213. Els qui siguin favorables a ella, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 213 ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 55 en contra i 5 abstencions.

Anem ara a l'esmena 215. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Passem a l'esmena 216. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra

i cap abstenció.

La 219. Els qui siguin favorables a l'esmena 219, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 222. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 224. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 225. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 227. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 228. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 229. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 230. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 232. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 233. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 234. Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

La 235. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

237. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

La 242. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 33 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

I, finalment, la 243. Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 38 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la 214, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, agruparé la 214, 221, 226, 236 i 240.

El Sr. PRESIDENT : 214, 221, 226 i 240?

El Sr. ALAY : Sí, senyor President. Tot i que, no havent-se respectat l'ordre de prelació, és molt possible que votem dues vegades una mateixa cosa, però, en fi... (Pausa.)

Respecte a l'esmena 214, és una esmena molt singular que, a la partida 201.02 diu, precisament, «Edificis i altres construccions», 12.360.000 pessetes. Aquesta és gairebé com a curiositat, perquè em fa la impressió que 12 milions i escaig no donen ni per a construccions, ni donen per a edificis.

Bé, en tot cas, passarem a la 221, que és una mica més curiosa però en un altre aspecte, que no sé si, d'alguna manera, ha parlat el senyor Maties Vives del mateix, o si estem parlant, en fi, d'un cas similar però que, en tot cas, s'assembla molt, que és sobre les despeses diverses en el Gabinet del Conseller, que comença amb la partida 229.02, diu : «Subscripcions a publicacions periòdiques», 992.000 pessetes; «Adquisició de llibres i altres publicacions», 915.000; «Publicitat i propaganda» un milió; «Reunions, conferències i despeses de formació», 800.000, i aleshores, «Altres despeses diverses», 16 milions; és quelcom inaudit que es puguin posar 16 milions, com aquell que no fa res, quan les altres partides, la més alta era d'un milió.

Passem a la 226, en la qual —i això és una cosa que succeeix en tots els departaments— es fa, quan es parla de les retribucions dels alts càrrecs, es parla de retribucions bàsiques que, en aquest cas, puguen a 32 milions de pessetes, i, després, hi ha 19 milions i escaig de pessetes de retribucions complementàries. Aleshores, no hi ha possibilitat de saber quins són, què és el que es cobra, més o menys; no hi ha, en absolut, cap mena de transparència, i voldriem que aquest tema se'ns aclarís al màxim possible.

Passo a la 236, que és una rebaixa —aquesta és molt simple, gairebé no cal ni defensar-la— de 20 milions de pessetes en el capítol d'«Estudis i treballs» que era de 40 milions de pessetes, del Departament de Governació. Es defensa per si mateixa.

I, després, hi ha l'esmena 240, en el capítol IV, del Departament de Governació, que hi ha una partida, la 471.01, que posa 25 milions de pessetes a empreses privades, i això sí que ens agradaria saber en quin concepte es paga a la Direcció General d'Administració Local a empreses privades, quins són els serveis que fan, per què els fa l'empresa privada i no els fa el mateix Departament.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President, de l'escó mateix, si se'm permet. L'esmena 214, d'Esquerra Republicana, nosaltres hem de dir que aquesta partida, que ell no sap, doncs, que no es pot construir cap edifici i d'altres construccions, no sap..., això correspon a lloguers de les Delegacions Territorials de Lleida, Tarragona i Girona.

Quant a l'esmena 221, vostès proposen la supressió de 16 milions, deixant el concepte 229, del Gabinet del Conseller, i també inclou les delegacions territorials. Sempre ha estat bo poder comptar amb una partida d'altres despeses, com, per exemple, es va posar de manifest, aquest any, amb motiu de les gelades. Per tant, nosaltres també entenem que, a aquest Capítol, no s'hi pot renunciar.

A l'esmena 226, nosaltres tampoc no podem acceptar la rebaixa que vostès proposen ja que inclou les retribucions complementàries d'alts càrrecs de tot el Departament, excepte la del Conseller.

Quant a l'esmena 236, jo li puc dir que tot el capítol serveix per portar a terme el programa d'informació fidedigne i actualitzat dels dèficits municipals, estudis per a la formulació dels reglaments del desplegament de les lleis d'organització territorial i govern local de Catalunya, cooperació jurídica i tècnica amb els ens locals en matèria d'assessorament de corporacions i formació de funcionaris, i una revista d'estudis locals —la revista, el capítol més petit, unes 600.000 pessetes.

I, quant a la 240, que vostè preguntava per les empreses privades, tots els il·lustres diputats recordaran que l'article 14 de la Llei 22/83, de Protecció d'Ambient Atmosfèric, preveu subvencions per a les activitats legalment instal·lades que es vegin afectades econòmicament per la declaració de zones de protecció especial. Aquesta declaració l'ha feta el Consell Executiu per a les zones de Cassà de la Selva i Montcada i Reixac. Es tracta d'una aportació de la Generalitat que estableix l'article 15 de la Llei.

Amb el torn en contra d'aquestes esmenes, senyor President, les dono per defensades.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, passem ara a la votació. La votació de l'esmena 214. Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. (*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, demanem votació conjunta.

El Sr. PRESIDENT : Ara conjunta? Bé. (*Rialles.*)

Bé, els qui siguin favorables a aquest conjunt de 214, 221, 226, 236 i 240, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Bé, aquest conjunt d'esmenes ha estat rebutjat per 33 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 217 del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Colomé.

El Sr. COLOMÉ : Sols per donar-les per defensades i demanar la seva votació, tant de la 217 com de la 223 i la 231.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ (*de l'escó estant*) : Senyor President, les donem per defensades. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Per defensades no, eh? (*Rialles. Pausa.*)

Les votem conjuntament o no? Sí? Conjuntament? Sí o no? (*Veus de «sí!».*)

Els qui siguin favorables a aquest conjunt d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de tres esmenes, del Grup Popular, ha estat refusat per 30 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara anem a parar a la 218, que és una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyores i senyors diputats, surto aquí per trencar la monotonia d'aquest debat i per intentar defensar una esmena que, de fet, no hauria de defensar jo, hauria d'estar aquí el senyor Cullerell, fer-me així amb el cap, i dir : «Seu, que està aprovat això», perquè ell almenys així ho ha donat a entendre en més d'una ocasió.

Nosaltres hem presentat una esmena, que és la 218, que fa referència al Fons de Cooperació Local de Catalunya, o Fons de Cooperació Municipal de Catalunya. Jo no vull estendre'm sobre els dèficits dels ajuntaments, que no tots els ajuntaments tenen el mateix dèficit; hi ha ajuntaments a Catalunya —i això, recordo quan va sortir la Llei de Sanejament que, amb gran sorpresa, vam descobrir que hi havia molts ajuntaments a Catalunya que tenien superàvit, i que no tenen dèficit—, però els ajuntaments del cinturó industrial de Barcelona tenen dèficits molt greus. No ha sortit encara la Llei de les hisendes locals, que s'ha anunciat no sé quantes vegades, hem vist no sé quants esborranys, i encara no s'ha discutit en el Parlament espanyol, i això agreuja la situació dels ajuntaments, que no en tenen prou amb lleis de mesures urgents que vénen, en un

moment determinat, a tapar un dèficit, però que això és una cosa momentània, i és clar, podem anar fent lleis d'aquestes, doncs, cada cinc anys, per anar tapant forats, però creiem que és un mal sistema.

Existeix a Madrid el precedent del Fondo de Cooperación Municipal, que surt cada any en els Pressupostos Generals de l'Estat, que aquest any s'ha augmentat, afortunadament, d'una manera considerable, quan els últims anys no havia crescut d'acord amb les promeses del Govern socialista, aquest any s'ha augmentat considerablement, i això pensem que és bo.

Però, pensem que a Catalunya, tant l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, com la Constitució, donem una responsabilitat política de la Generalitat de Catalunya davant el problema dels ajuntaments, i nosaltres pensem que aquesta responsabilitat política no ha estat exercida, no ha estat volguda exercir pel Consell Executiu o, almenys, en la mesura en què hauria d'haver estat. S'ha vist més els ajuntaments com uns adversaris, que no com a Estat, exactament igual que la Generalitat : diferents zones de l'Estat, de l'Administració pública, que han de sumar esforços per aconseguir, en definitiva, uns objectius comuns, que és administrar cap als ciutadans. Això s'ha vist com un contrapoder, com un antagonisme, depenia més, doncs, el color polític que no la col·laboració que s'havia de buscar, etcètera.

És per això que aquests fons —que moltes vegades s'ha discutit—, nosaltres el portem aquí. Jo vull llegir-los —encara que sigui molt extractadament— una carta que el senyor Joaquim Nadal i Farreras, President de la Federació de Municipis de Catalunya, va adreçar el dia 26 de novembre al Molt Honorable senyor Jordi Pujol i Soley —que tots vostès coneixen, el President de la Generalitat de Catalunya—, i que ens ha enviat al nostre Grup parlamentari —i suposo que a algun altre grup parlamentari també.

Aquesta carta, molt breument, parla que aquest fons és necessari crear-lo, que en una sessió de cloenda de la cinquena assemblea general de la Federació de Municipis el Conseller Josep Maria Cullerell es manifestà molt sensible envers la nostra proposta, per bé que condicionava la seva viabilitat a la vigència del sistema definitiu de finançament de la Generalitat, que per això la Federació de Municipis demana que es disposi la creació del fons en els Pressupostos de la Generalitat —es va demanar en el de 1985—, que en el corresponent debat parlamentari el Conseller Alavedra també acceptà la validesa i justícia de les nostres pretensions, que no podien ser assumides —afirmava— «per motius conjunturals», és a dir, per la manca de vigència del sistema definitiu de finançament de la Generalitat.

La carta continua dient : «Assolit l'acord que permet la posada en funcionament del sistema definitiu de finançament de la Generalitat, res sembla impedir que en els Pressupostos del 87 es contempli una partida destinada a nodrir el Fons de Cooperació Local de Catalunya.» I cita diferents arguments : parla de l'article 142 de la Constitució, que preveu que els ens locals han de participar dels ingressos de l'Estat i de les comunitats autònomes; parla de la Carta Europea d'Autonomia Local, que especifica que en la mesura del possible les subvencions atorgades a les col·lectivitats locals no han de ser destinades al finançament de projectes específics; és a dir, que han de ser incondicionats, i que, per tant, la voluntat d'adaptar la legislació

nostra a les comunitats europees portava a demanar, a substituir progressivament l'actual sistema de subvencions condicionades de la Generalitat als ajuntaments per un altre esquema de transferències incondicionades i distribuïdes en funció de criteris objectius.

La carta segueix, i els faig gràcia dels efectes anuals en les hisendes municipals provocades per la crisi econòmica, el creixement desordenat de les ciutats dels anys 60 i 70, etcètera. I acaba dient que, en aquest marc, el Fons de Cooperació Local de Catalunya permetria als ajuntaments de Catalunya assolir un nivell mínim de recursos per continuar gestionant els serveis que demana la nostra societat. I acaba dient que això hauria de sumar a l'entorn de 10.000 milions de pessetes.

Bé, aquest Diputat va entendre, el nostre Grup va entendre que aquesta era una qüestió important. Una part molt important de l'emissió de deute públic, que a nosaltres no ens ha estat acceptada, anava precisament per a la creació d'aquest fons de cooperació municipal, no directament —és evident que el fons de cooperació municipal no va a inversions, per tant, no es pot admetre deute públic per a això—, però es tractava d'alliberar despesa corrent per enviar a aquest fons de cooperació municipal aquí a Catalunya a través de l'emissió de deute públic; això no ha estat possible. Nosaltres demanàvem una quantitat molt més modesta, demanàvem inicialment per a l'any 1987 la quantitat de 1.530 milions de pessetes, 1.530 milions de pessetes. Dissortadament, la retallada de la qüestió de l'emissió de deute públic ha reduït això a 30 milions de pessetes. Nosaltres, el que volem és que es creï la partida; pensem que és molt important. I si es crea la partida i el Consell Executiu té voluntat, de veritat, de resoldre aquest problema, com ha dit, i ara ja no podrà practicar la vella tàctica —que no vull qualificar de victimisme— de dir que el problema és que no ho poden fer perquè no està resolt no sé què que han de resoldre uns altres, sinó que ara, almenys —i aquí s'ha dit avui, aquests dies, des d'aquesta tribuna—, el tema del finançament està resolt ja; per tant, ara és el moment de resoldre-ho : creem la partida, votin vostès a favor d'aquesta esmena, i només els demano que siguin coherents.

Jo, ja he acabat. (*Remor de veus i rialles.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, pujo a aquesta tribuna amb l'ànim de pensar que avui de nou parlarem d'un tema de què ja s'ha parlat bastant en aquest Ple, molt i a bastament... en altres plens. I ho han fet il·lustres diputats amb exposicions que han permès fixar d'una manera clara les diferents posicions dels grups de la Cambra.

Si fem memòria, recordarem que avui fa dos anys i escaig, precisament el dia 28 de desembre del 1984, que en el debat de Pressupostos de l'any 1985 hi va haver una exposició clara sobre el tema per part de l'aleshores Conseller de Governació, senyor Macià Alavedra, i que es fonamentava en arguments polítics, jurídics, i d'altres. De tot això, n'hi ha constància en el *Diari de Sessions*, número 17, de data 28 de desembre del 84, i molts, o gairebé la totalitat d'aquells arguments avui encara són plenament vàlids, i dic que avui «gairebé» són vàlids.

Més tard —i per ser més concret, el dia 27 de febrer de 1985—, es va veure en aquest Parlament la presa en considera-

ció de la Proposició de Llei sobre el Fons de Cooperació Local de Catalunya, presentada pel Grup del PSC. En aquella sessió, per part de l'Il·lustre Diputat del meu Grup, senyor Ramon Camp, si cal, insistia en arguments similars als que va fer al seu dia l'Honorable Conseller senyor Macià, i en un moment de la seva exposició, deia : «Això es va parlar extensament en el debat de Pressupostos», i continuava després dient : «podríem dir que aquest serà, o haurà estat, un debat en dos temps», i ja ens avançava el que estem fent ara, quan deia : «Hi hagi un tercer temps, un quart temps, que res obsta perquè sigui millor que el primer i que el segon».

Insistent més en el tema, el 14 de novembre de l'any 85 l'Il·lustre Diputat senyor Ramírez, Robert Ramírez..., es veia a la Comissió primera una Proposició no de Llei sobre el finançament de les corporacions locals per a l'any 1986, en la qual al llarg de les diferents intervencions es feia referència al fons de cooperació local de Catalunya.

És clar, si jo he fet retret de tots aquests antecedents a la memòria dels diputats és per estalviar-los ara una repetició d'arguments, ja que, la majoria d'ells, donats al seu dia, continuen essent vàlids avui, per la qual cosa, com aleshores, ens oposarem a l'esmena del Grup del PSU.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a procedir, doncs, a la votació d'aquesta esmena del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. (*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, amb tot respecte, protesto per aquest tipus de contesta. Jo crec que no es pot dir a un diputat que això ja es va contestar un altre dia, quan aquí s'ha dit que les circumstàncies han canviat i que demanem una explicació.

Perdó per la intervenció, que és extrareglamentària, però vull fer constar la protesta meua i del nostre Grup per la intervenció que hi ha hagut ara.

El Sr. PRESIDENT : Bé; constarà en acta, naturalment.

Bé, aleshores, anem a la votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 218, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Ara, anem a la 221, que també és del Partit Socialista Unificat de Catalunya... 220; 220, perdó.

(*Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, la 220 el nostre Grup ha anunciat aproximadament a les dues del migdia que la retiràvem.

El Sr. PRESIDENT : La 238, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti... No, al senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, 238 i 239. Simplement, per demanar explicacions al Consell Executiu de què hi fan, a la Direcció General d'Administració Local — a la Direcció General d'Administració Local, no al Departament de Presidència, que és qui es quedarà al Palau de la plaça de Sant Jaume, sinó Direcció

General d'Administració Local— i en el Capítol IV, subvencions a entitats per a despesa corrent, no fa cap mena d'indemnització per abandonar cap local o perquè puguin fer inversions o per cap mena de convenis, sinó subvenció per a despesa corrent : 27 milions de pessetes de subvencions a les diputacions —després vostès es poden omplir la boca dient que les volen fer desaparèixer—, 27 milions de subvenció per a despesa corrent —ho torno a repetir— a les diputacions, i 25 milions de subvencions per a despesa corrent de la Direcció General d'Administració Local a empreses privades.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix, si se'm permet.

Quant a l'esmena del Grup del PSUC, jo haig de dir que els 27 milions de pessetes s'esmercen per a la Direcció General de la Cooperació Local del Ministeri per a les Administracions Públiques ha subvencionat a les diputacions provincials catalanes amb una quantitat aproximada de 70 milions per a la realització d'una enquesta als municipis de menys de 20.000 habitants, per tal d'analitzar les infraestructures i equipaments municipals bàsics.

Com sigui que en el cas de Catalunya la cooperació autonòmica a les obres i serveis municipals està encomanada a la Generalitat, mitjançant el Pla únic d'obres i serveis, la informació d'aquesta enquesta és útil a la Generalitat, i és del màxim interès que es completi, incloent els municipis de més de 20.000 habitants d'una banda, i un inventari dels dèficits per l'altra. Aquesta complementació representa un cost aproximat de 60 milions de pessetes, dels quals la Generalitat n'aportarà gairebé un 50%, que representen aquests 27 milions de pessetes.

Quant a l'altra esmena, jo li haig de dir que també ha estat resposta amb l'esmena del Grup d'Esquerra, però jo li tornaré a recordar que són aquells 25 milions de pessetes que destina el Consell Executiu a les zones de Cassà de la Selva i Montcada i Reixac per aquell mandat de la Llei 22/83.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, ara a la votació d'aquestes dues esmenes. Es pot fer conjuntament? *(Pausa.)*

Els qui siguin favorables a aquest conjunt de dues esmenes, 238 i 239, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 8 vots a favor, 58 en contra i 23 abstencions.

Ara toca l'esmena 241, del Partit Socialista Unificat. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, des de l'escó, si m'ho permet. A les dotze i dotze de la nit del dia 30 de desembre de l'any 86, a les zero dotze —té raó, senyor Casanovas— del dia 31 de desembre del 86, no és justament el moment més adequat de debatre, com nosaltres preteníem, la política de funció pública del Consell Executiu de la Generalitat. D'aquí el sentit d'una esmena a la totalitat.

Nosaltres considerem que és aberrant i contribueix a la degradació d'aquesta institució que ens recordin amb dates exactes, com ja es va dir en el debat de totalitat, que cada any, per aquestes dades, sense cap mena de receptivitat social òbvia sobre les nostres discussions, ens estiguem martiritzant amb

esmenes rere esmenes d'un Pressupost que supera ja el mig bilió de pessetes.

Ens exposem que ens contestin amb els arguments —o que ens citin, sense respondre— que altres anys han donat sobre el tema. Jo els ho faré molt més breu : l'esmena a la totalitat pretén, senzillament, dir-los una vegada més que ni hi ha direcció, perquè no ens podran respondre amb arguments de l'any passat quan encara no hi ha cens laboral, quan no hi ha consell de la funció pública, quan no hi ha inspecció de serveis —i podria continuar la tirallonga d'incompliments que van a vint-i-tres, si comptem només els encàrrecs que aquest Parlament ha fet sobre funció pública—; no hi ha direcció, ni és general, quan hi ha un departament que ha fet la seva pròpia política de negociació, quan n'hi ha un altre que ha tirat pel dret a l'hora dels complements, quan n'hi ha un altre que ha escapat —de la manera més eufemística— de l'aplicació de la inspecció, i podríem continuar fins a set casos diferents de polítiques de funció pública. Per tant, si no hi ha direcció ni hi ha un sentit general, ens demanem, com s'ho demana fins i tot algú dins el mateix servei, què fa una Direcció General de la Funció Pública.

El Consell Executiu es va atribuir, en la Llei de la Funció Pública, el dret a posar en el departament que correspongués la política de funció pública. I així es diu a la Llei, i no diu en quin. Fins avui és Governació, però ens temem és que el que tampoc no hi ha és governació, amb una política que afecta milers de ciutadans de Catalunya. Sabedors que això cau, una vegada més, en el buit, no només en el buit de la receptivitat social, sinó també els buits de la majoria, i que això no té cap mena de projecció en la futura política d'aquest Consell Executiu, lamentem haver de mantenir, si més no com a punt testimonial, una esmena a la totalitat de la seva política sobre la funció pública.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. L'esmena que proposa el Grup del PSUC no la veiem viable perquè resulta imprescindible l'existència d'un òrgan administratiu que exerceixi les competències assignades actualment a la Direcció General de la Funció Pública del Departament de Governació, atès que, d'acord amb l'article 10.1, apartat primer, de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i l'execució del règim jurídic i sistema de responsabilitat de l'Administració de la Generalitat i dels ens públics que en depenguin, així com el règim estatutari de llurs funcionaris. La major part de les competències concretes d'actuació que se'n deriven són atribuïdes actualment al Conseller de Governació que, d'acord amb el que preveu l'article 12.2 de la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, les exerceix per mitjà de la Direcció General de la Funció Pública. Cal fer esment, en darrer lloc, a l'existència d'un col·lectiu de més de 80.000 persones incardinades en els diferents serveis de la Generalitat, que exigeix l'existència d'una unitat directiva de les característiques i amb les competències de l'actual Direcció General de la Funció Pública. Per tant, nosaltres rebutgem l'esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem doncs a sotmetre a votació aquesta esmena; és l'esmena 241.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena, també del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 245... La 244. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, la 245, hem anunciat la seva retirada, per què? Perquè aquesta és una de les esmenes cautelars, a la vista que es tracta de pas de diners del Consell Executiu a determinats ajuntaments de Catalunya. Em sembla bé la que fa referència al Capítol VII, transferències, en definitiva, per a inversió d'aquells consistoris en matèria de prevenció i extinció d'incendis; però, en canvi, no acabem d'entendre la que va aplicada al Capítol IV, és a dir, l'entendríem si anés destinada a inversió, no si va destinada a despesa corrent, a través d'aquests municipis, a través de subvenció.

Totes les esmenes que hem fet a la prevenció i extinció d'incendis han estat d'augment, cap ha estat de baixa, llevat d'aquesta que ara estem defensant. Es tracta de transferències corrents als municipis d'Almenar, Arbúcies, Organyà, Pinós, Ponts, Sant Climent Sescebes i Tortosa.

Quan vam preguntar-li a l'Il·lustre Diputat i, ensems, Director General de Prevenció i Extinció d'Incendis per què en aquests municipis i no en uns altres, ens va dir «Home! és que aquests són els que toca enguany», i, enguany, tal com va el pla, diguem-ne, de desenvolupament, toca a aquest. I ja pot ser, ja pot ser. El que passa és que es dona la coincidència que l'alcalde del primer municipi és d'Esquerra Republicana de Catalunya, el del segon és un independent més o menys costejat per Convergència i Unió, el del tercer és un independent a les llistes de Convergència i Unió, el quart és un independent de les llistes de Convergència i Unió, el cinquè és un alcalde d'Esquerra Republicana de Catalunya, el sisè és un independent de Convergència i Unió i el setè és un de Convergència i Unió i no independent. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Com molt bé ha dit l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives, realment aquestes subvencions estan concertades per un pla director, que és de l'any 80, amb tots aquests ajuntaments. I, aleshores —tal com ell ha dit, i ha esmentat els ajuntaments—, són aquests als quals els correspon, però tots ells reben quantitats petites. Precisament és aquesta la qüestió que tenen aquests ajuntaments, excepte el de Tortosa, que hi ha un conveni signat, que aleshores li corresponen 4.384.000 pessetes; aquests 4.384.000 els restem als 6.809.000 que porta la partida, veiem que els altres ajuntaments es queden amb partides de 300 i 400 mil pessetes per a obres petites.

El Sr. PRESIDENT : Anem ara a la votació d'aquesta esmena 244.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 247, que és del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Sí, senyor President, senyores i senyors diputats, agruparé tres esmenes, la 247, la 249 i la 251. I les agruparé perquè totes elles tenen en comú la proposta de muntar una partida del Pressupost, concretament dintre de la Direcció General de Seguretat Ciutadana. Una partida destinada a ajuts de municipis, o ajuts a municipis, corporacions locals, dotada amb la quantitat de 27 milions de pessetes.

Bé, nosaltres pensem que aquesta quantitat és insuficient —per les raons que diré—, que val la pena d'augmentar-la per raons congruents amb el que hauria de ser la política del Departament —concretament en aquesta Direcció General— i perquè pot ser perfectament augmentada aquesta xifra amb minoracions totalment justificables en les tres esmenes que presentem.

Les minoracions es farien —d'acord amb el que s'estableix a cada una d'aquestes esmenes— mitjançant una reducció en partides relatives, una d'elles, a reunions, conferències i despeses de formació i promoció de personal —estem sempre dintre de la Direcció General de Seguretat Ciutadana. D'aquí, d'un total d'uns 30 milions i escaig de pessetes, se'n podrien deduir 15 milions; una altra es podria fer —i, de fet, així es demana— d'una partida de dietes, locomocions i trasllats, per un valor de 13 milions de pessetes. I, finalment, la tercera, es podria fer —i així ho proposem— d'una partida destinada a adquisició de vehicles i altre material de transport per als serveis centrals i Policia Autònoma.

Bé, tot això, des del nostre punt de vista, lliga amb el que hauria de ser, en aquests moments, la política possible en relació amb la Policia Autònoma i el tema de la seguretat pública o seguretat ciutadana a Catalunya.

Quina és actualment la competència de la Generalitat en matèria de seguretat ciutadana? Doncs, per un costat, la política de Policia Autònoma, els Mossos d'Esquadra i, després, la coordinació de les policies locals, que és una altra de les competències importants i que estem obligats a exercir, no solament perquè ho diu l'Estatut, i perquè hi ha dues lleis que així ho estableixen —una d'elles, concretament, la de Coordinació de Polícies Locals—, i perquè així ho demana, en realitat, la situació actual en què es troba l'orientació respecte al paper que ha de tenir la Policia Autònoma, els Mossos d'Esquadra a Catalunya.

En aquests moments, penso que és clar, i a més així es dedueix del Pressupost, perquè és un pressupost pràcticament, confessadament immobilitzat, en declaracions del mateix Conseller de Governació en el sentit que el que es preveu per a aquest any 1987 és, de fet, deixar les coses tal com estan en matèria de policia autònoma, i, per tant, no hi ha previsions per augmentar les dotacions de personal de Policia Autònoma, i s'ha confessat clarament que no assumirà la Policia Autònoma noves competències o no desplegarà noves funcions, la qual cosa està posant de manifest que estem en una paralització total dels projectes relatius a la seguretat ciutadana a Catalunya en el que fa referència a les nostres competències. Per tant, les

minoracions d'aquestes partides lliguen perfectament, en tant que si no hi ha un dinamisme de creixement, veritablement no hi ha per què admetre unes partides tan importants sobre conceptes com «reunions, conferències, dietes, locomoció i trasllat», amb un parc mòbil molt important i, probablement, sobredotat en relació amb unes previsions de Mossos d'Esquadra que no s'han produït —ni es produiran, segons diu el Conseller— i, per tant, també es poden minorar de l'adquisició de vehicles i d'altre material de transport per als serveis centrals i Policia Autònoma.

Aleshores, en aquesta situació, nosaltres pensem que el més raonable, el que té més sentit comú és posar l'accent sobre el tema de la coordinació de les policies locals. De manera que aquesta dotació de 27 milions de pessetes, que a nosaltres ens sembla absolutament insuficient, perquè, si bé és veritat —i es podrà dir així— que aquesta quantitat va destinada al finançament del que se'n diu una xarxa de comunicacions, que la mateixa Comissió de Coordinació de Polícies Locals ha demanat, el cert és que la realització d'aquest programa concret, no exclou, al contrari, demana la realització d'altres iniciatives que permetin portar a terme l'objectiu, la finalitat i l'obligació de l'homogeneïtzació de les policies locals, i aquesta homogeneïtzació, doncs, no es fa solament amb la creació, amb l'adquisició, amb la posada en marxa d'una xarxa de comunicacions; s'ha de fer contribuint en altres aspectes, com poden ser el material mòbil de la policia local, equips, vestuaris, arxius, etcètera.

Per tant, és necessari aquest augment d'aquesta partida; és necessari i és convenient fer-ho així. Perquè, en uns moments en què —com he dit abans— veritablement la política de la Policia Autònoma no es veu clara en allò que ha de ser definitiu, que és l'encaix de les tres policies: la policia estatal, la policia autonòmica i la policia local, i es produeix un pressupost pràcticament paralitzat en aquest sentit, i a mi em sembla que és el més prudent que es podia fer. És el més prudent que es podia fer, però cal tenir en compte que tenim, en aquests moments, més de 1.800 milions de pessetes, pagant per afrontar les despeses dels Mossos d'Esquadra, d'una policia autonòmica, que en realitat no ha trobat l'encaix en la societat catalana. No sabem exactament què ha de fer; perquè, és clar, nosaltres estem dient, millor dit, està dient el Conseller de Governació: «Ah!, la Policia Autònoma, els Mossos d'Esquadra no faran funcions de suplència en missions que corresponen a la policia de l'Estat fins que no se'ns paguin aquests serveis». Correctament. Però, és clar, al mateix temps nosaltres hem de reconèixer que nosaltres vàrem voler la Policia Autònoma; nosaltres vàrem voler la Policia Autònoma, tot i sabent que, d'acord amb l'Estatut, nosaltres ens l'hauríem de pagar, i així ho ha dit el Conseller. S'ha finançat amb deute públic la policia autonòmica, i això no és que a nosaltres ens sàpiga greu, el que ens sap greu és que, a hores d'ara, no hi hagi encara un projecte clar de què ha de ser i de com s'ha d'enfocar el desplegament de la Policia Autònoma, i quin paper li correspon.

Mentrestant, això és una joguina caríssima, perquè és cara, és car tot allò que s'ha de pagar i no compleix una funció clara, i no compleix una funció clara. I, pitjor que això, encara: està en una situació, la Policia Autònoma, francament preocupant, no solament perquè no se sap com realitzar aquesta funció, sinó que hi ha uns problemes gravíssims: des del pro-

cessament del Director General i del Subdirector General de Seguretat Ciutadana, no res menys que per delictes relacionats amb l'exercici del seu càrrec, fins a les tensions sindicals que hi ha dintre dels Mossos d'Esquadra i una sèrie de problemes que es produeixen en un moment que no realitzen els Mossos d'Esquadra cap funció adequada.

Aleshores, quina és l'única cosa que raonablement es pot fer en una situació tan caòtica? Doncs l'únic que es pot fer és fer allò que l'única vegada que aquí en aquest Parlament s'ha dit i s'ha explicat: és mantenir la posició de la policia local en el lloc que li correspon —i això ho va dir el Conseller Alavedra fa dos anys i mig, segurament ja. Per tant, dedicar un mínim de recursos a dotar la policia local d'aquells elements que l'han de portar a jugar un paper important dintre l'equilibri de les tres branques de policia que s'han de moure sobre el territori de Catalunya.

Jo crec que això són motius suficients perquè vostès entenguin que fer únicament, gairebé, el gest de dotar amb una quantitat, a expenses de tres partides que ho permeten perfectament i que, en part, no compleixen cap funció important, seria la dada necessària i suficient perquè entenguessin que es comença a redreçar una política, en aquests moments inexistent, en relació amb el tema de la seguretat pública i de la policia de Catalunya.

Res més; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ (*de l'escó estant*): Moltes gràcies, senyor President. Jo no faré com l'Il·lustre senyor Casares, que ha insistit molt en el tema. Jo només em cenyiré a fer unes respostes escarides per al torn en contra, i em sembla que el convenceré perquè fins i tot voti a favor nostre.

El concepte, o sigui, a l'esmena 247, els conceptes que vostès proposen de baixa atenen les necessitats que té aquesta Direcció General de prosseguir amb la formació dels Mossos d'Esquadra amb els cursos de reciclatge, ascens a caporal i a sergent i especialitats, i també de realitzar durant l'any 1986 un curs bàsic de formació de policies locals per a cinc-cents aspirants.

Els càlculs que determinen la nostra proposta han estat fets perquè el curs bàsic de l'any 1986 fou des del gener a finals de maig, i per a dos-cents quaranta aspirants. Si nosaltres diem —i això ha de tenir un cost global de 13.896.000 pessetes— que el curs bàsic per a l'any 1987 es pretén que sigui per a cinc-cents aspirants, això té un cost de 25 milions de pessetes. Els cursos de reciclatge, especialització i ascens per a cent-cinquanta mossos d'esquadra, uns 5 milions més; això fa el total d'aquest Capítol, de 30.013.000 pessetes, del qual nosaltres no podem rebaixar res.

Quant a l'esmena 249, també el concepte que vostès pretenen rebaixar atén les necessitats de la Direcció General per al pagament de dietes al Cos de Mossos d'Esquadra, bàsicament com a resultat de la seva activitat policial, la qual cosa vol dir que correspon, essencialment, al grup quart, i són de manteniment. Les bases que s'han tingut en compte per a aquest càlcul són les del Pressupost de l'any 1986, incrementant el nombre de mossos d'esquadra, i l'increment de les percepcions en concepte de dietes. Les dietes són produïdes per la normal activitat policial del Cos de Mossos d'Esquadra. En definitiva, el càlcul

procedeix de l'augment del nombre de mossos d'esquadra, i també de l'increment del 40,8% de les dietes que aquests perceben.

Quant a l'esmena 251, el programa d'adquisició de vehicles i altre material de transport, atén la necessitat de dotar la Direcció General de mitjans de transport adients per realitzar la seva tasca policial. En anys anteriors s'ha anat creant un parc mòbil de la Direcció General, però ara cal mantenir-lo i incrementar-lo en funció dels nous serveis. Per continuar desenvolupant i augmentant les activitats policials del Cos de Mossos d'Esquadra cal renovar els vehicles que s'han fet vells i que no són en condicions. L'increment de la presència de la Policia Autònoma a Girona, Lleida i Tarragona, obliga a dotar-los de tots els mitjans adequats, i, finalment, l'augment de les activitats policials.

Amb la nostra proposta el que es pretén és renovar un 10% del parc mòbil, i aquesta renovació abasta el parc central d'aquí Barcelona amb sis patrulleres, cinc motocicletes, una furgoneta i un tot terreny. El parc de Girona amb dues patrulleres i un tot terreny i la brigada amb dues patrulleres.

Per tant, nosaltres entenem que no es pot admetre cap reducció en la totalitat d'aquestes esmenes, i anunciem que hi votarem en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació d'aquestes tres esmenes. Conjuntament? *(Pausa.)* Bé.

Els que siguin favorables a aquest conjunt d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes tres esmenes han estat refusades per 25 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Ara, ens toca ocupar-nos de l'esmena 250, del Grup Socialista. Per a aquesta defensa, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena és una esmena de creació d'una nova partida de subvenció a les corporacions locals per al manteniment del dipòsit de detinguts. És aquesta una guerra molt antiga que porten els ajuntaments amb la Generalitat, perquè la Generalitat els subvencioni les despeses d'infraestructura i els derivats de la custòdia de detinguts d'aquests dipòsits municipals.

Certament; la Disposició Final Cinquena de la Llei Reguladora de les Bases de Règim Local, estableix l'obligació dels ajuntaments que siguin cap de partit judicial de prestar el servei de dipòsit de detinguts a disposició judicial. Aquest servei el presten en règim de competència delegada, circumstància que cal tenir en compte. El mateix precepte legal estableix la corresponent obligació de l'Administració penitenciària de posar a disposició dels municipis els recursos econòmics suficients per al manteniment de l'esmentat servei.

Com totes les senyores i els senyors diputats saben, les competències executives en matèria penitenciària corresponen a la Generalitat pel que fa al territori de Catalunya, i com també és ben sabut, el traspàs dels serveis, dotacions materials, personals i pressupostàries ja ha estat efectuat a partir del Reial Decret 3482/83. Correspon, en conseqüència, al Govern de la Generalitat l'obligació de finançar els serveis municipals de dipòsits de detinguts. El cost d'aquests serveis ha estat al voltant

dels 180 milions de pessetes l'any 1985, quantitat que ha estat finançada íntegrament pels municipis de Catalunya, atès que en els pressupostos anteriors —i també en els d'enguany— el Govern de la Generalitat no hi contemplava ni hi contempla cap partida per afrontar aquesta obligació.

És per això que presentem una esmena de creació d'una nova partida, dotada inicialment amb un milió de pessetes, quantitat evidentment insuficient i merament simbòlica, que no té altra motivació que la de permetre obrir el concepte en els pressupostos d'enguany, benentès que les necessitats previsibles per a l'any 1987 són al voltant dels 200 milions de pessetes.

Arribat a aquest punt, senyores i senyors diputats, aquest Diputat podria donar per acabada la defensa de l'esmena i esperar veure quina és la posició del Grup majoritari de la Cambra en aquesta qüestió, però com que els debats de pressupostos no permeten un segon torn de rèplica, em permetran que m'estengui una mica més en els arguments jurídics i polítics.

Dic això perquè el representant de Convergència i Unió, del Grup majoritari, podria caure en la temptació d'argumentar que el reglament penitenciari vigent només fa menció dels dipòsits municipals en l'apartat dedicat a l'alimentació dels interns, per dir, naturalment, que aquesta correrà a càrrec de l'Administració penitenciària. Això he de dir que ja es fa, que hi ha un conveni entre la Generalitat i els ajuntaments sobre la base de pagar 225 pessetes per persona i per dia. Però, d'això, evidentment, no se'n pot treure la conclusió —com sembla que fa el Consell Executiu— que no hi ha cap obligació de finançar la resta de despeses que comporta el manteniment dels dipòsits municipals.

Això suposaria fer, sens dubte, una lectura molt restrictiva de la Llei, però a més d'una lectura restrictiva seria una interpretació parcial, perquè la Llei General Orgànica Penitenciària, en el seu article 14, ens diu —em permetran que obri el llibre— : «Artículo 14. La Administración penitenciaria velará para que los establecimientos sean dotados de los medios materiales y personales necesarios, que aseguren el mantenimiento, desarrollo y cumplimiento de sus fines.»

Com sigui que els dipòsits municipals són realment establiments penitenciaris, o almenys assimilables a establiments penitenciaris, en tant que estan fent les funcions dels establiments penitenciaris. Tinguin en compte que són establiments de prevenció, de persones a disposició judicial, i, a vegades, fins i tot de compliment de penes petites, inferiors. Pertoca, doncs, a la Generalitat de Catalunya, en tant que Administració competent en matèria penitenciària, subvencionar els dits serveis.

Però si no fos suficient l'obligació jurídica, senyores i senyors diputats, cal dir que també existeix una obligació política, atès que les despeses d'infraestructura dels locals i la custòdia dels detinguts són prou importants com per fer trontollar les minses hisendes locals, ja de per si molt sobrecarregades, i el Govern de la Generalitat ha de vetllar per tal que els serveis als quals ens estem referint es prestin de la millor manera possible.

És per tot això, senyores i senyors diputats, que els demano el seu vot favorable a la present esmena que acabo de defensar.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de

donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Aligué.

El Sr. ALIGUÉ : Moltes gràcies, senyor President. Des de l'escó mateix i per anunciar al senyor Oliart que el nostre Grup votarà en contra de la seva esmena, perquè tot el que ell ha exposat nosaltres entenem que no hi ha aquesta obligació, i, a més a més, perquè la baixa que ells proposen és al concepte 230.01, «Diètes, locomoció i trasllats», i tal com hem defensat en el nostre torn en contra de l'esmena 249, hem posat de manifest que no es podia rebaixar gens d'aquest concepte. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Anem a la votació, doncs, d'aquesta esmena 250.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Hem acabat, amb això, el Departament de Governació, i entrem en el d'Economia i Finances.

Ens trobem amb una esmena, la 252, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, aquesta és una esmena molt petita per la quantitat, però no pel sentit de l'esmena. Ja hi ha una partida en el pressupost, que nosaltres entenem que està bé que hi sigui, de 250.000 pessetes per a la Universitat Catalana d'Estiu.

Nosaltres pensàvem que la Universitat Catalana d'Estiu és un lloc de trobada de molta gent, d'ideologies molt diferents, en un moment que el pluralisme aquí a Catalunya necessita llocs de trobada i d'expressió diversa i de confrontament d'idees, ens semblava que 250.000 pessetes era una suma realment molt petita. La veritat, és que veient l'esmena que em sembla que jo mateix vaig proposar al Grup, 250.000 pessetes més continua essent —aleshores, serien 500.000 pessetes— una suma també molt petita, però en tot cas seria el doble de la que vostès van posar, i, per tant, passariem de la pobresa a la més absoluta misèria, però quedaria més arregladeta la cosa.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Moliné.

El Sr. MOLINÉ : Gràcies, senyor President. Evidentment, senyor Lucchetti, 250.000 pessetes no és una quantitat important, però no podem acceptar la baixa que proposen, donat que els 8 milions que figuren pressupostats tenen una destinació claríssima en les funcions del Departament, com són la redacció del mateix Pressupost.

Hem de pensar que la confecció d'aquest Pressupost, dels vint textos, o dels vint toms del Pressupost, amb les 120.000 fotocòpies, aproximadament, que comporta i els treballs complementaris vénen a representar unes 8.000 hores de treball, i valorant-les a un preu prudent de 1.000 pessetes/hora, queden justificadíssims els 8 milions que hem pressupostat, i, per tant, això no ens permet cap baixa i, per tant, haurem de votar en contra de la seva esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem a procedir a la votació d'aquesta

esmena 252.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Ens trobem ara amb l'esmena 253, del Grup Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Moltes gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. Francament, com que fa una estona ja he sentit a un diputat de la majoria el que deia sobre la creació del Fons de la Cooperació Local de Catalunya, jo dono per defensada l'esmena, i demano que es passi a la seva votació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a la votació de l'esmena 253, del Grup Popular.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'esmena ha estat refusada per 25 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Ens toca ara ocupar-nos de la 254, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santi Riera.

El Sr. RIERA (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, aquesta esmena 254, com vostès podran veure, pretén arribar a dotar aquesta partida del pressupost amb 10 milions de pessetes. És una partida que hi ha 1.000 pessetes, i pretén dotar-la amb 10 milions de pessetes.

Per què pretén dotar aquesta partida amb 10 milions de pessetes? Vostès recordaran que fa pràcticament dos anys vàrem aprovar aquí al Parlament la Llei de Seccions de Crèdit de les Cooperatives, una llei que es va aprovar amb un any i mig de retard del que estava encomanat en la Llei de Cooperatives. Doncs, bé, han passat dos anys des que aquesta Llei es va aprovar aquí en el Parlament, llàstima que no hi sigui el Conseller d'Economia, que vam tenir un petit debat i li vaig dir : no s'adormi en l'aplicació d'aquesta Llei, almenys ara, ja que s'ha esperat tant de temps. I segurament deu estar dormint en aquests moments, no? (*rialles*), perquè no és aquí, ja ha marxat, és veritat.

Doncs, bé, resulta que fa dos anys que es va aprovar aquesta Llei en el Parlament, el gener de l'any 1985, i malauradament encara està per desenvolupar una eina fonamental d'aquesta Llei, que és el Fons Cooperatiu de Garantia de les Seccions de Crèdit. És a dir, és evident que aquest Fons Cooperatiu de Garantia és l'eina bàsica per poder donar seguretat a aquests petits comptes d'estalvi que tenen les seccions de crèdit de les cooperatives. És llàstimos que no sigui així, que no es desenvolupi, perquè les senyores i els senyors diputats que estan arrelats en el món cooperatiu saben perfectament la greu crisi que passa l'estalvi cooperatiu català : la Caixa Rural del Pirineu, avui dia ja és la Caixa de Barcelona; la Caixa Rural de Reus avui dia ja és la Caixa-Madrid; una altra Caixa Rural, com pot ser la de Girona, en aquests moments també té greus dificultats. Per tant, doncs, des del punt de vista d'aquest Diputat, el fet que no es desenvolupi aquest Fons de Garantia vol dir, davant la si-

tuació que estem passant, que el Consell Executiu, concretament, està fent una política que jo diria que per passiva s'està carregant l'estalvi cooperatiu català. Ja els anuncio que de ben segur que serà necessària una interpellació al Conseller Cullell per tal de saber què pensa fer amb això, atesa la situació difícil de l'estalvi cooperatiu agrari català, que està pràcticament en greus dificultats, i vostès ho saben per les dades que els he donat.

Per tant, jo penso que seria bo que aquesta partida mínima de 10 milions es dotés, perquè és el mínim de diner necessari per poder dotar aquest Fons de Garantia, que sol ser un 1 per mil dels dipòsits que hi ha d'estalvi en aquest sector. És evident que és un import que és mínim, però que donaria testimoni de si hi ha o no hi ha voluntat del Consell Executiu per tirar endavant aquest projecte, aquest fons de garantia. Jo espero que el diputat que em contesti —l'any passat va ser el senyor Mur jo ho recordo—, em va dir: «Senyor Riera, aquesta partida és oberta; hi ha 1.000 pessetes, i, per tant, és oberta.» Jo espero que aquesta vegada no em digui el mateix, perquè, en qualsevol cas, si diu el mateix, no em puc creure que hi hagi voluntat de desenvolupar-ho perquè d'això ja fa un any i la partida és la mateixa, i no es veuen els resultats.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Mur. (*Remor de veus.*)

El Sr. MUR (*de l'escó estant*): Sí, gràcies, senyor President. Sí, senyor Riera, és un crèdit ampliable; no li dic això. En tot cas, el que vostè propugna en aquest cas és una reducció de 10 milions de pessetes; 10 milions de pessetes que estan dedicats, destinats a proveir les pèrdues de les operacions de crèdit que ha avalat en tot cas la Generalitat.

En tot cas, jo vull dir-li una cosa, i és que és una esmena, l'única esmena que presenta el Grup Socialista al Departament d'Economia i Finances. Jo no penso que aquesta esmena fos la que fonamentava l'esmena a la totalitat; no ho crec així però, de tota manera, els ho he de dir.

Continuant en l'esmena que estem veient en aquest moment, jo penso que hi ha una voluntat de tots els grups —i s'ha vist aquesta tarda en l'esmena 79, concretament— que la Generalitat concedeixi crèdits i avals, i així es fa. En tot cas, pensin que per als crèdits a vegades no n'hi ha prou amb unes garanties personals, garanties creditícies o bé hipotecàries, i, bé, hi ha pèrdues. A vegades amb aquests crèdits hi ha pèrdues i s'ha de dotar un fons, un fons per pagar-los, no? Jo penso que el que avala comporta un risc. Si hi ha un risc, hi ha d'haver una previsió i, en tot cas, el Govern de la Generalitat té la voluntat de pagar tota aquesta previsió, i no podem reduir els 10 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Anem, doncs, a la votació d'aquesta esmena 254.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Amb això hem acabat el Departament d'Economia i Finances, i hauríem d'entrar en el d'Ensenyament, però, vista l'hora que és, hauríem de suspendre aquesta sessió fins demà, a dos quarts de deu, al més puntualment possible.

Se suspèn la sessió.

(*Són tres quarts d'una de la matinada i onze minuts.*)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es recorda als subscriptors que el període de subscripció actual fineix el dia 31 de desembre i que per a continuar rebent les publicacions cal que la subscripció hagi estat renovada abans del pròxim període parlamentari, el 31 de gener de 1987.

Els preus de subscripció de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya a partir del pròxim període són els següents :

— Subscripció al <i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>	4.400 pessetes
— Subscripció al <i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>	4.400 pessetes
— Subscripció conjunta al <i>Butlletí</i> i al <i>Diari</i>	8.400 pessetes

Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
 - 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
 - 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
 - 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.
-

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

desitja subscriure's al { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

{ { BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al

{ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir/xec al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 80 / II Legislatura / Sisè període

Dimecres, 31 de desembre de 1986

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 65

Tercera i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i catorze minuts.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per al 1987 (Continuació.)

El M. H. Sr. President fa uns aclariments pel que fa a l'esmena núm. 135 (p. 3626).

Departament d'Ensenyament

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmena del G. Socialista (núm. 255, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Mata (S), juntament amb les esmenes núms. 255, 261, 263, 265, 266, 268, 275, 276 i 278. Tot seguit, presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 277 i 279, alhora que retira l'esmena núm. 281 (p. 3626).

Torn en contra de les esmenes núms. 261, 263, 265, 266, 268, 275, 276 i 278 : I. Sr. Jané (CiU) (p. 3627).

Votació de les esmenes núms. 261, 263, 265, 266, 268, 275, 276 i 278 : rebutjades per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 3628).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 256, de modificació)

Torn a favor : I. Sra. Vintó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 258, 260, 264, 267, 269, 271, 274, 280, 282 i 283 (p. 3628).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 3630).

Votació de les esmenes núms. 258, 260, 264, 269, 271, 280, 282 i 283 : rebutjades per 27 vots a favor, 68 en contra i cap

abstenció (p. 3631).

Votació de les esmenes núms. 256 i 267 : *rebutjades per 32 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 3631).*

Votació de l'esmena núm. 274 : *rebutjada per 27 vots a favor, 64 en contra i 5 abstencions (p. 3632).*

L'I. Sr. Cadevall (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3632).

La I. Sra. Secretària Tercera llegeix el text de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 277 i 279 (p. 3632).

Votació de l'esmena transaccional a les núms. 277 i 279 : *aprovada per unanimitat (p. 3632).*

Esmena del G. Socialista (núm. 257, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Cadevall (S) (p. 3632).

Torn en contra : I. Sr. Jané (CiU) (p. 3632).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 64 en contra i 1 abstenció (p. 3632).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 258, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmena del G. Socialista (núm. 259, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 186).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 260, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmena del G. Socialista (núm. 261, de modificació)

Debatuda i votada abans abans (esmena núm. 255).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 262, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Casanovas (ER), juntament amb l'esmena núm. 270 (p. 3632).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 3633).

L'I. Sr. Casanovas intervé per retirar les esmenes núms. 262 i 270 (p. 3633).

Esmena del G. Socialista (núm. 263, de modificació i modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 255).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 264, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmenes del G. Socialista (núms. 265 i 266, de modificació i modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 255).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 267, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmena del G. Socialista (núm. 268, de modificació i modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 255).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 269, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Direcció General de Programació i Serveis Generals

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 270, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 262).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 271, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmena del G. Socialista (núm. 272, de modificació i modificació)

Torn a favor : I. Sra. Lorente (S), juntament amb l'esmena núm. 273 (p. 3633).

Torn en contra : I. Sr. Jané (CiU) (p. 3633).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 3633).

Esmena del G. Socialista (núm. 273, de modificació i modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 272).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 274, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Esmenes del G. Socialista (núms. 275 i 276, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 255).

Direcció General d'Ensenyament Primari

Esmena del G. Socialista (núm. 277, d'addició i de modificació)

Esmena transaccional (esmena núm. 255).

Esmena del G. Socialista (núm. 278, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 255).

Esmena del G. Socialista (núm. 279, d'addició i de modificació)

Esmena transaccional (esmena núm. 255).

Direcció General d'Ensenyament Universitari

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 280, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 256).

Direcció General d'Ensenyaments Professionals i Artístics*Esmena del G. Socialista* (núm. 281, de modificació i de supressió)*Retirada abans (esmena núm. 255).**Esmenes del G. p. del PSUC* (núms. 282 i 283, de modificació)*Debatudes i votades abans (esmena núm. 256).***Departament de Cultura****Gabinet del Conseller***Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 284, de supressió)Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 287, 290, 293, 296, 305, 310, 311, 315, 316, 317, 318 i 319 (p. 3633).*Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3635).**L'I. Sr. Lucchetti intervé per fer avinent la retirada de les esmenes núms. 298 i 310 (p. 3635).*Torn en contra (continuació) : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3636).**L'I. Sr. Vice-president Primer fa avinent la retirada dels vots particulars núms. 306, 307 i 308 (p. 3636).*Votació de les esmenes núms. 284, 287, 290, 296, 305, 315, 316, 318 i 319 : *rebutjades per 27 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 3636).*Votació de l'esmena núm. 317 : *rebutjada per 5 vots a favor, 88 en contra i cap abstenció (p. 3636).**L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3636).**L'I. Sr. Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 293 (p. 3637).*Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 293 : *aprovada per unanimitat (p. 3637).**L'I. Sr. Secretari Quart llegeix el text de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 311 (p. 3637).*Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 311 : *aprovada per unanimitat (p. 3637).**Esmena del G. Socialista* (núm. 285, d'addició i de supressió)Torn a favor : *I. Sr. González Navas (S), juntament amb les esmenes núms. 288, 289, 292, 295, 297, 300, 302, 303 i 313. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 312 i 314 (p. 3637).*Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3639).**L'I. Sr. Carnicer intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3640).*Votació de les esmenes núms. 285, 288, 289, 292, 297, 300, 302, 303 i 313 : *rebutjades per 29 vots a favor, 59 en contra i 4 abstencions (p. 3640).*Votació de l'esmena núm. 295 : *rebutjada per 29 vots a favor, 56 en contra i 7 abstencions (p. 3640).**Esmena del G. p. Mixt* (núm. 286, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (M), juntament amb les esmenes núms. 304 i 321 (p. 3640).*Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3641).*Votació de l'esmena núm. 286 : *rebutjada per 25 vots a favor, 52 en contra i 8 abstencions (p. 3641).*Votació de les esmenes núms. 304 i 321 : *rebutjades per 25 vots a favor, 55 en contra i 9 abstencions (p. 3641).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 287, de modificació)*Debatuda i votada abans (esmena núm. 284).**Esmenes del G. Socialista* (núms. 288, d'addició i modificació, i 289, d'addició i supressió)*Debatudes i votades abans (esmena núm. 285).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 290, de modificació)*Debatuda i votada abans (esmena núm. 284).**Esmena del G. Socialista* (núm. 291, d'addició i supressió)*L'I. Sr. Abelló (S) intervé per anunciar-ne la retirada. Tot seguit defensa l'esmena núm. 299 (p. 3641).*Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3641).*Votació : *rebutjada per 32 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 3641).**Esmena del G. Socialista* (núm. 292, d'addició i de supressió)*Debatuda i votada abans (esmena núm. 285).***Secretaria General***Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 293, de modificació)*Esmena transaccional (esmena núm. 284).**Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 294, de supressió)Torn a favor : *I. Sr. Casanovas (ER), juntament amb les esmenes núms. 301 i 309 (p. 3641).*Torn en contra : *I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3642).**L'I. Sr. Casanovas (ER) intervé per retirar les esmenes núms. 301 i 309 (p. 3642).*Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 53 en contra i 25 abstencions (p. 3642).**Esmena del G. Socialista* (núm. 295, d'addició i de modificació)*Debatuda i votada abans (esmena núm. 285).**Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 296, de modificació)*Debatuda i votada abans (esmena núm. 284).*

Esmena del G. Socialista (núm. 297, d'addició i de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 285).

Direcció General de Difusió Cultural

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 298, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 284).

Esmena del G. Socialista (núm. 299, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 291).

Esmena del G. Socialista (núm. 300, d'addició i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 285).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 301, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 294).

Esmenes del G. Socialista (núms. 302 i 303, d'addició i de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 285).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 304, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 286).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 305, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 284).

Vots particulars del G. p. del PSUC (núms. 306, 307 i 308, de modificació)

Retirats abans (esmena núm. 284).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 309, de modificació)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 294).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 310, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 284).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 311, de modificació)

Esmena transaccional (esmena núm. 284).

Esmena del G. Socialista (núm. 312, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 285).

Esmena del G. Socialista (núm. 313, de modificació i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 285).

Esmena del G. Socialista (núm. 314, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 285).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 316, 317 i 318, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 284).

Direcció General del Patrimoni Escrit i Documental

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 319, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 284).

Esmena del G. Socialista (núm. 320, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. González Navas (S) (p. 3642).

Torn en contra : I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3643).

Votació : rebutjada per 24 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3643).

Esmena del G. p. Mixt (núm. 321, de modificació)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 286).

Organització d'Espectacles i Festes

Esmena del G. p. Mixt (núm. 322, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Casals i Parral (M) (p. 3643).

Torn en contra : I. Sr. Sanclimens (CiU) (p. 3643).

Votació : rebutjada per 1 vot a favor, 56 en contra i 28 abstencions (p. 3643).

Torn a favor de l'esmena núm. 135 : I. Sr. Ayguadé (S) (p. 3643).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 3645). L'I. Sr. Ayguadé intervé per retirar-la (p. 3645).

Departament de Sanitat i Seguretat Social

Gabinet del Conseller i Secretaria General

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 323 i 324, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 327, 329, 334, 335, 337, 338, 339, 346, 347, 348, 341, 352, 353, 354, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 370 i 371 (p. 3645).

Torn en contra : I. Sr. Colomines (CiU) (p. 3646).

Votació de les esmenes núms. 327, 329, 337, 338, 339, 346, 347, 348, 352, 353, 356, 358, 359, 360, 361, 364, 366, 370 i 371 : rebutjades per 26 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 3647).

Votació de les esmenes núms. 324, 334, 335, 351, 354, 357, 363, 365, 367 i 368 : rebutjades per 29 vots a favor, 53 en contra i